NB. Hic, mutata pelle, mutros deposuit, et fide abrogata, sepe Thaumaturgum fuit.

669. 166. Matthias Gerhard, Cibinio-Transylvanus, natus 1678. d. 11. ga. Matthia Gerhard, Cibiniensi sartore, et Sara Bergeriana. Studiis Cibi- nii, ad symnasium et Decuriu: in collegio Empedien. ad Cibinium, unde ob moram diu desedens, iterum Cibinii, gna Alumnus, per annum; symnasium Pastorem S. Georgiensem in fundamentis Rhetoricis, iterum Cibinii, gna studiis Logicam. Inde Patronos quos, Wittebergam me contuli, ubi ob defectum medicum, ultra biennium mora- vi non valens, nil formatione Inventutis, in tm proveneo, sed eam me ipsum docui: donec Hungariam salutarem, deprehendentem Rhe- toricum suscepi, et hoc honeste deposito, Diaconatum Lanpestem, sub Fabiano, Urbano Czekelio; ad quem iam ordinor 1706. 1. Apr.

670. 167. Michael Demetrius, ex loco saaross. pago S. Mihaly, ig- nobilium, Joh. Demetrio, et Elisabetha Jonis, natus. Studiis in pa- tria: Berzeviczij, sub Hmm. Georg. Fitmaj: Carpano, Mart. Cubi- czkij, biennium, in Rhetorica, et illine revocando, parentes visitandi gra, Leutschoviam me contuli, et sub Sam. Pinthero, Scudio Ethico et Logico, triennii. Tandem in Rectorem Oppidi Lan- mensis evocatus, vix duos annos consumsi, Rhetoricum promotus ad idem officium: promotus iterum Lucoviam, in munere Re- ctoratus, quadriennium explevi. Jam a Fratribus Cibinii Patronis Ku- dinensibus, ad Pastoratum vocor et ordinor Bartphae 1. Apr. 1706.

671. 169. Joh. Nicol. Fromann, Cobenga-Franco, R. Al. Joh. Frid. Fromanno, condam Civis, qui Deo Rodachii, sub Fratre Cobenga- si, colligitur, Pastore, et Adimeto, et Margaretha natus. Patre hoc vivo p.m. Deo sti consecratus, et ex Rodacensi trivio in Alma Stri S. Johan. Cobergense missus, in quo ab An. 1684. usq. ad 1689. commoratus, d. 20. Apr. Lipsiam visitavi, et per tres annos Studia mea ibid. persecutus, post reditum in patriam, mundum plane conditionem exspectavi. Livia vo ob Aristocratiam, et rationes rerum, intricatum Statum, nec ego, nec alii patriotae, finem studiorum pertingere potueramus, cum sodale et comite gradu consilio speciali, in Ofnam annici, in Hung. vos convenimus, ibidemq; Deo et Ecclae nostra obtulimus officia: unde factum, ut ad Pastoratum ab Ecclia Rokusiensi vocarer et ordinarer d. 23. Apr. An. 1706.

672. 169. Andr. Frost, R. Paulo Frost, et Susanna, nata Fischerin, in Reg. Lib. Caesareopolitana Lithe, 1680. d. 25. Octobris, natus. Studiis in patria, templo patris: dein Nagy Szalonta, ob ingratum Studentica. Corepano, sub Cl. Tinkovszky, arg. Lyceum. An. 1701. Wittebergam salutavi, et audivi in Theol. et Philolog. Excell. Imm. Schmidium, Vi. Clariss. Magnif. Joh. Georg. Neumannum, et Hommelium, ac Excell. D.D. Löschernm, Fratem superiorem. Dresdam, Saxoniae, inde revertens in patriam, Zolnae primum Spartam Rectoratem, accepiavi, quam ex voluntate Amicorum parentum, maxime vo ob turbas bellicas, Zolnae minime prosperas, mutavi, et R. Ci- vitatem, Senio et annis gravem, concionando, per breve tempus, subservavi. Tam vocor a Magistratu Leutschoviensi, et renato, ac ordinor 1706. d. 28. April.

673. 170. Joh. Terstyenszky, Arvensis, ex Oppido Terstyena, patre Joh. et matre Anna, natus. Primum in patria studia, post ke- rakinum missus, existente Cl. Venerando Johanneo Lectore, ad symnasium meum Albense, ibique studia: inde Lyceum me contuli, me- de, grassante aliquot annis contagiosa lue, in otio compul- tis, Genevam ad Cl. Joh. Crabanium perveni, ibiq; Rhetoricam et Logicam tribus annis audivi: dein in Eperiense collegium me

recep-

recepi, et tres annos P. P. veneratus fum. Demq; eram Rector in Ke-
mete per 6. annos: Je ptentitiij per 12. annos, ac postremo iterū
Kemetini per 20 annos. Jam vocor ad Eccl. Mystadiensem,
et Jökapiensem, et ordinor 1706. d. 9. May.

674. 171. Joh. Danisci, nat. in Oppido Perzeviensi, Danisco
et Anna Zidinius. Studui in patria, Leibicii, Kecomii, in Mo-
te S. Georgii, inde per Colozvarinum cum religiosis patribus, redi
in patriam: inde Cempham veni: dein sacra Catakini, in Ke-
2. ac medium. Vocor ad Eccl. Dabrensem, et ordinor d. 19. May
1706.

675. 172. Joh. Stiber, Kesmarkini, An. 1682. d. 29. Febr. natus, Joh.
Stiber, et Anna Kolepskin. Studui in patria sub Andrea Eccardo, Schola
patria Rectore, per Septennium: Schemnicii per duos annos, sub
Andrea Richter, Cosonii per annum, sub M. Joh. Bittner, Batensi, E-
lapso anno, Dictus nempe M. Joh. Pinner, Schola Cosmensis Vale-
dictus; petiit: quare ego quoq; in patriam redii, ac in Monte Georgii
me in Canonicatus exercui. Deinde a Tertiachsahensibus vocatus, ord-
nes suscepi.

676. 173. Danus Roth, Wittenbachii in Transylvania natus, Mart. Roth et
Susanna Wintschkin: aquilex, annum 10. vix agens, Kesmarkium
missus ad Joh. Schmidium, Collegam eius: Deinde Scholis studui sub
Cl. Joh. Cevenero, Chia Institutis, Anno V. P. Ato Kasoviensium, et
Sam. Finthero, fere per decennium: Kasoviis sub Cl. Joh. Bario, et Joh.
Pilarik, prope per quinquennium. Jam ad exteros inermedrantes
vocato affertur a Kasoviensibus, ad Kastoratum, adquem ordinor
1706. 10. July.

677. 174. Danisius Demay, natus Jacobo Salvariensi: Eram Re-
ctor per quinquennium, et in Nagy Damas iidem per quinquenn.
Simile ab iisdem Nagy Damasciensibus vocor et ordinor 1706. d. 30. Oct.

678. 175. Michael Luborenus, R. Matthaei Luborenskij, Rectoris
Scholæ Altzovariensis in Cottu Scepusiensi, Anno 1686. d. 27. 7bris, et
Dorothea natus. Studui in patria, Eperiessini, sub Cl. Luborensky et
sub Cl. Henrico Sapkino, et successorem eius, Joh. Kerik. Tandem
cum Eperiessino exacti Cursum, veni Lentschoviam, ubi sub Cl.
Ephraimo Kretschmero Logicam et Etham tractavi. Inde in Secto-
rem vocatus ab Orchyta Familia Dobriensi in Cubicula, cui scholæ
10. annis, et quod excurrit, præfui, dein a Senatu Lentschoviensi
ad Eccl. Uhrzinensem et Zavadiensem vocatus et ordinatus 1706.
d. 11. Xbris.

679. 176. Laurentius Ziarik, Liptoviensis, Georgio Ziarik, p. m. et
Anna Bakoshi, natus. Studii Juvenilis et Illustris sub Tobia Matthiæ
in Cottu Scepusiensi 7. annis in schola Levocii. Inde in Cubi-
Templiensem ad Eccl. Kotz Hasn mero vocatus et ordinatus
d. 11. Decemb. 1706.

680. 177. Matthias Mixadt, Matthiæ et Catharina natus, et ab
his ad ann. circiter 14. educatus: dein Carpsone 4. annis cum
Lando, Pentalin dicti sub Sam. Albini, p. m. Cæsin et Bat.
sub Cl. Martino Lubarsky: Lentschoviæ per annos tres Logicæ,
Metaph. et Ethicam, sub Cl. Sam. Finthero: ac Eperiessini per an-
num cum quadrante, Log. Ethicam, et Etham, sub Joh. Kerik.
Inde vocor ad Eccl. Sadvicensem, et ordinor 1707. 22. Martij.

681. 178. Vere Dabus Parmenius pro Clis Corona M. Jacobus Ma-
tarinsky, nobili patre eiusdem nominis et matre Anna Vesini,
et Cottu Zoriensi propagatis, natus. Primum missus fui Hum-
bam ad Dn. Crakovitz, ubi 4. annos exegi: inde Carpsonam
comendatus, pro instruendis pueris Dni Zgrami ubi eodem
per tres annos, sub Cl. Martino Lubarsky, Studii: post Kesmarkii
per certum

per certum tempus Log. et Geograph. audiri; Postea Rabatum pro regendo Choro, et instruendis pueris evocatus, parum abfuit, quin instantibus Dnis Patronis, studiorum grâa, Cyperissimum venirem: sed Deo ita volente, sortes denuo mutatæ.

682. 176. Da patell Christe et Vis. Tomiserus Josephus de Schmidtenfeld, Nobilis Austriacus, Angelo-Cellensis, An. 1681. natus, prænobilibus parentibus, Ferd. Ignatio de Schmidtenfeld, et Ursula Anna Rebecca de Küberg, natione quoq: Austriacis. Humaniores Lincii ad Danubium absolvit, Reipublicæ armis dignis, militiæ nomen dedit in Inclyto Regimine Petriani: Cui bini in Hungaria gravibus defunctus, Vexillifer existens, a Superiis ad faciendum votum, intrandi Monasterium, dedoctus fuit: grave, obtenta valetudine, d. 17. Dec. 1701. infirmitatem Monasticam subiit; inde vo Anno 1706. exilii, Lasciviam veni incognitus, ad Inclytum Regimen Vexillifer ac Dno Colonelli, Andreæ Radicz Pottiorum Franciscanum Magistri subii: sed proditus, et gravissimer a Monachis captivus, Cassoviæ, d. 18. Febr. 1707. dum Hyperinum ad Monasterium missus fuit: inde demum, Divina clementia mei misereta, modo plane mirabili, me liberavit. Errore suum, quem diu in corde vacuum adverteram, sentus, cognitæ Sectæ Romanæ, ibidemq: ab Excell. Dno Superintendente, Stephan. Klarick, sat instructus, publice, in Ecclesia Dnor Patronorum, Catholicam religionem, in qua usq: ad extremum vitæ halitum Divina bonitas me conservare dignetur, suscepi: accepto recommendatorio, Lotnam, indeq: ad Sepulchretum Lobnam, perveni: ubi demum deposita disparente, et instigante, me tatum ipsi et cum animum devovi: grave, die 25. Junii in Ministerium Verbi Dei hum conscendens pro pago Neuhausen, Germanice, Neuendorff.

683. 180. Joh. Sandor, Trencsiensis, Pantoszándor, et Suterna natus, et adultus, eorum educatus, adamussim circiter 15. probe, cula Hum. Jasrabiis, per 4. annos, apud quem studia absolvit, ad Praxin usq: Deinde contubernio ad Montana, subeuntium sub Dno Tyroli, in Hungaria; et Andr. Richter, in Liptodactymanis per 4. annos. Gömöriensi per breve tempus, ab Ecclesia Hungarica. In Classe Rhetoricam, sub Rectore me Valentino Kaltrovid, sub Cl. N. Skissovicz, in Oratoria, per breve tempus, ac Cyperissini, in Collegio, in Oratoria et Logica, sub Cl. Joh. Reis, per biennium. Jam vocor ad Ecclesiam Segnicnsem, et ordinor 1707. d. 2. Julii.

684. 181. Andreas Jeszkovicz, Georg. Jesskovicz, incola Neosoliensis, Babrovitzky, natus. Anno fere ætatis 6. profectus sum ad Gymnasium, Declinense, ubi studia mea inchoavi: post Hamfalvam, in superioribus fundamenta capiens, per aliquot libi mihi: ubi cum nulla commoditas discendi fuisset, Leutschoviæ, sub Dno Teckero, in Praxi; in Kiesi sub Dno Lentner, in Oratoria et Logica, sub Dno Drabovitzky, et Cl. Hirschero, progressus fui. Deinde Bleistadii sub Dno Joh. Reckani, Log. et Ethicam tractavi. Inde in S. Georgium ad Lacum vocor et ordinor 1707. Dnica 5. Trinit.

685. 182. Georg. Bredecky, Leopoliensis Kronbachiensis. Nicolaus Bredecky, et Lucia, et Dorothea Grünbügelina natus. Studii, postquam fundamenta in Rhetoricis, Cæsareopoli, per biennium sub p. m. Dno Eduardo: Caporiæ in Oratoria et Grammatica Logicis immorarem, parentum hortationem gradus progressus, ad officium Rectoratus, Leopoliensis promotus sum: sed adversæ fortunæ vicissitudines vitæ mearum, contubernio in Coll. Collegii Cyperiensis

Inde ad

Lyde ad Rectoratum vocatus Jenen. in Lib. Reg. Litem libimensem,
Sim vocor ad Cantoratum in pagum Cenisvillam et filiales
Jacobaeum, ordinor 1707. d. 6. Augusti.

686. 182. Joh. Michaëlis, Matthiae Michinskij, et Dorothea Klapin, pl.
baptatus in Lotta Catholica; natus. Primum instituone gymnasii
p. R. Cl. Joh. Simonides in Jeramschegh Hungariae tum natus: cum
grad. opera promotus Keosolinae, studio Styli et Eloquentiae sub Cl.
M. Joh. Lentic Rectore, et Joh. Starik, Pro-Rectore Gymnasii, tum
postea, ubi Cl. Andr. Ecard, Rectorem, in Cives adscriptis, admissis ad
privatim Jesuitici, audivi: volui sem et ulterius; at mors eius
obicem posuit. Inde Jesuitici me applicare intendebam, sed Cel.
Jura vocatus ad Claram scholasticam Keosolinam, ubi totiesq; admi-
rari meritantibus, Hymn. dedi; et plus biennio fuivi. Hic ibidem
posui animum a Jesuitis, sed privatim ea, cum publice non licuit,
tractavi: inde varias ad Cantoratum vocationes spectabili. Tandem
commendatus a Patronis ad Katharinariam sua Lycei Pp., cum me
itineri, suscepturus conditionem accingerem, vocatio mihi ad Eccle-
siam Jacobaeam et filiales in Lotta Regnicoli obtata e, parui magis, qui
illi: ordinatus 5. Dominica Adv. 1704.

687. 194. Adamus Jobannis, Keosolinensis, Steph. Jonis et Ag.
nesha Litzeczieza; natus. Primum in patria studii, post, Varallia
sub Hum. Dno Crack, Lect. ex Jesuitis et typis: inde exactis duobus
annis, cum mercatoribus veni in Transylvaniam, Libinium, ubi
Rhet. et Musicam per 6. annos tractavi. Deinde veni Cassoviam, ubi
per aliquod tempus Pedagogus eram apud Dn. Cantorem Lutheranum. Hinc
veni ad R. Christianum Neagrelli, filiam eius in uxorem ducturus, et 2.
annos apud eum mansi. Dum Rectoratum gessi in vita Sirensi
per duos annos; in Minore Lomnicza per 4. annos: Cantora-
tum Cassoviensem per 5. annos: in Villa Szerensi, per sesquien-
nium: tum Stuhlweissenburgi per biennium: inde Vokmarini per annum: Jenig.
Vedrerini, quasi Rector: inde a Vokmarini scribor in Patronatus
cor et ordinor 1708. d. 15. Januarij.

688. 195. Georg. Fabri, Joh. Fabri, et Dorothea Petrelay, inferioris for-
tis Comitis, natus in Jezzel, Cottu Jaurinensi: studui in patria sub
Michaele Abrahamides, cum quo, Clementinum pro Rectore vocato,
veni, ac apud eum Gram. et Syntaxin fere per 7. annos studui: tum,
beneficio eatinum et Vagi, apud Jesuitinum: inde Keszthelium
ad Joannem Sartorides ad Jacobum Sartorides, animo arbitrio et pecunia
amici, ac consensu R. Decani, ac Magnifici Dni Rectoris, Cari
Storadum assumi: et post duos annos Keosolinum veni, ubi sub M.
Lucio et Dn. Pilarik, Condiscip. Logicam et Metaphys. Labori audi-
vi: inde ad Cantoratum Szentgyorgyensem, in Cotta Jaurinensi voca-
tus, quem per aliquod tempus sustinui, et nonnullos perfrui-
tus in Cottum Saarosiensem veni, ubi Rectoratum Vörö-Kövi
accepturi. Jam ex Cantoratu Libiniensi vocor in Patronum ad Eccle-
siam Katharinensem et filiales, ordinor 1708. d. 30. Martij.

689. 186. Samuel Abrahami, Groß-Dominicza Sepusiensis, Joseph
Bonaventura Hebronis, Plotten Sepusiensis Inquilini, et Rosa Xti-
na Maryasovszky, de Tatrufalva, natus. Studia mea continua
vi Festhaniensi et Clementini apud Hum. p. m. Thomas Sartor.
Nunc vocor ad Jehlendorff et ordinor 1708. d. 30. Aprilis.

690 184. Nicolaus Mathaei, Schemnicien. p. m. parentibus, Paulo
Mathaei, metallico, et Dorothea Felicibikia natus. Studui in
patria; deinde Sprizne, ad Logicam usq; pro Dno Praeceptore

ac Kesmar

ac Kesmarkini sub Cl. Dño Paulo Appelles, et Tito. Jam ordinor pro Ecclia Stankusfalvensi 1708 d. 30. Novembr.

691. 188. Matthias Kovitzky, R. et Cl. Michaele Kovitzky, p. t. Cale pzelecz Laborc, et Susanna Jakon, p. m. in Parochia Stelecensi, An. 1694. d. 6. Apr. natus. Kuskovics, sub Dnis. Daniele Kissio, hyg. ad Gramat. Studii. Deinde Lopsteam, ob Germanismum divertendo, ibidem tres exegit annos; dein sub Doctissimo Matthia Fabricio, tertium vero sub Cl. Paulo Appelle: mox dein Genekium 4. annos sub Elia Sartorio; ac Andrea Ammm, sub Stephano Chivinio. Inde ob diram a parentibus Corpoream ad Jonam Sartorium, ibi manfi per annum, et Olim ad Logicd operam Ded. Deinde Rector Kövini sui per duos annos et praefuturem. Nunc vocor ad Eccla Lakos in Comitatu Jömöriens. et ordinor 1709. d. 18. Maty.

VI. M. Joannis Schirva etz Superintendentura.

692. 1. Johannes Benedicti, patre eiusdem nominis, matre Susanna Gruchany, natus. Ordinor ad Eccl. Lopsavensem An. 1711. d. 20. July. 13. superintend. Hic ex benedicto fautisse matedicty. nam denegata vera fide, amplexus è secundum Adversa.

693. 2. Andreas Zuberini, Cl. viro, Jacobo Zuberini, et Anna Benzik natus. Domi studiis testimonium, deinde discessit in Pedagogium Kuskovien, sens, ibiq; duos annos continuavi studiis sub Dño Andr. Hohenith. Inde Caspareum et Genekium professos sum: dein promotus ad Rectoratum, in pagum Gelchyo, ordinor Anno 1711. d. 20. July.

694. 3. Joh. Jacob. Hermann, Joan. Hermanno, Spandovia Rhetico, et Anna Margaretha natus, Cassovia. Studii Cassovia sub Joh. Franco, sub quo etia profeci, ac Epericssini Kerikium audiens. Inde Wratislaviam ac Wittebergam me contuli, et audivi Loescherum, Wendorffium, Köschabium. Vocatus in Oriental Eccla Germ. Cassoviensi, ordinor 1711. d. 23. July.

695. 4. M. Joan. Matthaeides, Cubinio Stevensi, Jacobo Matthaeide, et Anna Nagy Elekay, natus. Hosanna tenuamentibus, expositis primis Elementis ac Artis, Kesmarkini, sub Eccardo Jannitio, sub Torkos, Carpone, sub Dubovszky, Grammaticis, tres eruditiones, patria excolere coepi; sed intervenience bello Rakoczyano, iis silentibus, ad Illustre tunc reformatum Collegium Epericse properavi: inde, existente ibidem P. P. Reverendo Cl. Joh. Kerik, per Quos Inspectores eiusdem Collegii Primarios, missus sum pro Alumno Regio ad Academiam Jenensem Exposnisvadensem, ex qua, regnantibus quatuor pene in patria Turcicis et Martis furoribus, ad Professionem Eloquentiae in eodem Collegio, indeq; vocationem mihi dantem, adeundam redii, et Post Anno ac D. Dño Kerik, fideli olim Rectori, in locum praefi. tandem, iterum ex pro Collegio, vocatus sum ad Quaestoriam Scholasticam et Ecclesiasticam simul a Dnis Epericsinensibus Exulibus, ordinatus 4. die Martii Anno 1712.

696. 5. Joh. Feljendes, Libethina Liptoviensis, natus interioris Foetus tunis, Joh. Benko, et Catharina Kubini. Ab his in patria scholam, Rectori Lanificio, Andreae Stiaczki commendatus: post ea Andr. Stezay, Benedictabus. Deinde Studii sub Cl. D. Eccardo, Kesmarkini: Joan Sartorio, Neceparini: Daniele Badevini, Marcinopoli: in Collegio Epericsi, sub Joh. Kerik, ac praeceptore Al. Joan. Matthaeide. Jam vocor a Benedictinibus in Coetum Semplinensem, et ordinor cum Rectorate, anno, quo: Dopastor Mi Sanctae Telas Le Mende. i. e. 1711. 4. Martii

697. 6. Petrus Vitezay, vulgo Molnar, Semptoniensis, ex pago in Comitatu Kabakoz, Vezza dicto, Petro Molnar, et Margaretha Benesch, natus. Primum Studii in pago Belej, deinde Nagy Mihalyi, ubi compa-

61

ab consumtis 8. annis, Trenchinii, Leutschoviae, Resolvi, Carpone, ac
clerico Cassovia, ubi in tubis Rakoczianis Musa mea pomaerio non
valens, Cperiessimum veni pro Pedagogo ad spect. ac perill. Dn. Mich.
Roth. Dein, redonato Collegio Cperiensi; classi Gymnasiarcham praefui
publice, et Musa mea Clica ac Vita usq; sub p. m. Joh. Kelik, ac pri-
vatim spect. Andreae Sirmay Libros dedi. Haec expendentes Curato-
res Collegii, expedirunt me ad Academiam Cryptis vicinam, ubi
absolutis, v. saltim delibatis Clio et Cive studiis, Wittebergam studio-
rum; Italiam, ac Lipsiam visitandi ergo, adii. An. 1712. Cperiessimum
Vredii, indeq; a Cassoviensibus Hungaris evocatus, ordinor An. 1712.
d. 11. Martii.

bgg. 7 Martinus Bezovini, natus in Cottus Sepusiensis Oppido Gre-
nich, Paulo Bezovini, et Catharina Kondowahi. Primum in patria
Musis, sub patre meo, olim Rectore Cperiensi: post tradita hinc Gym-
nasiorum, Andreae Hohaich. Factus Rector pagi Klemeth. Uzsaviensis,
inde ordinor d. 1. Junii, anno, quo Ea Cet Da lesV Corona Vltae.
i. e. 1712.

bgg. 8. Martinus Javorszky, natus in Dubacz, Cottus Saarosiensis,
patre senore Cottus Saarosiensis, et matre Maria Slatteczy, Epte-
tiensi: Studia absolvi sub Melchiore Lath, et sanmete Jinthero.

700. 9 Stephanus Jeszenszky, Matthia Jeszenszky, et Catharina Bu-
rovszky, natus. Ordinatus ad Pastoratum Eccte Jacobaeae 1712.

701. 10 hmb. Jesum nunquam negabo. Jeremias Nicolaus, na-
tus Nicolai, R. p. m. Balthasaro Stiteto, ibid. stan. Pastore, qui me
in tenera admodum aetate deseruit. Post obitum ejus, consumti fu-
sub Joh. Pilarik, et B. V. D. Turic. Inde Wittebergam discessi, ubi per ni
regnum fere quinquennium defendi. Unde abeo anno post redi
turum in patriam, Ao. suis 1712. d. 18. Julii vocatus per Perillustrem
ac Spectm Dn. Sirmay in Eccam Illavicensem, ordinatus ab Excell.
Joh. Schwartz.

702. 11. Martinus Krausz, natus Lasarcapori in Cottu Sepusiensi; To-
bia Krausz, Architecto per Hungariam notissimo, et Catharina Bara-
nia. Studiorum fundamenta posui Kemarkini, quae continuavi per
annos Vratislaviae; dein Posonii Bonnosorum itidem
per 3. annos. Jenae per 2. annos: Regiomonti Borussorum itidem
per duos. Domum revocatus, in schola S. Georgii XIII. Oppidanum fe-
liciter, Coetum Evangelico Lutheranum verbo divino per ali-
quot annos instruxi: deinde, tempore ministerio, et statu turbulento,
hinnere hoc exclusus, per aliquod tempus civilem vitam egi:
donec iterum a Georgio Montano ad idem officium vocaretur
ordinarer Anno 1712 d. 30. Julii.

703. 12 Joh. Virgilius Greiffen, natus Kremnicii in Montanis,
patre Consulente Virgilio Greiffen, et matre Anna Elisabetha Sarto-
rius. Horum cura ac impensis instructus, sub M. Daniele Sarschio
et eius Collegis, Vratislaviam transatus, Cel. Dn Christ. Cryphium
et alios adii: Wittenbergae, Joh. Reinmannum, Deutschmannum,
Hanne Kemnium, Löscherum, Röschelium, per 4. annos, auscultra-
do; ni patriam turbulentiorem reditus, moneq; Leibitzium XIII.
Cpidorum Cecpsiensium, me contuli, ubi sermone alignotis
ad paternum habito, vocatorias perrexi, et ordinatus hinc 8.
Aug. Anno 1712.

704. 13. Joh. Kemni, Anno, bgl. d. 31. Xbris natus Szmick in Cottu
Saarosiensi, patre R. Joh. Kemnio, et Dorothea Fabricinis. Primum
arbitrio parentum Studii in Kezdi-Vecsin: postea Leutschoviae
sub Mstro. Francisco Tekno, Grammaticam et Syntaxin absolvi.

Cetneki.

Cernetæ sub Hmm. Dño Hohvardt, Poëseos continuare. Cum vero Collegium Experiense redditum fuisset, eo me contuli, et sub Joh. Rezik Oratoriam absolvi. Postquam autem hes pestifera vires absorbuisset, sub M. fam. Matthæide, duos annos exegi in Logica, Ethica Morali, Collegio Biblico, et alijs. Nunc in loco M. Joh. Sandovij in pagum Zegrea pro Pastore vocatus ordinor 1712. d. 12. Augusti.

705. 14 Joh. Penni, Varasino-Zemplinensis, ordinatus 1712.

706. 15. Thomas Benkovits, natus Anno 1688. in Koschariam, P. Joh. Benkovitz, Curato p.t. Koschoriensi, et Cath. Bertenensakensi, et Anna Laschin. Studia sub Joh. Festenitzy, Rectore Lyceensi Leutschoviæ sub Cl. Centner. in Collegio Experiensi, sub Cl. D. Joh. Rezik Directore eiusdem Collegij, et postremo sub Cl. et Doct. M. Samuele Matthæide, sub quo tam ordinatus, quam ad Ecclesiam Schönfeldensem 3. Apr. An. 1713.

707. 16. Michael Hlasek, natus 1691. in Lubu Sacerdotis Bethlehemsalvensis, nobili Joh. Hlasek, et nobili Maria Terecky. Studia sub Eiusdem a, pud Cl. Rosas. M. fam. Matthæides. Nunc ad Ecclesiam Kopstokiensem vocatus ordinor 3. Apr. 1713.

708. 17. Michael Krumbholz, natus Classini Hung. Krumbholz et Susanna, origine et stemate Spenglerianæ ex Suevia. Capitis fundamentis studiorum Leutschoviæ et Experiensis, confirmavit Ill. rebergæ, sub Doct. Joh. Neumann, D. Valent. Em. Löschero, D. Joh. Fabri Kingio, et D. Martino Chladenio. Vocatus ad Ecclesiam Classinensem ordinor 29. Maij 1713.

709. 18. Hung. Dec Confessionis. Matthæus Franka, natus in Cathedra Liptoviensi, Græco Nicolao Franka, et Legitima Ujhely. Ut me vidi exime scholis patrijs, ubi habui Præceptorem Nicolaum Czechvini, qui me, confitis parentum, commendavit Generalissimo Elia Fabrono, sub quo, et sub Legnense, Stephano Chivinij, Studia posthea Collegij Experiensis Professores, Cl. Dn. Joh. Rezik, et Cl. D. M. fam. Matthæidem audivi. sub hoc ad Ecclesiam Flatonicensem vocatus, ordinor 1713. d. 27. Junij, pro Pastore antico ad Ecclesiam Siemaj.

710. 19. Stephanus Apostoli, ex Semmele Apostoli, et Susanna Zaborszik, pro nunc in Lubu Veagradiensi degentibus, natus, ibi, Dni Cin partia, dein Nosati, sub p. m. Cl. Dn. Starik. Rotnavid, sub p. m. Mihovitz. deinde in Academia Patensi. Inde redux, per acto apud Peralt. Emmo Franciscum Dessöffy, in Pedagogia, annos in Ecclesiam Dolavensem vocatus ordinor 1713. d. 12. Julij.

711. 20. Elias Fischer, natus Jasovecini, sub Georg. Fischero, et Maria Fabrono. Studia Leutschoviæ, Experissini, Rosnaviæ, Altebergæ, sub Klein-dorffio, Chladenio, Fabri Kingio, Schroccro. Vocatus ad Ecclesiam Barsthensem, et ordinor 1713. d. 3. Aug.

712. 21. Thomas Mokcsini, Stephano Makcsini, et Catharina Molnar, natus. Ordinor in Ecclesiam Bogdanicensem Anno 1713. d. 14. Augusti.

713. 22. Georgius Oczovini, natus 1690. Szenicz, ex Paulo Aczovini, et Catharina Kodovarii. Studia ad Oratoriam absolvit Generalissimo sub Hmm. Elia Fabrono. Inde vocatus hinc pro Rectore scholæ Bethlehemsalvensis, ubi duos annos consumsit: dein Csorbam, pro Rectore, ibidem 2. annos Juventutem informavit, usq; ad extitum. Tandem promotus hinc Berzeviczium, ubi per tres annos Rectoratum, per quos Cl. Patronos nunc vocor ad Ministerium ordinor 1714 die 23. January

714. 23.

714. 23. Jmb. Tel mihi sit mundus, tu mel pravi sime Lep. b.,
dreas Baránji Thurocz. - Neczpalensis, Joh. Baránji, et Catha,
rina Ivaska natus. Absolutis trimaniorib., et positis Rhe ac
Rid fundamentis, Neczpalini, sub Dn. Joan Jantonio, finmt et Carpo,
no: Neosolii sub Cl. M. Joh. Litarik, et M. Matthia Bel, studii, ac e,
periessini sub M. Jammete Matthaide, sub quo eam ordines susepi,
ab Excell. M. Joh. Schwartz 1715. d. 10. Jan.

715. 24. Samuel Jodocus Turocz. - Sutkensis, R. Joh. Jodocini ma,
gistri. Absolutis minori ex parte, in Collegio Eperiensi, Rhetis ac Arith,
meticis, ordinatus sum ad Ecclam Schabenhusensem, An. 1715. d. 10. Aug.

716. 25. Christianus Weise, ex Cath. Man. Fedic., Martino Weisen, et Ma,
ria Magdalena Vogelin, natus. Ordinor ad munus Conionatorium Cam,
pestris, et patria in Coloniam evocatus, et quidem ad copias Colo,
nienses Regis Polonorum, sub Regimine Illmi Colonelli de Flitz, Den,
tilus R. Dn. Hermanno, et R. M. Sam. Matthaide, 1716. d. 7 Martij.

717. 26. Joh. Kegyer, de Kato, Cis- Hontiensis, Simone Kegyer et Eli,
sabetha Textoris natus. Absolutis trimanioribus, et positis Rhetis et
Rhid fundamentis, Kahovii, sub adventu Joh. Textoris, pro nunc
Pastoris Eccle Relatis M. Palugyen: Lenesehovii, sub Mart. Duboretzky.
Frankofurd, sub Cl. Joh. Cupraeni, studii. Tandem ex commendatione
Spect. ac Prof. Dani Skolitzany, et spect. ac Prof. Georgii Resenetzky Ep,
eriessinum, ad M. Sam. Matthaidem, Samaritanum meum, et parae
adoptivum, sub quo, cognoscens morbos corporis et animae mei, eme,
dari. Jam vocor ad Ecclam Kösegiensem et Lemesiensem, et ordinor
1716. d. 21. Januarij.

718. 27. Joh. Clementis, natus 1692. Melchiore Clementis, pro nunc
Pastore Eccle Oztropatakiensis, et Vien. Contub. Jacobaea Con, jenione
et Catharina N. quondam Matthiae Petrovicsii filia. Absolutis in colle,
gio Eperiensi Rhetis et Arithmeticis studiis, sub M. Sam. Matthaide, ordinor
ad Ecclam Kadaiensem Anno 1716. d. 17. Maij.

719. 28. Georgius Sevonka, Parnicza- Arvensis, Steph. Sevonka, et
Barbara Melzhekey natus. Absolutis studiis, contuli me in Collegium Eperiense, ac ibi sub M. Sam. Matthaide studii. Hinc a Revd. Dno Thoma Szirmay, ac Dno Joh. Sam,
ler, Geraldinum, pro antico Concionatore vocor et ordinor 1717.
die 13. Januarij.

720. 29. Martinus Devay, natus Kesmarkini, patre eiusd. nom.,
et mate Johanna. Studii Kassaviae, sub p. m. Dno Nicolao Ber,
tsehovio, sub Cl. Duboretzky: Kesmarkini, Cl. Johne S. Mat. Lavia,
sub Excell. Krantzio, Rect. Gymnas. Elisab. Wittebergae, sub Cl. Hern,
dorffio, Chiaverio, Schroetero, Klanfingio. Redux, vocor ad Eccl.am
Cassoviensem Germ. Nat. ordinorq. 1717. d. 2. Martij.

721. 30. Nicolaus Czabkay, Nagyeczio- Trenchiniensis, Andrea
Czabkay, et Barbara Strilicena, natus. Absolutis Rhetoricis et
Exact. ac Rhetis, sub Joh. Litarik, Rectore Neosoliensi, tam. Selenka,
Schemnicien.: Dno Cl. Georg. Bahuss, Kesmarkien.: Kassaviae
nenses me primum constituerunt Rectorem: nunc vo eidem
vocant ad Laboratum, ordinor An. 1717. d. 1. Octob.

722. 31. Samuel Hemer, Kesmarkien.s, Germ. Hemero, et Judi,tha
natus. Postis in patria literarum fundamentis, Schemnicium pro,
fectus, sub M. Jemmaldo, absignatarium studii: Lamponi, sub
tam. Jacobaeo. Cum vero hic ob nimium bellum, et Oppidi exusti,
onem, diutius morari in liceret, in patriam redii, ubi Rectore,
tus fuit, b. Joh. Rotraidem, et Cl. Georg. Bahuss. Postea Ulrici,
vidi usus sum intuitione Excell. Gottlob. Krantzii, Rect. Gymn. Elisab.
Z. Lasciczky, D. Dantzigii, D. Buddaei et Poriphirium, Jenis,
sedui in patriam ab Ecclia Matisfaviensi et Folkensi vocor, ac ordi,
nor 1719. d. 28. April.

723. 32.

723. 32. Jacobus Perovicziny, D. Petr. Liptoviensis, Martino Perovicio et Justina Mezlenericana, natus. Postea gram in schotis patriis, nempe Cathr. Liptoviensi et Arvensi; sub Hrm. Zacharia Perovicio, fratruelem, tum Hung. idiomatis, annum impendi. Tandem Iehytschem, tum Eperiesinum subinde rarum visitavi, in quo fere sex annos, sub Cl. Hrm. Matthaeide, mansi: primum Pädagogia, tandem in publico Pannatistarum Praeceptoris officio, versatus. Hinc ad Ecclesiam Morovkiensem ordinor 1720. d. 4. Febr.

724. 33. Samuel Günther, Davide Günthero, mercatore Lentschoviensi, et Eva Coronides natus. Puer in patria, Hungarice, Latine per aliquot, Lentschoviae per duos. Anno 1719. Domum redii, et per biennium, Lentschoviae per duos. Anno 1719. Domum redii, et per biennium ab Ecclesia Lentschoviensi vocatus ordinor 11. Febr. 1721.

725. 34. Joh. Jaszkalitzky, Arvensis, Georgio Jaszkalitzky, et Anna Babitz, in pago Jaszkaly, natus. Patre, puerin in patria, partim Kesmarkini, in primis Strigonii fundamentis, cum his in Academia Halensi altius provectis, redux, a Reverendo Dno Stris Jablonskio ad ministerium vocor.

726. 35. Michael Hertel, Scepusio Hungarus, Joh. Hertel et Juditha natus. Puerilia in patria Lentschoviae fundamenta, et Kesmarkini; Wittebergae per biennium, Halae vero per annum mansi. Anno 1719. in patriam redii, et quinto die post annum, ab Ecclesia Eperiensi vocatus, ordinor d. 20. Martii 1721.

727. 36. Georgius Jacoffy, B. Cottus Jacoff. Hung. natus patre Joh. Jacoffy B. et matre Dorothea Jacoffy. Puer primo in schola patriae Lossiensi: deinde in Eperiesiensi per 5. annos: tandem contubernium Debreczinum, ubi per triennium moratus, Miskolczinum veni, ibique anno huic mansi. Ab Hungarico autem: postea Slesiam petii, ac in Gymnasio Teschinensi duos annos studiis divinis Wittebergae vero mea confirmavi, per duos annos, et gradu excessit. Hinc in patriam, vocor pro Pastore N. Barnya, ac ordinor 19. Febr. 1725.

728. 37. Joh. Ludovicus Hentschel, Pomeranus, natus patre Christ. Hentschel, Diacono primo Teschinensi in templo Jesu, matre Catharina Barbara. Puer primo Teschinii, deinde in Hungaria Schemnicziii: iterum me contuli Teschinium, ac ibi per 2. annos moratus, Jenam 1722. visitavi, ubi Praeceptores habui Magnif. Dn. Buddeum, Weyssenborn, et Walchium. Deinde Eperiessini.

729. 38. Joh. Trentmann, Lentschoviensis, Georgio Trentmann, et Christina natus. Studii in patria, Kesmarkini, in Collegio Eperiensi, Jenae, Halae. Ad Ecclesiam Varallyensem ordinor An. 1727. d. 4. Febr.

730. 39. Elias Miletz, Trencziens. Marinopetrinus, Daniele Miletz, et Eleonora Szatadini, natus. In schola patria et Trenchaviensi humaniorem studiorum fundum jacta, desiderio diuque parta ad disciplinarum, Lentschoviam et Eperiessinum me contuli, quibus in locis postquam per divina Gratiam, studia cum Deo, ac Rich. Mike, sub Mart. Ruberskey; hic vero sub Cl. M. Sam. Matthaeide, aliquantum debiberi: ab inimicam temporum, in patria exceptis nobis Eperiessini schola, in Transylvaniam concessi, ibique optatum, ac desideratum et esse expetitam occasionem, tam linguae Germanicae continuandae, quam Hungaricae addiscendae nactus, in Collegio Reformatorum Bethlenianno-Brandenburgico. Magy Enyedensi, sub celeberrimis inter eos tum viris, Fontanio-Rodio Papai, Medicinae Doctr. in Acad. Bastheensi Assessore, Collegiique Professore, et Stephano Gyula-Szegedinensi, studiorum in ordine aliquantum altiore progressus sum. Hinc Deo, comitibus praesentia testimonia,

in Acad

in Academiam Ienensem adsendi. In patriam rediens, Experissimi ab-
gratissimi conrectoris, ab Illma Dna, Dna Viena Cabisti-
na, virgo Lewin, vocatus mihi ad ministerium sacrum, in Lasch-
ae eiusdem Principatus obeundum, oblata e, ordinibus quo facto
ab Excell. atq; Illme Ecc. Dno superattendente M. Joh. Schwartzio,
tiatus fuit, Anno 1727. d. 3. Martij.

VII. A Christiano Hanschmidtio ordinati sunt seqq.

731. 1. Samuel Rosner, Sammete Rosnero, Praeceptore Schola
Bartphensis, et Dorothea Vittin, Anno 1693. d. 30. Oct. natus. post-
ris exitum S. Ministri Bartphens. et Praecep. scholastici, Anno
1699. et Lentschoviae, numeri scholastici adnexo parte, Gymnasium
Aug. Conf. regenerare coepit, progr. Praeceptoribus fundamenta summa
recenter literarum ieci, donec tandem ariduum aggressus Pra-
ceptores Academicos audiendi, publica valedictione Viro Cl. et Doct.
Martino Luthersky, Rectore, scadente, Musas Lentschovienses reli-
qui: Wittebergam me conferens, Alboe Academiae Anno 1716. d. 19.
Julij, Rectore Ernesto Schroedero, Logices et Metaph. P.P. inserto, stud.
rem Divinam, cui me ab incunabulis potentes consecraverunt,
indefesso studio sub D. Jathieb. Wernsdorffio, D. Martino Chladenio,
D. Georg. Schradero, et D. Henrico Canzio, persequutus sum. An.
1727. in patriam redii, regnante Augusto, ab Inspectoribus, Con-
ctor Gymnasii vocatus, in officio illo annum et quod excurrit, con-
tinuit, in quo diutius desudare placuisset, nisi a Committe Len-
tschoviensi ad munus Diaconi An. 1729. d. 5. Julii vocatus fuisset:
ordinibus facis ab Excell. atq; Illme D. Dno superint. Christian. Han-
schmidio, tongram patrogeritum me consecratum esse, sum-
mo Rectore optete, d. 15. Julij 1729. Simplicitas rectumq; tenu-
me Christe gubernet.

732. 2. M. Andreas Weinert, Lentschoviensis, Andrea Weinero, civi
honoratiore, et Catharina, nata Herrera, An. 1699. d. 8. Febr. na-
tus. Apprero in Gymnasio patrio studiis emeritus, Hebraeam, Gym
linguam, cum me contuli, diligenter excolui, sub institutione D. Rectoris
Andr. Gottfried. Nation. Mri, ac postea Cl. Successoris mei, Dni
Martini Luthersky emeritus, anno 1718. d. 16. Junii Lentschovien-
sibus Musis publice valedicens, ad Gratistavienses primum contuli,
Excellmi Dni Gottlob Krantzii, Dynn. Elisabethani Rectoris singulari
benevolentia, et institutione publica privataq; diligentia Illustre
stre Wittebergam, hactenus anxiosum, et Praeceptorem adii,
in cujus Aedibus, Rect. Magn. Dn. D. Jathieb Wernsdorffio nisi tuppar
medium annum constanter domum me exhibere hac magis
admirabar, quo celebriores Patria Urbis Lentschovia gradum
virtis, Magistri nempe, Summi Venerab. Dni D. Wernsdorffii, Cha-
derio, Schradero, et Jahnio, a quorum ore, consilio, et patrocinio
totus pendebam: in Aedibus Dn. Hasselio, et Buchnero; in lingui
Richtero Thomasio et M. Petri. discipulus nunc. Absolutis Stu-
Academicis Anno 1722. d. 12. Febr. in patriam redux, mox 22.
eiusdem, Moderator Scholae Prorogatus fui, 2de gradum Classis
Ordinariae, primum autem extraordinariae, donec Anno 1727.
d. 14. Julij communi fere votorum suffragio Rector constitueret,
quod officium integris diutius annis magna cum dexteritate
administravi, et administrassem hucusq; diutius, nisi literatis
post remissas eam vocationes, instituissent precibus Dni Superi-
ores, effecissentq; ut praeclo mihi discedere ibi amplius contra
veti, quin potius 14. Julij vocationem meam catalecta, etor-
dines, eo ipso die Domicilentem, quo ante biennium Rectoris
sui delegatus, suscepi. Symb. Mem amplissimum Vivi.

733. 3. Caspar Reif, natus in Monte S. Georgii, Gregorio Reif,

civi ho

cive honoratiore, et Judith, nata Frisiana, An. 1704. d. 9. Febr. ab iisdem in teneram inventutis ad timorem Dei educatus, donec 1714. Lentschoviam me miserunt ad literas, ubi et ultra gradum eminum, in pistrine Dni Scheremmanni, Dni Megenderi, et R. Dni Andreä Frosij, tum t. Con-Rectoris, usus, inde posterius pro Rectus, ubi pertriennium a Dno Bertasch, Con-Rectore, et Dno Beer instructus fuem. Hinc Wratislaviam me contuli, ubi per 2. annos morabar, atq. Dn Krantzium, Rectorem, tam in publicis quam in privatis, ut et Dn D. Pohlium et Hoffmannum audivi. An. 1727. in Urbem patriam reversus, Magr. et Rev. Dn. D. Zeidlerum, Dn. D. Walchium, Dn D. Weiserum et alios. Illinc dimissus revertor, ad officium Pastoratus, in locum piè defuncti R. Martini Kranzij vocatus, et die 26. Julij, ann. 1729. ordinatus fuem.

734. 4. Samuel Czirbes, anno 1703. in Oppido Petrek, nobilissimo Petro Czirbes, et Maria Liptaik natus, ad An. 1711. ab illis Christiano et patruo more educatus, eodem anno utrumq. ad sepulchrum comitabar. Ab eo tempore, usq. ad An. 1715. apud soceros educatus, Grammatices et principiorum Artis Latini, posui: tandem Jaworinum ad lingvam Germ. transiturus, inservientibus Rectoris Magnitatis, Rectoris, usus fuem. Inde me lingvam quidem contuli, Dnum Vidalium auditurus. In his locis transacta pestilentia me vitæ, anno 1719. Posonium salutavi, ubi pub. Cl. Frid. Wilh. Beer, et Matthiæ Marth, superiorem, inferiorem tribuebam posui: unde beneficio Perill. Dni Stephani Schelegelii, in Academia Lipsiensem An. 1724. missus, illic loci D. Dantzium, B. Zeidlerum et D. Dn. Walchium in primis audivi. Redux et sexennibus An. 1728. Barthamum pro Collega ad Perill. Dn. Meisnerum fuem evocatus, apud grandævos transactis 8. mensibus, ad Ecclesiam Leutschoviensem vocor et ordinor 1729. d. 17. Augusti.

735. 5. Jacobus Strakota, anno 1700. in pago Tallyfalu, Comitatus Scepusiensis, Stephano Strakota, et Maria Behm, natus, ab illis ad An. 1706. educatus, tum vero, tam parentum, quam alterum patruum, postis rationi lectura primerij, delatus fuem Lopperczinum, ubi in Donatorianis Gymnasiis, Lyceum, et inde Epericssinum profectus, tractu fuem Praceptorem Dn. Ignatium, in Grammaticis, tum Syntaxi Cl. Dn. Topperczerum. Inde pro discendæ lingvæ patriæ, Catechizandi causa, Illi, inde redux, iterum ad Epericsenses prædiorum Studiorum gratia apud Cl. Dnum, et nuperum Dnum quæsitorem Topperczerum audivi, quibus defectis, ad lectiones Cl. Dni Buchholtz audiendas delatus, post eiusdem ad Academiam Wittebergensem 1725. profectionem, audivi Wernsdorfium, et Schroeerum. Anno 1726. 2c, 2dum 2. Maij vocor a Perillustri Fch. Izdenczij, et tribus circiter annis ac Septimanis, et ordinor 1729. d. 6. Octobr.

736. 6. Joh. Christophorus Anders, An. 1696. d. 21. Martij in urbe Bolesslavia, Principatus Jaworiensis, Jodocro Andersio, Consulatus Cæs. et Reg. Mattis, et Maria Elisabetha Mannenbergerin natus, ab illis ad An. 1700. Lutherano more educatus. Postquam anno ætatis quinto amissem, avus in tutela, deinceps ad An. 1710. fuit, et postea pius, ut catechetarium discam, quod et feci per annos fere 2. Jovia vero ignaris eram libere gestiens, ideam discendam Lambertum mitto fuem, ubi pro Rectoris Gymnasiorum et Con-Rectoris, M. Gotzovi, adventum adhibeor. Inde propter stipendium quoddam, quo Bolesslavienses Wratislaviæ Gymnasium, eo tunc An. 1715. constituti, et in Gymn. Elisabethano sub Krantzio per quinquennium liberaliter

nienbri. An. 1719. Jenam Januari, ibiq; Dantz, Buddenm, Mal-
chinm, Krus, Backinm, M. Lambachinm, et Adinmet. Hoffmann,
num audivi. Redeuem ex Saxonia An. 1722. in Boleslaviam, pa-
triqm meam, divina providentia Ephorum apud Protestan-
tes constitui, et post tres annos, Stojanoviam in Palatiam,
ad Mercatorem, Dn. Levelinm, pertraxit, et post triennium
trium annorum, in Hungariam, An. 1719. ad Prof. Capitane-
um de Kaisler, transtulit, ubi consentis q. septimanis, ad Ec-
clesiam Pestinensem Diaconatum vocavit, ordinatum 1729. 20.
Octobris.

737. 7. Matthias Korenko, anno 1698. in pago Schwabach, Catt.
Sepus. Matthia Korenko, et Anna Korenick, natus, ac ad An. 12.
educatus, tandem hasce coram et amicorum, petitis iam in
Gymnasio principiis, delatus sum Leutschoviam, ubi pactus sum
cum Sclar. n. t. Rectorem: ac p. m. M. Andreskinm: denig;
M. Weinertum, cum hasce Wittebergam me contulit An. 1726.
d. 3. Oct. redux demum 1728. vocatus sum per Scrill. Duos
Compossessores M. Jakobsalvenses, et ordinatus 1729. d. 19. Oct.

738. 8. Petrus Pantus Lendray, Patre Emerico, et matre Eva Lind-
neriana An. 1697. d. 13. Jun. natus Tothfalu in Cattu Sepusien.
Prima literarum initia ibidem bei seel. Mich. Friedmansky, ac
Joh. Terstanszky didici, quibus augmenta adiecerunt, Lectores
postea concessi, ibiq; post Joh. Wertheli seniois institutionem, Joh.
Keil, ordinarii tum Lanarii opera formatior factus, in Gym.
Bohusl. Rectoris, disciplinam adhuc tri. Scholastic, pro etati
ratione, frustris, Lectionum, C. Beli me excitus, alii, ibidem-
que ipsius, atque C. Berii industria, ad literas elegantiores,
sedulo effingebar. Lectionis Valerium, Lingua Hungarica perdi-
scenda causa diversi: illum Lectionum reliqua, capitis fere in arena
confixi, Tirocinio Wittebergam infeliciter sabsati, audivi
in Dia Weszdorfinm, Chladenium, Jahnum, Schraderum,
in Dia Theoretica, M. Christian. Wolfium, et Excellent. Adimet.
Clesselium: In Morali Dia Martinum Hasenium; in Dicta Eccl.
V. et N. T. Jahnum; in Linguis, M. Petrum, et D. Joh. Haggeum.
Witteberga An. 1722. d. 23. Julii reversus; Inclytus Patronatus, Ex-
traordinarium Scholae Rectoris officium offerebat, quo, exercendi
rei causa, inscepto, per 25. hebdomadas defunctus pro dignitate
sum. Interea Gymnasium vocatus, Rectoratum septem prope
annis administravi. Tandem 1730. d. 12. Jan. inexpectatum
ab Inclyto Patronatu Epperiensi, Eccle Nat. Selav. ad Annum ordi-
narie ministr. V. D. vocantem vocatus, ordinor d. d. Jan. 1730.

739. 9. Joh. Stephanides, Pistena-Stevensis, natus Matthaeo Ste-
phanide, et Catharina Jospini 1705. d. 25 Apr. a quibus educa-
ad 1714. Studiis adplicatus sum. In primitia Studii in Scholis Latii-
cis; ast, ubi ad annos adolescentiae pervenissem, tradituus sum
Gymn. et Doct. Chid Petrovicio, Scholae Civitatis Leschinensis, in C.
Prussi, Rectori; a quo fere per 4. annos feliciter instructus, ta-
dem frater parentum Neapolim me excepit, ubi per Gymn. N.
Klinghne triennium exegi. Lubecam Cremnicium ad C. Georg. Sar-
torium veni a cuius latere evocatus sum per Incl. Patronatum
Scholae Artensis ad Vagum in Con-Rectorem, cui officio ge-
triennium, pro temporis spes, vacavi, usq; dum Anno 1730.
d. 1. Jan. per Illmum Chiandetham Regni, evocarer in locum
eorundem C. Dni Lony, in arcem Scholasticam, pro Cultio Labore,
ordinatus sum 9. Febr. An. 1730.

740. 10. M. Georg Thuroczy, Schwabacensis, ex Cattu Sepusiensi, Geo.
Thuroczy, et Maria Jajcay, natus. Steinum Sundi strata, vulgo

Merc

Neresnicz; dein Kesmarkini, ob lingram Germanicam; mox Kesmarkini cum consensu parentum, sub Michaele Missovicz: Lensefalvini Matth. Dubovszky; et paullo post Eperiessini, sub Cl. Dom. Matthaeide; ubi et contigit, quod Illmus Baro, Christ. Henr. Cabisius, Tubingensium suum, Ill. Bar. Christianum Cabisium de Cabisch, nisperus, ame pro comite et Adjuncto delegerit. Eius gratia itaq; Jageri, Hoffmanni, Köstleri, Nevii, Freibingii, et ahorum adhortamine abore perdebam. Post reditum admotus fuit ad officium Con-Rectoris Eperiensis, et post 4. annos, subtrahentibus Rector constitutus: deinde decem et septem 4. annis, et quod excurrit, septentrionem, vulgo, Hetthárt, vocor et orditur 1730. d. 25. Maji.

741. 11. Franciscus Danko Trocinensis, ex pago Rutka oriundus, Georgio Danko, et Judytha Vehis natus. Patria rudimenta in pago Rutka didicit; deinde Neczpatini sub Andrea Farkas, et Daniele Podavini promovit: Ubi rerum experientia grata Kesmarkinum profectus fuit ad Cl. Georg. Buchholtz; cuius consilio Wittebergam commigravit, ubi studii sub Ven. et ab anno iam praesente Wernsdorffio, Schroeero, Chladenio, alijsq; Rectore fuit in praeceptorem pagi Jathrecz, ubi per decursum trimestre Jehrold eidem Ofni. Anno vero currente 1730. mense Maji, ab Illtra Dua Cabisiana, Ecclesiae tunc singularis Patrona, pro Pastore antico, in locum suum Zipseriensem fuit vocatus.

742. 12. Joh. Richter, ex Cotta Lubieniensi, natus in Lib. Reg. Civitate Rhodia, Joh. Richtero, cive, Lib. Reg. Civitis S. Hoyerensis, et Susanna Jonagria. Scholarum initia posuit in Patria Civitate Rhodia. Sanctam addiscendae linguae Hungaricae causa, expeditus erat in pagum Nemes. Csó: unde post annum domum redit, ac denuo tum Jantinum, ubi praeceptore usus fuit M. Caroli, t. t. Con-Rectore. Subortis vero motibus Rakatzianis, domum revocatus, per ahi quod tempus penes parentes vixit. Deinde Eperiessinum venit, ubi per triennium, sub Cl. Joh. Henrico Studii Cursum sub finem 1709. Eperiessino valedicens, Wittebergam me recepit; ubi praeceptoribus usus fuit Wernsdorffio, Chladenio, Schroeero. Reditor 1731. d. 14. Febr.

743. 13. Michael Pohlius, in Cotta Cassiferrei ad Fontem S. Gotthardi Anno 1704. d. 15. Aug. Michaele Pohlio, et Elisabetha Chwal, natus. Pro incepto Studia cotrisoprouii per 5. annos: deinde in schola Art. Neczpatiensi aeque 5. annis. Wittebergam sub finem 1724. anni confessi; ubi Praeceptores habui in Dogmatica, Symbolica, et Anti-Fanatica Otia, Virum iam D. Joh. Gottl. Wernsdorffium, cuius Historicis et Examinatoreis Jehrolis eam interesse licuit. In Moral. et Homiletica D. Chladenium, Virum e viris suo tempore: In Poetices et Hist. V. I. eam ante tempus, in fine gravi Ecclesiae luctuosissimum, Jahnium. In Polemica contra Pontificios, Calvinianos, Arminianos, ac Schwenckfeldianos, Schroeerum, quem Deus diu admodum Ecclesiae superesse jubeat. In Philologicis et Linguis, Hasselium, Hilligerum, Richmannianum, et Jamensch. In Jure Canonico, Balthasarem Wernherum: sub finem A. 1727. Jehrisex in suam patriam redii, et sequente anno 1728. d. 14. Maji, pro Directore Jehrolae Neczpatiensis evocabar, in gratiam cuius munus complevi. Anno currente 1731. pro eiusdem Neczpatiensis Ecclesiae Pastore vocatus, Lentschoviae d. 8. May oritur.

744. 14. Elias Plesanj, natus Lentschoviae An. 1688. 24. Febr. Matthiae Plesani, et Annae Matthaeides. Studia in patria incepit, Wratislaviae ac Eperiessini continuavit: Rectoratum in Scite 26. annis gessit, unde pulsus, tertio demum exilii mei anno oriundus ad Ecclesiam Sboscielensem 1731. d. 23. Junij Symb. Jesus Deus Verbum suum.

745. 15

745. 15. Joh. Gerhardus, Modra Hungarus, An° 1695. d. 6. Febr. Joh. Gerhardo, scholæ patriæ Eghes Conr. Rectore, et Susanna Bayerin, natus. Primos ætatis tred annos sub mammonstrone p. m. patris Modræ consumsi: mortuo am patre, An. 1709 d. 18. July, Watstoviæ detatus, in Gymnasio Elisabethano, sub Rectore Excell. Jablok Lanzio sextum usq; annum vienui. Facis fundamenta, An. 1715. d. 21. Junii, Lipsiæ facio Academicis initiatus sum, Rectore Joh. Burchhardo Menkenio, I. V. D. Consiliario et Historiographo Regio Brit. Prof. P. Collegii Majoris Primip. Inspectore, et Societatis Regiæ Brittannicæ Socio, ubi Andreæ Aliis et Thiis vienui, donec anno 1719. d. 18. Thiis in patriam vocatus, munus Rectorii ibi me coactus sum: quod et feci in annum 12. usq; ad Anno 1731. d. 18. Junii ad Ecclesiam Kismanyokiensem vocor et ordinor d. 29. July.

746. 16. Joh. Mitrovia, Jacobæus. natus in pago Krivan, Georg. Mitrovia, et Susanna Clauer. Andreæ Hethonii Lentschovia, sub Chrn. Georg. Megendero: Bartphæ per duos integros annos: Eperiessini pariter per duos: Neosoliæ, sub Cl. et Doct. Simonide, abiens, ea petractavi. Inde vocor ad Ecclesiam Kemethfalvensem, et ordinor 1731. d. 13. Aug.

747. 17. Friderieus Lindner, natus anno 1702. Mitrovicæ, in Electorata Saxonica, Joh. Georg. Lindner, Diacono ibid. et Joanna Sidonia a Klebin. Parentibus orbatus, educatus primo fui in eadem urbe: post cujus obitum, sedecennem, ad fratrem matris meæ, Posoni, manfig: ibidem ad 20. usq; ætatis med annum. Postea inde contuli ad Academiam Lipsiensem, ubi per tres annos sub duce Excell. Dn. Fleischer, Dnis Doct. Rivinthodio, M. Diezio, &c. Deinde Vratislaviam ac superiorem Hungariam petii, Cassovia Dn. Rectore Francisco vices, per annum fere quod exercuit, gessi; post mortem am ejus, cum Hungarica et Slavonica lingua expers essem, adeoq: Cassoviensi scholæ cum fructu præesse non possem, Barphæ apud Excell. Dn. Mezner, privatum Præceptorem egi per duos annos: quibus exactis patriam meam visitavi: redeundo vero, vocationem ad Rectoratum Cassoviensem accepi; quod cum ad mensem duntaxat annum sonaret, eandem cum consensu Patronorum sponte resignavi, et ad Dnum Capitaneum de Hoyer me pro privata Præceptore recepi, ubi cum per duos annos moratus fuissem, Menhardi illum pro Lasare vocor et ordinor d. 14. Decembr. 1731.

Progenitis Mitrovicii, Musa reparere, renet mihi
Menhard Lindnerum, quem nata latent.

748. 18. Samuel Chovan, in Arbu Zolnensi, Liberæ Dis. Regiæ Vetusolii, anno 1699. Michaele Chovan, et Dorothea Benko, natus. Studii in patria: Leutschoviæ, sub Georg. Buchholtz per triennium; Kesoviæ, sub Jul. Fid. Beer, itidem per triennium. Deinde scholæ Stilvi Szentaviensi biennium fui, et Wittebergæ Studia confirmaturus, redii in patriam. Sum Ecclesia Divék-Kubinensis revocat, ordinor 1732. d. 23. Febr.

749. 19. Joh. Simonides, Neosolio-Hungarus, Samuele filio Simonide, variarum Ecclesiarum V. D. Min. tum vero Ecclesiæ adflictissimæ, et Susanna Jezikia, natus sum Anno 1703. Primum Studii libertatem, inde annos tres in patria natus, Neosolium me contuli, ubi interea per aliquod tempus privata

instituce

institutione usus. Mox in Gymnasium Neosohiense deductus, et a Cl. Bekio inaudiente diserte, sed tirunnora usq. ad Oratoriam per gradus excolui. Inde, utroq. jam potente oculis, anno 46 Posonium profectus sum; ibiq. Cl. virum, Bekii, Martini, et Beckii, per annos 5½ literas, quibus ad Academias animum preparantibus, tractavi; magistrumq. dei hic in arte elementari, et Patronum amare et spectare. Anno 1724. Academiam Lipsiensem petii, quæ in studiis duos Præceptores suppeditavit. Alemfingium, Crusium, et Carpzovium: in Aliis Rüdigerum, Ipseerbarthum; in Hist. Eccl. Deylingium; in Civili, Menckenium; in Elegantia facta, Fellerum: in Civili, Gottsched: a quorum ord per annos 4. pendebam, Lipsiæ inclytarum Formiarum Lipsiensium, Richterianæ, et Reinwaldianæ, et Correctorio Electoralium. In patriam Anno 1728. redii, ac abiturus diebus intra paucos privatas parietes haesi; Deposcbar ad Ill. virum, Davidem Strauchium de Barsdorf, ad informandam Richterianam et Recepta, Viennam Inventutem, invitatus, me recepi: Jam eodem tempore, cum vocatus Jeppensis ipso diaconatu offerret Con-Rectoratum suscepi Lentschovicensem, et per annum gessi: intra quod tempus, ter, ad Ecclam Vrbi Natalitiensem, Septemsilicensem, et Lomnicanensem, pro Pastore sum vocatus; sed inventuti scholastice serviendi amore detentus, in schola stabilire decrevi, An. 1730. ab Inclyto Convent. Lentschovicensi Cl. Co-Rector constitutus sum, eog. officio per annum, et gradum auxit, definctus. Jam ad Ecclam Leibicensem vocor, et mirabili plane via dispone Dei mecum, ordinor 1732. d. 11. Martij. Symb. ΕΠΕΧΕ ΘΕ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ &c.

750. 2do Joh. Severinus, Joannis Regino-Pannonii, Pastoris Joannis Regiensis, et Juditha Markovits, natus Anno 1706. Sendri primitus Joannis Regini, dein Neosohii, postea, denique Comor-Rectoris, et Decani, Rectoris, pependi. Collea voluntate Patris, Wittebergam abii, et Electoralis Wernsdorfii, Schroeckii, Hasselii, Weideri, Wockenii, Horii, Hallmanni, nonnullorum Jochii, et Hasenmülleri, audivi. Inde post triennium et Legni redux factus, temporis, informandæ inveniendæ Spes Patris: inde ad Parentes meos delatus, a Perill. ordinatus 1733. d. 2. 7bris. Sytno. in Jesse et silentio.

751. 2do Georg. Jamnitzka, Honestis viris Joh. Jamnitzka, et Sophia Jelinek, in Latus Inzogiensi pago, Reczpal, natus, studia apud Gren non modo Vitebergæ, Hebræa scil. et Græca linguæ, fundamenta, absolvi studia. Collea, gradu me Schmarsium, ubi postgnam sub Cl. Georg. Buchholtz, ii tum linguæ Germanicæ rederim fundamenta, rerum prima cum experiremur, et gustum dem per triennium ibidem commorando, præsertim bonorum, pectus Vitebergam. Hic, habendo symbolum: Die cur hic; Nietzsdorfium, audivi proponentem Ethicam Tetricam, Commentatorem Virg. Cons. rectorem Hist. Eccligum. Hic adiunxi Hieronymi Clavium et Exegeticum sub D. D. Schrageco, nec non sub Dn. D. Chladenio Homileticam et Moralem. Philologica apud Wockenium

primordia, rerum ea Ethica, Jure et Hist. Eccl.

rium, Hoerium, et Kirchmajerum; Aria vō apud Hassen-
um, Löscherum, ceteroqui tractavi. Redux, confestim evocatus
fum in Attic. scholam Saturnensem, in Cathu Trenchinien. stā-
ri gra non modo minora, verum eam altiora per quinquennium
præponere licuit. Hinc tamen difficillime ab Archyto Patronatu
Crucin dimissus, videndo in majorem nelegiratem Ecclæ
Pitschensis, quam scholæ Saturnensis, in terminos prospici por-
erat, vocavi Illmorum Baronum a Callenfels præcedebam,
provinciam; laboratem suscepi; ordinatus Anno 1734. d. 4.
Decemb. sptbr. faecle invante Terebor.

752. 22. Andreas Holweith, patre Andrea, p.t. Rectore Tessō
sojensi; in Cathu Jägröcensi et Catharina Seiffart, natus, studui
in patria: deinde Topschæ sub simone Galli: Leutschoviæ sub p.m.
Rectore, Martino Dubowsky, matriculæ scholasticæ inscriptus,
Græcæ grammaticos hausi apud Dn. R. Andr. Jrosz, p. t. Jemnæ-
con. Rectorem. At divina ita permittente voluntate, ex levitate
juventi, in peccatum egressus prolapsus, et pœna scholastica
affectus, post biennium Cperiessinum prædi, decem, ubi institu-
one Cl. Ignatii et Jasperteti per quinquennium vixi, tandem 17=
27. Gerapn in Academicam salutem exivi: ubi Doctores audivi
in Philologia Dn. Rhimetium Hoffmannum, in Arā Dn. Valentin
et Dn. Prof. Hamberger um; in Olia Dndaem; in Dn. A. Eccles. Dn. Prof.
Schmeitzel. Redux in patriam, primum liberos Dni R. Hermanni,
Cperiensis p. t. Pastoris, privatim docui: deinde, cum Cassoviam
transisset, Rectoris subsedi provinciam, quam per trimestre spatium
, bono cum relato testimonio. At ubi multis impedimentis Opse-
ditus, rem scholasticam pro voto meo quare non potuissem, abla-
tam apud Revill. Dnum Centurionem de Hoyer, et regiminis pede
Dei Benedictino, provinciam informanda sub Octobris 1732. subsedi;
hoc tempore spatio, ex benevolentia viri prime ven. Dni superin-
tendentis Rhenfelsiensis, quinquies pro vestris sacris sermonem
dixi. Et licet multi heterodoxiæ suspectum reddere tentarint,
tū tandem 1735. d. 23. Martij, divina plane providentia, decimum
vocatus, die ultima Martii, prævio examine ordinatus sum.

753. 23. Samuel Anni, Joh. Chirurgo et civi Lib. Reg. Cibi-
nensis in Cathu Lutheriensi, et Judith Kövesdi, natus. Studii
tempora sub Moderatoribus, Cl. Joh. Kövesdi, et Christoph. Decur,
do. Absolvit studiis trivialibus, Tubingam me contuli, ibidem
stipatus testimonialibus ab Archyto Convent. sempronien. in
stipendium Oliense Ducale receptus, studia Olim excolui sub Mo-
deratione Illustr. patris et Dni, Jacobi. Hoffmanni, aliorumq;
Exactis annis 4. in patriam redux, temporis per integrum an-
num concionando me exercui: postea ab Ecclesia Schemnicien-
si in Montanis, ad Rectoratum evocatus An. 1726. d. 10. Octobris, quo
officio per integros 9. annos defunctus: Ecclesia Cassoviensis Germa-
nica ad secundariam probationem vocavit, et post, officium bi-
conatus obtinui: ordinor 1735. d. 2. July

754. 24. Matthias Galli, patre Johanne, artis sartoriæ Magistro, et
Lib. Reg. Ventoriensis Senatore, et Maria Germani, natus. Pri-
mum studui in scholis patriæ; post in Articulato loco Cassoviæ,
censi: deinde cum lingua Teutonica Schemnitii et Rosnau
Linguam Hungaricam in Jolsam pago Ogyan dictō. Tandem
Fundamenta Germanismi confirmatum, Germaniæ

4. ergmod

et quod exercuit, annos exegi; sub Ven. ac Cl. Dño Georgio Bruhotio. Inde ad Politica menrem adjecimus, semestrem exercui. Hora patria exeuntibus: a quo tñ proposito, consiliis Cl. Dñi Rectoris mei abductus, orbas exedras petere constitui. Ubi deveni Magnif. D. Dñi. Jothieb Wernsdorffii, Dn. D. Joh. Frid. Schroecki, Vocationum, Al. Herrium, prater Phil., audivi. Tertio demum anno ad finem vergente, domum redux, informando Perillustri adolescenti Ludovico Martini de Nagy Palugya, et in diem pene triennium Ofn. Neosolii. Inde a Dñis Ephoris 1733. in Conrectorem vocatus, post exantlatos duos ex integro annos, ad Insignem Ecclesiæ Aug. Vrankofurtensis, in Urbe Viadrina, pro Mro vocor, et instituto sermone probatico, ordinor d. 2. Maji 1735. Plene Perillustri deputato, Adamo Contzio.

1755. 25 Bartholomeus Klein, Joannis patre, Organoedo, in Oppido Wogendriesel, montano, et Evangelico Lutherica genitus literarum rudimenta Lipsiæ, et anno ætatis 12. Ephoriæ primum Gymnasium subiit, sub P. M. Dn. Reis, Syntaxin exercui: Cæsin vero et Rhetoricam sub Cl. Dn. Longejo. Hinc 1730. Posonium concessi, ubi in Schola Cl. Dni Beer, Rectoris, per triennium: quo anctore Dn. 1733. Jenam petii, ibique per triennium commorando, audivi in Elia Horatii, et Dogmatica Dn. Prof. Reuschii; in Exegeticis Dn. Doct. et Prof. Buddei, nec non Dnum Baumgartium Zschirnium; Dn. Aria, Hambergerum; Dn. Hofmannum, Pedum, apud parentes Vogendrieselii per quadrantem anni morantes, prius probatica concione a Dñis Albimontanis invitatus, eaque facta, pro Pastore vocatus, ac die 10. Maji, An. 1737. Plenibus Ordinis e Committe Albimontani deputatis, Dño Val. Felici Cedro Joannite.

1756. 26. Andreas Jasz Leutschoviensis, Andreæ Jasz, V. D. M. nat. Jetav. Jacobinus, et Susanna Jaenk natus. Studii hic in patria, sub M. Andr. Meisnero, R. Dño Kosnero, t. t. Con-Rectore, Jann. Schreiermanno, et Georg. Megander. Inde Geletschinum ad R. D. Lendray, Selavorid. ac Clogovinum ad Georg. Farkas. Hung. linguæ casu misus Jenam. Deinde Posonii sub Cl. Rect. Beer, per 3. annos. Studii. Jenæ prælia meorum, Jenam veni, ubi per triennium, et quod excurro, rursus Jenam Octobres, in Oriis Georg. Walchio, et Rembrando Luffio: in Philologicis, Hofmanno, Pyrgio, et M. Rebhagio, in alijs Halbauero, Schiero, Reinek, ac in patria pauli-Jenæ commoratus, ad Ephoriæ vocatus: ut privatim liberos Dñi Rutschij, præsertim vo ad adventum Ordinarii Con-Rectoris, Leemdam Classem nitor, marem. Inde post novercantem fortunam, non multo post, ad Illma Baronissa de Calisch, pro Pædagogo evocatus, postquam domum reversus, et non multo post ad Brandenburgenses pro Pastore vocatus, ac ordinatus 1737. d. 23. 9bris.

1757. 27. Andreas Farkany, Michaele Farkany, et Helena Perenko, Gletschini natus. Ibidem, ubi adolevi, sub Cl. Petro Lendray per triennium studui. Inde a parentibus ex missus, sub Cl. Michaele Pabl, in Urbe Tyrnaviensi, Vice-patrini, per annum versi. Hinc domum revocatus, ibi ex Ephoriis Cl. Danielem Farkain per triennium audivi: quo dein discedente, egressu Cl. Joh. Longejo, rursus, et in Saxoniam ex pectus, primum ubi Wittebergæ vivat Magnif. in Jac. Ohlio, Alichtinum, Schroeckium, et Teibelium, non negligendis ejus, per triennium audivi. Inde redux, in patria manssi, ac deinceps ad Ecclesiam Komlosiensem, Comitatus Zalaviensis, vocatus, et ordinatus fui, Plente Perill. Dño Adamo Zimmermanno, 1758. d. 27. Novembr.

758. 28. Mart

621, 6.

1748. 28. Martinus Kranz, Martini Kranzii V. D. Mro apud Mons Georgienses rectoris, et ecclesiae Kemnarchiensis ad Lindavium pastoris, filius, Gymnasium Zittaviense, Kemnarchiense, Miskolcinum successive, Hungaricis lingvis cum, inde reditu, Kemnarchiensem gemmo visitavit, rebotam, institutionibus S. Georg. Buchholzii probatis, et Cl. D. Jacobi Tabelii, privatis, usus sum, meis indigare licuit, exteras petissem oras. Veniam Vrbis, Bergam Anno 1755. vivere, ac audiis schraderum ad Lechum, in Chris: Schladerum, Baumeisterum, et alios in Christ. verbachium in Christologicis; Hoffmannum in Historicis, et Bergerum in Oratoria profana. Inde redux in patriam, non nisi per abigvat septimanas in privato vixi. Evocatus enim Rev. Hentschelius ad Ecclesiae, vocem mihi Beta fecit vacuum. Nam vocor pro Pastore Betensi, et ordinor 1739. 15. Aug.

759. 29. Septimus Severini, Joannis Regino Zehensis, et Dn. Severini, Eccles. Jeremiae Regiensis Pastore, et Judithae Mariae, vitis natus. Lubgram studia mea Theologica et temporum ab Schraderum, D. Zeibichium, D. Hoffmannum; in linguis D. Georgium, et Semlerum scholasticum, et M. Hanischium, et Excell. Candidatum Schladerum: in Historia D. Hoffmannum et M. Weissium. Hinc redux ad Ecclesiam suscipiendum vocor et ordinor 1740. d. 7. Decemb.

760. 30. Georgius Haberecht, Jannicke Haberecht, fabri ferrarii, et Agnetha, in Oppido Beta, natus; Kemnarkini vero Buchholzio, et Georg. Janischka. Deinde cathedra Rectoratum et Pastoratum nanctus, An. 1736. circa festa Schraderum Wittebergam adiit; ibig. audivit D. Schraderum, D. Abichtium, D. Zeibichium, D. Klingium, et alios Theologos: in linguis, Prof. Haerbachium, et D. Georgium. In Acad. Schladerum. Inde redux, An. 1739. Kemnarkini, functorum procuratum vitos visitaturus, Deo vitam, datur An. 1741. d. 31. Januarii, in Ecclesiam, quam filii Dei caligis in Oppido, Monte Georgii et Michaelis, vocatus, ordinatur 1741. d. 16. Febr.

761. 31. Sigismundus Keler, Bautzena in Lusatia superiori, Sigismundo Keler, praetore, et Anna Maria, nata Engelmannia, Gerlacia, natus An. 1712. d. 4. Dec. Ab his iam primum b. m. parentibus, institutum D. D. Martini Lubowsky, Rectoris mei ad cineres venerandi, curiosus, postquam studia humaniora, et Christiana religionis principia, per annum Tokaini, et per duos fere annos Lutetiae, in Collegio Reformatorum addiscendae linguae Hung. causa, manss. Redux inde, Georgio Buchholtz Rectore Kemnarchiensi; multa debeo. Cultui divino parentum consentaneae in illustre Gymnasium Academicum Thorunense, in Borussia Polonae Sectionesq. b. Dni M. Petri Jannichii, Rect. in Christ; Dni Jacobi Tabelii, condam Pastoris Ecclesiae Bartphen. nunc P. P. O. Eccl. Thorunii; in linguis M. Dni D. Schultzii; in Acris; Dni M. Weissii, in Historicis, et Dni Theodori Schroedtii in Mathesi. Quae fere omnes audivi. Superato duodecennio annos in Gymnasio Thorunensi, Generosum patronum Academiam; magr. profectus in Ora Theologica. Valem. b. d. Krahio, in Ora Moralis D. Rhetorico, et quoad Hist. Ecclesiam in D. D.

Exeger

Excepet. et Bibliis Collegiis b.D. Lutio, et b. Hoffmanno, ac. 00. Dn. Ariis, Hamberger, Koehlero, Carpzovio, Leyserio, Stolbio, debere gratissima professor mente. Peracto triennio, An. 1739. in patriam redux, privatam per annum egi vitam; donec ecce peregrendorum, et in conservationem Ecclae patriae rendentium negotiorum cura, ora extendere cepi, salutandi fruiendi. Visa Borussia, Dania, Imperio Rho, Alsatia, Helvetia, visae et silentio futura vitae meae fata providentiae committendo dixi. Haec providentia deinde, evocatus fui in Pl. V. D. a Dnis Neapolitibus, ut utrique nationi, Germanicae et Slavonicae, inserviam, ordinatus, prim. 1741. d. 10. Martii. Hac evocatus pro Pastore Germanico Posoniae, eodem Anno 1758 mense Junio.

Catalogus Rectorum Dnorum, per summe Reverendum, Celentissimum Virum, Georgium Abrahamum, Ecclae Evang. Hernekiensis Pastorem, et Vicinarum in superiori Hungaria Superintendentem, Ordinatorem, et Consecratorem, ab An. 1741. die 5. Junii.

762. 1. Joh. Demii, Segna Sarosiensis, patre R. Dno Joh. Demii Ecclae eiusdem Pastore, matre vero Cl. Dna Eva natus; studia primo Eperiessini, sub Humanissimo Dno Joh. Haborsky, Praeceptore frequentavit, dein sub Cl. Dn. Joh. Longio, Eper. Rectore, tractavit. Hinc commeavit se Hernekiam, sub Cl. Dn. Jac. Jubelio, Schol. Lect. clarum An. 1741. d. 4. Maii ad Ecclam Hodos Abauj-Varensis, Alsó-kemenczensem, pro Ord. V.D. Ministro vocatus, et quidem, quod notabile è, Praedecessoribus Reformatis existentibus, cum consensu Celsissimi Terrae Dni, Dni Szenyei, Reform. Eccl. gioni addicta, evocatus, d. 5. Junii ordinatus.

763. 2. Andreas Novák, pago Szinye, Saroshensis, patre Andr. Novák, matre Maria Mohnaczin, Ecclae eiusdem incolis, natus, primo Eperiessini in inferioribus educatus; dein Empedinum in Trencsinensi, sub Cl. Viro, Andrea Weinek, R. Simonides, et Schwartzio, Andromachum, post reditum, ab Ecclae Jánor-Sanitiensi legitime vocatus, et ordinatus Anno R.S. 1741. d. 5. Julii.

764. 3. Joh. Jezvanszky, Revetino Trencsiniensis, An. 1709. patre Joh. Jezvanszky, matre Catharina Kossyak, natus. Studia primum rudimenta domi posuit; dein Neosolium delatus, sub Humanissimo Dno Valentino Klingsheimio, et D. Egidio Burdio. Inde Hungaricae Camdinum, sub Hum. Dn. Martino Chovan, et Cl. Dn. Joanne Jastovio; hinc Cremnitium, ad Hum. Dn. Albrechtum, et Cl. Joannem Jastovium, adiit; dein Kesmarkium, peractum ad Cl. V. Georgium Buchholtz; dein Wittebergam Cath. concessit; ubi: Melchiore Jehraeo, et Teichio, per biennium usus praeceptoribus. Inde Lipsiam biennio mansit. Inde ingressum Jenensem pro Rectore vocatus, ubi quinque annis; hinc ad Ecclam Nagy Patagiensem pro V.D.M. vocatus 1742. 23. Jan. Adi.

765. 4. Georgius Regis, Eperiessino, patre Simone Regis, matre Anna Margaretha Gwerman, natus, continuatis scholis in patria, Eperiessini, Norimb. et Jenensium, Anno, ad Academiam Wittebergensem migravit, usus ibi: D. Melchiore, Jehraeo, Teichio, et Hoffmanno, praeceptoribus. Triennio annis elapsis redit, dein pro V.D.M. Joppocziensem vocatus, Anno 1742. d. 12. Mart. consecratus.

766. 5. Joh.

312
673

766. 5. Joannes Felicides, pago Lita, Kis-Honthensis, patre R. Dn. Martino Felicides, Pastore loci Ecclæ, matre vero Susanna Fabri. Primo domi, dein Taxoviæ, sub Hum. Dn. Michaele Hatko, tandem Ogyaniini, sub D. Georgio Farkas, Rev. et Excl. Marsini sub Cl. Viro Georgio Buchholtz, studia continuavit. Hinc pro Rectore evocatus ad oppidum Botza-Bánya, inde ad Kinta-Bányam, tandem ad Nagy Szlabos: Tandem ab Ecclæ Pastoribus in Hatsa Jánosiensi sita, pro V.D.M. Anno 1742. d. 14. Maij vocatus et ordinatus.

767. 6. Ferdinandus Achs, natus patre nobili Joh. Ferd. Achs in dit. Reg. Lite Rust, matre Anna Rosina Leuprinke. Studia gymnasiorum peregrini, sub directione Cl. D. Decani et Haynocii; dein Academiam adiit, ubi Ven. Leiticio, Hafermajo, per 4. annos instructore, Patroni sumptibus usum est. Inde Cathedræ Ecclæ et Scholasticæ, in Scabino Classicis, declaratus est, ubi per sex annos et semestre spatium fuit: Dein ab Ecclæ Pastoribus Germanica pro V.D.M. Evocatus, Anno 1742. consecratus d. 22. Febr.

768. 7. Michael Klein, patre Israele Klein, matre vero Dorothea Salzeriana, An. 1712. d. 14. Sept. in Oppido Vagendriessel, in Hatszegiensi. Primum in patria, sub Rectore Jacobo Lang; dein Eperiessini, per Cl. Con-Rectorem Reisz, et Cl. Rectorem, Gyrdtium; dein 1730. Lipsiæ sub Cl. Viro Bouhard, Szaszky, et Beer, studuit. Demum ad Academiam Jenensem ferme contendit, ubi in Salana hac, duetu Mag. Dn. Walch, Rufo Reusch, Koche, Jegner, 4. annos moratus, in patriam redüit, 1737, dein Anno 1742. mense Oct. Bartphamm pro V.D.M. evocatus.

769. 8. Samuel Kapllanides, patre R.D. Paulo Kapllanides, V.D.M. Lazarensi, in Cottu Nagy-Honthensi, matre Susanna Szirtiana, natus. Studia in patria sua, et Cremnicii, Norimbergæ, et Jenæ instituit, sub institutione V. Patris D. Joannis Blasii, Meigelii, et Szakolczay, tractavit. Dein in Academia Wittebergensi sub præceptoribus, D. Alberto, D. Schroeero, et Teubnero, et D. Hochmanno. Inde redux ad Ecclam Apostolensem in Cottu Nagy-Honthensi sitam, pro V.D.M. vocatus fuit, d. 9. Maij 1743.

770. 9. Joannes Szigeni, natus 1704. patre Georgio Szigeni, matre Juditha Kirschner in Cottu Nagy-Honthensi, sacra scandere. Postquam Gymnasia exivit, cantulit se ad Ecclæ Pastorem D. Joannem Andream Farkas, inde Posonium 1721. concessit, Præceptore usus V. Cl. Fid. Wilhelmo Beer; tandem Schemnicium, sub R. Dn. Rectore, dein Norimbergam, ad Cl. D. Cantorem simultaneum: Abhinc denuo Posonium, inde 1730. Witteberga 4. annis expletis 1734. redüit, et Cassoviam pro Rectore evocatus, in quo officio sex annis servivit, et demum Nagy Bányam pro V.D.M. Anno 1743. d. 26. Maij evocatus et ordinatus.

771. 10. Georgius Papolczany, pago Kapsin, Cottus Sarosiensis, natus e R. 1719, patre Georgio Papolczanyi, Illmi Comitis Georg. Erdödi bonorum Gyetse, matre Anna Simonitsi, studia scholastica sub Præceptoribus, Hum. Dn. Jacobo Jubel et Cl. Tagrauschky; atq. Cl. Joanne Leger. Inde Posonii sub Cl. Fid. Rob. Viride Szenecinum, sub discessum C. Dni Szakolczay, se contulit, ubi iam Cl. Dn. Jac. Jubel Præceptorem nactus, sub eius disciplina 5. continuos annos. Hinc Eperiessinum concessit, Cl. Dn. Joanne Lengay, R. R. loci Rectore usus. Exstitit ibi duobus annis pervacuus in Ecclam Lapidofabulensem, in Cottu Saraçosiensi, et ordinatus consecratusq. Szenecini, Anno 1743. die 13. Julij.

772. 11. Mich

772. 11. Michael Magnutáts, natus 1719. 11. Febr. in pago Szin Bánya, Comitatus Neograd, patre R. Petro Magnutáts, matre Susanna Jacobina, absolvit ministerium Hungaricum sub Rect. Dn. Georgio Farkas C. annis nunc sum Regente. Post 2. annis redeuntem sundir sub Cl. D. Georg. Buchholtz, tribus vel sub Cl. D. Georgio Farkas. Hinc Neosolii sub Cl. Dn. Weigelio 3ii mo tum sundir. anno. Deinde Lima Bonyam in locum patris vocatus, et Essenekini ordinatus 1743. 7. Augusti.

773. 12. Joh. Georg. Holtzkampfh, patre Joh. Georg. Holtzkampfh, matre Sophia Arendt, An. 1712. d. 3. Maij, Schemnitii in Comitatu Hontiensi natus, studuit tam Neosolii, quam Lembergae. Hac, inter sacra pro Matriculam, in Silesiam, ubi per annum Glogau audivit apud Cl. D. Baec. Walch, et Regen. apud D. Winkler: hac Jenam, ubi M. D. Walch, D. Ruff. P. P. Reusch. Post duos annos redit in patriam, et An. 1743. Glaserum, in Comitatu Scepusii. pro V. D. M. vocatus et ordinatus 7. Aug.

774. 13. Samuel Mirbadt, natus patre R. Matthia Mirbadt, p. t. Pastore Chemnicensi in Comitatu Scepus. studuit Kisselini, sub Praeceptore Cl. Fabricii. Neosolii annis sub Cl. Dn. Simonide, et Cl. Weigelio. Hinc contulit se ad Academiam Wittebergen. ubi in Physicis audivit Dn. Teichmeyerum, Dn. Hasenmullerum, in Logicis, Dn. Hasselquistium, Dn. Lodemium, Dn. Löschnerum in Philol. et Hist. Weickhardtium. Post redux in patriam, vocatus ad Ecclesiam Kohlnensem et ordinatus 1743. d. 2. Aug.

775. 14. Samuel Jranka, natus patre R. D. Matthia Jranka, Eccles. Genis Villensis Pastore. Studuit in Oppido Jöllnitz, coepit tractare, sub Dn. Joh. Jzokol. Dein Eperiesini sub Dn. Strabovsky et Cl. Longay. Dein Kesmarkini apud Cl. Dn. Buchholtz, inde sub Cl. Fischeris tractavit. Demum Wittebergam se contulit, ubi duobus annis moratus, redit domum. Anno et. 24. Post ad Ministerium Antiqui Ecclesiae Magyar Jakabfalvensis, in Comitatu Zipsiensi, vocatus et An. 1743. d. 11. Jun. consecratus.

776. 15. Jacobus Jubel, patre Jacobo Jubel, cive Szakolczensi, Szakolczae, Lib. Reg. Civitate, natus. Primo studuit Cibinii in Comitatu Jazygiensi: dein Epericsini anno 4. sub Cl. Viro Petro Pantaleone Lentsay. Hinc Kesmarkini sub Cl. Buchholtz triennium commoratus. Dein Wittebergae per biennium, D. Schroeckium, et Teichmeyerum in Physicis, D. Forschpeckium in Hist. D. Vaterum et M. Stephanium in Linguis, audivit. Redux in patriam, Generalium pro Scholae Rectore vocatus, quo anno docuit. Dein An. 1744. ad Ecclesiam Rozlotnensem pro V. D. M. vocatus.

777. 16. Matthias Holko, patre Michaele Holko, Rectore Jaroviae, Comitatus Sid-Hontiensis Oppido, 1719. d. 24. Martii natus, studuit per triennium Lipsiae, sub Cl. Dn. Caspare Müller, dein Leutschovii, sub Cl. D. Schwartzio, et Cl. D. Weinrichio, demum, pestis causa, Lipsiam redux, sub Cl. Gottfried. Leberecht Carpzovio patre regente, Wittebergam concessit. Ibi audivit Cl. Gottlob. Hoffmannum, item Christian. Fried. Bauerium atq; in Phil. et Hist. M. Spiekium. Redux in patriam ad Ecclesiam Kohlnensem, in Comitatu Jauriensi, Anno 1744. 16. Apr. vocatus et ordinatus.

778. 17. Johannes Lissanij, natus patre Michaele Lissanij, Jaszenovae in Comitatu Trentsiniensi. Studuit Leutschoviae, sub Elia Petrovitio Neosolii, D. Klingshirn, et Cl. Sammete Lectionis scholasticae.

et Cl. Dn

et Cl. Dno Vatony, et Cl. Fantoris, Jamini: Eperiessini, sub Cl. Ignatz, et Cl. Langay: Petrekini sub Cl. Daniele Fantoris. Inde evocatus ad Scholam Lorenziensem, 14. anni confirmis, ordinatus in Ecclam Lipsensem pro VDMI. 1744. d. 8. Xbris.

779. 18. Andreas Lipsay, patre Matthia Lipsay, Alsó Kubinio Turcensis. Studia primum apud Rem. Dnum Petrovics, Lesnii, demum apud Cl. Brethold, amisso patre. Inde in Wittebergam, et audivit M. Schroeckium, Teibichium atq. Hoffmannum, Schroeckium et scholarum. Redux in patriam Praeskoriensi tribus annis docuit. Inde pro VDMI. in Ecclam Coloradiensem vocatus 1745. d. 11. Apr.

780. 19. Josephus Srebenda, natus patre R. Tobia Srebenda, in Gercsey Cottus Lis. Hanth. Audivit primo Rakovic, sub D. Joh. Sebestiani, demum Petrekini, sub Cl. Jacobo Jubel. Tandem Kesmarkini, sub Cl. Dno Joanne Fantoris, a quo Academiae valutavit. Ibi audivit Teibichium, Hoffmannum. Redux, in Ecclam Koltosnensem pro VDMI. vocatus Apr. 1745. d. 17. Junii.

781. 20. Michael Ursini, natus patre Joanne Ursini, Trencsiensis. Studia practavit schemnicii, sub Cl. D. Stephano Feiler, demum Cremnicii, sub Cl. D. Georgio Fantoris. Hinc Jenerini, sub Cl. D. Georgio Konsil. Inde Cadarinum pro Rectore vocatus, transactis 7. annis, in schola Chuch-Catakiensem, et inde in Jenic-Canitiensem vocatus, Apr. 1745. d. 17. Junii.

782. 21. Samuel Petrikovics, natus Novisolii, Patre Martino Lyptovij, praeceptore habuit segnentes: Georgium Pintovich, Valentinum Kinschmit, et Nicolaum Ghitz, in patria; inde Cappellam delatus, Cl. D. Müllerum. Inde redux, Novisolium, Cl. Frid. Karb, demum Cl. D. Vogel, audivit. Hinc Posonii, Cl. Frid. Beer, postea Wittebergae, Carolum Hoffmannum, Teibichium, Bauerum, Werndorffium, Frid. Hallerum, et Weikmannum. Redux, vocatus è in schola Jamnicensem in Cottu Neogradiensi, et hinc ordinatus in Ecclam Landeckensem pro VDMI. 1745. d. 24. Aug.

783. 22. Joannes Luffini, patre Samuele Luffini, civi Trenchiniensi natus. Studiorum primis studiorum imbibit. Hinc Posonii sub Cl. D. Lektis; hinc Jamnii, sub Cl. Josepho Torkosio; post Eperiessini sub Cl. D. Joh. Langay. Studiis continuatis, Wittebergam Factorum concessit, ubi audivit M. Hoffmannum, Teibichium. Ubi de post Cremnicum redux, ad Ecclam Draveczensem vocatus, Anno 1745. d. 10. 7bris.

784. 23. Israel Markovits, Anno 1717. d. 28. Aug. natus, patre Stephano Markovits, Organedo Eccla Sobotensis. Studiis domi, inde Novisolii, sub Cl. Nicolao Glitz, et Frid. Karb; altiora vo sub Paulo Simonide. Hinc Posonii sub Cl. Beer; dein Leutschovia per annum. Demum Wittebergam adiit: at post unum annum, mandato suae Patris redire coactus. Postea a Patronis Eccla Kombosiensis, et Gyulafehervarensis vocatus et consecratus 1745. d. 26. 7bris.

Catalogus Rr. Dn. qui per summe Reverendum ac Excellentissimum Virum, Eliam Fischer, Eccla Evang. Kesmarkiensis Pastorem gravissimum, et superintendentem Hungaricum, superintendentem meritissimum, hucusque confecti ab Anno 1747. a d. 25. Januarij.

785. 1. Matthias Clementis, Anno 1721. d. 30. Martij, Cibinii natus, patre Johanne Clementis, Rectore Scholae Cibiniensis. Studia primo in patria; dein Eperiessini, post Leutschovia, sub Cl. Samuele Jeinkent. Inde Cassovium, sub Cl. Jacobo Jubel; hinc Neosolii; hinc rursum Cassovium delatus, praeceptoris et praeceptoris defuncti officio, quod et Cibinii fecerat. Unde ad

Ecclam

Ecclam Livalvicensem pro V.D.M. vocatus et confecratus anno 1747. d. 6. Martij.

786. 2. Johannes Loffjan, Saxonia Borchensis, patre Jacobo, Anno 1720. natus. Studia primum in patria fra, sub D.P. Ka[illegible] duch; dein sub Cl. Konsil, Lectore Jämtlandensi; postea Kefmarkini, sub Cl. Georgio Fantorio. Unde ad exteras oras dein, inde redux, a Kakovienstibus vocatus, ordinatus 1747 d. 6. Martij.

787. 3. Paulus Nikolaj Anno 1725 natus Joppoccini, patre Joh. Nikolaj, Lectore. Studia inferiora domi tractabit; demum Kefmarkinij. Sic Jämtlandiam sub Cl. Georgio Konsil. Lubea reuersus Kefmarkini, sub Cl. Georg. Fantorio, et sic 1747. ad Ecclam Kombolcensem vocatus, et 15. 7bris ordinatus.

788. 4. Johannes Klein, Nagendünselino Siepusiensis, natus 1721. Studia Leutschovia; dein Posonij, inde Jamtlandiam. Sic Veram se contulit, redijt vero 1746. demum Cassoviam vocatus, pro V.D.M. 1748. d. 3. Januarij ordinatus.

789. 5. Michael Hanko, patre eiusdem nois natus, Studia Jamtlandiae, Modre, Kefmarkini; inde Wittebergae, hinc An. 1744. in patriam redux, in Schotam Gemerkiensem evocabatur, sed hinc in Jämtlandiam transiens, tandem vo An. 1748. ad Ecclam Jaslo[illegible] vocatus, et 22. Aprilis confirmatus.

790. 6. Johannes Kolberi, natus patre Nicolao; Studia Nedsoli, Kefmarkini, Jämtlandiae. Hinc Wittebergam petijt: inde redux, a Dobrafensi Ecclia vocatus, Anno 1748. die 30. May.

791. 7. Joh. Jac. Adami, Leutschoviensis, patre Jacobo natus. Studia primum in patria primum, sub Cl. Schreckio, postea, superatis tumultibus, Academias salutavit, Anno 1737. Halensem; inde Prof. Walchio, Krussio, et Teibichio, Lipsiae, Bambergam, Jegnitz, Baden, Baumgartens, Boehmers, Lindenio, redijt 1738. et 1743. Leutschoviensis schola Con-Rectorem; inde mum ab Ecclia Jesmanich soli einsdem vocatus nibV.D.M. 1748. 13. 7bris initiatus.

792. 8. Michael Kirsany, Neogradiensis, natus patre Paulo. Primis Studijs Majkovae, dein Jämtlandiae, sub Cl. D. Georg. Konsil; demum Jamtiae. Unde ab Ecclia Majkovien. in V.D.M. 1748. 29. 9br. evocatus.

793. 9. Joh. Jacobus Jalli, Jämtlandiae Dopsiensis, natus patre Jacobo, Ecclia Jerselfavensis V.D.M. ednatus Dopsiae et Kefmarkini, et ultimo Kefmarkini, sub Cl. D. Georg. Fantorio, inde ad exteras exivit. Reversus vero ad Ecclam Felsö Kakonyiensem evocatus 1748. d. 17. Decembr.

794. 10. Martinus Fontagh, natus Kefmarkini 1724. d. 26. Aug. Studia primo in patria, inde in Erdö Benye, tum Igloviae, sed ex Fantorio, illo Conr hoc Rectore. Demum Gletnekini, sub ubi in Arith, Ernestum, Schubertum, Hambergerum; in Mathesium; in Lingvis Joh. Bernh. Widebuinum; in Christ. Walchium, Leipsiae audivit. Tandem in patriam 1747. rediens, ab Ecclia Cassovien. Helvetica 1749. d. 13. Febr. vocatus.

795. 11. Andreas Hieronymus Fridelius, 1726. 15. Aug. in Lib. Reg. Civ. Bösingens. natus, patre Andrea. Studia primum Modrae, deinde

627

dein Posonij; sub Cl. Joh. Szaszky, et Beerio: Norisolij sub Cl. Kaxpze, et Veigelio. Ad exteros Sakones 1747 egressus in Academia Wittebergensi sub Cl. Hoffmanno, Weickmanno, Teichichio, Baumero, Georgi, Hasselio, Hallero, Walthero. Redux domum, ab Ecclesia Saxonica Posoniensi evocatus 1749. d. 14. Apr. initiatus.

796. 12. Georgius Nagy, patre Joanne, in Lotharingia Nitriensi, in pago Nagyrev 1726. 10. Aprilis natus. Studia Posonii sub Cl. Peschko, dein Neszpalini, sub Cl. Thoma Lutaky; inde Posonii in Archilyceo Lutheranorum, dein Leutschoviae, hinc Neosolii. Demum pro antiquo Pastore a Dispect. Comitat. in Leutschau vocatus 1749. d. 22. May.

797. 13. Andreas Simonides, Padavienſis in Lotharingia Comitatensi, Michaelis, patre Silvio. Studia sub Johanne Simonide, et Rom. Mich. Vrsini; dein Cyganini, sub Cl. Leb. Gu. Georg. Farkas; demum Neosolii, sub Cl. Gu. Veigel; dein Kesmarkini, sub Georg. Sartorij. Hinc 1745. Wittenb. Pietij, ubi M. Hoffmannum et Weickmannum audivit. Redux illinc, ab Ecclesia Cassoviensi 1749. 21. vocatus et ordinatus &c.

798. 14. Matthias Kayser, patre Joanne, Praeceptore Lehnicensi, 1716. 20. Febr. natus. Educatus industria patris, et sub Institutore M. Hankani, Legeri, atq. Sigerini; dein Cl. Pelionis; inde sub Cl. Lennio, Lehnicensi; hinc Posonii, sub Cl. Gu. Szaszky et Beerio. Deinde Halas petiit, ubi animi tribus marcuit, Jacobo Hamm, Garten, Michaeli Knappio, M. Mayero, Langio, M. Schupke. Redux, Lentschoviam pro Conr. Rectore vocatus, dein ab Ecclesia Bartfensi, nationis Germanicae in VDM. evocatus et 2. Oct. 1749. consecratus.

799. 15. Daniel Stranovsky, patre Daniele, 1724. d. 12. Oct. natus, Studia Kesmarkini, sub Cl. Georg. Sartorio. Cl. Joannem Stanium, M. Josephum Farkas, audivit. Inde Wittebergam concessit, ubi M. Hoffmannum, et Weickmannum, Orationis Prof. Redux, ab Ecclesia Polich, pro Lentschoviensi evocatus 1749. d. 7. Oct. consecratus.

800. 16. Ludovicus Christianus Theophilus Chmel, sen. Caesar, natione Norimbergensis, educatione et stirpe nobilis Hungarus, natus Norimbergae. Studia primo domi; dein Posonii, Jenae, in Francofurtana, Cassovia, sub Dobario, Leskio, Beerio, Szaszkio, Lintzkerio. Demum 1733. Labacum petiit, sub Schwartzio, Metastasio, Gibelinio, Ettenbergero; hinc Tergestum, Liburnum, Atrocivium, dein ab Ecclesia Nagy Bartfensi vocatus 1749. d. 11. Dec. consecratus.

801. 17. Johannes Streberda, patre Jacobo 1719. 12. Febr. natus, Studia Schemnitzii, Kis-Jaszlocza, Kaschoviae, Kesmarkini, Neosolii, ubi M. Buchholtz et M. Pohlio, Praeceptoribus usus, pro Rectore ad Nagy-Körtés vocatus, hinc ad Bregaviensem scholam, hinc ad Ecclesiam Liberetfensem pro VDM. est vocatus 1749. 16. Novembr.

802. 18. Josephus Schmied, natus 6. Aug. 1725. in Asparn, patre R. Jak. Schmied. Studia Jaurini, sub Cl. Veigel; dein Agriae, sub Georg. Farkas; dein Soproni, sub Cl. Gabriele Haymasy; il, hinc Wittebergam Saxonum petiit, ubi M. Hoffmannum, Weickmannum, audivit. Redux, ab Ecclesia Kis-Jeszeniensi, in Hungaria Nobilium vocatus pro VDM. 1750. d. 12. 7bris.

803. 19. Andreas Stehlo, natus 1718. ipsis Calend. Decembr. Getnekii, patre Joanne. Studia sub patria, dein Dobschae, sub M. Calyp. Müller; Leutschoviae, ubi Cl. Weiner, et M. Schwartz; Neosolii, sub Cl. Veigel. Dein Jaszlocza sub Cl. Georg. Gothard, inde ad Acad. Wittebergam, ubi D. Hoffmannum, Baumerum, Pierium, Leonhardum, Starkium, dein Köbium pro Rectore evocatus. Hinc Ecclesia Kreschkoviensis pro VDM. 1751. d. 8. Januarij eundem evocavit et consecrari curavit.

804. 20. Joh. Palisek, natione Thurocziensis, Studia partim in Cottu Thurocziensi, partim Kesmarkini, ac demq; Wittembergae.

Redux

Kedna, Szuhyoriam pro Rectore scholæ vocatus, in qua 7. annos
conroratus; dein Lentschoriam pro Conrectore evocatus, ibique nono
anno in Ecclesiam Felső-Sajóiensem 1751. evocatus, et 28. Januarij
consecratus.

805. 21. Andreas Helwertij; Scriba Jemöriensis, natus 1727. studu-
it primo in Bistrico, inde Kövinium, hinc Oppenium, Posoniu,
Lentschoriam, Jaurinum, Cassoviam se contulit. Dein Wittebergam
redux, in locum R. Dni Joannis Meriboczky 1751. d. 27. Martij
ordinatus.

806. 22. Samuel Hellner, scepusio Zetkensis, natus 1727. patre
Samuele, eiusdem loci et Matthesiensi Cantore. studuit primo do-
mi, sub D. Kraszi; post Kesmarkini, sub Fantino; inde Lentscho-
viæ, sub Scheuerstraamo; hinc Kesmarkini, sub Cl. Adamo Mölz
Jemöre Comitibus, moderante Georgio Fabricio; Cernekini, Magistro
Cruciferio; Lentschovia tandem, et Ludo Jemeriano relicto,
Academiam Lerensem petiit, ubi in Kia Kenschinm et Poesi-
um; in Olcis, Kenschinm solum elegit; relictis Valentio, Ham-
bergero, Fenckelio, et Lechenbergero debet. Kedna in locum pa-
tris successit 1751. 13. April.

807. 23. Matthias Kemy, eiusdem nominis et cognominis patre, Ke-
kensium pene, postea Frenckinviensium P.C. Ministro, 1726. natus. stu-
duit primo in patria, dein Posonii, inde Jaurini, hinc Wittebergæ.
Kedna, Jemöriensium pro scholæ Rectore vocatus, tandem Chatæ Sata-
kiensis in Comit Jemöriensi, An. 1751. d. 8. Juny ordinatus pro V.D.M.

808. 24. Septimius Fabricius, patre Joanne 1729. Kesmarkini na-
tus. studuit in patria, sub Cl. Jacobo Fabel, et Cl. Michaele Cruciger,
et Cl. Jacobo Lany. Hinc Rosenavam in Comit Jemöriens. evocatus 1751.
d. 8. Julij ordinatus.

809. 25. Jeremias Labath, patre Andrea natus in Moskova, An.
1725. studuit Neosolii sub Cl. Veigel; Posonii et Cperiessini, sub Cl. Vig
Dn. Beer, et Dn. Joanne Longely. Wittebergam redux, in Eccle-
siam Nagy Lamensem 1752. d. 7. Febr. ordinatus.

810. 26. Georgius Factoris, Patre Georgio natus 1698. 1. Augusti, Ja-
dini Katarici, sub Samuele Bubenka; Oppavini, sub Lebis et Mage-
fats, tandem Kesmarkini, sub Georgio Buchholtz, ultimo Neosolii, sub
Dante Simonides. 1721. in Germaniam perrexit, inde redux, in
Rectorem Cremnicziensem, demum in Kesmarkiensem translatus,
exactis 14. annis, in Ecclesiam Barichabensem, in Comit Scepusien-
sem vocatus, 1752. d. 5. Januarii ordinatus.

811. 27. Joannes Serpiar, natus 1720. d. 11. Julij, patre Joanne.
studuit Jamæfatis, sub Cl. D. Martino Vandik, et Hum. D. Andrea
Schindler; inde Dobschia, sub Cl. Joanne Müllero; post Kakowa,
sub Joanne Schlichtkrull; Skalitzij, sub Cl. Viris, Friderico Karbe, et
Joanne Veigel. Inde demum in Ecclesiam Lubichnensem ordina-
tus 1752. d. 8. Maij.

812. 28. Josephus Olbrauj, patre Joanne natus 1724. d. 10. Aug.
Derentsini, in Comit Jemöriens. Studuit primum Oppavini,
post Kesmarkini, dein Jaurini. Postea Wittebergæ lite-
ris. Hinc in Ecclesiam Kakoviensem, in Comit Abaujvariens.
evocatus An. 1752. 15. Junij.

813. 29. Benjamin Skowetz, natus Schemnicii 1722. d. 4.
Octob. studuit primum in patria, Oppavini, Posonii, Neosolii,
sub Cl. Joanne Veigelio; iterum Posonii, sub Cl. V. Beero. Hinc
Wittebergæ, usus præceptoribus: Hoffmanno, Weichmanno,
et Walthero. Kedna, ordinatus ad Ecclesiam Drobaviensem 1752.
die 4. Octobris.

814. 30. Phil.

874. 20. Philippus Jacobus Czakaj, natus patre Nicolao 1721. d. 1. May. studia Lehmackini, Lentschovia, et Posoliis, ultimo Wittebergae, vocatus ad Ecclam Jakabrágajensem, inde Soaresiensi 1753. d. 13. Maj ordinatus.

875. 21. Daniel Bartholomaides, natus 1732. d. 13. Junij patre Jo. anne. studia Lehmackini. Tandem in Ecclam Csewiczensem vocatus et ordinatus 1753. d. 9. Julij.

876. 22. Franciscus Labo, natus 1725. d. 16. Aug. patre Neptalino. studia Lycaei, Posoliis, et Kimaszombathini; inde Lemsträm, dein Wittebergae. Unde redux, per Ecclam Londocensem Anno 1753. vocatus, et d. 26. Julij consecratus.

877. 23. Philippus Samuel Münch, natus Lemsträm 1725. 13. Nov. studia primo in patria sub Cl. Hayrocky, dein Jubilaeo, sub Cl. Catrzio, Crastio, David Rea, Professore Rabbino: in Chiris Plastio, Weinmanno, Klemmio, Cotta; Redux Lehmar, ensi pro V.D.M. 1753. ordinatus, die 27. Octobr.

878. 24. Thomas Chrey, natus 1724. patre Thoma, Rectore Se, chouiensi. studia primo degni, Novisoli, Semini, sub Cl. Josepho Jordan, Lehmackini: inde pro Rectore in Schotam Liberiensem, illinc ad Ecclam Orsovaensem, pro V.D.M. ordinatus 1754. 17. Febr.

879. 25. Jonas Jurkenka, Achtina Jánorensis, patre matre famile, Ecclesiae Actinensi, 1720. studia primo domi, sub Rectore Stephano Jordan, dein Jablonka, Dobsina, sub Rect. Cl. Georg. Gothard, Leutschovia, sub Cl. Viro Fenkart; deinde Cl. Weinert, Rectore Lemsträm, sub Cl. Dr. Kibini. Hinc profectus Tubingam, ubi per annos in Artib. Philosophico, Jabro; in Artibus, Oseando; in Chiris, Plastio, Cantzio, Klemmio, et Cotta. Redux ad Ecclam Achtinē sem d. 20. Maj 1754. ordinatus.

880. 26. Matthias Mannyai, Septemtrio Saarosiensis, patre Georg. matre. studia tractavit partim apud Eperiessienses, partim apud Leutschovienses, inde Praeceptoribus Joanne Lonjay, et Jammete Vajnerth; hinc Hypotheziarius pro Rectore evectus, per Hum. Dnum Ladislaum Graveczky pro V.D. Mto 1754. d. 5. Junij consec.

881. 27. Matthias Mitroky, Jeszenensis, Anno 1732. patre Joanne, Rectore Schola Ev. Jasovit, iensis, natus. Primo studia posuit patrem, dein Lehmackini sub Viro Cl. Georgio Fantoris, dein Debreczini, Eperiessini, sub Viro Cl. Gregorio Fabr.; dein vocatus pro V.D.M. ad Ecclam Jeszenensem 1754. d. 30. Junij ordinatus.

882. 28. Andreas Kubini, Liptoviensis Stanovicensis, natus 1721, mense Febr. patre Melchiore Prebenario, studia domi, apud Rectorem, famulum Basilidis: demum Ogvanini, apud Georg. Farkas; demum Petrekiani, sub Cl. Jacobo Jubel; dein Leutschovia, sub Cl. Sam. Vajnerth: hinc Lemsträm primum et Eperiessini; hinc Wittebergam et Leyptzigvadium petierat. Redux dein, ab Ecclia Petrekiensi pro V.D.M. vocatus, et Anno 1754. 15. Julij initiatus.

883. 29. Andreas Albini, Strevensis, patre Andrea, Lectrina natus 1733. studia primo in patria, sub Hum. Elia Petrovicz, et D. Hum. Ladislao Hrabenda; dein Lehmackini, sub Cl. Georgio Fantoris Eperiessini, Cassovii, dein rursus Eperiessinum sub Cl. Gregorio Fabri; dein ab Ecclia Kökemezöensi 1754. d. 10. Julij ordinatus è.

884. 40. Abrahamus Isaacus Stranszky Stranyanszkyi Cremnicicensis, natus 1728. 16. Augusti, patre Daniele studia domi,

Jamini

Jamrini, sub Josepho Farkas; dein Gesenekium; ipsum sopron-
ium, sub Cl. Kibiny, inde Jeram. Inde redux, ordinatus ad Ecclam
Liberiensem Cekcharicusem 1755. d. 8. Febr.

898. 41. Andreas Fabricius, natus Adamo patre 1731. d. 29. Novemb.
in Cotta Kis-Kantiensi; puer Varbacz. Studia primo in patria,
dein Kesmarkini, sub Cl. Mack, Con-Rect. dein sub Cl. Georg. Sartory,
dein Gesecsiini, sub Cl. Gregorio Fabri. Tandem ad Ecclam Kenko-
viensem evocatus, An. 1755. d. 14. Febr. ordinatus.

898. 42. Jacobus Lanij, Segnensis, in urbe Kesmarkonatus, patre
Daniele, loci Minist. V. D. Studia domi; dein Ofgyaniini sub Georg.
Farkas; dein Gesenekini; sub Cl. Jacobo Jubel. Dein Wittebergam
redux, Kesmarkini sub-Rector, et sic Gesenekiensis Rector factus,
ab Ecclia Liberiensi Arpadensi evocatus 1755. ordinatus Dieby Mart.

887. 43. Andreas Borko, Schemnicii 1725. d. 1. Nov. natus patre
Daniele, Losonii Studia sub Cl. Beerio et Cl. T. Baskey. Inde Ha-
lam, ubi audivit Cel. Baumgarten, D. Knapp, Prof. Weber. et D.
Michaelis et Griebicq. Redux, ab Ecclia Liberiensi 1755. d. 26.
ordinatus.

888. 44. Joannes Krekenyák, Trans-Tibiscanus, Gyrtes natus in
Cotta Bekesiensi. Studia in Csaba, sub Rectore Kakiczka Jeremi-
cii, sub V. Cl. Argeini; Ofgyaniini, sub V. Georg. Farkas; Debrecini
Madra, Neosolii; inviti Academicii, sub Cl. Joanne Botaki: inde
exeras oras petiit: redux Tarnaxiii Rector factus; dein per
Ecclam Liberiensem vocatus in V. D. M. 1755. d. 5. Nov. confecrat.

889. 45. Michael Fabri, Gömöriensis, ex vico Nagy Veszeres, pa-
rente patre natus. Studia Kesmarkini, Lipsiæ; demum per
Ecclam Gyrot. 1755. vocatus, d. 5. Jobis ordinatus.

890. 46. Adamus Fabricius, Gömöriensis, semele patre Kis-
natus. Studia Kesmarkini. Primo Krisekoviensis, demum Nagy
Szabossensis subrogatus Rector factus, per Ecclam Zadvensem evo-
catus, et 1755. d. Xbris confecratus.

892. 47. Georgius Stumbrage, alias Gotthard, Comitatu Gömöri-
ensis natus 1730. patre Martino Fasso D. Studia primo Gesenekiae,
Cseriessini, sub Cl. Jeg. Fabri; Kesmarkini sub Josepho Bentze,
ab Ecclia demum Jajo Gömöriensi, in V. D. M. vocatus 1756. 17. Febr.

891. 47. Laurus Retinerus, Nitra Szenicziensis, patre Mar-
tino 1729. d. 22. Febr. natus. Studia primo sub Hum. Andrea
Ambrosi, Losonii. Dein Hala m et Wittebergam petiit. Redux in
patriam, Leutschovici Con-Rectorem egit. Tandem R. Arch.
Fisci Procuratoris 1755. 22. Januarij.

893. 49. Joannes Weisz, Leutschovici natus 1725. patre
Jacobo. Studia domi, deinceps Zsambochii, Veszeri, demum Lo-
sonii, sub Beerio et Baskey; demum Jenæ, ubi eruditus a Wal-
chio, Daries, et Reuschio. Habit etiam. Redux in patria Con-Re-
ctoris officio defunctus; hinc Betam pro V. D. M. evocatus 1754.
d. 7. ordinatus.

894. 50. Benjamin Jegus, natus è An. 1724. d. 10. Jan. in lib.
R. Civit Neosolienci; patre nobili, Joanne, domi studia, sub
V. Christoph, Klingshirn, Glitz, Karpe, Veigel, Semproni sub
Cl. Hajnoczy. Absentes 1745. profectus, ubi sub Hillero, Beer,
materno, Bose, Veidero, Hasselio, Spiesio, Hofmanno, Weis-
manno, Georgi. Redux 1750 evocatus ad Jarkotabenses
pro Rectore, dein apud Neosolienses pro Con-Rectore, ab Ecclia
demum Telsö Neosoliensi pro V. D. M. vocatus.

895. 51. Matthæus Lanitek, Turocziensis, natus in Oppido

L. Márton

631

sz. Maxton 1732. 19. Maÿ, patre Joanne. Studuit primo in patria; deinde Neczpalini, Rectore Thoma Batak. demum posonij, sub Cl. Tomka szöszky; dein saaros-Patakini, Lesmarkini, sub Cl. Alb. rich, et Cl. Joanne Major. Hinc Bezzetinum pro Cantore; dein ab Ecclesia Kis-Tapiocens. pro V.D.M. A. 1756. d. 10. Nov. ordinatus.

896. 52. Paulus Jeszenszky, Tarnocziano Nagy Honthensis, natus 1727. patre Joanne. Leutschoviae, studuit sub Andr. Christophoro Klatsany, in patria; Dein Rosnyii, sub Christophoro, et Cl. Fritz: Leutschoviae, dein Jamnici, Rosnyii, temporis, sub Cl. Ribinyi, tandemque 1752. Trnavia, ubi sub Stassio, Lanzio, Cotta, Klemmio, Fabro, Engnero, Kraftio, studuit. Hinc tandem, ab Ecclesia Debrecens. evocatus 1756. d. 7. Decembr. ordinatus.

897. 53. Nicolaus Jan, Körösino Szörösiensis, natus patre Josepho Szepesiensi. Studuit primo Kisa Banya, sub M. Paulo et Joanne Schirdes, iisdem Rectore; dein Ogyallini; Rosnyii, sub J. Karpe et Cl. Veigelio. Posonii sub Cl. Szakly et Beer: evocatus dein ad Eccl. dictas pro Rectore; hinc Wittebergam petiit, ubi Cl. Hoffmannum, Weichmannum, Walbergum, Hillebrum, Herbachium, audivit. Redux An. 1751. Nezpaliensis Rector creatus, dein in Karkaviensem, demum ab Ecclesia Kisa Szecsiensi pro V.D.M. 1757. vocatus, et 20. Apr. ordinatus.

898. 54. Jacobus Szolkay, Lesmarkini in terra Scepusii natus 1722. d. 24. ejus natus, patre Rev. Jacobo. Studuit domi Jénaëini, sub Cl. Comarik; Petnekini, sub Cl. Jacobo Jubel; dein Leutschoviae, sub Cl. Veinert; demum Wittebergae. Hinc redux, in patria sub Insp. Lectore, deprecatus è regnine, demum ab Ecclesia Poprádiensi in V.D.M.tum vocatus, 1757. d. 6. Martij.

899. 55. Andreas Jonas Czirbesz, Várallyae in Scepus. natus, patre Jacobo 1733. mens. 7bris. Studuit primo Lopsiae, sub Cl. Viro Georgio Gotthard; Jénaëini, Leutschoviae et Posonii, Cl. Cl. Bn. Vajnert et Cl. Szaszky; demum 1752. Halam adiit. Inde 1756. redux, ab Ecclesia Kisa vocatus 1757. d. 16. Maÿ confecratus.

900. 56. Paulus Bordas, Hatszeg-Siticiensis, patre Joanne Bordas, de Kapolcsan, ao. 1726. 2tren Aprilis natus. Studuit Brassoviae, sub Stud. Ambrosio, inde Medgy hinc Posonii. 1754. Jenam sa. commeatum petiit, 1757. redux, Leutschoviam pro studio V.D.M. evocatus 18. Apr.

901. 57. Joannes Major, Körösino Szörösiensis, natus patre Josephe, p.t. Loci antistite, 1722. Studuit in patria, sub D. Joh. Kissany; dein Ogyallini, sub Hmm. Georgio Forkas; Lopsiae, sub Cl. Georg. Gothard. Leutschoviae sub Trnavio, et Cl. Jammele Veinerto. Dein Posonii. 1747. Wittebergam petiit et Halam. Redux 1753. Lesmarkinum pro Rectore sui evocatus. 1753. 18. Apr. dein ad Clem. Kienekienses profectus, ingentes R. Seniore Frat. Andrea Wietorisz, abiit 1755. dein Ogyallinum pro V.D.M. evocatus 1758. d. 1. Febr. confecratus.

902. 58. Martinus Thran, e Cottu Scepusiensi, natus d. Georgii 1732. d. 22. Martij natus. Studuit Lesmarkini, Rosnyii, et Epperiesini; demum 1753. Wittebergam adiit, redux, ab Ecclesia Merkhardsdorfiensi Cottus Scepus. vocatus, et Ann. 1758. d. 9. Maÿ confecratus.

903. 59. Daniel Czerva, in Cottu Scepus. 1730 natus, patre Daniele. Studuit Leutschoviae, Lopsiae, Jénaëini, semper. Hinc Jenam, Halam. Redux in patriam, 1757. ab Ecclesia Demsusiensi 1758. d. 18. Junij vocatus, et 11. Martii confecratus.

904. 60. Joannes Ribinyi, ex Cottu Siticiensi, pago Krenes, oriundus, patre Joanne 1722. d. 22. Jan. Studuit primo Klenecziini, Rosnyii, Segnemii. Matheseos elementa a Joh. Nikovinyi audivit. Posonii sub Cl. Beer. Jenae demum. Redux ex Academia 1747. d. 18. Junij, Rector Lopsiensi

Sopronienſis factus ē. Hinc a Leutſchovienſibus pro VDM. evocatus, et 1758. conſecratus d. 5. Maj.

905. 64. Andreas Pinczer, Caſſovienſis, natus patre Joanne 1725. Studiis domi dein Cotzdamii, ſub Cl. L. Wachrigal; dein Halæ ſub L. Franke, iuniore; et alibi multis. Dum redux, ab Eccla Caſſovienſi Hung. An. 1758. in VDM. vocatus, d. 27. Julij ordinatus.

906. 65. Joannes Orphanides, Parchovio-Tencovienſis, natus An. 1725. patre Andrea. Studiis in Szuto, ſub Cl. Jamnitſchka, et Bezrezei, et Cl. Joanne Germanſky. Neoſolii, ſub Thoma Ghiz, Kaub, et Veigel; hinc Leutſchovia, ſub Cl. Weinero, Debrecini. Do ke, core ad Herrobienſem vocatus, hinc pro VDM. ordinatus 1758. d. 12. Junij.

907. 66. Joannes Kriebel, Jeſſwarkienſis, 1731. natus, patre Joanne. Studiis primum domi, ſub Georgio Tikaſi; Danielo Fontani, et Gregorio Fabri; Cl. Adamo Aloëſi; dein Eſperiesſini, ſub Cl. Jacobo Lanij. Debrecini, Poſonii, ſub Cl. Jonka Szaſky. Dein Halæ Magdeburgicæ, in Acad. Fridericiana: ubi audivit Mayerum, Kebererum, in Jure Nat. Cl. Baronem de Wolff, audivit et Baumgartenium in Thiis, et Freyingshauſium, Crappium, Nordebur, gium, Ebertardum, Klotzium in liingvis. dein 1757. redux Anno 1758. ab Eperienſi Scen. Ecclæ evocatus ordinatus Julij conſecratus.

908. 67. Alexander Farkas, Jeſtra Pesthienſis, patre Joanne natus Varadini 1703. d. 18. Oct. Studiis in Aſia, ſub Georgio Liſcovio, Schremnicii, ſub Cl. Jahnz; Neoſolii, ſub Cl. Jacobo Lanio: dein Eperiesſini, ſub Gregorio Fabri. Hinc ab Eccla Kubovienſi, in Cottu ſacrorum ſita, 1758. d. 9. Oct. in ampliatum.

909. 68. Joannes Beck, natus Koſmarkini 1727. 10. Oct. Studiis domi, ſub Cl. D. Adamo Aloëſi, et in aliis ſchol. Wittebergæ audivit Hofmannum, Reichmannum, Merdernum, Bilfingerum, Stillerum, Walcherum, Freiesleben, Helmſtadium, Semlerum, Teidelium, Trabesium. Inde redux, patriam Eccleſiam Evangelicam, et Rectorem ratio gerit, vocatus ab Eccla Alsó-Schiorienſi 1758. d. Xbris Conſecratus.

910. 69. Andreas Schultek, Nebiſzta Hevienſis, patre Joanne 1732. Trebus ghis, natus. Studiis Iſztebnæ, ſub Canto Nicolaide, ac Nikolaele ſchol. dein ſchremnicii, Koſmarkini, ſub Cl. Georg. Sartorio; illinc Eperieſſini, ſub Gregorio Fabri; demum ab Eccla Poſtaviensi, in Cottu ſacrorum ſita vocatus et conſecratus 1759. d. 8. Jan.

911. 67. Joannes Leskovitz, Paldirſino-Zemplinienſis, patre Rev. Andrea nat. Studiis primo domi, ſub Magiſtro Forgach, dein Eperieſſini, ſub Thoma Jo et Strabovſky: dein Schol. ſub Leiermann; Bartphæ, ſub martino Dubovſky, ſeparatim, ſub Cl. Hayno, czy. Demum Paldirſinum pro Rectore evocatus, hinc Cereſeſſinum pro VDM. ordinatus 1759, 19. Dec.

912. 68. Josephus Forneth, Thuroczino Frankofurtenſis, natus patre Rndo Georgio. Studiis primum domi, ſub Ladislao Erdögh, Lehmrich, ſub Cl. Joh. Blaſi: Neoſolii, ſub Jegniſio; Jaurini, ſub Cl. Kanij Koſmarkini; Poſonij ſub Cl. Praſky: Hinc Jenam abiit; redux, ab Eccla Leutſchoviensi Slavonica vocatus et ordinatus 1759. 10. Octob.

913. 69. Georgius Fabri, Cſetnekiensis Zolienſis, patre Rndo Georgio natus. Studiis Neoſolii, ſub Jegniſio Benidicino, et Cl. Nicolao Ghiz, et Cl. Rectore Joh. Lanio Koſmarkini, ſub Cl. Josepho Bentzo, tandem ab Eccla Komiorienſi 1759. d. 20. Novembr. vocatus et ordinatus.

914. 70. Joh. Samuel Keler, ex Cotta Saraspensi, Barsiha oriundus, patre Abdia, Ephraimo nato. Studuit sub D. Christiani, Duboszky, et Parvi, Rectoribus loci Gelnitz. Patakini, Losorii, sub Ulrich. Leschko, et Cl. Joanne Tomka Szászky. Ulmae Tubingam petiit, ubi Cell. Hasium, Cottam, Fabrum, Hartmannum, Klugnettum, schol. audivit. Redit 1757. demum 1759. Tetkam ex Matthesiellam pro VDMI. vocatus, et diebus Decembris ordinatus.

915. 71. Paulus Jesovitz, natus patre Matthia, Lib. Reg. Liptov. Ka-Banya cive. Educatus in schola, Schemnicziensi, Neosoliensi, Sinnaszombathiensi, Sepsiensi. Anno 1756. in patriam Magy Szabass vocatus, 1760 die 8 Martii in Ecclam Kostanicensem ex tribus ordinatus.

916. 72. Georgius Egex, ex Cotta Neagrodiensi, pago Magy Kiritóssiensi, patre R. Andrea natus. Educatus in schola, Neosoliensi, Lossiensi, et Losoriensi. Unde evocatus ad schola Magy Kiritóssiensi, derelicta hac 1747. Wittebergam petiit. Expleto triennio Schediasmate cum rediret, captus, sed liberatus post 6. annos. 1760. ad Eccla Kristofalvensi pro VDMI. 30. April. ordinatus.

917. 73. Andreas Zubenka, Ochtina Sárosiensis, patre R. fam. natus. Studuit in schola, Ochtinensi, Topschensi, Eperiesiensi, Leutschoviensi, Sepusiensi. Demum 1754. ad schola Klenotziensem pro Rectore vocatus, 1761. vero ad Eccla Alsó-Sajoiensem ordinatus die 7. Februarii.

918. 74. Gabriel Jesaias, Nossaczy, nobili Gemmate Gyöngyösi, ex Cotta Heresiensi 1732. d. 19. Januarii, natus, patre Matthia, a. Studuit primo Neosolii, dein Cadvarii in aula, sub Georgio Nitko, Georgio Hladio, et Andrea Simonides. Demum Losorii sub Cl. Michaele Leschko, et Cl. Joh. Tomka Szászky, et in Logicis Cl. Joan. Kartofzky. Anno 1756. Wittebergam devenit, usus Magn. Georg. Gul. Kirchmayero, significatus Georgi, Carolo Hoffmanno, Samuele Weichmanno, Wexendorfio, Hillero, Littero, Boso, Szerbachio. Inde Jena, sub Müllero, Georg. Wilch. Cedro, Cassoviam ab Eccla Georg. pro VDMI. vocatus et ordinatus 1761. d. 6. Martii

919. 75. Johannes Kollár, Nitra Krentzensis, patre Nicolao oriundus. Studuit sub Trnavii, Tarakii, Torkassii, et Libavii. Dein, Cavimmo vocatus in Lectorem 1752. et demum a Candelaciensi Eccla 1761. diebus Aprilis, vocatus et confirmatus.

920. 76. Samuel Augustini ab Hortis, natus Lis-Lomnicii, in Cottu Scepusiensi, patre eiusdem nominis, Pastore Popradiensi. Studuit primo in schola Kesmarkiensi, Kem-Tapiozelensi, Leutschoviensi, et Epperiesiensi. Demum Wittebergam profectus, sub Hoffmanno, Mezschnubario. Relicta hac, Greifswaldia, sub Petro Ahlwardo, Semlero, Müllero, Meyero, Schmeltzio, tandem 1757. redux, sub Lectorem Kesmarkiensi, egit, donec ab Eccla Monte Georgiensi et Michaelis villensi Anno 1761. vocaretur et ordinaretur 13. Octobr.

921. 77. Joh. Casparus Reis, Kesmarkiensis, patre Casparo, loci Faber, natus. Studuit primo domi, sub Cl. Otto Mäisel, demum Ger. nekii, sub Cl. Jacobo Lanii, Oeyamini, sub Hymn. Lectio. Losorii, ubi Rect. Cl. Szászky, Praeceptore vero Cl. Kartofzky, usus Patakini, sub Cl. Bánya, et Cl. Szatmarii. Iterum Losorii. Unde ab Eccla Kem-Tapiozelensi vocatus et ordinatus, Anno 1761. 24. Octobr.

922-78. Samuel Kriskovitz, patre Matthia, cive Schemnicziensi, natus. Relicta patriae schola, Körösfini, Eperiesfini, atq. Losorii studuit. Demum ad Ecclam Somor-Kanitziensem 1761. d. 28. 9bris ord.

923 79

923. 79. Joh. Georg. Tiersch, patre Davide, cive Cperiensi, natus Cordini in patria, demum Cassovii, ampliss. Cperiessini, et tunc Posonii. Anno 1756. Academias fabricavit, ubi Hoffmannum, Weichmannum, Hillerum, Bosium, audivit. Vinde redit 1759. Tandem 1761. d. 9. Decembr. in Vdll. Nagy-Bárnam ordinatus.

924. 80. Joannes Lanz, patre nobili, Lapsche natus. Studia in schola Cperiensi, Leutschov., in Zeyk, Jánócsin. Demum pro Rectore Jánók Barnytham, inde pro Praeceptore Schola Cassoviensis, et tum Nagy-Szlabossinum pro Rectore vocatus. Ultimo pro Pastore tunc loci vocatus et ordinatus An. 1762. 11. Febr.

925. 81. Johannes Kadoch, Baldog-Asszonyfalva Liptoriensis. Studia primo domi; dein Nagy Szlatyke, atq. Neosoli, demum Leutschovia, sic Kesmarkini, sub Ubaldicis, et demum sub Majo, &c. Lost ad exteros perexit, ubi Hoffmannos, Weichmannos, Georgios, Wernsdorffios, Weidleros, Schwartzios, et audivit. Redux Petrekinum in Rectorem vocatus est, ac demum Kohlerum, 1762. d. 10. Martij ordinatus.

926. 82. Samuel Beör, Cepusio Leutschoviensis, patre Joanne natus. Studia primo domi, sub Scheuermanno, Fenhardt. Kiverio, dein Posonij, sub Cl. Tomka Szászky. Tandem Anno 1757. ad Academiam Cperiensem se contulit, sub D. Walch, Kenselium, Koecherum, Kolbium, Darieselium, Fenkel, Trympe, Hirth, Ziegler, et audivit. Redux 1759. ab Ecclesia Barytrehsi vocatus, et 1762. ordinatus d. 27. Martij.

927. 83. Joannes Schytral, patre viro Rev. Andrea, in superiore Sztara 1737. natus. Studia domi, sub Andrea Bertók, Lapsche, sub Georgio Fathard; demum Leutschovia, post Jánóczini, tum Lopravii, Cperiesini, et rursus Jánóczini. Mense Februario pro Rectore vocatus, simul Botza Banyam pro Vdll. 1762. d. 5. Maij ordinatus.

928. 84. Joannes Hermann, Cassoviensis, patre Joh. Georgio, Pastore Cassoviensi, An. 1732. natus. Prima studia in patria habuit, demum Leutschovia, Posonii sub Cl. Tomka Szászky. Hinc ad Academias egressus, Altorfii Schubertum, Ant. Jul. Van der Hardt, Carpzovium, Trabesium, Krügerum, Fabricium; dein Jöttingae Heumannum, Liberium, Walchium, Michaelis, Petrekium, Hollmannum, Böhmerum, audivit. Redux ad Leutschovienses Ecclesiam Germanicam 1762. d. 21. Maij ordinatus.

929. 85. Jacobus Benedicti, patre Josue Joanne, Petrekini in Lotharingia Cassoviens. natus. Studia tractare coepit in patria, sub Cl. Schramko, post Leutschovia, sub Cl. Jam. Kiperi, dein Kesmarkini, sub Cl. Josepho Bentzer. Hinc ad exteras deprasperadit oras 1763. et redux ad Kohlerum pro Pastore ordinatus 1762. d. 4. Augusti.

930. 86. Ezechiel Clemens, patre Georgio, in Lotharingia Stavensi, natus. Studia Petrekini, sub Michaele Schmeiss; Hinc Cperiessini, sub Joh. Lexti; demum Cperiessini. Hinc ad Ecclesiam Lomnicensem, pro Vdll. vocatus, 1762. d. 4. Aprilis ordinatus. J. Augusti.

931. 87. Christianus Alexius Steiner, patre Georgio Aegidio, 1734. Rupini d. 12. Maij natus. Studia scholarum sub Chem. Georg. Kojko, Alex. Valentini, atq. Anno D. Joh. Kibinij. Inde Leram 1757. petit, ubi Walchium, Kenselium, Koecherum, Joach. Cperiesinum, Koltzium, Zickleram, Smecrium, Berardum Wiedeburgium audivit. Tandem redux, ab Ecclesia Cassoviens. Germanica pro Cappellano vocatus, et 1762. die 20. Septembris ordinatus est.

930. 88.

935

932. 88. Joannes Petrovitzius, natus patre, Viro R. Jacobo, in Ec-
cla Monakiensi, 1734. Studiis domi, demum Katowic, Piszotzii,
sub Marcino Bilsky; hinc Lemgkini, sub Cl. Moesz, et Cl. Georg.
Jansovio; Jonröderini, Eperiessini, sub Cl. Gregorio Fabri. Hinc Cibi-
nam pro Rectore, et inde ad Eccam Kiowiensem pro Pastore, An.
1762. d. 30. 7bris ordinatus.

933. 89. Michael Hegedüs, natus patre Gaspero, in Eccla Bidikfal-
vensi, in Comit. Jaurinensi. Studiis domi, dein Karkovic, inde Lem-
bergkini, postea Eperiessini, sub Cl. Gregorio Fabri. Anno tandem
1761. Cibinium pro Rectore, et demum ad Eccam Bistrensem,
1762. die 20. Decemb. in V.D.M. ordinatus est.

934. 90. Johannes Fessyenszky, natus 1735. d. 1. Aug. Patre R. Viro
eiusdem nominis, in Peterlachi Eccla in Comit. Hedgrad V.D.M. Vro.
Studiis primo domi, sub Bodiczkio et Benkovio, dein Hermanstadii,
sub Hrm. Hebenda; dein Cassoviae, sub Krisario et Lanio:
demum Leutschoviae, sub Jeskovicio; et Neosolii sub Lanio: tan-
dem Jenopoli, sub Kibinio et Farkasio, per 6. menses. Sic 1761.
ad orgs Jermanis exiverat. Atrocissini audivit Wilhimum, Bern-
hardum, Dittelmayerum, Kidererum, Adelburnerum, Jenovio
Walchium, Goltzium, Müllerum, Wedebergium. Nedae, ad Eccam Cibi-
nio-Szebesiensem 1763. d. 4. Augusti ordinatus.

935. 91. Thomas Mardae, natus patre Paulo Mardae 1740. Be-
thlenii. Studiis primo domi, dein Dobschad, sub Hrm. Bross, et
Cl. Joanne Gothard; ultimatim sub Georgio Gothard: demum Ge-
netini, sub Cl. Joh. Mardae, et Cl. Joh. Kovach. Demum Patakini.
Lehmarkini sub Clar. D. Joh. Karlovsky; inde in Margarethensem
Eccam in Cottbum Saxoniae Superioris vocatus, et 1764. die 31. Jan.
ordinatus.

936. 92. Georgius Farkas, natus patre Andrea 1734. Praecepto-
re proprio. Studiis primo sub patre; demum Eperiessini, et
postea Posonii, sub Cl. Jäsky. Hinc Atrocissimus petitus, ubi Dit-
telmayerum, Willimum, Adelburnerum, in Jenens. Walchium,
Kochererum, Dariesium, Müllerum, Wedebergium, Schmidium,
Katschmidium audivit. Nedae, 1762. ab Ecclesia Nyrensi, 27.
Augusti 1764. vocatus et ordinatus 7. Septembris.

937. 93. Alexander Antonii, 1736. in Cottu Jaurinensi, Mardae,
patre Nicolao natus. Studiis primo domi, dein Hissarini, et Janay:
Jaurini, sub Cicatrice, Bernio, Leutschoviae, sub Labetzkio, Nesi,
et Veinerto. Demum Posonii sub Jäsky et Karlovsky. In Ger-
mania, Atrocissini, Dittelmayerum, Kidererum, Nagelium, Adel-
burnerum, et Willimum: Wittebergae, Hoffmannum, Weichman-
num, Georgi, Hillerum, Ritterum, et Wichtium. Nedae, ad Ec-
clam Fogarasiensem in V.D.M. ordinatus 1764. 18. Decembris.

938. 94. Daniel Wrecsics, Jesmarkino Jasygiensis, natus 1735.
d. 12. 7bris, patre Joanne, ludi cive. Studiis in patria, sub Jammet-
zero, et sub Fontanio, sub Kotkovio, Patoc. Sopradiensi; et Cmo
Moesz, et Cl. Jam. Münch, nec non Cl. Joh. Melior. Genetini, sub
eodem Joh. Mauro; iterum Kesmarkini, sub Cl. Josepho Benczur.
An. 1760. exeunte Atrocissimo, ubi Dittelmayerum, Adelburnerum,
et Willimum. Jenae, Goltzium, Müllerum, Dariesium, Walchium,
Hempse, Koecherum, Succovium, Fabrum, Schmidium. De-
bunkum 1762. recessit, et ab Ecclesia Cibiniensi Jerm. vocatus, 1765.
vocatus et ordinatus 4. Martii.

939. 95. Samuel Schmal, patre Andrea, 1745. d. 5. Maii natus,
Pestini. Studiis ibi sub Andrea Schulz; dein Posonii sub Cl. D. Joh. et
Georgio Gothard; demum Cibinii, sub Joh. Lexi; dein Jaurini
sub Cl. Joh. Clerici. Hinc Cassoviae pro Exercitio et Lectore; ultimum Fa-
bae pro Lect. evocatus, et inde, pro V.D.M. 1765. d. 3. Maji inauguratus.

937. 93

940. 96. Samuel Ferrol, Nagy Szombatiensis, ortus patre Samuele, scholæ Nyitrariensis Rectore, 1735. 13. Nov. Studiis primum sub inferiore patre, dein scholis Nyitrariensi sub Cl. Martsek, dein Posoniensi; exinde Agriensi; sub D. Leeri; exinde Posoniensi, sub Cl. Szaszky, et Cl. Karlovszky; demum 1760 Viennæ, Bernhardi Dittelmayeri, Ricardi Wagelii, Willii, operis, usus; inde Jenæ sub Baccchero, Müllero, Faschio, Wadino, et Jonnenschmidio. Hinc redux ad Ecclesiam Nyitrariensi vocatus, 1765. 14. Sept. ordinatus.

941. 97. Nicolaus Nicolaides, Chizo-Jánokiensis, Graty patre Andrea, 1739. 6. Decemb. Studiis primum Nagy Szombatini sub Hieron. Adamo Fabricii, dein Jánokini, sub Cl. Thoma Parakij, Keszthelini, sub Cl. Joh. Nóesz; Egerienses, sub Cl. Gregorio Fabri; illinc Posoniensem pro audiendis prælectionibus Cl. Karlovszky, commeavit, et Josephi Bentzur. Inde ad Ecclesiam Also-Jánokiensem ordinatus 1766. d. 17. Martij.

942. 98. Ignatius Berzeviczky, Egerienses, patre Georgio 1739. natus. Studiis primo in patria; dein Pakachini, ultimo Keszthelini, sub Cl. D. Johanne Karlovszky. Inde ad Ecclesiam Nyitrariensem in Colle Saroscensi, vocatus et ordinatus 1766.

943. 99. Johannes Lábo, Kaszaviensis, patre nat. Joh. Andrea primum in scholis Neosolienses; et hac, ad Leutschovienses se contulit, postremo Posonii, sub Cl. Tomka Szászky, atq. Cl. Bro Joh. Karlovszky. Hinc Viennæ et Halæ. Redux, ab Ecclesia Egriensi vocatus et ordinatus sub initium An. 1767

944. 100. Augustinus Doleschay, Szakoleza Nitriensis, patre Jo, anne, An. 1737. natus. Studiis Neszpaliini, Cremnitii, sub Cl. Caspe, Neosolii, sub Cl. Damiano Jegnes Nodra, sub Cl. Andrea Leskovitz, Posonii, sub Cl. Vino, Tomka Szászio et Carlovszkio. Deinde Viennæ. Inde redux 1760. ad scholam Neszpalienses promotus, et inde An. 1764. ad Ecclesiam Hybensem vocatus, et 12. Junij ordinem sacrum suscepit.

945. 101. Samuel Kayser, Leopoliensis Leutschoviensis, patre Matthia, 1736. 22. Febr. natus. Studiis primo domi; Miskolczini, exinde domi, sub Con-Rectore Weibio, et Rectore Samuele Heinert. Posonii sub Liberio; Posonii. Apud exteros Altorffii et Lipsiæ, sub Bolzio, Schmidio, Fuckovio, An. 1764. Jánokiensem pro Rectore evocatus, hinc ultimo ad Ecclesiam Clasiensem in Colle Scepusiensi ordinatus Anno 1767. 13. Oct.

946. 102. Elias Csernanszky, Czerna Trenchiniensis, Anno 1743. ipso die transfigurationi Christi natus, patre Andrea viro pauperi, dein Leutschovia, sub Cl. Georg. Gothardi: hinc Jánokini, sub Cl. Joh. Csernj. Posonii, sub Cl. Benczur; Keszthelini, sub Cl. Joh. Karlovszky. Inde, dum ad exteros parares, vocatus Kövi, anum, 1762. Fit Rector; inde ad Ecclesiam Nova Banyensem, ordinatus 1767. 11. Kalend.

947. 103. Andreas Paraky, alias, Chandinij, natus 1728. 28. Junij, patre Georgio, pro tunc Rectore Egriensi. Studiis Jánokiensibus Leutschovia. Deinde Viennæ sub Nicolao Kalman, Rectore; Ecclesiæ Lutheranæ. Deinde Posonii sub Cl. Georgio Gothard. Posonij, sub Cl. Tomka Szászky. 1755. ad Collum Clasiensem, dum vero, Petrovaj Orientem, pro Rectore et Levita, vocatus, inde 1767. redux ad Ecclesiam Jánokiensem ordinatus 1767. d. 18. Decembris.

637

Cognitis scriptorum
Comitis captivi, Nicolai de Bethlen, et carcere Vien-
nensi die 9. Februarii 1712. datorum.

Perpolitis ac Clarissime Domine!

Vestras sub dato 27. Ibris exaratas, vite percepi. Deus bene
dicat pientissimis illis meis Confessoribus, Illmo Dno Daniele
Bartho, et Schardio, aliisq; miseram et innocentem meam
sortem condolentibus: Ego illis scribere, et Colombam, ita
dictam, minus audeo dictare, siquidem mihi extrema
afflictum gradum nihil non est, sed sumpsati sunt; ergo
formidatum, ex domo Brandeburgica vobis nihil habere, et
inde recessit Cheureas, qua dem sit effectas, et illa ipsa
serenissima Domina, quod nihil magnam, ne minorem gratiae
cum illa collaturum. Scripseram ante 4. annos Illmo Dno Bar-
thold, ut procures mihi attestationem contrariam, ut possim
me excusare in judicio; sed mihi nihil respondit, respondi
quod me vale contristavit. Ego tu ipsi, et diem mihi bene
cupientibus pauperibus meis ad Deum preces offero, et iam
nihil nisi Eleemosynam peto, non pro me, q una septuage-
nario, septuchro opus; sed pro corrige 2. Reg. 4. 1. et libe-
ri tenentur ultra 40 flor. et si Fratelem illis agat, bo-
numa illorum bona a creditoribus occupabunt. Bone a me,
quia bonum propter bonum judicium, i. cum promotio mi-
ca mea intentio erat; nostro tali sententia damnatus e,
ac ego, nec tam duros carceres sustinuit. Scatur enim am
ita terram finibus Celsi in Transylvania, ut nemo me, tan-
to minus coram et liberi accedere potuerint, duos continuo
habui vigiles evaginatis gladiis, unum a capite, alterum a cal-
cibus stantes, i. si gelidis enim venis uti tabuerunt, i. ita me
exacerbavit, ut inquietos insomnes, ut plurimum noctes
transegerim. Certe miraculum e, quod vivam, et abey Daniel
Annexa hac mea scripta pro tempore esse poterunt illis, quib
interest; mihi sufficit, et satis consolationis erit, si agnoscat
ab ipsis, Epli. 3. 1. gratam meam immobilitatem cum
ex Catholicis aggravetur hic Viennae; Spero itaq, quod adhuc
venire poterunt, in mei recessum, et in me, Ecclesiam
in Transylvania Reformatam, i. gratiam per 40. annos pupi-
nus Curator fui: i consolationem. Gratia Dei inducat et dirigat
gat illos in commiserationem, gratum pietatis et Christianitatis me
iteratis recommendo. Vale, et ut tuipsi mihi benefide.

Subscriptio Baicati; Colombae hoc vocati.

Ecclesia videatur in scriptis F. et J. et Apologia H.
Substantia vero e i. Quod per 200 annos Orientem et Occiden
in Hungaria pro Hungaria certant, et quasi digitus Dei illum
tes utrique Imperio in Hungaria fixisset, illum dirisse, et
pro perpetui Christianorum et Infidelium Belli arena destina
le vindicare. 2. Quod Transylvania ante annos circiter 150.
a Ferdinando I. Caesare, et Christianis Principibus ob Turcam
et multas alias rationes, per arma contra Turcas indefen
sibilis visa, et Deo ex consensu illorum tributo Turcico se
conservare permissa, ea hoc ita per manus traditum credit.
3. Quod non tua Transylvanis, sed etiam ab Hungaris vel

maxime

maiestate Augustæ domus Imperium et fortunam amplectentibus pro arcana status ratione habitum sit, Transylvaniam Hungariam vt Germanis Imperio subesse. Sic vtrâq; supposita vtâ status ratione, salva forsitan et tuta per vnum Hungariam, sive Hungariam sive Germaniam, Deo comitante posse credat. Des hypothesibus cum tot sententiarum varietatibus historia collatis, quanto alium quam tacitum factum, confœderatis, necessarium, v. saltem vtile videri, vt quietatur, tantis jam expertis malis, remedium pacem tenentis mentis, sic Deo benedicat. Hinc vero ab Autore hoc indicatum, et animo sincero obtatum suisse, nempe, Vt ex Transylvania, et Hungaria partibus nostri ad subsidium Christum exigatur nunc Dreatus, conditionibus ac modalitatibus vt pro tuenda Christianitate, vt particulari vtâ Augustæ domus et Hungariæ et Transylvaniæ status rationibus accommodatis, vtile sit et Matte Augustæ Domus visum. Vt talis Dreatus detur in dedecus et Archi-Ducis, et illa vt vxorem alienam spei, vt gremio patet, et ipsa, Deo omnia disponente, consenserint, sed qui præter vtrius status rationes et causas, debeat esse vxorius Germanus, Romanæ natus spei, religione Reformatus, Augustæ domui subiturus. Denique propter secutibem ab Archiduce Francisco magnæ vxoriam Germanum dare obligatus, et abentrage Imperatore contiemandus Regnum comminetiones ideo ne per expressum prohibuit Protestantium religionem, propter quas Hungaria perpetuo luctatur, vt auta Procuratur Clerici pelli excessit, rebellationumq; spem in Hung, et Transylvania Germanicæ dilo Imperio parietinis intergerimus et pacis custodi; vacuatis odii et barbariei extirpator. Cum Augustæ Domus et totius Christianitatis vt hoc extremo limite speculator, Ariinitutus status omnes turo videre possint. scopus erat, Hungaria et Transylvaniam et mare et in perpetuum tranquillitare. Talium, o vt illis et Constantinopoli a 1650. annis stepens sinerum ponere, vires illius minuere; Econtra Augusta Domus, et sue deris magni Anti-Gallici angere, et omnibus prodesse, ne vnius, Dter Gallicam ambitionem, nocere. Hæc Deus secutator cordium vertit.

Extractus Dreatuum.

Quod nullius proditionis, factionis aut rebellionis suspectus, mere propter opinionem de 3500. Marchis Agenti datam; quam D. Gratij Rabutinus, per Registratorem, Preparium sandor, adijsse a Comite missam, in omnibus locum fragmenta discerpsit et pedibus conculcatam, per eundem reuulsa; non interrogatus, non auditus, sine scitu Cæsaris, et consilio et officio die, etus sit. Quod per duos Protho-Notarios ipsi denuntiatum, et quasi damnatum sine termino dictum sit, ad quod quidpeppendebit, et de toto negotio, ne testatio authentica ipsi a Notario tarijs daretur, prohibuit, sed ne data. Coram quo se excusare nesciret, sed non admisso. Et hinc tota tragœdia Christ. Cuius, gratis fuit, talis agnp.

Quod hæc Cæsari per tantum progressum, tandem satan perfecerit, et quod ipse comento plane vicinio apparuit, quod ille satan, ne centum fere militibus per Walachiam et Moldaviam circumeundo, ad Rebelles quatuor militaris, distantes vix, missus sit ab ipso, et quod Alexandro S. R. I. Comiti Teleky, qui eum quotidie per totam et Imbertinum arestatus fere duos annos in carcere sedent.

Quod post

Quod post erectionem ex Confitio, statim literæ ad ipsum
pramicis nondum condemnatum, undecunq; venientes, violati
coepta, superpro, et ne negotium hac v. compilaverat, v. Confitium
ejus contra se actionem, et summ responsum ad Cæsarem deside-
dum mitteret, frabis per Memoriale requisitus e. sed ne respon-
sum quidem obtinuit. Et sic facta e intercepto Praiecti, Cala-
ta Aloë vocati, per ipsum bona intentione scripti, et modis
Legati Hollandiæ, Ludis Hungariæ Mediatori, ad Cæsarem directi.

Quod cum magno tumultu militum, et circumstantiis
tristissimis de morte captus, et ex detentione domestica, in strictis
simum arestum, sine informatione et mandato Cæsaris victu-
sit. Et eodem momento, literalia ipsius scripta, per Protonota-
rios excussa, registrata, obsignata literis q. manebant, exemplo,
vis Transylvania antea signato.

Quod literæ illæ intercepta graue sive irrefragata, sive reg,
rata, ad Cæsarem missa non sunt, sed inconsulto rege proiectu
eam in tergora Hungarica ipso invito publicatum, et statim ho-
stes contra ipsum instituit, et ille a principio adsinem illega-
lis et violentus existisset. sigmarect:

Quod ipse sub cautione, ad tutam, ubi indicaret, mihi, vel
fratrem ut Cæsari per summ scammum supplicare posset et ne pro-
cessus interim progasset; sed nihil obtinuisset: sino frabis, per
Confidentes, Hieronem Haller, statibus, et ipsi res, dentia
set, ipsum Viennam unngram itinerum, ad quod ipsum gra-
vissek perentisset.

Quod uxor eam ipsius, ne pro ipso intercedere posset, arresto, in
tra domo vinculis, per 5. menses fuisset, et sic abstersitis omnib,
de negotiis meritis ad ipsam eam autem, nihil nisi etam, et
cum scientis scribere potuisset.

Quod ipse, regenti exemplo Joannis Zapoli, cum Rege, Ro
pro litigare volens, vi et mortis metu ad respondendum adstu
sit.

Quod processus tantopere accelerati fuisset, ut et aegroti, an
infantes digitibus et aterius, surgere, et in Consilio indicare co
gerentur ad omnium stuporem. Nei videre poterat desperatione.

Quod ipsi Procuratores, quotcunq; mus, multati; alter, bonis, aut
pecuniæ eam expisset, ai obtenti; et hi eam sine assentatione agere
ausi non fuissent, quibus assensus quidem verbis data, sed tabi,
qua maiestatem pretium faceret, et si, et Director, et illiterati,
bies, et rem, altaro tallo ad tribunal tracti fuissent.

Quod Justitia, exceptiones, denigi, quinquid declinatorii, vel
dilatorii nomen habere pot, et ipsa legatis exemplis, approbat:
Confit. Car. 2. Tit. 7. Art. 1. et 5. scripsa ipsa denegata fuissent.

Quod literæ in forum legatis, sed revera multa fuisset, quinta
quam exspectam facerent, exemplo vade periculosis, miseltis in
peritis hostibus, imo eam captivis, imo ex carcere in hunc
rem eliberatis, Gottmum et sedium deputatorum nomina
nuncupasset, et illis nunc, hic in tuis nuncupatis, sed eam in
vitis, scamna nuncupavisset.

Quod exemplo sic similibus captivos magnam in Transylva
via, forte non alibi, audito, vota judicis scripto dare coactos,
et sic rotorum liberati, imo et conscientia tagneos, incussit.
Sempse, nedum quis xemm absolvit, scripsum condemnet, vinci, terreret, votorum reiectiones, coer
ciones, et denigi armata Comitia fuissent, quod Protonotarius
Michael Simonffi, in tuto mortis pretium, confessus fuisset, quod
coactus, et metu frabis, volens, volens, debuisset sententiam contra
eum pronunciare.

Quod Judices

Quod Judices nihil per se fecissent, sed in omnibus, ut mos est ad Galem recurrissent. Contra quod ipse diffamatis Dominis allegare, et Imperatorem ac Cancellarium appellare, Judices nisi recessisse retinuissent, et quamvis sui Procuratores ab magna parte fecissent, ipse tamen mota causa non discessit aulam.

Quod proiectum illud, et quidquid ipse accusando inferre posset, verbauta lingua Judicibus communicaverit: e contra, Apologia et alia pro defensione ipsius Latine scripta. Imo, postquam factum factum, i. nichil erat, magna ex parte, lingua Latina ignorabat, inutilem electionem suppressa dissimulasset.

Quod ipse post condemnationem, causam appellationis ad Cesarem per directorem, Joannem Frosz, criminali processu propter fecta ita privata aegratus et afflictatus fuisset, et transmissis in eam per Rheinfelsium, ut vocant, Cesareis Articulum 4. Regis declinationi reservata, per 7. dies diluta, et viterea de vita, vel morte ipsius disputatum fuisset, cum sermo ipsius angore, et extremo proxime secutura fuit executionis, et chirothecis. Unde ex debilitato facie altato rumore, plerique desperarunt.

Quod quamvis Judices citati illius 4. Articuli nuper reiectores, sententiam pronunciassent, tu post appellationem, quasi illius magni defensatores, se regem in opinionis, tum in illegalis transmissionis forma informatum respondissent, et transmissionem minime solitis, sed acto rei, jam condemnato, non extradedissent. Ultra tum etiam transmissionem realem et sententiam adeptam minuissent, et postea

Quod ipse Judices et Galem requisivisset, ut quidquid de, sive sententia, sive opinio, quod de ipso ad aulam scribere, et scribere retur, de ipsius Authenticis foribus communicaret, et vel ipsi reo, vel saltem Procuratori ipsorum defensivo passus ad aulam daretur.

Quod omnia ista regalia, et in summa: dum celare studuisse.

Quod cum relatis Caesareo de ipsius Viennam deductione, et quidquid consultationis inde venire potest ipsi per 2. menses celaverit: nec quidquam boni v. mali ipsum tangentis ut et mortem filii Steinbergeri i 93. amovendo, fere ante annum mortui, non ante scivisset, quam tum ab ipso, ea gratia Caesaris, anno tum officiali Jeremiae, lingua Hungarica perito, semper taceritus ipsorum ad inhaerente, admissa fuisset.

Quod S. Synodis per 2½ annum ipsi denegata fuisse, jam vero plenus a 4½ annis denegatum.

Quod ipsius ad aulam deductio per aliquot annos impedita fuisset.

Quod coreceris aeris nitemperiem, Pastoris et Medici exhibitionem, et media, et multa alia, ab ipso ideo tacenda, quia etsi vera sunt, tu incredibilia passus fuisset.

Quod eam Isaac gerenda mis, Comes Semmel de Bethlehem per hanc ipsius tenuitatem, multo moerore et torvitate nitus, primo in miserabilem talem, et postea, urbano arcto illi indicto, ad mortem, in Sterica Status Principatus fuisse per Sanctum hoc, ubi refertur, Jeremiae detestatur, reprehendentes, et illum consolari studentes.

Quod vix aliquod in Ostiariis regiis limite a suis confinibus inferio rege, Actentum, in eis, ne ipse fuisset, conditionis collega, et emptitia inveniatur.

Quod

Deo, cum spem cæcam, quam exemplum Dei, Cæsaris, Ministe-
rii, et totius Austriæ ac posteritatis indicio, submittere, et orare, ut
fiquid fine crimine, fine illicito, quod sperari non amplius impossibile fuit no-
vissime, mihi gratis calamo excidisset, id infirmitati, veritati,
et necessitati condonetur, te non ademptis, sed exemplis per-
fectum existimet.

Habere se denique spectatorem bonum Historiam, quæ lectorem in
suspensum capere, et quid Pragmatica sit, docere possit; sed qua
Magnates offendere non audeat, nec velit.

Hæc, et si, ut extracta vino spissa gravem exhibita lan-
guori Viennæ, An. 1708. mense Iulio, ut quæ vero mihi
quam spem coram admissus et auditus.

Memoriale ad Imperatorem Josephum, Augustum
5. die Martii 1708.

Sacra Cæsarea Regiaq; Maiestas, Dñe, Dñe mihi benignissime,
Clementissime!

Exprimere non possum, quanta mihi spem consolatio et
benignitate Viæ Abbatis præcepta, quando per illam infelici
mei status talis relaxatio facta est ante 18. menses, ut necdum
et liberarem, quibus, ut et omni humana consolatione tam diu
per 32. menses orbatus spem, aspem recrearet. Iam consola-
tionem, pro qua Viæ Abbati Deus infinite benedicat, in summum
auxit Eiusdem Cæs-Regiæ clementia incrementum, ubi audire
relatum est, quod Via Abbas ante Viennam, in augusta sua Auto-
listerium et audientiam stanisset, ut de facto ad benignissimum
Eiusdem mandatum, hinc Viennam iam appuli. Invocavi per
Iesu grium vulnera Viam Abbatem ore, ut me citius ad tumul-
tuosa spectum pedum absenta admittere, et innocentiæ meæ ex-
cusationes, ea, qua Divus quantam pater, et ipsa eam Via Abbas
ante 6. annos me audiebat, patientia ac clementia audire,
et me absolvere quam benignissime dignetur. Indignus eius
tandem de me ad Viam Abbatem relatum est, dignabitur
Via Abbas Clementissime intelligere, et credere, quod inde
ab 1686. quando divino vindicio exulcerata Transylvania cle-
mentissimi et gloriosissimi diploma, a divo Leopoldo ipsi
oblatum recidit, ego dicto Abbati per certa privilegia eidem
per me humillime oblata innotui, ab illo, nigram, tempore
ego in omnibus mei negotiationibus publicis, seiunctis, dictis,
et factis, s. quorum certe integra omnibus est ea methode ab-
stinere, et eo cum Zelo de intentione gessi, vel saltem profecto
gerere studui, quantum humana fragilitas et habilitas permi-
sit, ut de illis coram Deum et terribili scrutatore Deo, et de
pro gravidem vindicio, respondere paratus sim, quandoquid
tandem mundus liberiorem fortasse obiiciendo, quam ipse sa-
pisse mens in scribendo, legendo eruendo, modum ac can-
dorem, qui remisit, nisi tristi fati tulerit, vel non bene intel-
ledit, vel in mens editum interpretando detorserit.
Vitam ego cæ, et totam meam citam in spa obsentia expo-
nere, et spiritum meum tabernam superstites adhuc co-
ram Abbate Via testes sistere possem, post magnum istum de-
potum ministros pie memoriæ, cum quibus amicitiæ

negotium

negotium fuit. Sed illi, quantum fieri, omnes ad me brevem
viam abierunt; quos utinam ego præsisem, vt salutem Cæ-
sari dare possem!
Si ego in his distractus, vt membrum collusum cum Rō Statu
habitum negotium habui, nedum timuerim, imo divinum cum
supplicium timor subterfugio, fiat injuria, indicio caream, pœ-
nam; sed eam si per totum membrum vigilitio de medio, quam
fieri potest, optem, præsertim in patria, exspecto, et profecto nihil illatum
metuo.
Si vero Proiectum, Columba Noë vocatum, i. gratum in tam mea,
quam totius gentis et patriæ mentem et genium experimi;
me adeo premit, excusent me coram Rō Statu hi Cæsaris:
1. Summa divi Leopoldi erga me benitas, qui me talia Proiecta
facere asseruit, partim ridendo, partim benignissime illa exci-
piendo, quod me confirmarem, etiam in Anno 1702. in ulti-
ma mea audientia instit, et me de sua protectione amplissi-
et clementissime asseruavit. Volebam enim iamdiu re-
signare meum officium, et mundo mihi semper infesto va-
dicere, et, si fata Statuas amisisset, quod restabat mem Mens
riale suæ exhibitum.
2. Excusent me, Carol V. Ferdinandi I. Maximi. II. Rudolphi II.
Cæsarem, et Philippi II. Hispaniarum regis, manes; ego illud
grande dedecus, et Augustæ Domus Austriacæ et Hungaricæ Fisci
Cæsarei.
3. Excuset me, Deus, Augustæ Domui, et meæ genti, et patriæ
fovendi intentio, et Deus innocens, me ulti mortalium, Ce-
sarem, et Regem Gallia, noxius.
4. Excuset me ista simplicitas, qua ego credebam, quod ego me
ita ipsum Rō Statibus Proiectum Homagium earundem ho-
stium hostis; amicorum amicus; ni illo Proiecto, et etiam
ni illius directione Dei. Quid enim suspicari, et v. in minimo
metuere possem, hoc mihi fandi veterum ici; quod per Ho-
landiæ Legatum, Rō Statibus confœderatum, et pacis Fœnd.
Hungaricæ, et Transylvanicæ Mediatorem, ab ipso Augusto pate
declaratum, et non per alium assistum, Augustissimum
cupiebam, et cujus capiam multi mortalium dederam, eta
nitii Deus in æternum benedicat.
O Clementissime Monarcha! pro mea simplicitate ni tam
multum inde periturum metuebam, imo remedio, Cæsari,
et omnibus interessatis gratum, et mihi ab grande commo-
dandum, me agere credebam. Alias, si tute proditionis vel
ni minimo conscientia rissiset, nonne alia tacendi, vel lo-
quendi, vel scribendi media invenire potuissem. Ubinam me
et omnia mea bona, et bona pignora, habuissem inclu-
sissem. Quinam in tota Transylvania fatis fuerant in me-
dium media, seu ad Rebelles adiungendi, et cum commodite
subsistendi, si voluissem, qui arcem Hust, et officium fiscale
mi commisit in Maramaros, et bona ibidem, ac in Cathe-
dratico, Ungvar, et Szerecz, non consummenda, et clientes,
tos, amicos, et affinitates habebam. Patrissem mihi et Fatachia
ab hereditariis meis amicis recta et possessa. Sed Deus noluit
me

me talia me cogitasse quidem, nisi per me stetisset, rebellionem in ipsa herba suffocare et exstinguere cupiebam, quod ut testimonio probare possem.

In compendio eccles, ut horror, patri; peccare certe nolui. sed quid sit, Angustissime Inspectator, sive peccati, sive erroris, sive Zelotypi, sacris est, cecidi. Veterum divina Clementia in coelo, et illius Vicaria in terris clementia, ad quid est, nisi ut condoneat, consoletur, et erigat afflictos.

Miserearis ergo, per Deum, Vrae Mattas meae serenitatis, vicesq. et carceris pulvere 4. jam annos, et rigori nimioso capitalis clementiae praerogare ac dolore enecatae. Miserearis orbitatis, qui dum in teneo puer, filio primogenito 33. annorum, et hoste peremto 44. annorum, per procerem orbatus sum, ut alios consanguineos taceam. Non est, o Clementissime Caesar, domus et persona, in tota Transylvania, adeo, ut mea, pressa est, et evulsa: miserearis perpetuae meae extremae, ut qui omnibus bonis exutus, et insuper aere alieno ad 40000. flor. oppressus incedo, quod tu non decoxi; sed maximam partem pro arce Vestra Vrae Mattis dedi, partim deficiente per tantos annos messe, quod meis comparare in 1704. cum lamentabili omissione tecum vitandi, in servitio Vrae Mattis, et ad Antipsaeny confugi; et iam bonis, egne ac pecunia caree, et domum debito et crescenti in dies usuras subjectam, amicis destitutam. Miserearis Vrae Mattas miseris natis, et immerito probis, nisi ritorem lachrymarum. Et me, ac reliquos, qui naturali vitae parci Crestare possunt, dies vitae prolongare ante mortem, mihi et illis in consolationem, cum libertate re, donare dignetur quam clementissime.

Deus, qui misericordiam misericordiam, et regibus, quod thronorum stabilimentum per misericordiam promisit, utemq. in Augusta Vrae Mattis persona et domo, mihi et tibi exhibeat quam largissime. Haec ex corde conscripta ardentissime volvet S. C. Rae Mattis humillimus subditus.

Ad Imperatorem Capitanei, mutatis mutandis, iteratum Anno 1712. mense Febr.

Ad Ministros vero, 3tia Februarij Anno 1712.

Celsissime, Excellentissime Domine S. Ego miser, vivendi sepulcrum, cogor Vram Celsitudinem humillime, per S.C. S. Clementiae aures, ut dignetur Vra Celsitudo se de mea calamitate, cui similis terrissime, aut forsan unquam in Ecclesia orbe cecidit, misereri pati, praecipue per memoratem, Clementiae humillimi Memorialis exhibitorem, et dignetur gratiose sua apud Augustissimam Mattem intercessione me et prostratam domum meam consolari. Immo Vra Celsitudo mea calamitibus, et illius causam et occasionem intellexerit, dignetur gratiose in Clementem ponere:

1. Proiecti intentionem, quod, quod bona fuerit, sit Deus, erarium mea, ipsaque etiam docet.

2. Ego non ad Status sive Mattis, nec ad Centrales, aut Foederatos; sed Anglicae et Hollandicae Legatos, sive Mattis confoederatos, et tunc pacis Transylvanicae et Hungaricae Mediatores, vobis mittere, negotii

vertatur

mortalium communicari. Error esse pœ, non peccatum, ita ad hu-
gutos missio. scissum enim diretum suis ad Imperatorem.
3. Processu rindicto et illegali, sine scitu Augusti Leopoldi, sum ego
per capitales meos hostes hic Transylvania sententiatus, quos tam
Deus omnes ad sum tribunal citauit.
4. Servitia mea fidelia, Augusto Leopoldo per 18. annos præstita, a me,
mine negari possibita.
5. Assecurationem benignissimam eiusdem Matris mihi datam, sub
sacro Cubiculi sigillo, et sua manu et verbo regio.
6. Amnestiam totam Hungaria et Transylvania, superiori anno
benignissime datam.
7. Omnia Augusti domini clementia gloriam.
8. Quæ videbas, et scisses oculum in me domus, errore meo,
perennes, et qui hodie misere ab omnibus oppugnamur.
9. Saeram meam per 9. annos matris matribus maiorem.
10. Aetatem meam decrepitam, 70. annorum, et ad mendici-
tatem redactam.
11. Deus omnibus nobis peccata remittat, sed addita conditione,
si nos eam remiserimus debitoribus nostris.
12. Et qui præsentibus non permittit, mentientes indicem.
Error his alia terre gonatur. Et Deus dirigat cor sua Matris,
et Excelsi Ministerii ad suam gloriam, et Augusta domus
prosperitatem, et meam consolationem, et hæc celsitudinis ea,
celsa erga me pietatem in reliqui vita remuneret.

Camera Præfecti, Nomine Filii Redeji, Comitissæ, eodem

Anno et mense.

Excellentissime Dne Comes, et Camera Præs, Dne mihi gra-
tiosissime!

Gratiam, mi vide, maiestas mens, Comes Nicolaus Bet-
len, iam mihi notum sit, et gridem centies amarum no-
tum sit, quam si anno 9. annos ipsam meritum sepelissem, gra-
si id faciet mea calamitas, centies minor faciet, quia
essem perpetui metus et mihi subiectum, sed miserior,
chi obiectum.

Grave ego, omni tali actuali victa miserabiliter victa,
quam celebres mei mariti prosperiem omnibus bonis exuen-
et in urna seruitute, ac misera mendicitate, mea omnes
is exoptatis, ad mendicitatem redigerent, cum faciamen
meæ victa, et 7. nostris exoptatis sac mobilibus filialis, pa-
sternos ad pedes sua sacratissima Matris, et mox primo
ad genua Vra Excellentia, qui me ex inexhausta magni
sui officii potest, et debet ex pietate erga Deum consolari.

Demonstratum est Vra Excellentia, et Excelsa Camera Aula-
ca, 1. Quod Szigeth stetit per menses maritum ab Excel-
sa Camera aulica in Anno 1702. stor Rh. fl. emptum est.
2. Quod per gloriosa memoria Leopoldum defunctum, mihi,
ac meis filiis posteris, ista nostra strenue, irredemptibiliter
donatum est.
3. Quod precium eius, per meum maritum, superstitiosissime
soluendo è in arcibus sua Matris, reuepe:
4. Comes Stephanus Apony, Thesaurarius, decimis saltem an-
ni elapsi anni 1694 usq; ad Anno 1697. tum Maij

stor Rhen

645

flor. Rhen. 7559.

5. Idem homes, a 1. Maij Anni 1697 usq; ad Augustum 1698. flor. Rhen. 2116.

6. Comissio Cameralis detimit pro An. 1699. flor Rhen. 3000.

7. Item Comissio Cameralis pro An. 1703. et dimidio An. 1704. flor. Rhen. 9000, ita, ut Cancellariatus ipsius salarium maneat in arrario sua Mattis, flor. Rhen. 21725.

8. In salarium Capitanecatus Anspetensis acceptati pro perpetuo sunt in Emptionali Anspetensi flor. Rhen. 20000.

9. Dominis, Comiti Hearn et Eckler salutis sunt imperata, flor. Rhen. 21000 et in argento 849.

10. In Anno 1703. Expositorum flor 21/m. Interesse per 9. annos facit flor. Rhen. 18900. summa totum summarum facit flor. Rhen. 824474.

11. si liceret memorare, quod sua Mattas Leopoldina federat gratiam meo majori, mihi, ac heredibus, usq; ad fl. 40000. Extent scripta admanum. sed ille exaare poterit, scio ego, et experiari non peccabimus, et anne casum sum illo etiam servivit. Et hic autem nihil percepi. Ex tanto gratiarum et futurarum Pensionum cumulo, utinam saltem tantum habe-rem, ut creditores contentare possem, qui me in expectant, et, si debita exigent, mihi nihil cani manebit. Quaq;

Per misericordiam Dei, et Passionem Jesu Xti ora Vram Excellentiam, dignetur hora Audientia reddere, et his adjuta-tio, me et Uxorem consolari, ut Deus cum Vram Excell. in hac vita per in aeternitate consoletur.

Ad haec omnia, nulla consolatio. Jam nihil, nisi vota et suspiria superesse.

Addenda ad Crittingeri. p. 76. 83. Juridam studiosi Transylvano-Saxones, Bartholomeus Silkenius, Jesspergensis, et consanguineus, quemdam in literis suis ad parentes missis, filii apud vos multam habitam fidem, quod non mutuerunt Ubiquitistarum. Jejar Vestra Pietas, quam Ecclas Saxonicas apud vos profiteri Orthodoxiam, habentq; vi-ros celebres, Pastores Orthodoxos, in quorum numero parentem illum Silkenium, summi nempe Dni, primarium Jesspergensis Ecclae Pasto-rem primum debeatur locus, maxima enim adversus Patres Saxones Ubiquitarios et privatim et publice pastinet certamina, magnaq; contra eos fuerum defendit doctrinarum. Inter alia si ad me scribit: Jurasp. V. P. C. non graventur, si qua valet, qua plurimum valere existimo apud Aulas. Dn. Barenum gratia, exarare sedam intercessoriam nomine mei, ut et me, et filium meum, Comitem eius, fili de meritis nota commendatos habeat. Nimi-rum grave summum nobis usq; adeo videtur tempus, nostrisq; Transylva-nis Saxonibus tam durus se in primo aditu exhibeat, quia se-ne facto penitum terroris mentionem fecit ille, qui hos bello in magna Regnorum parte fecisset. S. Approbat igitur D. Vestra Pie-tas illos quoq; viva Ecclae Xti membra, et quibuscunq; potens modis, profit, et foveat ille. S.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Protocollum Consistorii Superioratus Aug. Conf.
Cis- Dambiani,
in quo
Acta, Deliberata, et Statuta Synodalia, sub directione
Plur. Rev. atq. Clarissimi Dni Stephani Fekete,
Eccls Regiæ ac Liberæ Civitis Kőszeg Pastoris, et re,
tiqvarum Cis Dambium Superioratvum Aug. Conf. am,
plectentium Superintendentis, dirigentis configna,
ta sunt, ab Anno 1669.

Acta Synodi Generalis in Pago Dűb, An. 1669.
die 27. et 28. mensis Junii celebrata. Celebrum è Synodus
hac Urbis oppidi in eum finem, ut novus in eadem eligeret
et confirmaretur Superintendens. Hinc factum, ut Adm. R. Dn.
M. Martinus Sarnensis, Ecclesiarum Egricarum, per Cottum Sitri,
ensem, Borsiensem, et Posoniensem superintendens meritissimus,
una cum Ablegatis Piarum Posoniensium, Szent György, Bazinsk,
et Modrensium, literis nostris penitissimis requisitus, die et loco
suprædictis comparuerit. Qui, ut et Christianum Civium Ablegati,
circa horam 5. matutinam diei 27. Junii, per R. Dn. Valentinum
Perenyei, Juratum Urbis Nostri Consistorii Notarium, cum
alio sibi adjuncto, honorifice salutassent, admos, in Horreo Domus
Parochialis congregatos, multo CiviumLudorum cottu stipatus,
venit, nosq. vicissim honorifice salutavit. Cui Ludus Dn. Stephanus
Fekete respondis blevibus, gratiasq. egit nomine totius Consisto,
rii, tum pro amica salutatione, tum etiam pro Christiana na,
vata opera hacce, quod ires tam longum spatium fecisset, exoptatis
sua præsentia synodum nostram ornare, consiliisq. suis nobis adesse
voluerit. Datures nos quoq. operam promisit, ut tam eximium
officii genus nostris studiis et officiis demereri possimus. Consedentibus
itidem Duo Superintendente, ceteriq. Dnis Ludis tum trans Dam,
bianis, tum nostris, contulerunt inter se de faciendo electionis
initio; placuit itaq. ut ante omnia in aligna Domo, cum Dnis Co,
mitibus ter Baronis convenirent, et de personis candidandis deliber,
rarent, quod etiam factum hoc ordine. I. Convenimus in ædibus
Prof. Dni Andreæ Horvathi, ubi quum erant Fres hujus Consis,
ad conscientiam admoniti fuit, ut quivis bona fide votum et suffra,
gium ferret, absq. omni personarum respectu conferat ad personas
idoneas et bene qualificatas, quarum quivis hoc officio dignas re,
putaret. Remisso hac admonitione, facerem[us] [illegible] officium
Dni Ludi Fres; ubi de Ludo Duo Longo quæ[stio] [illegible] dari possit infirmus existens? Responsum est [illegible] proin,
sibus, cum iam esse candidatum mortis, nec ul[lum] [illegible] ejus an,
valescentia exspectandam esse spem. Inspopter [illegible] vota ce,
cinerunt, ut illorum primum Vir R. atq. C. Dn. Christophorus Va,
sahobitzius, Regiæ ac Lib. Civitis Semproniens. Pastor Jo[illegible]
alter Ludus et Clar. Dn. Stephanus Fekete, Regiæ ac Lib. Civitis
Kőszeg

Küszögien. Pastor Hung. et p.t. Vice superintendens; Terenij Rudy et
A. Dn. Gregorij Fabri, Eccle Bükkien. Pastor, et Ven. Consistorii senior.
Quarum R. et Cl. Dnis Georgius Bognár, Eccle Presidij Jaurien. Pastor.
In Amplissimo itaq. Ecclesiarum et Politicorum consessu, pro Candidatij de-
nominati sunt Notarius Dnus Rud. Ubi Rudus Dnus Fekete coepit se
excusare, quod a memoria hinc in Ven. nostro Consistorio minime
practicatum, nec auditum, ut ex communi Fratrum ordine aptus pro
superintendente candidaretur, sed semper ex ordine Diocesium seniorum
ut Protocolla testantur. Regestum ad hoc Rudum quond. Barthol.
nemm hijs non fuisse seniorem, et tū superintendentem creatum.
Excepit ad hoc Rud. Dnus Fekete; licet non fuerit senior, fuit tū Ju-
ratus Consistorii Notarius: adeoq. cum ipse nec senior, nec Notarius
fuit, sed ex communi ordine, in numero Candidatorum nec posse, nec de-
bere esse: sic enim violaretur maiorum nostrorum laudatissima, to-
goq. usu roborata consuetudo, quæ pro lege habenda. Ad hæc adhæc R.
Dnus M. Martinus Jarnovicz superintendens: Eo ipso, quo Dn. Rudus
Fekete Vice superintendens constitutus est, dignus ab omnibus reputan-
dus est in numero Candidatorum, nec esse ulterius hic excusatione
tempus protrahendum. Hosce Fratres suos eum ibidem Presidij Jaurien.
Delegati, se a Reliquis hijs in Intentione habere, ut Candidatum
Rud. Dnum Bognár contradicant; quod eum per Prosum Dnum Michael
Jömbörgyer animose factum. Ad hoc a Prosso Dno Witnyedi tale
accepit responsum: Nec ipsum scire, quid togneretur, nec Patres eius
scivisse, quid Delegatis suis dederint in Intentione: Quapropter tam
traditionem istam nullius esse ponderis, nec ei tutum esse standum
diceban. Fuere hinc inde per Duos Rudos et Politicos admonitione
supersederent ab eiusmodi excusationibus Dni Candidati, tandem itum
est in Templum.

Premissis in Templo canticis tam Hungaricis, quam Germanicis,
ut et orationibus debitis, Rudus atq. Cl. Dnus Johannes Enyedi, concionem
habuit Hungaricam ex textu Matth. XXVII. 16.17. Providebat Dnus Vitam
qui sit super mutationem hanc, s. gratiosa, et carnifex absolutus est, ei-
dem antecessa. Adm. R. Dnus superintendens M. Matth. Jarnovicz, in persona
Rud. Dni Langii, Consistorii senioris, et p.t. Vice superintendentis, gravi-
demembris, officium Vice superintendentis resignat, gratiasq. agit Ve-
Consistorio pro oblato ipsi hoc honore. Idem fecit Rudus Dn. Fekete, qui
admissa brevi oratiuncula, ex textu Matth. XVI. Portæ inferorum non
prevalebunt adversus Ecclam, resignat eam officium Vice superinten-
ignoscentiam petit, si qui in re ea defectus accidisset, se, Ven. Consi-
torio in posterum quoq. suo non defuturum officio, promittit. His
taq. peractis, Dnus superintendens Jarnoczy alloquitur Rudos Dnos
Fekét, et quæsit, num adhuc eius sua sententia de Dni Candidati,
ut antea? et an constanter permanere in eadem; an vero sententiam
mutare, et alios denominare Candidatos velint? Rsum nro ore.
Se nullatenus mutatos sententiam, nec aliam quempiam candi-
dare velle, quam ex iam denominatos. Jubentur itaq. exire Candida-
ti. Interim R. Dnus Fekete, alloquitur Duos Rudos, Duos Politicos, et
totam Committem, et iterum argumenta sua excusationis Rsoria
Repetit ante omnia argumentum iam antea propositum, quia an
uetit alterum, vidl. Se non habere otium huic officio compe-
tens

rem, non habere indicium naturum, nec experientiam longa rerum
serie roboratam, quæ omnia cum ipsi desint, periculi esse nimis,
ro Candidatos eum. Addit tertio, fabbres suos, nimis per omnia despo-
tos præstare denegatum sibi collegam, quibus sustinendis se insufficiens
esse clamat, qua ratione ergo maiori ferendo onere sufficiens esse
possit. Clamant uno ore Rnd. Dñi Frs, ut et Dñi Politici, non esse
sufficientes rationes, ob quas Rndus Dñus Fekete e numero Candida-
rum esse possit. Jubentem itaq. vicissim e Templo exire Candida-
ti. Quorum excusationis suæ caput argumentum publice propone-
re Rndus Dñus Fekete voluit, sed ei arcem tue Dñi Superinten-
dentis Tarnoczy, ut et Dnorum Seniorum dixit, quo, ut eo magis
hominum animos flectere posset, acclamare nominatim Spectatum
Dñum Stephanum Ujtnyedi, et Spectatum Dñum Andream Fuetiz
e regione mensæ, cui assidebamus, in choro existentes, et petiit hu-
militime, velint paulisper e choro descendere, se enim arbitrum quod
dam et irrecusabile plane excusationis argumentum adhuc habe-
re, quod privatim cum Spectatis Dñis Patronis communicare
vellet. Parent petitis Dñis Patroni, descendunt ex choro, quibus obvi-
am se procipit Rndus Dn. Fekete, et in arcem ipsis duci: se adhuc
magnam ad Dnos Cassovienses habere relationem, quorum sumtib.
ad studia Academica Wittebergam erant promoti, hac conditione,
ut oblata eidem ad Stanum Ecclesiæ honorifica functione, ut et se,
more obligatoriarum, deberet acceptare, fieri pro ceteri Dñi Cassovi-
enses teneantur a facie esse; sin minus, obligatus manebit ad red-
dendos sumtus. Addidit et hoc; brevi me interfuturos maximo
hoc et importabili onere. Ad quæ respondit Spectatus Dñus Wittyedy:
Non fore tam duros et indiscretos Dnos Cassovienses, ut sumtus illos
amplius repetarent. Addit Dñus Superintendens Tarnoczy: imo nec
posse ipsos repetere, nec amplius Rndum Dñum Fekete obligatum
ipsis manere: quod ostendit ex Actis Tokayensibus. Ad alterum subji-
ciendo dicit Spectatus Dñus Wittyedy: Rnde Dne Fekete, esto superio-
tendens non brevi, imo ita obnoxius manebis. Finitis verbis monet
eum Spectatus Dñus Andreas Fuetiz, dicendo: Committat se V. Rnda Di-
vinæ dispositioni, nec se inobedientem præbeat, qui debitum est officium
debitum etiam vitæ ad illud administrandum. Hic monet Rndus Dn.
Fekete: ut quivis hac in re confidentiose agat; nec debeat, inquit,
gravitatem personæ meæ despicere: in me enim revera tot tam
ea dona, quæ multis præponderare esse. Et sic, post multas cæs. ami-
cas et paternas admonitiones, tandem e Templo exire Rnd. Dn.
Candidati.

Accedunt Dñi Ablegati Regii ac Lib. Civitatis Kiszögsien. Credentiales
Rndis Dn. Senioribus præsentant, et cum protestatione Electioni Rnd. atq. Cl.
Dñi Fekete contradicunt. Quibus Spectatus Dñus Wittyedy respondet: Videre
vos vestra protestatione et contradictione, nonne fieri, Rndum Dn. Feke-
te, eo ipso, dum ad officium Pastoratus ordinaretur, juramento se ob-
strinxisse, in omnibus obedientem se fore Ven. Consistorio Tibiminiag.
obedientiæ ab ipso stando contradictionis, periculo obnoxium eum esse
debere conventibus. Regnis Spectatus Dn. Andreas Fuetiz: Rndum Dn.
Fekete, etiam cum multis esse laboribus oneratum, cum sciat in Ecclesia
Hungarica aes Ecclesiæ sustinere labores, quibus ferendis vix una sufficere

cere

cere possit persona, quomodo ergo plurimos sufficiens cui? Rsum a
Grōso Dno Witteyed ad hec: Ergone tam parum pensi estis vos Juniores
ut collegam pro Rndo Dno Fekete interteneri non possitis? si sic est,
ecce promitto, me quovis anno daturum 100. fl. pro interventione al-
terius Pastoris, imo paratus sum etiam plurimum meum Vobis dare,
qui et Rndum Dnum Fekete in Ecclia Vestra sublevare, et setote
Vestre per tres ad minimum annos praesse posset. Gratias agunt Dni
Juniores pro oblata hac benevolentia et patrocinio Grosi Dni Wit-
teyedi, nec amplius urgent contradictionem. surgit Rndus Dn. super-
intendens, allegavitque tot am Rndorum Dnn. Fratrum cohortem, et
dicit: Rndum Dn Bogrär esse quidem etiam eiusmodi personam,
quae digna officio superintendentiali esset; nihilominus tū multa
possunt esse obstacula, quo minus suffragia ad ipsum dirigi queant.
Gratia sua, Eccles Pestin. Juniores metuendum esse periculum, si Rdus
Dn. Bogrär illum eximeretur, defectu similiter qualificate perso-
nam surrogandae, Locagra Rndi Dn. Bogrär, et similia; adeoq; Dnn. R.
Tres debere esse cautos et circumspectos, super quem candidatorum vo-
ta et suffragia dare et conferre debeant. Consultant Rndi Dni cum Dno
Polrino de modo colligendi suffragia. Dnus superintendens Jamvero
hunc ipsis ostendit modum: Dnus Notarius acciperet papyrum, in
ea describat unā candidatorum, subducta linea tot numerum vota, quot
quot singulis conferentur. Post sic delineatum vota colligendi modum
inssi sunt Rndi Dni Tres secrete et sigillatim mensam, cui assidebat
Dnus superintendens cum Dnis senioribus, et Procerum Lopotiensium
S. Georgiensium, Bazingensium Pastoribus, accedere, et suffragium pro
altero candidatorum dare, quod Ven. nostri Consistorii Notarius, de
ad linea diligenter notaret hunc in modum.

Rndus Dnus Schrobiscius.	Rndus Dnus Fekete.	Rndus Dnus Bogrär.	Rndus Dnus Fabri.
	89.		

Nobilium status
tenabiter conservet.

Totius populi
patriae.

Eram primum quis votum suum dedit, statim e Templo exire debu-
re sic ordine peragerentur, nec unus duo vel tria dare posset vota,
(ne in electione Dni Protonotarii factionem esse, non tacitum potest in
notum.) Votis et suffragiis hunc in modum a Rndis Dn. Juratibus collectis,
postulatum est, ut eidem Dni Patroni, totaq; Nobilitas, vel singillatim, vel
communiter calculum suum adderet, quod factum mox est, similiter
factum a promiscua plebe et populo.

His ita peractis inbentur templum intrare Dni Candidati, et men-
sae approximare, quibus astantibus, assurgit Dnus superintendens M.
Farkhazy, cum coeteris Dnis Rndis mensae adsidentibus, et quid actum
conclusumve sit, breviter hunc in modum proponit: Viri Rndi, Cum

Doctissi

Doctrsi, Erasi ac Nobilissi Dñi Patroni, totaq; Auditorum communitas: Cum per singularem Dei providentiam et dispõnem in eligendo Ven. hũiq; Consistorii superintendente, animi bonissimi ita simul conjunctionati, atq; per pluralitatem suffragiorum a Dn. Fratribus collectorum, Procerum Parochorum, totiusq; Circumstantis consensum, in superintendentem Ecclesiarum Aug. Conf. Cottus Lapicin. Castrif. et adjunctarum, hodie legitime electus et declaratus sit R. Dñus Stephanus Fekete, Artiq; Magister hac electio legitime facta, firma et immutabilis, nec amplius quid restat, quam ut ipse electus Dñus superintendens, vim et benedictionem Ecclesiarum Aug. Conf. confirmetur et consecretur. His auditis, Pl. Reverendus Dn. Fekete stat conservatus, lachrymis et gaudio vultum tergens, cumq; tota Auditorum corona defixis in terram oculis, multisq; etiam lachrymantibus, expectarent, quid responsi habere posset ab electo superintendente, tandem post aliquam moram, formabitq; hoc pectus: Siquidem Dño Deo sic placuit, stat cum benedictione divina. Apportunum est, ad hoc ab omnibus congratulationes invicem factas, quod tam placide absq; omni tumultu et confusione facta sit electio. Jussit itaq; Dñus Protonotarius superintendentis Trans-Dambiani, adstare stantis, accedi nostrum electum superintendens, et flexis genibus audit Dñum Protonotarium pro legentem officii superintendentialis requisita, ac et canones nostri Consistorii a Revdo Dño Notario electo. Duty Farnoczy recitat sacramentum cum novitur electo superintendente, cumq; per impositionem manuum in superintendentem Ecclesiarum cis Dambianarum novitur et legitime selectum solemniter confirmat et consecrat. Formula juramenti:

Ego Stephanus Fekete, superintendens ac Director Ecclesiarum Ecclesiasticarum et Procerum Nobilium in Cottibus Castriferrei, Sc. Pronotar. Paladien. et adjunctis, Juro coram Deo et vivo Deo, Patri, Filio, et Spiritui S. promittens, quod ad terminum vitæ meæ, nullum aliud fidei dogma profitebor aut defendam, privatim aut publice, extra illud, quod libris Prophetici et Apostolici continetur, quodq; in Aug. Confess. Cæsari Carolo V. exhibitum Anno 1530. et tandem in sancto Concordiæ libro habetur. Quod fidei dogma, ut eam Dñi Seniores et alii Dñi Nobiles mea fidei commissi faciant et doceant, diligenter superinde volo habere inspectionem. Adhæc, Dños Nobiles, et totum Ecclesiarum, meæ fidei commissum, animus quia Spiritus S. volo dirigere, ut fidelis et boni Pastoris regnitricem nutus ad officium. Legem Dñorum Nobilium, in quibus scripta vel scripta et visitata, et nihil in hoc officio prospera, non solum observare, sed et prudenter pernoctanter ad observationem eam tandem hortare, easq; custodire et tueri opportunitate. Hæc omnia spondeo diligentissime me observaturum. Ita Deus adjuvet me Deus Pater, Filius, et Spiritus S. Amen. Cf. Act. Synodi Superintendentialis fin. et Coll. Lanceum.

1: Formula Juramenti Dñorum Seniorum, ex fronte protocolli hinc translata. Ego N.N. Ven. Consistorii Aug. Conf. cis Dambiani legitime electus et declaratus senior, juro coram et vivo Deo, Patri, Filio et Spiritui S. promittens fore in fide, quod ad terminum vitæ meæ, nullum aliud fidei dogma profitebor aut defendam privatim aut publice extra illud, quod libris Prophetici et Apostolici continetur, quodq; in Aug. Conf. Cæsari Carolo V. exhibitum Anno 1530. et tandem in sancto Concordiæ libro habetur. Quod fidei dogma, ut eam Dñi Nobiles Fratres fidei meæ commissi faciant et doceant, diligentem superinde volo habere inspectionem. Adhæc in omnibus casibus, facturam Ven. nostri Consistorii fidem concernentibus, aliisq;

abusq; difficultatibus complanandis, citra ullum favoris, consanguinitatis, honorarii, personarum, et amicitiæ respectum, me indicare velle. R. Dño Superintendenti autem, ut et legibus sanctis, canonibus Ecclesiæ a Ven. nostro Consistorio iam olim receptis, et approbatis, me in omnibus obedientem fore, fideliter spondeo et appromitto. Ita me adiuver Deus Pater, Filius, et Spiritus S. Amen. Formula Juramenti. Notarii idem translatum. Ego N. N. Venerandi Consistorii Aug. Conf. Cis Jamdiani Legum electus et Declaratus Notarius, juro ac spondeo et vivo Deo, Patri, Filio, et Spiritui S. promitto, sancta fide, quod ad terminum vitæ meæ nullum aliud fidei dogma fujusquam aut defendam, privatim aut publice prædicabo, extra illud, quod Libri Prophetici et Apostolici continentur, quodq; in Aug. Conf. Cæsari Carolo V. exhibitum Anno 1530. et tandem in sancto Concordiæ Libro habetur. Addo: Quod cum coram sacra Ven. Consistorii sede proponi solitas, aliasq; acta et statuta describendi Protocollo Consistoriali, citra ullam immutationem diligenter inscribam, nulla secreta dimittam, Dño Superintendenti autem et legibus sanctis Canonibus Ecclesiæ a Ven. nostro Consistorio iam olim receptis et approbatis, me in omnibus obedientem fore, fideliter spondeo et appromitto. Ita me adiuver Deus Pater, Filius, et Spiritus S.

Juro recitato, subinvocatur Tandem: Te Deum laudamus; recens electo et confirmato Superintendenti, primus ad mensam assignatur locus; inter canendum accedunt præcipui Patroni Dñi et Protopatronum, aggratulantur Dño Superintendenti, dextram ei porrigunt, et sancta gravis eidem præcantur. Finito cantu, Excell. Dnus Jamnoczy, Ven. hujus Consistorii Cistam, sigillum, Protocolla, alia instrumenta literalia, publice ad manus nostri electi et confirmati Superintendentis tradit. Qui ea recipit, eorumq; omnium se fidelem custodem promittit.

His ita peractis, accedendum fuisset ad ordinationem novi Ministri, ast instar nostri electi Superintendens, ne ipsi parceretur: se etiam rebus mensis esse perturbatum, nec se formulam Ordinandi ad manus habere. Differt itaq; eam in crastinum diem petit, ut interea formula Ordinandi in cista quæreret, ad alia agenda se præparare posset. Ipsum esse postulatum hoc fatentur æquum, adeoq; communi omnium consensu, ordinatio differtur in diem proxime subsequentem. Præses Dnus Ultimus dixit alloquitur Dnum Superintendentem, et in omnibus eidem gratam assistentiam offert, diutinodo requiratur, et Patribus immorigeris, pertinacibus, et incorrigibilibus se, et carcerem aliaq; media afflictiva ad instantiam Dñi Superintendentis suppeditaturum promittit. Cui probæ promptitudini et patrocinio gratias agit maximas Dnus Superintendens. M. Dnus Jamnoczy, Superintendens Transdanubianus, mentionem Consistorii iterum gratias agit Præsi Dño Patrono, item Regiæ Civitati Tranæ et civibus Danubianis Adlegatis, ut et toti Conventui pro christiana hac navata opera, qua tanto solemni Actui interesse, primus hoc et laudabile protopatronum, communicatis sibi consiliis, promovere voluerint, gratos insuper petit humillime, pelitq; dignentur post tam arduos exantlatos labores una nobiscum in ædibus Parochialibus com-

pacere

parare, cibog. et potu, in ara veritatem nostram preparatis, te reffi
cere. Damos vos prog operam, ut hoc ipsum officiu genus, nostris stu
diis et officiy viisitim detnerexi valeamty. sich tandem oes e Templo
exiviny, Dni Collegii partim in edibus Profi Dni Blasii Horváth con
cesserint, partim am in edibus Profi Dni Petri Horváth: Hndi vero
cum pro novo superintendente, comitante sepe laudato Dno M. Farno
czy, superintendente Franc Dambiano, iverint in edes Parochiales,
ubi coepimus prandium parare circa tertiam pomeridianam; pran
dentibus interea Profis Dniy, ut et Dniy Hndis, in diversis locis, quibus ni
hil erat voluptuosius nostro interesse prandio. Absoluto intra paucum unius
horae prandio Parochiali, gratias agimus prolixissimas Dno superin
tendenti Franc Dambiano, pro suscepto Labore et fatigio, et egregio,
rarissimo sane Viatico porrigimus. Dno accepto ipse viisitim pro nono
vario gratias agit, pramq; operam nostro Conscriptori in posterum prog.
semper paratissimam promittit. Et sic eodem die Dni Farnoczy, Dni
Collegii, una cum Liberalibus Civibus Hndis, quam Profis
Dniy discedimus, tari domum properantes. Hic est totus ille processus
electionis absq; omni tumultu et confusione die 27. Julii feliciter
absolutus. Cui interfuere sequ. Dni Hndi:

1. R. arg. Ora-Cmny Dn M. Martinus Farnoczy, Eccls Diriakien. Pastor,
et Ecclarum Egbeatarum per Cottum Nitriensem, Barsiensem, Posoniensem
superintendens.
2 R. arg. Cl. Dn. M. David Tiny, Eccls Regiae ac Lib. Civis Posonien. Pastor Primi
tiny, et eiusdem Contubernii senior.
3. R. arg. Cl. Dn. Christophorus Löbner, Eccls Bazing. Pastor Primarius, et Contu
bernii Posonien. Assessor.
4. R. arg. Cl. Dn. Christophorus Schedius, Eccls Modrens. Pastor Primarius, et Con
tubernii Posonien. Assessor.
5. R. arg. Cl. Dn. Paulus Galli, Sz. Györgyien. Pastor Bohemicus et Germanicus.
6. R. arg. Cl. Dn. Christoph. Schrobilgen, Reg. ac Lib. Civis Sempt. Pastor Germ.
7. R. et Cl. Dn. Paulus Kövesdi, Eccls Hung. Oedens Civis Pastor.
8. R. ac Cl. Dn. Stephanus Fekete, Eccls Reg. ac Lib. Civis Küsrögien. Pastor.
9. R. ac Cl. Georgius Bogsar, Eccls Pressburg. Jaurien. Pastor.
10. R. ac Cl. Dn. Johannes Sz. Miklosi, Eccls Jukovákiar, Pastor, et Consistorii Senior.
11. R. et Cl. Dn. Gregorius Fabri, Eccls Bükien. Pastor, et Consistorii Senior.
12. R. ac Cl. Dn. Samuel Tvarozek, Eccls Nitrabyien. Pastor et Consistorii Senior.
13. R. et Cl. Dn. Stephanus Deseöwy, Eccls Egyházasfalv. Past. et Consistorii Senior.
14. R. et Cl. Dn. Thomas Krizany, p. t. Canc et Consistorii Senior.
15. R. Dn. Valentinus Szerempei, Eccls Szecsenien. Pastor, et Inc. Consistorii Notar.
16. R. Dn. Michael Miskolczy, Eccls Pösse Pastor, et Vice-Con- senior.
17 R. Dn. Petrus Dimiakovics, Eccls Simonien. Pastor et Consistorii Vicesenior.
18. R. Dn. Johannes Engell, Eccls Meszlenien. Pastor.
19. R. Dn. Benedictus Balika, Eccls Watt Pastor et Vice Notarius.
20. R. Dn. Georgius Visticenus, Eccls Petersdorff Pastor, et Vice senior.
21. R. Dn. Matthias Roszner, Pastor Eccls Agendorffens.
22. R. Dn. Christophorus Galli, Eccls Hartleben. Pastor.
23. R. Dn. Lucretius Szonyagh, Eccls Kuttens. Pastor.
24. R. Dn. Georgius Lannert, Eccls Boltens, vulgo alias S. Wolffgangi Past.
et complures alii Hndi viri, quorum mia tantum brevitatis gratia fora
texuimus.

His adiunctis,

His adimeti erant predicatorum Civitatum Abtegan.
Praesbs Dñus Johannes Emerichs Aurex, Senator Posonien.
Cmus Dñus M. Elias Thomä, Gymnasii Posoniens. Rector.
Senex. Dñus Casparus Bingleius, eiusdem loci Tribunus Plebis.
Senex. Dñus Jacobus Philippus Wie, Civitis Szakiens. Consul.
Senex. Dñus Daniel Schreiber, Civitis Modrensis Senator.
Senex. Dñus Stephanus Kerkes, Civitis Sz. Györgyiens. Judex.
Senex. Dñus Leopoldus Karl Legis ac Lib. Civitis Senator. Consul, cum adimeto sibi Senatore et Civibus.
Senex. Dñus Johannes Simon, et Sen. Dñus Georgius Hodikins, Küsögiens. Civitis Abtegan.
Senex. Dñus Stephanus Kaspanetz, Andreas Testyén, Michael Tombor, Senator, Jurisdictionis Praefidis Abtegan.
Senex. Dñus Stephanus Wittnédy.
Senex. Dñus Andreas Zwerich Lib. ac Reg. Civitis Senator.
Senex. Dñus Adamus Franzich, Illmi Dñi Comitis D. Christophori de Szathyán Aulae Dna.
Senex. Dñus Johannes Franzich.
Senex. Dñus Stephanus Palásty, de Felső Palást.
Senex. Dñus Andreas Fodor.
Senex. Dñus Georgius Semerey.
Senex. Dñus Stephanus Jerrell.
Senex. Dñus Nicolaus Jághi, Illmi Comitis D. D. Christophori de Szathyán Dnae Camerarii.
Senex. Dñus Alexander Palásty.
Senex. Dñus Petrus Horváth.
Senex. Dñus Andreas Horvath.
Senex. Dñus Blasius Horváth.
Senex. Dñus Nicolaus Oláffy
Senex. Dñus Joannes Török de Telekes.
Senex. Dñus Paulus Török de Telekes.
Senex. Dñus Matthias Mesterházy.
Senex. Dñus Petrus Mesterházy.
Senex. Dñus Stephanus Meleder[illegible]y.
Senex. Dñus Nicolaus Kiss.
Senex. Dñus Paulus Nagy, et alii graui plurimi.

Acta synodalia sequentis diei vid. 28. Junii. Ivo mane venerunt in Templum, et praemissis pijs cantionibus, ut est fieri solitum, Ordinandorum concionibus, Rndus Dñus Superintendens Latinum praemittit sermonem ex dicto 1. Cor. XIV. omnia decenter et ordine fiant in Ecclia. Postea ordinandi examinantur per quaestiones Catechisticas promisse tum Latino, tum Hungarico sermone, vice Praesidis agente Rndo Dño Johanne Enfell, Eccliae Mesztenien. Pastore. Finito examine hinc ordinationis peragitur, sacris ordinibus initiantur sequentes Fratres:
Johannes Lendvay, in Ecclam Chikvándien.
Michael Tonsoris, in Ecclam Bankiens.
Michael Kredetzky, in Ecclam Sikatorien. His quoq. absolutis fit accessus ad Casus decidendos, ubi tunc omnia Casus Matrimoniales immediate subsequentes hinc in medium proponuntur.

Causa

Causa prima Virginij Barbara Kayserarier, filia quondam Matthiæ eiusdem Kayserarier, nunc vero sub potestate Egri Sajbolc existentis, nr Actrix contra et adversus Nobilem Johannem Georgium de Joanna in Libera ac Regia Civitate Joseph. Lottng. eodem degentem, rebellem in causam attractum, prædicta nominata Virgine, Nobilis Georgius Hodikin, et cum observatis solitis protestatione proponit.

Qualiter in Anno Dni 1669. d. 13. Mens. Januarij, supradictus I. Dn. etiam A. sibi in vitæ sociam in Oppido Jabonok in loco Castriferrei sito, despon. fuisse, eandemq. suam desponsatricem etiam in verum matrimonij confirmasse. Mutuæ quæ semeritatis dictus confœderatione, idem in Anno Dni 1669. d. 18. Mens. Martij, in Oppido Jabaria, aliam quoq. virginem, Agnetham Berger, in præsentiam vitæ sociam, idem nominatus I. desponsasset, ablatus tam Christianitatis, quam vero fidei et obligationis, ipsi A. data, qua bivaria personarum desponsatione, moderne A. ad alteras bivendas nuptias viam I. Christifer, quærimus, tam ipsi A. quam vero præmemorato sponsum damnum et præjudicium causasset. Velle itaq. ipsa A. legitima existente certificatione præmissa sedis Apostolicæ ab ipsius I. obligamine, seu vinculo matrimoniali ab solutam reddi et pronunciari, ipsum vero I. tanquam perfidum, in pœna in Ven. Consistorio hoc observari solita committi et aggravari. Super quibus omnibus prædicta ipsa A. binas literas Testimoniales, primas quidem Oppidi Jabariensis, alteras vero Thomæ Pacchij, eiusdem Oppidi Jabariensis oppidani, tertias vero ipsius I. literas Missiles, ad ultimatam quam sponsam Jabariensem directas et sonantes, quibus omnibus ipsa A. fideliter inhærendo, cuperet se, ut supra, absolvi.

Pro I. Nemo.

Pro A. idem, qui supra, et cum eadem cum supra scripta protestatione dicit: Supradictum ipsum I. de Patrum sede Apostolica legitime certificatum existisse, nihilominus sub contumacia dictus a facie iuris et institia Patris sedis Apostolicæ sese absentasse, verum literas aliquas minime ad hanc venerabile Consistorium directas minisse, quæ in iudicio multum robur firmitatis haberent. Patam autem esse, contra contumacem omnia inclamare. Ideo adhuc ipsa A. firmiter inhærendo suæ institutæ actioni, et ad tamen prædictis, cuperet se absolvi, literasq. versus ipsius I. cassari et rejici.

Deliberatum est. Ex quo Causa hæc, quandam in Ven. nostro Consistorio amplius proposita fuisset, et D. Rationabiles suæ absentiæ causas per literas suas ad nos directas infirmasset, ob hoc ad futuram synodalis nostræ congregationis terminum remittit.

Procurator A. solemniter protestatur super prænunciata deliberatione et quia ipsa A. sine sua conscientia periculi in vinculo matrimoniali existere non posset. Alterum esse, quod legitime citati, neq. tum comparentes semper iuris ordine, sine ulteriore consideratione convinci et aggravari soleant. Ideo adhuc ipsa A. humillime instat, ut deposita hac dicta via deliberatione, et absentis causa ad futuram eadem relegationem sanius rem et aptatam cuperet fieri deliberationem.

Deliberatum est: Stat Deliberatio supra lata.

Levata.

Causa Georgij Czideij, Hegadiensis, nr Actoris, contra et adversus Ursam uxorem, Abrahamum Judith, tanquam adulterum et malitiosam desertricem. Actoris ligæ matrimonialis cuperet iudicialiter absolvi et liberi pronunciari.

Pro I. Nemo.

Deliberatum est:

Cum ex prædictis sufficienter constaret, Abrahamum Judith, reum I, maxime cum Georgium Czideij reum A. malitiose deseruisse, cumq. Georgio A. both etiam

etiam adulterio, et propriam suam coniugem deserente, aufugisset, et in hunc usq; diem, cum d[icto] Georgio Abboth, residuum in eodem loco, cohabitare, et adulterium continuare, ob hoc d[ictus] Georgius Chidey a vinculo matrimoniali absolvitur, et alias nuptias in Curia facultas ipsi conceditur. Extractis nn Divortionalibus.

Levata

Causa Georgii Agostor, nr Actoris, contra uxorem suam matrimonio per omnia inhabilem, intra fassionem testium, et etiam ipsius Rei[sa].

Deliberatum est.

Ex pro uxore d[icti] Georgii Agostor, Mistekien. ob membra sui genitalia vitiata angustiam vitium hordei grauem admittere valentis; intra fassionem testium, matrimonio per omnia [illegible] inhabilis reperta fuisset; ut hoc ipsa l. quoq. bona cum conscientia fassa ē. Quæ tamen aure sui declaratum de tali suo defectu nihil quicquam significasset, et sic Actorem suum legitimo matrimonii fine, ardentem desiderasset, ob hoc a liga matrimoniali d[icti]a tutus est. absolvitur, eiq; nova nuptiarum facultas conceditur. Ipsa l. vero, quia se immedicabilem fassa esset, durante hoc matrimonii impedimento, per totum vitæ suæ tempus, tanquam persona matrimonio per ōia inhabilis, nec se cum Medicorum consilium valens, extra matrimonium vivere debere pronunciatur. Extractis utring. Divortionalibus. Causa Söpreiensium.

Juridispōnem Ven. Consistorii contumaciter respuentes, nolentes acceptare Concionatorem, qui pro ipsis designatus fuerat, sed alium magno cum Consistorii præiudicio, exclusoq. Rmo Dno seniorum consensu condescere voluerunt.

Deliberatum est.

Juniam Dni Söpreienses, inita legitimam Ven. Consistorii dispōnem, Concionatorem illum, qui pro ipsis designatus erat, non acceptaverunt; sed proprio arbitrio discrepando personas, per hoc Ven. Consistorio præiudicare volunt. Itaq; usq; dum Ven. Consistorio se accommodaverint, absq; Concionatore manebunt.

Coram R. Dno Michaelis Homolij Ministri Lyzcensis.

Pl. Rndus Dnus Stephanus Desebius, senior, regniat Josuam Dnum Stephanum Kiszalusij et instet pro nouiter ferendo indicio, cop. inridic.

Eiusdem Rndi Fratris, Notarienſis, Johannes Krabecius operam fratri Dno Narcienſibus addixit; Itaq. in tanum eius nam stanrabit Rndus Frater Bogotienſis, Johannes Jäkl, huic vero præcedit Frater Lyzcienſis, Michael Fabri.

Eandem Rndus Dnus superintendens nonnulla proposuit puncta, quæ his subsequentibus Conclusionibus sunt decisa.

I. Statutum est, ut in Districtu Labatzienſi per Rndum Dnum superintendentem, et sibi adiunctos, ad diem 26. Augusti Ecclesiæ Visitatio instituatur. II. Statutum è, ut promissa liberalitas, Honorarium, Rndo Dno superintendenti gratanter exhibendi, observetur, ita, ut qui liber Minister annuatim fl. 1. solvere teneatur. Cuem tempore Collectionis Minister a suis Auditoribus expetat. III. Statutum est, ut Pecuniæ prior Ven. Consistorii gratanter coram Dno superintendente, et duobus seniorib[us], de perceptis et erogatis rationem reddat. IV. Statutum è, ut Minister a turpi et insolita usura abstineat; alias Venerab. Consistorii gra-

vi

vi animadversionis subiacebit. Leges Regni, lex per centum admittunt.
V. De supplantatoribus puniendis Canon XXVI. et XXVII. strictissime
observentur.

Anno Dñi 1689. die 13. Nov. Celebrata ē synodus Partiularis in
pago Locz, Presidente Adm. Rev. Amplis. et Doctis. Dño Stephano
Fekete, Ecclesiarum Aug. Conf. in Cottibus Josoniensi, Castriferrei, Szatadien-
si, et adiunctis sibicere profitentium, superintendente; hac ē Eccla
Hungar. in Lib. Regg. Cisc. Kisiogh, Padose, unanimi vigilantissimo; pres-
sbiteris itidem Rndis et Chris Dñis senioribus, nempe.

Rndo atq; Praeclarissimo Dño Matthia Langio, seniore.
Rndo atq; Chro Dño Joanne Sz. Miklossi seniore.
Rndo ac Chro Dño Samuele Tvarkovics, seniore.
Rndo ac Chro Dño Stephano Desericz, seniore.
Rndo ac Chro Dño Gregorio Fabri, seniore.
Rndus ac Chrus Thomas Krisány, propter senectutis suæ, et vitæ no-
stitiam, aberat. Rndi Dñi Presbyteri etiam Gregarii comparuerunt.

Acta.

Præmissis concionibus et precibus solitis, concionabantur ordinandi:

1. Dñus Johannes Odor, hactenus Rector scholæ Dobrensis, nunc
vocatus Eccla Peremyciens. Pastor. Textus erat desumtus ex 2. Cor.
5. Vetera transierunt, ecce nova facta sunt omnia.

2. Dñus Johannes Selechta, hactenus Rector scholæ Alibahyensis,
nunc vocatus Eccla Szegvarien. Pastor. Textus erat petitus ex Matth.
5. Sic luceat lux vestra &c.

Post recitatas Concliones immediate subsequebatur Disputatio solemnis,
sub directione Rndi et Chri Pauli Kövesdy, Eccla Hung. Semproñ. Pastoris,
et Ven. Consistorii Notarii, ex loco de Baptismo. Finita disputatione,
ordinatio ritu Apostolico est peracta; sed ob defectum Exemplarium, mul-
tas acceperunt ordinati Testimoniales: Vrebi; Deo nos iuvante, subnim-
strabimus.

In Causa Semproniensium, Dñi Texactes pecuniarios literis requisi-
di erunt, interea autem Sempronienses pœnæ Ecclesiæ iam antea in-
dictæ, subiacebunt.

Ad Instantiam Eccla Sz. Martonien. Ministro loci illius a modo in-
posterum tantas conciones exercendi omnes partes Ministeriales
in eadem Ecclia, exceptis his sequentibus, Ven. Consistorio continua-
citer sese opponentibus, nempe: Georgio Lampér, Johanne Jurák,
Johanne Tekenessy, Johanne Kelemen, Joh. Horoczy, Steph. Soronyi,
quibus officium sum Ecclesiam Ministerii denegabit, exceptis hac-
tenus et Coeno Dñica administratione, usq; dum se Ven. Consistorio
dispgni accomodaverint.

Ratione Rectoris Szakonien. Blasii Mikszsel, Deliberatum est:
Siquidem Prominatus Mikszsel, alias, Rakiczany, scholæ Szakon.
ejusdem Rector, in manifesto adulterio deprehensus esset, cum quadā
Mulliere eiusdem loci coniugata, in schola, ut hoc ipsum de proprio
ejus fassione quoq; liquido constaret, ob hoc a modo in posterum
ab officio removetur, in perpetuum q; relegatur, ita, ut nullibi
omnino in Consistorio nostro, officio Rectoris, vel Pastoris fung; pos-
sit, tanquam manifestus adulter. Qui nunc autem flexis genibus
Ven. Consistorium deprecatur.

De Rectore

De Rectore Schola Edrien[sis] Deliberatum est.

Graviam prænominatus Schola Edrien[sis] Rector, Michael Nagy, in ædibus Eccl[æ] Vaghien[sis] Parochialibus, contra officium suum, vino plus justo indulsisset, rixas et contentiones absq. ulla necessitate moviisset, uxorem q. Rectoris Vaghien[sis] vulnerasset, et ob hæc in Visitatione gnali ad Clerum Rndi Dni superintendentis et Duorum Seniorum citatus stetisset, neq. tum compariisset. Et præter hæc alia multa exorbitantibus se immiscuisset, ea propter pro hac vice ab officio Rectoratus removetur, usq. dum vitam suam emendaverit, et Ven. Consistorio melius se accommodaverit. Parti vero læsæ intra contractum jam antea factum, satisfactionem, Ven. Consistorio autem multam 4. fl. intra quindenam sub pœna pecuniæ relegationis præstare tenebitur.

Quoad Peregrinationem ex superstitione in Templo Loc[ensi] hucusq. observatam et practicatam cum consensu Subditorum eiusdem Eccl[æ] et filialium, conclusum est, ut abusus ille penitus tollatur. Quod ut meliori fieri possit modalitate, Conciones eorum Festorum, quibus peregrinatio illa peragebatur, in Eccl[as] filiales transferantur. Ita quidem ut Concionibus duorum aliorum festorum in filialibus habendis solummodo, in Templo Loc[ensi] insistatur.

Anno Dni 1670. diebus 10. et 11. Junij celebrata est synodus Gralis in Pago Aszonfa, Præsidente supra citato Adm. Rev. Viro, Dno Stephano Kese, Superintendente vigilantissimo. Præsentibus itidem Adm. Rev. et Cl[ari] Dnis Senioribus.

Rndo Dno Matthia Langio,
Rndo Dno Johanne Sz. Miklossy,
Rndo Dno Samuele Tvarasich,
Rndo Dno Gregorio Fabri.

Acta. Præmittebantur Concilia Hungarica et Germanica, more soli-to, una cum piis precibus, post instituta Concionis utriusq. linguæ.

Literæ, ne vocari solent, Circulares.

Nos Superintendens et Seniores Ecclesiarum Cis Danubium Aug. Conf. addictarum, omnibus et singulis earundem Ecclesiarum Rndis Dnis et Cl[aris] Pastoribus, simul et Scholarum Rectoribus, Dnis et Fratribus nobis in Christo charissimis atq. colendissimis, gratiam, pacem, et benedictionem a Deo Patre per Jesum Christum in spem l. devote precamur, sinceram Pacem, fraternique affectus prosperitatem optamus. Inter monita, rem Christianam habentia, nimis memorabile est illud Pauli 1. Tim. 6. ad Timotheæ. Depositum custodi. Videbat enim electum illud Dei vas, pervadoa pestilentem errores, gangrenæ instar serpentes, et persecutorum acinaces, immanes grassantium gratissimas, quorum illi per insidias, ut aperta vi, membra in transversum rapuerunt. Timotheo itaq. divinum Evangelii, tanquam sacrum ab, quod penitum, bona fide committit, ei in ejus corde pretiosum hunc thesaurum deponit, quem in gratiam Eccl[æ] fideliter custodire, contra machinationes hostium invisibiles defendere, et, ne quid detrimenti capiat, diligentissime cavere debeat. Idem sub persona Timothei ibus Ecclesiarum Pastoribus dictum est, qui etiam sunt Depositarii Dei, quorum labia custo

custodiunt scientiam, et lea requiritur ex eorum ore, gloriam hu-
gelicam Dñi Dei Exercituum, Mal. 2. 7. In eo igitur omnis eorum
opera versari debet, ut verbum Dei purum habeant, ipsi intelligant,
alijs exponant, et contra gremios adversariorum impetum, etiam
cum ipsorum vitæ periculo strenue defendant. Summa nobis quo-
que est vigilantia, ne bonum illud depositum corrumpatur, nobe
pro auro et argento sceria Ecclij obtrudantur; quin etiamsi vicinis-
sima adversariorum tela contra nos vibrentur, tamen resistendum
iis animose, instar illius Basilij: Qui divinis immixti sunt eloquijs,
eorum pij de divinis dogmatibus ne unam quidem syllabam patiun-
tur; sed potius, si contingat, etiam omnes mortis species amplectuntur.
Cum autem annales nostri synodos, salubre depositum, per fi-
deles mysteriorum divinorum œconomos, non contemnendum con-
servandi et ad posteros propagandi medium esse sciamus, consul-
tum fore duximus, ut hoc quoq. Anno 1670. die 10. et 11. Junij in pago
Aßsonyfa, infra Cittem Köszögh, seu Junium, sito, gratam debita
cum solennitate celebremus synodum. In qua, sub Præsidio Cl^mi et
Doctissimi Dñi, M. Michaelis Ungeri, scholæ semproñ. Hungaricæ Re-
ctoris meritissimi, Actus 1. Aug. Confes. hisce tribus quæstionibus
versabitur.

1. An detur notitia Dei naturalis, cum insita, cum acquisita, distin-
cta a notitia salutifica? Aff.

2. An nomen Dei sit commune et appellativum, atq. adeo plu-
ribus rebus conveniens, neq. soli vero Deo proprium? Neg.

3. An attributa, quæ simpliciter perfectionem sibi inferunt, Deo pro-
prie tribuantur? Aff.

4. An Pater, Filius, et Spiritus S. personis distincti, sint unus verus De-
us? Affirm.

5. An vocabulum personæ in hoc tremendo mysterio, commode ac
tuto adhiberi possit? Aff.

6. An fides de SS. Trinitate omnibus salvandis ab initio Mundi
usq; ad finem credendus sit, et credentes fuerit? Aff.

7. An personæ divinitus characteribus personalibus et ab intra
differant ac distinguantur. Aff.

8. An Ecclia nostra orthodoxam de SS. Trinitate doctrinam, et ver-
bo Dei conformem doceant et profiteantur? Aff.

9. An Mahumedani unum verum et vivum Deum, rectum o-
mnium Conditorem venerentur et colant? Aff.

Quapropter vos Fratres dignitatem rogamus, et paterne hortamur,
ut in hac synodo pie parata compareatis, nobiscum precibus et
consilijs profuturi salutem Ecclæ Xti; præsertim Collegium seniorale,
cui hoc munus hinc exemtis diminutum, redintegrandi,
non immerito etiam honorarii Adm. Fratris et Cl^mi Dñi superin-
tendentis debiti, quo venerandæ cinis Paternitatis curæ, laboris, et
expensæ aliquo modo compensentur. Non comparentes censura
subjicientur Ecclica. Addimus et hoc, ut quisq; nomen suum, hisce
diligenter perlecti, sine mora subscribat. Valere in Dño. Datæ in
Reg. Lib. Cittæ Küszögh, Dñica Lætare 1670.

Stephanus

Stephanus Fekete, superint. Samuel Zvonarics, senior.
Matthias Langius, senior. Gregorius Fabri, senior.
Johannes S. Miklósi, senior.

Valentinus Peremyei Ivcatus Venerabilis Consistorii Notarius.

Deinceps siquidem Venerabilis quibusdam ex Doctiss. Dnis Senioribus sacrum hoc corpus nostrum per mortem orbatum foret, ideo in Seniores electi sunt, et simul mediante fide confirmati Rndi ac Cti viri, Dni: Valentinus Peremyei, Pastor Eccle Szeiseniens. iuxta Stephanum Kakicsanyi, Eccle Legradien. Pastor. In Vice seniores vero, Rndi viri, Dni Adamus Bokányi, Martyánfiens. et Johannes Bayszpék, Kenigsdorfensis, Eccl. atrum Pastores, hic vero Notarius, nempe Prouinciae Dni Peremyei, iidem in Ivcatum V. Consistorii Notarium Dn. Rndus ac Ctus Johannes Enyedi, Eccle Mesklenien. Pastor.

Proterea Adm. Rndus atq. Predicatorius Dn. Matthias Langius, Eccle Germ. Sopronien. Pastor, et Ven. Consistorii senior, tam difficultatem, quam tremotionem circa sui Seniorat⁹ tendens, Deum ac in persona Pstia, et eam per Imbyri Seratus Soproniens. in medium nostri missos, exponens, Venerabile Consistorium eorum subditorum inclinatum, mutuoq. est eo, ut ad onera dicti Seniorat⁹ alleuanda in Vice Seniorem eligerent confirmaretuq. supradictum Dnum Johannem Bayszpék.

De moderno Pastore Dobrensi, Rndo Dno Johanne Janko, conclusum est, ut is, vita durante, titulo Vice Seniorat⁹, quem hactenus ipse sibi, et vulgus eidem circa consensum Venerab. Consistorii attribuebat, gaudeat; decedente autem ipso, titulus expiret, nec praefatus eius, vel alius quicunq. sine electione et consensu Ven. Consistorii, eiusmodi titulum sibi usurpare audeat.

Levata

Causa Johannis Jalambos, Civis Eppersiens. ratione Anne Jalambos, contra Stephanum Kepáji mota. Deliberatum est: Ut eadem cum transmittatur discutienda ad Ven. Consistorium Partium Regni Hung. Superiorem, ubi persona per Stephanum Kepáji, ut fertur, vitiata, sedem habet residentiam, fiatq. processus contra malitiosum desertorem.

Causa

Catharinae Nyul, Mesklenens. contra maritum suum Laurentium Tarcs. Lis Scholastica Prominatam mulierem citam venire, simulando, et iteratis vicibus vicarium offerendo, se domum esse; post duas autem hebdomadas compertum est, eandem vivam habuisse uxorem, qua adueniente, Prominatus Laurentius Tarcs, tanquam Polygamus aufugit; pro quo ista Dicta Catharina Nyul divortium, et ad alias matrimonium transeundi facultatem.

Pro I Nemo. Deliberatum est:

Ex quo

Ex qro causa hac vice primum coram nostra sede spenali ponet, retro, decisio eius ad futuram nostram synodum differtur. Interea autem Prominata Catharina Nyul de suo marito diligenter inquirat, eundemq. tanquam Polygamum incaptivari curet; cui si Nlgens debitam non inflixerit poenam, recurrat ad synodum, et habebit indicium.

Causa

Catharina Bokrács, uxoris Emerici Szabó, qua personaliter adstans, coram sacra sede proponit: Quatenus Prememoratus Emericus Szabó, nesciens qua inductus temeritate et contumacia, cum alia mulier nota uxore sua fugisset, fidemq. matrimonialem hac ratione violasset, ob hoc cupiret a Prominato Emerico Szabó, tanquam malitioso Desertore et simul adultero, absolvi, et a vinculo matrimoniali liberari. Pro / Nemo. Deliberatum est:

Ex qro manifeste constaret, Dictum Emericum Szabó apud Egreg. Dnum Johannem Szili in Felső Sopron, Cottu Sopron. a seruire esse; itaq. Specificata Catharina Bokrács eundem conveniat, et tanquam malitiosum desertorem et simul adulterum, per competentem Nlgem incaptivari curet; quod si Nlgens officium suum non fecerit, recurrat ad synodum, et indicium accipiet.

Causa

Simonis Németh, contra et adversus fugitivam suam uxorem.

qui coram sede hac spenali proponit: Prominatam suam uxorem, diversis vicibus, nescitur, qua contumacia et temeritate ducta, aufugerit, maritumq. suum malitiose deseruerit, quod licet ad matrimonium redire studuerit, tamen iterum eundem deserit, sicq. matrimonium cohabitationem pertinaciter detrectat. Restituatur itaq. Specificatus Simon Németh ex liga matrimoniali fugitivae suae uxoris absolvi.

Pro / Nemo. Deliberatum est:

Finalis causa huius discussio differtur ad futuram synodum. Interea autem Specificatus Simon Németh, fugitivam suam uxorem quoquo modo diligenter.

Pecunia Consistorialis.

De pecunia Consistoriali synodaliter conclusum est, ut vocatis eius directis et administratis fiat per deputatos Perlustratores, Pl. Ludum Dn. Gregorium Fabi, Seniorem, et Ludum Dn. Johannem Enyedi, Notarium. Obligatoria confirmantur, et in Acta Consistoriali conferentur. Reliqui Dn. autem Michael Horváth Hospitis, Capitalis summa trecentorum florenorum mediam partem cum Interesse totius summae intra quindenium deponat; secus pro vocali summa et Interesse de bonis suis Exemtio fiat.

De pecunia duodecim florenorum legata facis per Dn. Ludum Emerici Káldy, in possessione sedendi deliberatum est: siquidem pecunia eiusdem nunc temporis Johannes Fodor, Pastor dicti loci debitor esset, ut qua, pecuniam deponat; si noluerit, a nunc in posterum Interesse solvere teneatur sex per centum, et de facto Obligatoria per eundem dentz.

Absentes a synodis Ministri.

Respectu absentium se a synodo quali quotannis celebranda, conclusum est, ut intra vigorem Actorum super eiusmodi negotium conditorum, Dni Seniores diligens instituant examen, et puniendos puniant vocies, quoties. Interdidem similiter teneri etiam de iis, qui

adsunt

adsumus quidem primo die, sed 2do statim, sine offensa Rdi. Dni superintendentis discedamus.

Solutis a Concionibus Funebribus.

Siquidem pios Ecclesiæ Ministros de ipsa ecclesiastico ordine a sacris suis tabernis, seorsum, prudenter vivendum est, et ab inconvenientibus, atque turpibus abstinendum operibus: proinde statutum est: ne ubi locorum tractemus a Concionibus funebribus minus perfunctus fuisse, in posterum 25. denarii pendantur; a deductione vero funerum, quæ fit per Pastorem denar. 12. secus qui fecerit Ministrorum, per duplum puniet. Pastoribus gregis Pastoribus Ecclesiæ indigna esse, qui itidem ab exactione cum Rdmo properarunt pecuniæ libere stantes.

Anno 1670. die 15. Octobr. Finitimi.

Causa pitiguæ Balthasaris Salka, contra et adversus Georgium Tonsoris, alias Posgay, incolam Reg. ac Lib Civitis Küszögh, vbi l. in persona Georgii Posgay, alias Tonsoris, Johannes Erdös diur: fignd. hodierna diei 15. mensis Octobris, ipsis supra nominatis partibus, pro termino per Rdissimum Dn. superintendentem Ecclesiarum Aug. Conf. cis Danubium fixus fuisset. Ad quem quidem terminum supra nominatus Georgius Posgay, alias Tonsoris, non comparuisset, pars actorea, nescio qua confidentia ductus, citissime comparuisset, grave pereret, absentiam ipsius non comparitionem a Venerabili Consessu ab impetitione supradicti A. sui absolutionem, de absolutione egit sibi literas Testim. authenticas. Deliberatum est: Ex quo inter Georgium Posgay, alias Tonsoris, et piam Balthasaris Salka nulla vedalis liga matrimonialis extiterit, imo nec sponsalia publica et solemnisata celebrata fuissent, et insuper ipse Actor, cum privilegia sua, ad terminum et diem hodiernum, ad instantiam eiusdem Actoris revisionis huius causæ destinatum, simpliciter non comparuisset: Ea propter Dominatus Georgius Posgay, alias Tonsoris, ab libellari Actoris impetitione, litisq; grauni. Ipsi Defendat: pacem et in eorum absolvimus, sanctaq; honestum et legitimum matrimonium Eidem concedimus. Super quo Testim. literas sub authentico venerabilis Consistorii sigillo eidem extradebimus.

Anno 1671. die 4. Junij in Küszögh Synodus Generalis, quæ in Lagrum Jesu pro certo termino indixeramus, ob certas, easq. pro gravi ordinas causas, in alium differre terminum. Iuerunt, ut Fratres ordinandi, prout et vita Ecclesiarum nostrarum sacros suscipere possent ordines, in Reg. ac Lib. Civit Küszögh, Presbyteris Rdm. D. Superintendente, R. D. Gregorio Fabri, Seniore, Rdo Dno, Stephano Kakissanyi, Seniore, Melchiore Sarnero, Ecclesiæ Civitis Eccle Jesu. Pastore, Johanne Barsapék, Vice Seniore, et alijs etiam ex communi Fratrum ordine Presbyteris, Stephanus Ulrda, in Ecclesiam Szecs, et Franciscus Simon, in Ecclesiam Sz. Balasiensem ordinati sunt.

Præterea 1. Causa matrimonialis Sartoris, Simonis Küsz, et Catharinæ Kuczin, coram nobis proposita, relegata ē ad forum et judicium Eccle professionis eiusdem, quia Confessio existeret, ne fermentum nostrum ēi deinceps in messem alienam immitteret.

2. Ad instantiam Prob. Dn. Johannis Stempfleter, ne et totius Communitatis Eccle Juttor, trans Danubium existentis, et a venerabili Consessu Ministerium perennis, designatus ē R. Dn. Andreas Orvat, pro nunc Pastor Eccle Sz. Iwanensis, quem ad amplectendam Eccles

eius

eius vocationem, R. Dn. Gregorius Fabri, senior, intra datum sibi com-
missionem, disponet.

3. Ad Instantiam D. Dn. Johannis Francisci, consentientibus in eo etiam
reliquis Duis Fratribus, nominatim autem J. D. Adamo et Sigismundo
Francisci, ut et tota communitate, moderamus Eccles. S. Michaëlis Pastor,
R. Dn. Johannes Borck, transvocabitur in Ecclam S. Martini trans Da-
bum, cui succedet R. Dn. Andreas Hammann.

4. Magnus Dnus Kirchmann cum tota communitate Eccles. Fickladensis,
de transvocatione moderni Pastoris, R. Dn. Michaëlis Bajeri instas, de
gra conferendum eis cum Adm. Rndo Dn. Langio, Seniore.

5. Audiores Eccles. Prefecti Legrad, Zeto Christianitatis moti in nostra
Eccles. Narcaiensi Aug. Conf. addicta, contuberent unum calicem, cuius
pars inferior aurea, superior argentea, utrag. tamen deaurata, cum
mandati gravamen ferentes, quod defuncti Filia Rdi Dn. Pastoris Laki-
censis; Judithæ, sub hac conditione, ut in casu pereunti, idem calix ad
manus Rndi Dn. superintendentis referatur, nec in manus hosti-
um deveniat.

6. Andreas Dn. Balika transvocabitur in Ecclam Bögöthiens. Sz. Mara-
thiensis in Narcaiensem; Narcaiensis in Lucsienszkin, Lucsiensis in Sz.
Királyiensem; Bögöthiensis in Sz. Mariáiensem; Sz. Királyiensis in
Szabaiensem; Rdus. Ms. Szkonyabaiensis in Sz. Marcoiensem; Sz. Marco-
iensis in Sz. Jánoshalmensem.

Anno 1671. die 15. 7bris, In Conventu Patrientari extraordinario Gin-
zini, Seniore Adm. Rndo Dno Seniore, et alijs nonnullis Fratribus,
facto primum hisce perennis ordines:

Michael Ibri, in Ecclam Szakiens.
Matthæus Fabri, in Ecclam Puszta Szaremath.
Stephanus Dezerieski, in Ecclam Szöese.

Posthæc pneta subsequentia simul agitata:

1. Testimonium dabatur doctrinæ et vitæ in Germaniam abituro Rndo
Dno Benedicto Klankkio, ex Parochia Borbolienſi violenter ejecto, et
pro tempore Exuli.

2. Ad Instantiam Magnifici Stephani Légrádi per libellum supplicem
detecram, orate deditum responsum, per subdelegatum nostrum: quod
multi Lapsorum sit causa damna Eccles.

3. Solicitatis causa Ecclarum adeuntarum, et varijs modis vexatarum
per subdelegatum continuanda esse. De finibus autem eidem adimi-
endis, Eccles, earumq. Patroni sunt requirendi.

4. Quod interesse pecuniæ Confessionalis concludimus est, ut ad festum
Martini, Anni 1672. qui gravatum de Interesse debent, deponant; qui
nolverint, Auctoritate Dni Judicis, de vitro ipsorum executio institu-
atur, citra ultam dilationem.

5. Circa Instantiam Dni Erasmi Hoffner, ratione matrimonii, quod cum
Relicta vidua Socri, quondam Andreæ Fayrabent inire contra-
dit, deliberatum est: siquidem ipse Erasmus Casum hunc matrimo-
nialem jam antecedenter apud Pontificios Viennæ veritati et deci-
sionem quæsisset, eorumq. judicium subsigillis et subscriptionibus nonnullorum
Doctorum et Professorum Pontificiorum obtinuisset et acceptasset; ne
itaq. nos falcem nostram in alienam messem immittendo, a vera
illatione et decisione præspecificatæ causæ superseditmus; approbamus
Confessarii ipsorum relictos, quibus conscientia tam prospecta, tum pro-

memora

nemorati Erasmi, sacris ex abrupto confutatis.

6. Decisio causae matrimonialis Andreae Sztáraji, servitoris Illmi Dñi Comitis Pauli de Batthyan, dilata est in alterius terminum.

NB.

In Visitatione Anno 1670. die 8. Aprilis per Inclytum Dnum Superintendentem nonnullos Seniores ac Confratres in partibus versus Superiorem Muraam peracta, in Ecclesia S. Georgy Cottus Castriferrei. Egregius Dñus Nicolaus Bessan ut A. contra et adversus Matthiam Sibul proponit: Inaliter ante annos duos Dictum I, filiam A, Catharinam duxisse, quod et eidem I promissis sponsalibus, et intervenientе juramento, seu copula, etc. secuta fuisse, hos testes, absq; consensu et voluntate suorum, ex mera Parentis voluntate et ministerio. Negatur autem, quia senectute decrepitus I discessit, fratrisq; sponsam deseruit, et in terras ubinam locorum peregrinetur, penitus nescitur. Super relitaq; proprietate A filiam suam Catharinam a Superintendente I liberaliter, ad aliasq; vota eidem fauntrasem transferendi concedi.

Pro I Nemo. Deliberatum est: Causa hac ardua, cuius discussio ad futuram synodum generalem differtur, ad quam citandus ipse quoq; I.

Celebrata est Synodus Sacerdotalis in Visitatione versus Superiorem Muraam peracta in Oppido Martyanez, Anno 1670. die 12. Julij in qua Segnetici Dñi Fratres ad Ministerium sunt destinati et ordinati.

Stephanus Bükessi, vocatus Pastor Dolinczensis, qui ibidem Martyanecz concionatus è Hungarico, ex Joh. 15: Hoc scripsi vobis, ut diligatis vos invicem.

Stephanus Halec, vocatus Pastor Latiens. qui itidem concionatus eodem idiomate, ex Matth: 4. Ambulans autem Jesus trans mare Galilaeae.

Celebrata è Synodus Gratis in Pago Meszleny, Cottus Castriferrei, Anno 1672. die 18. Maij.

Nos Superintendens et Seniores Ecclesiam in Hungaria Superiori renatam Conf. Aug. sinere professionem, omnibus et singulis ea, eandem Ecclesiam Regis Pastoribus, simul et Scholarum Rectoribus, Dñis et in Christo fratribus, nobis charissimis atq; colendissimis. Gratiam, pacem, et benedictionem a Deo Patre per Jesum Christum in Spiritu S. devote precantes, sinceram Patrui charitatisq; affectus promptitudinem offerimus.

Crocies Apocalyptica illa Mulieri, Matri sacris dolorosa, nostram subit mentem, S. cuius desiderato partui, infestus triumviros minare sanctos legimus Draco: / quod quotidie subesse malis Ecclam, luctuosa Ecclesiae hac aetate vicissitudo temperare, usq; quaq; experimur, adeo quidem, ut facile infelicem Sponsalium Matrem, inter continuos S. quibus periret, ac premitur: / furentis mundi insultus arbitraremur, nisi e coelo animata, immota veritatis fundamento, quod est divina, de non prevalituris Inferorum adversus eam portis, promissio, insisteret, aliasq; providentiae Supremae ad

evaden-

evadendam feralem hostium reverentiam, sibi applicarer. Tanti ergo me res fit obnoxia calamitatibus Ecclia, ingentibusq; necessum habeat parere doloribus natos; esse tamen pectus meum, quibuscunq; tabis obliviscitur, prodit in aperienda, nil prepetendum hostium morata minas, prosperiorem ab altis oriturum sibi polliceatur Comesam. Ea indulsi, mos quoq; bona mentis fidutia, concutiunt Fratem hac quoq; Anni curentis periodo indicere synodum, ubi intervenientes per hactenus dissensionis non subiectos capitum controversias Ecclicas, tum et dogmaticas, sub debitum examen revocandas esse statuimus. Qui frequens Congregationi Cognum Mesterum, in Coetu Castiferreo, diem vero 18. Maij per legg. destinavimus. Hetmi vero Dispensatorio Presidem perdilectum atq; Amicum Dnum Michaelem Acs, Schola Sarvinens. amenae Rectorem meritissimum, nunc Exulem Christi constantissimum prefecimus, venitatum ter tum III. Aug. Conf. qui est de Christo, hisce questionibus compactum:

1. An λόγος finiter incarnandus, si homo in statu integritatis p.
manifes.? Negatur.
2. An duæ sint in unitate Personæ τὸ λόγου naturæ, divina et humana? Aff.
3. An λόγος hypostasin communicarit assumtæ carni? Aff.
4. An λόγος totam naam suæ hypostaseos unitatem assumendo, omnia eius idiomata simul assumserit, seq; eidem communicarit omnia? Aff.
5. An dogma de incarnatione filii Dei sit ad salutem simpliciter necessarium? Aff.
6. An Christus sit Mediator Idem utrumq; naam, et an qua talis, sit cultus religiosus, divino venerandus? Utrumq. Aff.
7. An sit Mediator Catholicus et oecumenicus, satisfaciens pro omnibus omnium hominum peccatis? Aff.
8. An Christus homo sit omnipresens? Aff.
9. An Christus in statu gloriosæ exaltationis constitutus, in suis adhuc hodie membris patiatur, agitetur, et persecutione prematur? Affirm.
10. An ingruentibus persecutionibus publicis abnegare eundem liceat? Neg.
11. An saltem dissimulare, periculi vitandi causa, liceat? Neg.
12. An persecutio passiva sit vera falsæ Ecclæ? Neg.

Ita propter Rudas vias dignitates passim rogatus, et monitus esse videbamur, ne iam dicto Synodo una cum Duris scholarum Rectoribus frequentes et pie preparatæ interesse, subsidium, seu Honorarium Pl. Rudo atq; Cmo Dno superintendenti, deputatum secum asserare, memores fatigii, molestiarum et expensarum, ab amplissima eius Paternitate Ecclarum coa, per totum adversa decursu huius anni sustentarum, et cum notabili rei familiaris detrimento continuatarum. Præsentibus acceptis, quibiber nomen suum et diem, quo accepit, subscribat, et victum pio Confratri sine ulla mora fideliter transmittat, ultimus vero in Synodum referat. Præterea, cum de cibi et potus defectu, quem intra tridium, durante Synodo, multi perferre coacti sunt, frequentes

autem

aptem sum audita grevela, presertim, qui e magis-
tris loci venere, ne etiam hinc male precreatus, com-
uis pro necessaria corporis refectione adornabitur mensa,
cui assidere licebit omnibus Rndis Fratribus in synodo compari-
turis. Valete, et sub alis providentiæ divinæ felices et constantes
manete. Datæ in Regia ac Libera Civitate Késsegh sen Giurk, die 10.
Aprilis, ipsa Dnica Palmarum. 1672.

Stephanus Fekete, superintendens. Gregorius Fabri, senior.
Matthias Langius, senior. Valentinus Keremmei, senior.
Johannes Sz. Miklosi, senior. Steph: Katicsanyi, senior.
Samuel Tvorarius, senior.

Johannes Engel, Ivratus Ven. Consistorii Notarius.

Præmissa sunt rebus actis et actis præcessi publice et Coram,
more solito.

Acta Synodi.

1. De Ministro in Sz. András destituendo. Dnus Steph. Katicsanyi
cogitabit, quid sit facturus.
2. Ministeri Synodales mulctabit fl. 4. propter contumaciam
non comparitionis in synodo.
3. Ministri Vásárosfalvensis transpocabitur in Ecclesiam Matonsoki-
Matonsokiensis reciproce in locum ipsius.
4. Ratione Ministrorum Hidvégiens. et Nadasdiensis deliberan-
dum: siquidem uterq; illegitimam non solum, sed maxime scandalo-
sam copulam matrimonialem peregerint; proinde singuli 6. ex 6.
fl. mulctabuntur.
5. Quoad pecuniam Consistorialem concludum est; ut ad festum Ja-
cobi, omnis debitis, qui quantum de Interesse debent, plenarie de-
ponant. Item tam pro Interesse, quam pro capitali summa in
Scripto exacto hic, qua de re sub sigillo Consistorii pecuniarios
Patronus Dn. Judex Késsegh[iensis] edi requirendus venit.
6. Nr. Testimonium Dni Georgii Fistovich.

Celebrata è synodus talis in Pago Szibaky, Cottus Castriferrei,
die 6. Junij 1673.

Præsidente Adm. Rndo et Præclaro Dno Stephano Fekete superint.
Præsentibus Adm. Rndis et Clris Dnis Seniorib[us], in literis, nave,
cate, Circumcirca expressis et assignatis, cum tota fere Con-
vicinate Circuli Consistorialis Cis Dambiani.

Præmissis pijs precibus in Templo ejusdem loci, Concionem habuit
peregrinus Rndus et Clrus Dnus Georgius Bognár, antehac Pastor
Eccles Janovien. Hung. meritissimus ex Act. Cap. 4. 12.

Them. 1. Quicunq; necessario requirentur in justificandis aure
actum et completurum justificandis, illa ne sunt Fe in justifi-
catione ut necessarium consequens. sed. E.
2. In quacunq; actione multi præcurrunt actus, illa sit gradatim.
Atqui in justificatione E. etiam, ut est retro fides et opus.
3. sine satisfactione potuit 1. sam. 2. Huss Ps. 89.

Acta

Sr Dñus Matthias Laczfius rationem reddidit suorum collectæ, et
residuum partem, decisis Dño superintendente, in usus Eccl. de
pauperum Exulum impensa, simul eam refridiam partientam, ni-
vicem ff. fl. medium, medecim grossi; et denarii 4. Venerab. Consistorii
Receptori Rudo in suas manus tradidit, in similes usus conferendam.
2. Comitia Ven. Consistorii consilio et suffragio electi sunt in oratores,
Scil. proponendarum in Ven. Synodo Caesarum: Rudi Dñi, Michael
Acs, et Stephanus Solnay, et solemni Juramento confirmati.
3. Ex dispone Ven. Consistorii, ne vitæ, honori, et existimationi Rdi
Storckij consuleretur, conclusum ē, ut videm prima data occasione per
R. Dñum Georgium Wisticenum, Vice Seniorem, Eccle S. Martini
trans Rabam, sangvram suorum eiusdem loci Pastor ordinarius doce-
ret et catechizet, consentiente Ecclia. Moderamy vero eiusdem loci
Minister, Andreas Faumann in Ecclam Pusztra Sz. Mihály transiret,
consentiente pariter eadem Ecclia.
4. De pecuniis V. Consistorii conclusum ē, ut Creditores per obligatos e me-
dio Ven. Consistorii ad id deputandos Patres, de exactione Interesse
primum placidioribus admonerentur verbis; cui admonitioni si pare-
re nolucrint, per ordinarium loci Magnum tam pro interesse, quam
pro Capitali summa intra brevem terminum executio fulciretur,
instata tenorem obligatoriarum. Ad cuius exactionis facilioremque
finem, in singulari Pastorem eligerunt Patres Dñus Michael Boski.
5. Ad instantiam Rdbrum Dnorum Seniorum pro sui stationis interpone
Rudo Dño Engel, dies 26. Mensis Junij in Lib. ac Regia Civ
Kiszögiensi præfigitur.
6. Georgius Horvath, Vice Senior Raba Sz. Miklosiens. ppter contuma-
ciam et temeritatem, qua Decreto ad personalem Rudi Dñi superinten.
non comparuit, fl. 4. mulctabitur.
7. Dñi Andreas Szönyi, nunc in Ubsitte Tubingensi commorantis propria
et aliorum pro ipso facta instantia coram Ven. Consistorio ppbita,
hunc sortita ē effectum, videlicet, ut Filiis Dnorum Parochorum
per Rudos Patres requisitis, quam correctum sint Elementum, ea
prima data occasione eidem manifestatur, qua in parte quam
quamvis cum emendare queat, tum spe melioris sui ad Ven. Consistorii
benignam accommodationis.
8. Ob certas et arduas causas, Rudus Dñus Georgius Jó, Eccla Dei Vapori
ensi valedicendo, translocabit in Ecclam Kis-Vágó Orsiens. cui succedet Rdus
Dñus Stephanus Solnay, Sz. Andrásien. Kis-Vágó Orsiensis translocabit
in Ecclam Ajkaien. Ajkaiensis in Magyar Gentsien. Magyar Gentsi-
sis in Hosszu Peresztegiensem, Hosszu Peresztegiensis in Kapsanien-
sem, Nicolaus Borbiri in Sz. Andrásiensem.
9. Ad Socios Liberæ Sedentes Ministerium Socios. annum sum conci-
nabit in sua Ecclia.
10. In Ecclam Nagy Pastien. conclusum ē, siquidem antiquam Solita-
tionem, sit. vitiosorem cubatum in minorem commutarunt, ppterea
donec priorem cubatum restituerint, alium Ministerium non obtinebunt.
Unia tantum moderamy loci Ministerium Andreas Nepi, propria sua auctori,
tate, inconsultis suis superioribus, Proventus Ecclii diminutionem ultro
tare, inconsultis suis superioribus, Proventus Ecclii diminutionem ultro
acceptasse, poenam 4. fl. incurrit. Censum autem Cathedraticum ab om-
nij 4. negligentem, 4. vid. fl. prestare tenebitur.

11. finitis

11. similiter et Ministeri kis Somboriens. diminutionem ordinarii sui Proventus, sub spe uberioris ibidem permansionis acceptam, multa stabilire fl. 4.

12. Ministeri Károly Pathiens. cum a suis Auditoribus libro accepto, qui sub assecuratione omnes proventus se debitos promiserunt, iuxta antiquum modum solvendi. Frag. idem Ministeri apud eos maneb. uberius. Inde autem inter ipsum et Spectabilem Dominum Superintendentem Győri controversia agitata est, ea coram Rndo Dño Superintendente complanabitur.

13. Controversiam inter Eccl. Sokorószkajánien. matremam et filiales Kis Pécz lenioribus modis tractanda in fauc. sui committitur Rndo Dño Seniori Sz. Miklós, cum sibi adjunctis Statibus.

14. Ministeri Bogodien. feria 2. Nativitatis, Pastorus et Senecostes, ordinarie in Filiali sua instituat Concionem, habita ejus ad vicinos.

Causa Matrimonialis.

Stephanus Magyar in locis degens, uxorem suam fugitivam, tam, quam matrimonium desertricem, et se, ut ferunt, triplicatam meretricem de facto apud Spectabilem Dnum Nicolaum Tarcali commorantem, inuxato Magistratus auditio, Denominatus Stephanus Magyar capitali crucis, et circa medium contra ipsum procedat; quo in casu Magistratus officium suum non faciens, sepius nominatus Actor recurrat ad Ven. Consistorium, et habebit Judicium.

Causa

Ursula Domba, per modum querelae proponit coram Ven. sede, Mariti sui Nicolaum Horváth, tunc annos circiter 7 sem refugisse gratemeritate et contumacia ductus, eandem uxorem suam matrimonio deserendo aufugisse, et in hunc usq: diem, ubi locorum sit, de eo nihil quicquam scitur. Cum autem causa haec actea in Ven. mo Consistorio nondum fuisset proposita, finalis ejus discussio differtur ad futuram synodum. Interea autem Denominata Actrix maritum suum fugitivum matrimonialem desertorem, quovis diligenter, et invenum incapturari curet, processu inris agens contra eundem.

Causa

Helena Babos proponit contra adulterum suum maritum, Georgium Mihálfy, qui eodem modo, uti prior, procedat.

Causa

Margaretha kis, gratiose superioribus distubiorum temporibus, ante annos circiter decem Maritus ejus Petrus refugisse sive mortuus esse, sive in Turcarum captivitatem incidisse, et a tanto tempore dum se nihil quicquam percepisse de eodem; proinde cuperet a liga matrimoniali absolvi, et ad alia vota transeundi sibi facultatem concedi. Deliberatum est:
Dilata est ad futuram nostram Synodum.

Causa.

In causa Stephani Horváth, kovacsien. Deliberatum e: Ex quo Denominatus Steph. Horváth matrimoniam suam coniugem adulteram et desertricem, Catharinam Faar per Magistratum Magyarum Dnum Ladislaum Petrö incapturari curasset, et inde mediante contracandem processisset, nec tu idem Magistratus eandem intra Leges Regni

omnis

Kar, Chory
Karátson
kehely
kereszteny
klastrom
konsistorium
koronam
kovend
Manyr,
Misse,
Monostor
Monstrancia
Oltar
Organa
Oltya,
Pap
Passio
Pater
Penitencia tartás
Pogany
Predikatio
Prepost
Processio

Sirokra
Szentegyhaz
Szinekre
Szolgaira,
Szombat

Joan Kalpus, Jenpiens.
Barémien. Joan. Peranszky.

11. similiter et Ministeri his sanctorum. diminutionem ad.

Advent,
Agenda,
Argyal,
Alamisna,
Adárik,
Albanissa,
Apostol
Bierzom
Cisi,
Cekin
Cezmn,
Czechye
Czperej
Czetnek
Evangelyion,
Frater,
Gardian,
Kantor
Kanonek
Kaplan
Kaplona
Kapitan

dem processisset, nec tu idem Magyar eandem intra leges Regni

Omnia

ptionis cursser, debita poena subiicisser, et hac ratione officio suo Magistratus non satisfeciss. Iterato vicibus eidem Actor ad Venerab. Consistorium recurrens, a liga matrimoniali penitus et in totum absolvitur. Eidemq. aliam ducendi uxorem facultas conceditur.

Propter quosdem excessus Rndus Michael Kondrai, Pastor Ecclesiae Vid. parisien. de Alt Varien. Samuel Lelkovius, mulctantur fl. 3.- et 3. singuli. Qui hic et nunc autem Rndum Dn. superintendentem eundem seniorem deprecantur.

Rndus Dnus Stephanus Legrady recepsus è in gratiam a Ven. Consistorium, et in gremium Ecclae.

Series Rndorum Dnorum in Synodo Nitriensi Particulari comparentium.

R. Dnus Nitriensis.
Legradiensis.
S. Franciscanus.
Bükiensis.
St. Georgiensis.
Vaporiensis.
Egyházasfalu.
Jagiens. Georg. Beyeri.
Görböiensis.
Sz. Marton. Mart. Benovicz.
Ujkeriensis
Simonyi, Andr. Loosi.
Keresztnyeny.
Kemyeriens.
Vaszaniens.
Hosszú Pereszteg.
Keresztúriens.
N. Görböien. Almási.
Nögeriens.
Sikeriens.
Czoriens.
Gramens.
Matolcsiens.
Mező Kövesd.
Vaszariens.
Damagyien.
Tamásfien.
Bankiens.
Miskeiens.
Ki. Görböiens.
Jánosháziens.
Devecseriens.
Nagy Szölösi.
Kam. sodos.
Noricziens.
Damagien. Jacobus Boma.
Joan. Kalpus, Gensiens.
Berénien. Joan. Beranszky.

A' Nem.

Tiszt. és Istenben bizgó Bárány Györgynek, a' Sz. Lőrinczi Ekkl. fiúnak Pásztorának, és a' Tolnai egész Dioecesisnek plebánusának, rak és seniorjának 1757. Esztendőben Isten boldog találtatván

Fiúi oktatása.

1 Atyám, édes Atyám Izrael szekere,
Jaj mint mutatsz tőlünk Lovagos ezere,
Hatalod szívünket thüggedésből veri,
Midőn koronájár hited thrón nyeri.

2 Bárány György! Istennek megszabott szolgája,
Végződik már hartsod, s' futásod pályája,
Nem ijeszthet többé késeretes órája,
A' melyet jövendől haragtombitája.

3 Midőn egész hitág tanúsztatsz ajul,
S' véreel, tüzzel relik, s' fenékkel fel-fordul,
Te ki-ragadtatol, és harmod ragul,
És változtatatlan vigasságod ajul.

4 Nő! de nyugszol elég a' mennyei szemedtől,
Isten előtöjében mennyei munkát tettél,
Krisztus táborában hűven viszkedtél,
S' mindenkor vízekben s' tüzben emberkedtél.

5 Mi, kik el-hagyattunk, nyugszol méltán fiunk,
E' emlékezetedre könyhullásal iszunk,
Sebünkre nem tévéd tartalmas jó ízunk,
Vigasztalásoddal mivel már nem élünk.

6 Mitsod azáltal méltók vagyunk mi erekre,
Hogy fiaimak fiai állyon illy réfekre,
És a' Hatál közttünk legjobb emberekre
Illy fűtüen jöjjön a' szegeletekre.

7 De Isten előtt az is mértéknek tetszett
Hogy néked minden kín mostan félben mettszett,
S' szemed több romlást ne látva, a' mint nézett,
S' gonosz elől tár bátor partra vezett.

8. Életed napjai Heven-tur esztendő,
Nyomorultságos, és bajjal tellyes idő,
a) Élein Imádi élt bold. Lövei Bala akkori Ecclesiae Radikátor társával, S' keresztség' vize reked tenger fedő,
aztán fekete Istvánnál; de hogy Mellyeknek kabja lett majd fejeden be fedő.
igen gyávának ítéltetett, kenyér
nem lelt; azért kenyeret, ruhájat, Születésben sültettél nyomorúltságban,
kámpér, nyáron aratással, gyúj- Vizek, Hamak között takrál gyengeségben,
tással keresse meg. Fiúk futás miatt nehéz fejedelemségben,
Nevelkedtél-fel, és famatus szükségben.

10. Fiúi Oskolában az vezetők kenyerén
Famutul, kér kézzel szerzett tehet béren,
A' nyári mutatást helyre tolvan téren,
Oskola törvény volt az a' Magyar téren.

11. Posonyban Testvéreink hogy fő tire talloth.
Mert Oskola kezeiből látta állott,
Görög, fidó-nyelvett nagy tapsonnal vallott,
Mellyért is sok Deák fáradtsága alá szállott.

12. Tes-

12. Te is oda mentél az Istent dicsérni és nevét
Ott tanultál hozzá szívedből megtérni,
Nem csak nagy ünnepre akart az kezdeni,
De azzá is, Istent tsinn kellyen dicsérni.

13. Ennek Epesjére a' Fő Oskolába,
-Jutottál, mélyebben Filosofiába,
Hogy bé-tsatnál, és Sz. Theologiába,
Sokdos fáradságod nem így lett hijába.

14. Serkötted vala b) minden Professorokkal
Minden pedig a' leg-főbb Patronus Urakkal,
Kegyes tudományod mert tsinsett arokkal,
Mellyre tsuda volt c) világ kényes fiaival.

15. Ennek, Koch, Timotheus Nemes Lelkiakkal
Ki-mentél Seraba, s' főbb tudományokkal
Meg-rakad elméden, mint szép virágokkal,
Hogy Hazádnak osztán sokaság tasztomat.

16. Ker eskedő" multva Hatalba jutottál
S' tsak tudába, d.) o mellyi nagy dologkor láttál,
Mellyi lelki tudomány tanitást galloltál,
Mellyel annál inkább krisztushoz vonattál.

17. A' Legyen Testvéri Sreitmayr, Anton, és Frank,
Ottani tudományon Mechtelis és Lang,
Kikedöl rezgedt minden-felé nagy hir, és tang,
Ellenek a' világ eleiről villang.

18. Szemeid voltak, at tagadhatatlan,
Kikre a' világ még-tsalgis nétlatlan,
Mivel nem tsaradott vélek vádolatlan,
Sőt még tsoroknán most sincs vágalmatlan.

19. De te végig tettél arok követője,
Hogy nem tsak szájadban volt Isten igéje,
Sőt egész életedben megtartott ereje,
És tsinyiradnak lett fényes példétje.

20. Nem tsuda tsak, világ hogy régedig gyülöl,
Példadnak nyilával mélsatlanul jövöl,
Hiredben, nevedben, tsa tehetett, meg ölt,
Semmi is az Irás nem eképen betölt.

21. Mert Deák korodban ed'rettel megfogadást
Hogy a' hivatalban sohsa nem vigyáz mást
Hanem Istent tsak, s' mint Dr. tudományát
Sőt pusztra, s' pogány föld adna néked szállást.

22. Bé is tellyesítetted a' mit jól fogadtál,
Egész életedben tsak ugy Istenért dolgoztál,
Hogy nem tsak jó példát, de áldást is tapasztal
Ez a' hit mellyi nagyra nehez tanitattal.

23. Először hivattál Jénába Con-Rectornak,
És a' Dóg-Katalógusban Sis-Praedikatornak,
De Pestisben sem föl praedájú a' Tornak
Mert még tovább kellett Istenről at Urak hirdetnek.

24. Győrött Oskolában mennyi épületed,
És alkalmatosságod jobbitásra kerestél,
De akkor minémü bosszu is szenvedtél,
Emlékezete van fel irva Istenél.

24. Ennek Nagy Vásomba esett hivatalod,
Hol nem tsak kedves lett munkás fáradalmad,
Hanem
De sercken

Midőn az akkori Professor ki-
vánná, hogy valamelly behozott Sz.
mondást bebizonyitson a' kezétől
levő tiszta Görög Testamentomból
az tehozást Deákul olvastatni, mel-
lyet tétetven a' mellette való Deák,
minek ott hallattan volt, és Görögül
Isdani tudni kivánnyunak vetta-
tett, a' Professornak be-mondotta,
ki el-kérvén az Ur Testamentomot,
és megtekintvén; kérdette, hogy
hol tanulta a' Görög nyelvet? Felel:
Posonyban. A' Professor örömmel megdi-
csérvén a' többi Deákjait tanitatta;
Ez volna ugymond, theologusokká a'
leg szükségesebb tudomány, a' fidó és
Görög nyelvnek értése; de nékünk
arra sokkal fületlenek vagyunk, és tsak
a' sovány gyümölcsfeken logikával és
Metaphysicával kell az Isten vesztenünk.
Mellyen szavain, akarmi akadtak a' be
akkor körül, a' kik melleje adtak va-
gokat, hogy tőle Görögül tanulnának.
A' Professor pedig az akkori Sárosvár,
megyei Főpásztor, Tek. Koch Mihály,
hogy szerette az Irjakat mellyek
nak 14. c.) Mivel tudva vala, hogy Posonyból a'
zéra nem ely, mivel a' Lutheri a' Re,
tsinyi fogással a' Lectorságból kivették,
ki ottan a' Petersburgi Academiában lett
Professor, ezért már akkor ő reá is ta,
gadtatták a' Lipsiai nevet; sőt, mivel
az akkori Kasenbergi Gyülésben is ke
Praedikator azon név alatt ki üzetek,
örök is tsasonto kimenetellel birattak.
16. d.) Leg inkább megindult, midőn
egyszer a' Freilingshausen Praedikator ka,
Echisalra az apró gyermekekkel, és
a' Katechizatio végezvén a' gyermeke
meg szoritana: Edes fiaim, mellyiek
nekünk ereket, a' mellyek most elő fordul,
tak, rövid imádságba foglalni; és egy
9. vagy 9. Esztr. gyermek elő állván, s' ke
zeit fel emelvén, az egész katechizatist
együgyü, de oly szép imádságba foglalva
hogy ő néki azon a' tsuda is bor zadotta,
és magában el szégyenülvén, kivált azután
hogy kiratában van, hogy a' gyermek nem tanulo
reá előre, hanem ugy volnak gyakorolva,
hogy mindenkor akarmelyikre is tsasontos
tsak lehessen; tsoda ő már kor tekény lévén
lejér dolgot nem vethetné, és végbe nem vihet,
né, s' attol fogva kezdette magát a' szivből folyó
imádságok gyakorolni, mellyben nagy ajándéka
is lett.

De serkentő is lett kedves példádatod,

21. e.) Nyitván Hommal ... Mellyel szégyenüle sok tehetett szolga társod.
szomjhoz, kinek férje a Török földén tolt meg a Fökáli ütellett. Kinél bejelentvén
magát, a' Nagys. Asszony ki üzen, hogy ugyan szálást, ételt, és irat fogna néki ad-
de Akademikára egy filléreel sem fogata segétsén, mivel rapaszkodnia, hogy egy de-
ák sem tanulna valláson Istenéért, hanem csak a' könnyü életért. Mert a' Török
ty és az ö férje, minden Magyar Országi superintendenseknek és seniorok-
tusát és kérték, hogy nékik rendelnének egy Famulust, kit a' Török földén etell
fizetéssel el fogadnának tartani, ne kellene nyugtám, mint a barmoknak. de csak
egy sem találkozott. Ezen megszégyenülvén, akarattal Ju előtt fogadást tett, hogy
tsa sincse Tatár országba etsét hozzája, mégis elmenne, sa vendégül, Nagy nyu-
rabuságára fogna is szolgálni. És ez a' fogadás tajzotta öket Tatzába.

26. f.) Vásonban jövén a Török 27. De Isten még inségbe földe akart vinni. f.)
háborúban, valamelly Lutheránus A' tol nem tárni, de szükséges volt hinni,
vas Fő-Tiszt, Péterváry tájáu A' Pusztán kellett a' sk. magot hinsem,
keresen felkütt, és keresztet tu S' a' ami nem volt, azt nyiss valót elő hivni.
thedanus Redikátort, a' kinéki az Ur Vacsoráját Németül kiszolgáltatná; de a'
követjei sehol meg tsak Lutheránus embert sem találtak, mig Nagy Vásonba
nem érkeztek. Hanner Bárány György ata menyén, akadt jöttkön két pár
Tsokorral szökött Jobbágyokra, kik a' Lelkész a' királyi Fiscustul fel kérték megpul
tálva. Ezeknek mondta, hogy mieér nem igyekeznek Redikátort is vinni? Amaz
zok felelnek, hogy eleget vótak tajra, és a' Fiscustól is vettek igéretet, hogy bán
réskül tarthatnak; de nem találhának. Biztatja öket, hogy jöjjenek fel Vásony
ba, és ix mellettek a' seniorokkt, a' kik kinszerjek lesznek hozzák Redikátorádu
tra nem, maga is ala fogna menni. Ezek kapván ez ajántáson, akarattal felvötték
és noha a' seniorokkal is megfordultak, de tsak Bárány Györgyhez ragaszkod
tak. Ki tsuda a' testnek és vérnek kéjérzetét érezné, és akkor akarattal ne vem
hogy gondolja, hogy a' Vásonyiak nem eresztik. De midön a' Vásonyiakkal a' lo
cátorlan közlene, ezek akkor vélvén, hogy tsak gádzsik, vagy mást valamit keres
alatta, mélynak sem vélték, hogy felellyenek. Bárány György akkor arra vélven, hog
ö kellessen mint ember a' Vásonyiak között, vellyesen oda igért magát a' Jönki
eknek; kiknek szekereik mikor már jönnének, a' Vásonyiak akkor ébred
nek, és a' Grofok erejével akarták megtartani. De Bárány György éjjel elszökött
a' Jönkiekkel, hogy meg ne akadályoztathatnék; feleségét és jószágát oda hagy
ván, kik is annyán majd félesrendövel botsáttatnak el, hogy a' dolgot nem lehetne
megmásítani.

27. Tolna, nyugat vagynak, s' tovább is tegyenek
Több Jámborokkik mélyen disputálnak:
De Atyánknak többen nem neveztetnek,
Bárány kell tartanod első keresztnek.

28. Jönk, első fürött vagy, melly kisfiny eráben,
Veszedelmes s' igen drága fürdőben,
De tsudaképp tábra vett egy szerencsében,
Hogy bátran hagyhatod következendőben.

29. Második Jörkény vala, mellyen ezután,
Noha akadtak sok többeknek is szolgáit,
Pásztorokat szerzett és jó rendet tsinált,
Bástyával, árokkal, vezérlett, és táplált.

30. Györgyömtől, egynehány jobb tulajdonait
Táborozás tartam mentt Szt. Györgyre által,
S' vezér Gyülekezetet Isten áldásával
kezdett, s' jó rendbe vett jó Atyai gondal.

31. Ezek

31. Ezer-Hér-szóz Hyrton-örben 9.) hogy támadás 31.9.) Ugyan mindgyár el
Lett, mint vitság ellen mérges háborgatás. Jó Esrendöben Lett mind a Pe
kettön kivül, tsinden Templom el tsbratás, gy Kaprotonul, mind a Vár,
s'a Jamrokon is kemeny tsatzogatás. megtsül tsalmazás, és ke
mény fenyegetés; mindazáltal az Isten még akkor tsudábavoltan megtarto
tatta, hogy egy szobán, a gyermek elsö születésében ne ötettenek meg; hanem
az emlétett Eles. valóságtalan minden statúsok Ekklesiák elszaggattak, és a
Predikatorok elüzettek, tsupán Györk és Varsán maradott meg. De hogy az
uj fakosság mind szeker hátsára szakadott, és azt vallotta, hogy késsebb Török
földre menni, mint Istent szolgálat nélkül temi; hogy a Várhegyre ne pusz
tulva, nagy részre az Ekklesiákk helyre allettattak. Ezzel maga a Kolya Biró is
Bárány Györgyrek, hogy allyon helyre, és a többi Ekklesiákat is egy be rendbe.
A' melly Ekklesiák kemenyebb kerek alatt voltak, azok közül nem kevés elö
völtezett. Mégis mindazáltal a' Györgyferek tiszteségét elfogadvan, nem állott e
több helyre, hanem ottan a három esztendöt ki nem tsöllötte.

32. Szám kivetett tsévén Györgyferek tsinák,
Három Esztendeig hol megrabolttatták,
Sokszor tsaplárok azok is tsudálták,
És pétdás életét tisztelettel láttják.

33. De ommár vissza mennek elöbbi nyájához,
Mivel a több körel tsévén gyülekezéshez
Az üldözés megszünt, s'a Sellebeli jukokhoz
Pásztorok egy része szabadult akolhoz.

34. Azonnal Lörinczen tsöllötte eletét,
S'Epésere kedves kis gyülekezetét,
De verette annak egyéb kerületét,
Jol is a Sz. Tedtnek tsévén épületét.

35. No most mind sokszor hallottok illy tsudálatokról,
Ki tsak Sáfár never viselt métó okokból,
Ki nem gazdagodott a jukok nyájából,
Hanem a jutalmat várta az Urától.

36. Mélto Hár! Tolnai, Somogy és Baranya
Atsvánt haggyatott Evangelium nyája,
Hogy Szomorogj és Sirj, mert Atyád tsak meg jaj!
Nem fél Istent tsinek ez az eltte nem tsaj.

37. De nem tsak Tolna, sö egész Magyar Országh,
És abban lakotó sámos Lutheránus sághy,
Mélyán illetheti most régen Szomorusághy,
Hogy e Tsászsina el beszi tsalandósághy.

38. Nótha sokaktsak tett Bornákra tsövé,
S'Olly tsél, mellyre sok meh mérges nyilat lövé,
Sok sollal Jézusnak Keresztes neve,
Hogy Anyaf név maid le tett róla véve.

39. Sö illy jelül tásztott skiséretne véve,
A' mellynek ellene kellyen szolni s'lenni,
S'O gyülöletéről hivnek ismerteni,
Gyakorlo lett, ki vatáh hozzá közel érni.

40. h.) De a hijával ö á szegeles kövön
Drága kö lett, s'ottmaradt, a ki vegig bövön
Sok drága gyümölsöt hozott á jó tavön,
S'Gyözhetetlen tegyver viselo tisztöven.

40. h.) Hogy á mi Gyülekezetünk az ö dejéről fogva, és ö általa, belöl nagy változást és jobbulást látott, az tagadhatatlan. A' Tanitók eltratalmazott festetlenek, mellyellen annyit irt, feddödett, hogyan tsak nagy

zésből s'rzességes maga-ujjelére fordulv. A' nagy resttég (ro
gátmatosságra; a' tudatlanság tehetsége, már az épületet nevelkedik
Az Oskolákban a' gyermekek nyár a' katechizsi okra tokrattnak
A' Dicsö Tudikatékok, a' mindennapi Biblia magyarázatok, melly
hallattanok vabrak, már tehetsel tellyes bé vételnek. Sőt mártó
vémül elönkbe irattattnek. Az utra kerdünk könyveket tész
zésri, szerezni, tárni Istent tisztetereket tartani. Ez bizony minn
dolgja gyümölcs, mellyér Istennek métó hálákat adni.

41. A' kegyességnek ö közttünk olly példája,
Mellyet ellenségnek is tett nagy tiszteje,
Jótéteményinknek olyan köszonaja,
Melly előtt szégyenül sinesség takarja.
42. Krisztus tö-tökéle maga-megtagadás,
Ebben valóság vólt s'élö példa adás,
Javul volt dicséret, kedv, s'tapasztalásból,
Jövedelem, avagy gazdagság hatásra.
43. Szegény tehetöl Istra nem nem gazdagabba,
A nem gazdagabból mindenkor jutsrábba,
S'Szárosságosabból állhatatlanabba,
A' zsre állott ö, s'a' vesél torkába.
44. Nem futott, sőt tsak egy lépest ki nem állott
A' tsemedés elöl, sőt atája szállott,
Es örömmel veretö sereh ata vallott,
A' tételenséggel is szégyen nem valloth.
45. Az Abraham hise ö bellre nyitvám volt,
Isteni hivatal minthelyen hozzá szólt,
A' helyre, a' mellyet nem tudott, elindult,
S'Kemény ellen is munkát tett, meghinnt.
46. Holott mások tova a népes sz. Városkat,
Elnyomtattak és tsintátak árvákat,
Ez a' pusztában sírt Istennek szakat,
Es tragytra sok néppel virágzó ampákat.
47. Illy hit munkálta bellme akarattságot
Magában nem észnér tsak méltattanságot,
S'Istre távoztatott kevely magasságot
Maga tetszés, s'tányát, akaratosságot. ##
48. kegyességgel tempelt szeme tekintetre,
Lemtelség nélkül volt tisztes öltözete,
Szelídséggel grenge az ö kör-beszéde,
Kevés tsendes szavu emberekkel lete.
49. De nem félékeny vad, vagy ember levélö
Hivságos beszéde egyedül gyötrölö,
Sem nem volt nagyra el dicsekeny feddölö,
Es a bünösöknek volt mint szeretö ö.
50. Jószaltkodásában nyugvó szelid tárany,
De vallás-tételben volt bátor oroszlány,
Megmozdultatatlan jó fundamentomban,
Sotra megnem indult senkinek tanaszán.
51. A' munkában sotra nem tünt, sem nyugodott,
Tanitóknak tisztjek nelly nagy, jéldás adott

Minde

Minden Hatgatót ſz. Páſtor ſzoktatott
Nem csak naponkint, de még éjjel is okratott.
52. Nem volt eleg nékie Vaſárnap ſzollani,
Vagy tűll viſzkedeö ſzókkal tanitani,
Hanem Igéjére ſokott támaſzkodni,
Hellest kisérkedett ö munkáit ajtani.
53. ſőt minden nap is a' Bibliát olvaſſa,
És hozzá tanulott naſzod magyarázáſt
Jé-hozzá, s' kezekbe adta a' ſzent Páſt,
Még tárnál is adott nékik ez mutatáſt.
54. A' Katechizálást is tábra állitá,
S' Nem csak a' gyermeki elméket ſzolitá,
De öſz-fejeket is nyilván elö hivta,
És a' feleletre Kolni igazgatta.
55. ſzokatlan volt ez az ö ideje előtt
Mivel már a' régi jó rövétnyek fölött
Lábokkal tapodtak; arért ennek ſem kellett,
És a' Kerdö ellen ſok gonoſz tanács tett.
56. Mert a' reſt Tanitók megszégyenülnek,
S' Meziretlenſégek felfedeztettenek,
Kellerlen munkára kinſzeritettenek,
Mivel a' Hatgatók már ſzemeskedtenek.
57. De ö ſzent példája győzedelmeskedett,
És ſok helyeken minden nagyobban erőt vett,
A' mit vágyalmaztak előbb, az mind jó lett,
És naſzod tövétnyül nyilvan tétetett.
58. És' óh bár mindenek olly ſzivel lövének,
A' melly ſzivel példát mutatott nékiek,
Hivén az épületet bár mind egy kezdnek
Belöl Istén-Háza majd meg épedjenek.
59. Az ö ſok iráſi, mellyeket holtig tett,
És véből napfényre már kis ereſztett,
Kéſzből holta után velünk remény tetett,
Nem leſz gyümölcs nélkül, a' mit tiszta vetett.
60. A' Dictumbus könyve, és az Augustai
Confeſſio nékie minden köſzönheti,
Hadvában, és Andan van munkája néki,
Katechiſmuſa jó tudományával együ.
61. Mellyekben nyilvánságos ſzeretetenſég,
S' Maga hibáiról vak feledékenſég,
S' mellyeket egy nér, mint mérges ellenség,
Hogy a' vádolásban nagy tett a' kemény ség.
62. Ezt magok nem tették csak egy vakaritáſt,
S' Nem tsélnak ſarvján hogy essenek, oldáſt,
Hanem mennek tenni az Ellen-vádoláſt,
A' mit nem értenek, S' tudatlan káromkáſt.
63. Mindazáltal kiknek gyülölség epéje,
Miatt nem tsömörödik ſzemeinek fénye,
Fordják mellyek nagy tegyen munkája értéje,
S' Mélto maradéknak, hogy az megéjszérje.

64. No

64. Nó már ebvérettél gyülöttöd eltöl,
Ezután már senki se veted nem pöröl,
Elés tolladdal á kényes szem nem szöröl,
A' vitáy bünebe ám melly melyen meröl.
65. Sártodis Társoſal á' drága emberrel,
S' Egy szivel lélekkel á vátok rett terhel
Szálloskodtarok, és nem gondován bérrel,
Kéſzek voltarok az igát vinni vérrel.
66. Már feloldoztattok tanitor egy mély ván,
A' nyugodalomra Urtól hivattatván,
Hol a mennyei szent Városnak vizjáin
Világoskodik á' dicsö Krisztus Bárányn.
67. Ott seregletnek mind á régi szent Atyák
Adama, Abel, Noë, Abrahám, és Izsak,
Jakob, Joſef, Moſes, Josua, s' á Birák,
Samuel, Dávid, és számotan Proféták.
68. Ott zengedeznek mind á szent Apoſtolok,
A' régi nagy hitü kegyes Martyromok,
És sok leter helyen tündöklö lámpáſok,
Siker nem gyakhattak meg tábongatáſok.
69. Ott énekelnek az ujjabb dága Szentek,
Luther, Arend, Spener, Frank, és sok más több rendek,
Kikkel minden helyhez s' társaságba mentek,
S' köröttök nem vagyrok már ellenzetlenek.
70. Oh melly nagy kedvesség, mellyel az Ur fogad,
Minémü nyájaſság, hogy velerek vigad,
Örüm, gyönyörüség, a' honha nem lehet vad,
Hanem mind örökké buzog, és ki árad.
71. Oh boldog társaság, á' mellyben állatok,
Oh boldogság, mellyel már vigaſztalratok,
Oh böség, gazdagság, mellyel megáldattok,
Oh dicsö Helyek, hol már örökè laktok!
72. Oh vajha elöre tsak egy szempillantnáſig,
Tsak mint Tábor hegyen, egy dicsö óráig,
Lehetnék én is tibtiletek együtt vig,
Minden bünn, bánatom, elmehnek boltonig.
73. De mig bonladozott testem játorában
Kell küzdenem, s' nyögnöm nehéz igájában,
Ennem veletek lelki mennyei Asztalában,
Krisztusnak, Testünknek társalkodáſában.
74. Látni Őtet nem lehet, de mint hitben járok,
Mind addig, á' testnek mig áſatik árok,
És akkor, á' mit most chajtozván várok,
Nékem is megnyilnak á' mennyei várok.
75. Addig, oh Jesus! te kisded nyájadról
Emlékezzél meg, á' pusztán tragottadról
Mikor hivek is mint függedrek, márkadról,
S' Vitáy gyözödelmet fuj á' fene-vadról.

76. Oh ne

76. Oh ne engedd, hogy a' kitsiny nyáj kevesebb,
S Annak állapotja még veszedelmesebb,
Vagy Farkasnak legyen a' köröme tellyesebb;
Hadd gyógyulljon inkább áraynak ejtett seb.
77. Jaszoki és Bárány ör-állók helyébe
Általtessz nyájokat Lélek Legyetsébe,
És arroknak tiszta buzgo Tüzegébe,
Hogy meg állhassanak Sö-tatar röcséjében.
78. Jöt, hozok illy buzgó Illyésekről tudosst,
Kiknek tanok tévö Lelekből ki ne hozzak.
Elisenseknek tsa minket vallyatsd,
Ha nem két-kéb, de részt tsak félszerint is adjd.
79. Ur, adjad minden gyülekezetünkben
Bárány S' Jaszmyak legyünk Szent tisztünkben,
Bárány erös kire hallyon lépésünkben,
S' Jaszok nagy világa egyen értelmünkben.
80. Ugy mi kedved nyájunk nagra szaporodik,
És annak gyökere mellyen ágadzodik,
Gyümölcse Sereje szépül, S' gyarapodik,
Mig az aratásban tüzedd takarodik. Amen.

#. 49. Szeretettel is volt hired munkálodó,
Házad nyitva állott, mint vendégfogadó,
Minden nek, a' ki tett hozzád tellyesmadó,
Mint mádvérő, volnál se kedvesebb adó.
50. Levés jövedelmed tsuda nincs gyüjtötte
A' nagy adakozást, de Isten éltette
Házadra áldásit nagy böségget rette,
S' Tapasztalhattad, hogy igaz Igéreted.

Firkos Gondolkodás,

azaz:

Az igazakkt elszedetteréssek nem vehet Zavarodhato, és helyetlen változásokban fordulhato, s' igy következhető veszedel, nincs állapot felöl való fajdalás.

Mellyet

Fö-Tisztelendö Nemes

Szentiszey Bárány János,

Urammak,

Fel-Löcsi Evangelium Ref. Gyülekezetének Erdemes és Hüséges Lelki-Tanitójának, és Domán innen lévö minden Evangelika Ecclesiákkt, a' mennyiben angedtetett, igazán vigyázo boldogult Superintendensének elszomorodásokat alkalmatossággával telt Hivek gyülekezete elött Fel-Löcsen 1758. Esztend. Böjte elö Havának 19. napján, több szomoru beszédekkel együtt, rövideden és tsendességesen kimutatkoztatott

Szitnyai Istvan,

Lovász-Patonai Evangelium nyájának érdemetlen

Pásztora.

1. Dicső sz. Háromság, oh Fejedelmes Isten!
Ki vagy egy állatu, de három személyben,
E' beszédtűl, mellyet kérdek sz. nevedben,
Nyújtsad kegyelmedet, mostan, Ámen, Ámen.
2. Fiztelenek, Nemes, Nemtelen, és köz nép,
Ki Jesus vérével megmosatsz vagy még,
Kik még el nem fogtak szörnyü halálos kép,
Figyelmezzetek ide most, ki testtében vagy még.
3. A' Próféta mondja: Hogy az Igát el-vész,
Melyet meg nem sajdál a' hivatkodó ész,
Hogy a' vesztét előtt mellynek jövését kész,
Vehessük el földről a' bé irgalmas kéz.
4. De, hol van e' igát, béker tsagyok annak:
Mert szemeket szerént minden a' bűnben vannak,
Isten törvényétől egyig elszakadnak,
Midőn az emberek tetsők után tajtanak.
5. Tiszta az én szivem, vinnsen ki mondhassa,
Tiszta vagyok bűntől, nintsen ki általhassa,
Mert rendgár akárki, akarmint forgassa,
Jeke'llerességben nintsen ki megrontsolhassa.
6. A' bűn az embernek testében ragadott,
Mivel még Annyában bűnben fogantatott,
S' Minden tsendességre ebből ok adatott,
Egy tsak igaz, eddig egy sem találtatott.
7. Mert, ámbár valakik a' külső vétektől
Ótták is magokat, mint tsergedésektől,
De meg nem oltották a' belső bűnöktől,
A' mellyeket vetnek a' bűnös szükségtől.
8. Vagy tsak a' Próféta a' mint mondja, s' beszél,
Hogy az igát elvész, innét is ki a' kél,
Hogy a' ki az ember valon igaknak vél,
Még abban is egyéb nintsen a' bűnös testnél.
9. Mintegy elvész: aron a' tsalál érnek,
Melly bűn Ígéd ja; arért kire a' vetnek,
Hogy ő tsalfa legyen, valóvá tésznek:
Igaz tehát, hogy egy Igaz sem teremtetik.
10. Mert hogy a' Próféta az Igáról reszél,
Nem erről a' testnéssel szerint való jól,
Mert a' szerint igaz még egy ember sem volt,
A' ki az életből a' mennyre ki-tolt.
11. Hanem, hogy igazak a' földön legyenek,
Ígéret a' Szent Irás bizonyságot tesznek,
De nagy, tsa krisztusban szivel lésznek,
Igazakká ottak az által teremtetnek.
12. Tehát kik igazak, kegyelemből azok;
Mert az igasságra nintsen tőlök egyéb ok:
Valakiknek pedig keresztes bizodalmok,
Bizonyos azokká hogy van igasságok.

13. De

13. De trogy az Igazak elveßni mondatnak,
Nem kell azért ezt értenünk a' mit karhozatnak,
Hanem, trogy a' világ a' vakot is hatnak
Mondja, bár ezek is igy káromolnattnak.
14. Mert az igaznak van sok ellensége,
És ha annak esik Halál által vége,
Azonbár az Istennél légyen kedvessége
Az ellen még sem szün gonoszoknak mérge.
15. Immár a Prófeta ö' ítéletes
Szolgya, és jelenti mit igazságtalan,
Kik a' Jó Istenről elszédetteken
Gyülölségből ragyják ugy mint elveszteke.
16. Hát a' gonoszok mit annak elveszettnek,
Arról a' Próféta mondja elszedettnek;
Az igaz kedvében mert van az Istennek,
Azért ötet nem hagyja a' veszedelemnek.
17. De az irigységtől lelkébe nem vétetik,
Hogy az igaz mikor földről elszedetik,
A' Próféta által mit az jelentetik,
Hogy az veszedelem elkerülhetetik.
18. Mert Isten üzeit az történettekkel
Nem mindenkor szokja azon ütésekkel,
Mivel mint szám szokta azokkal
Sujtolni, azokra mért bántetésekkel.
19. Ezért ha a szerint mostan gondolkodunk,
És ezt időt arra vetvén vigyázódunk,
Akig, ha a' kívül eggébe akadunk,
Hogy a' veszedelem nyomodik utánunk.
20. Mert most mind Külső, mind a' belső emberek
Olly rövességek, mint az irtatan berek,
Hánykodnak egymásra, mint habzó tengerek,
S' a' gyümölcsök keserüek lopják, mint eperek.
21. Irigység, gyülölség, egymást kisebbítés,
Maga dicsérete, vétkeket megvetés,
Hízelkedés, szemben szeretet tettetés,
Nem illendő pompa, s' maga bevallásra.
22. Kevélység, könyesség, utálat, kívánás,
Tehetetlenség, részegség, és több effélék más,
Világban van ezek mért, vagy amaz láss,
Teszik a gonoszság, mint tudtával a' Sátán.
23. A' pellengér lelki épületet alkotják,
Minnyájan ezzel ékben lelkében nyugosznak,
És nálla ö maga a gonoszban tudnak,
Mégis más részére itt és ott alkudnak.
24. A' Szentek között ha az elsőt tekintsed,
Hogy láttya, társodat Isten oda intsed,
Hogy jó vagy, azért a' bírói ne hintsed,
Sőt mástól is mondod: A' Sátán kezed rendd.
25. Mert Sadducea most van sok igaz nép:
Theoria abban, meg kell valnod hogy kép,
De ha ember szóla külső könyörtelen kép,
A' Practist tárja hogy ők méretlen kép.

26. Jambol

26. Fordolvad é magból hogy valóban ni kél,
Vagy szárma traszka egyéb, hanem veszél,
Halad, mindenben á Feresztes mező Fél,
Hár nir vélhessz, hanem hogy jö á vonó szél.
27. Azonban eszrendö elforgája alatt,
Egymás után kevés idö multa és halatt,
Ennán imét köztünk négy tiltag elalutt,
Erödik is tárad im elöbbi halatt.
28. A' sik az Ur Határ világositották,
Nemyországnak már igaz ut mutatták,
Evangeliomot midön tanitották,
S' Jézushoz kristust igazitották.
29. Erek tanitóinknak imé elszedtek,
A' gonosz világból mennybe helyheztettek,
Ki tudja, ez által talán jelentettek
A' következendö nem vélt veszedelmek.
30. De mivel hogy senki ezt észbe nem veszi,
Sőt bátorkodással ö kenyeket eszi,
S' A' mit szive kiván, arra hajól' veszi;
Jobb, hol nyelvem is másfelé szokat beszi.
31. Ime szebb részei Bárány Juhos tette,
Előtted van, a' kit Hotál megenyvezte,
Kicül az élö szinvagyon lelö nyelte,
És hatalmasságával ugyen befedte.
32. E' Fö-Tiszteletendö Ferenc szülessett
Midön Egyet Her szár urban elkezdetett
A' Tizen Harodik; És a Huszon Heret
A' Böjt Elö-Hava napul elérhetett.
33. Tiszteletendö Bárány György Uramtól vette
Evedelét, kiről sokszor olvastam lette
Firahnas kenyerét, s' vizvégét rette
Isten a' mult Jakab Harában, s' elvette.
34. Egy tapasztos edénye volt ez is Istennek;
Az Al-Földi Hivek Isten után, ennek
Köszönhetik, hogy ök kristus által Mennynek
Birtokos takai örökké lehetnek.
35. Mondtassunk azért kegyes igaz Férfiunak,
Kettös Tiszteletre valóban méltóunak,
Isten szőlőjében hü munkálkodóunak,
És a többi között igaz tanitóunak.
36. Nota mindenkorbeli ellene vigység,
Melly mod is akig ta, mint az előtt, nem ég,
De mivel hogy lakául már bé vette az ég,
Megadatott béki az örök békesség.
37. Mivelhogy ez oraga á' sz. hivatalban,
Sokgatlatlas munkáid vőlt Anyaszentségben,
Ez Fö-Tiszteletendö Bárány Jánosnak abban
Kivánatra nevelni sokgatlanságban.
38. Azért sok helyeken tanult Oskolákban,
Kivált Sopron, s' Kolozsvi Gymnasiumban,
Ebből mene Jenai Akademiában,
Jött is ott Bölcseség Societásában.

Nates 1716. d. 27. Martij.

Oerzel, Mümch, Bárány, Jantay, Bárány.

39. Omés

39. Ennek Ezer Hét Száz Negyven esztendőben,
Hivatalja elött é Gyülekezetben,
Sízen nyolcz esztendőt hol rövött életben,
Mind addigon lépén Hívek épületben.
40. Mert ki azt mondaná, hogy nem vót hűséges,
Sőt Isten vetra reá az nagy irigységes
Sokka nyugon sokak elött gyülölséges
Vólt; de vele mégis ö nagyo s'békeséges.
41. Ö rendamányát is ki tárhozrartarja?
Hanem, kit nem vezérel a Szentnek Atya,
Vagy kinek szivét szent Lélek nem taktarja,
Mit egerjeben, hogy az vezheti, tanytarja.
42. Mert a' ki igazban világosíttatott,
S'ki elött a' bűnág már megnyáltatott,
S'kitől a' kevélység, s'tevelység távoztatott,
Az ige ízében ízek az taraptatott.
43. Ezéb, ki még pompás, s'világon kapkodó,
Serfüter, nyereség, s'más szám vágyodó,
A' megitélésben ne tegyen az Biró,
Mert tudjuk, hogy ö ezek alkalmatlankodó.
44. De mivel mondtunk az ö Atya ki vóle,
S'hogy az is nem régen a Jesusban megtért,
Edes Anyja, Varga Anna gyászban hagyta,
Kettősen, mint ferje, s'mint fia hogy megtért.
45. Az Istenre hagyjuk már most mind ezeket,
Mert a' mit mondtanunk, ki ezne végeket,
Hanem, Halljuk meg a' buzgo beszédeket,
A' megtért képében se szünik a' mellyeket.
46. Te hogy gonoszságban helyhezszerett világ,
Kiben lelsz minden ezt tisztátalanság,
Voltál ön előttem egy undokoság,
Ezeit is te s'ön közötten nem vót barátság.
47. Mert jószeretet takarom én is se közötted,
De elrakasztott az Isten engem tőled,
Te pedig akkor dicsőszel gyülöltel,
Sőtt a' Jesus elválasztott közüled.
48. Azért is ön reám felkiáltasz magadat,
Mint Farkas Bárányra kivetsz a fogadat,
Hogy ha tátbattad is jó barátságodat
Előttem; de máshol kapsz a Szomszédat.
49. A' Bárány vetetet Lelkös vele eléted,
Hirem utaszásával kenyeredet etted,
Majd a' kerekre vitet is rólam levetted,
O' világ, világ, ez ön velem hogy tehetted.
50. En veled sokszor jóra nem tértem,
Mégis ön se tőled nagyon gyülöltetem,
Ha az igazságban maradnod mennetted,
Szélje még minden, ha abban vérnetted.
51. Hogy jámborságomért vala tisztetlenek,
S'Az Istenfélőknél nyílra keresztem,
Es ha tisztességesen tisztem cselekedtem,
Mégis, hogy azért tőled gyülöltetem.
52. Avagy, hogy vétettem szüperintendensé
Szívéből reám azért mostkor kenysé?

Jámbor

Jámborral így vévén, vallyon nem veltagsré,
Kérjeg, Istek előtt ha azért megmenjré.
53. Világ! veled többet de nem vetekedem,
Te gonoszságodtol már megrenekedem,
Mert kristushoz magas rendben emelkedem,
Isten tudtad: tudtad bészédem így végzem. Itt
54. Már Evangelikus szent Jüttekezetek,
A'kiknek voltam én superintendenjek,
Maradjon at Isten mindenjájan veletek,
Clarumban Isten Fellyébe bemenetek.
55. A'Lokol kapui sohra Dávidnak
Világ végéig ne vegyenek tanátnak
Kajtatok, hogy akkor vetem a jutalmat,
Vetkezések végan az örök nyugalmat.
56. Tekintse az Ur Jesus azt Lelketek,
Hogy jó békességben mindenkor éljetek,
Akkorra az Istenre kérlek jo bemenetek,
Igaz tudomanyrol ti el ne menjetek.
57. A'kiknek pedigten en nem szolgáltattam,
Illendőképp' rájok vagy nem vigyáztattam,
Ugy ítélem abban nem okoztattam,
Szent békével most tőlek bocsátthassam.
58. Kettős Tiszteti Jenio Uramnak,
Kiskei és kristus szolga társaimnak,
Szolitom, tallyák meg végso szavamnak,
Elengedvén, ha volt, hogy akkor ráj mnak.
59. Utólyára kérlek en minden ereket,
Hogy jól viselljérek, s'tiven tiszteljeket,
Megbiszállyátok a Jüttekezeteket,
Gabriel fárok a fok helyetlenségeket.
60. Hittel fogadtárok, hogy ti nálek lesztek,
Jó is lesz, ha arról gyakran emlékezzek,
Uramról kit szemltám jutalmat veszek,
A'kinek asztalán mennyben vigan esznek.
61. Ez ezánt pedigten kérem az Ur Istent,
A'ki bennetteket sz. Lélekkel megkent,
Hogy ámbár e világ rieket megrettent,
De minden munkátok légyen kedves és szem.
62. Az én tisztemet már bizon tudjátok,
Viselljétek, hogy ne szálljon zárok ázok,
Hogy nikor vészkeik fulyos számadástok,
Az Úrnak mennyen egyitek és mástok.
63. Már fordulok Dániel jó szolga társamhoz,
Kinek Istán Uica seniore Uramhoz,
Hogy ő miszen fogok en tőle sz Uramhoz,
Utolsó beszédem bocsátthassam ahoz.
64. Tisztelendő Uram, hogy vélem voltál,
Böltenségemben gyakran látogattál,
Jót inkább helyettem sokan munkádtál,
Azért az Istenről kérem megáldjál.
65. Kéad, s'tiedre lin gondot viseljen
Az Ur, s'tibennetek kedve neki teljen

Minden

Minden[ben] igazra téged vezéreljen,
És vatára tétked mennyben vétem-éljen.
66. Ti is Tiszelendő Uraink minnyájan,
Kik Pásztorok vagytok a' választott nyájan,
Inkább ne tegyetek egymástol kajánkor,
Hogy á' mennyből áldás mindenekre szálljon.
67. Mint parantsolatott, egymást szeressétek,
Szentsipaitokat Jézust követjétek,
Szent tiszteletkor hűséggel végyétek,
Az együgyűbbeket ti meg ne ölessétek.
68. Mert bátyra ti egymást fegyvel rágjátok,
Vagy kisebbéiteket és rágalmazzátok,
Al ti ellenségek bár ne jöjön rátok,
Még is magatokat, mint elfogyasztjátok.
69. Én nékiek, nagy vétem, semmiben nem vétettem,
Ha pedig találtok, hogy ellenetek vettem,
Vagy tra kire talán megnehezültettem,
Azon nehezteléstt ennekmár levettem.
70. Ti is atér nékem bár engedjetek,
Minden nehezteléstt kérdetlé tegyetek,
Inkább még nyájtok mind álon legyetek,
Hogy á' mennyben velem együtt örüljetek.
71. Mester Urainat is az Iskolákkal
És á' szorgalmatos tanító Ifjakkal
Ajánlom az Urnak ez nyílfó jókkal,
Áldottak legyetek szent indulatjokkal.
72. Már mostan Istennek szent Ekléziája,
Fel-Pécsi Hivekből álló Jézus nyája,
Kik körtt eddig valtam krisztusnak szolgája,
Imé Pásztorotoknak fól hetzárok fejája.
73. Tizenhatodik esztendőtt közzetek töltöttem,
De senkinek lelkét kárban nem döntöttem,
Ha pedig keményen talán tselekedtem,
Tudjátok hogy abban tiszteletem volt előttem.
74. Ezér tra és bennem volt valami vétek,
Kérlek, már ezentul azt el felejtsétek,
Fogyatkozásimat vetem szemessétek,
Hogy azért Istennek áldásat vegyétek.
75. Kívánom is az Isten, nagy megáldasson,
Hogy mint Zöld Pálmafák virágoztassatok,
Lélekben üdvöt soha ne táltsatok,
Sőt tátaadással vigadoztassatok.
76. Tsatlakjék fel az Urnak erős karja,
Az ellen, á' ki ebtsmeit akarja,
Gyülekezetteket, és azt ezentul marja,
Olyan légyen az, mint délben á' föld pára.
77. Mindenek közöttek légyen beszédében
Az Isten igéje igaz értelmében,
Hogy így Krisztus által á' dicső egekben
Helyeket lelhessen az örök életben.

78. Ezt kívánt.

78. Tekéntsetek Urak, nagyjai Patronusim,
Mind a kik vótatok édes Atyámfiai,
Vagy pedig akaratiban jó akarói,
Igy nyujtom hozzátok utolsó szavaim.
79. Az Felséges Isten éltessen titeket,
És vezessek együtt szerelmesieket,
Igaz hitben végig tartson bennetek,
Áldja meg egy szóval, mennyből mindenteket.
80. Magának titeket kedvessekké tégyen,
És mikor tetszik, hogy világból ki vigyen,
Krisztusért tegyetek tellyes tökéletesek tegyen,
S így örök életet mindeniteket vegyen.
81. Jó Inspector Uram, vgyanúnt Tekéntsetes
Vármegyéd Jámos Ur, tudd el, nem veszetes
Én szivem se hozzád, sőt inkább hűséges,
Légyen hát szived is hozzám békességes.
82. Megyba valamikor én megbántottalak,
Vagy valami módon szomorítottalak,
Utolsóra arról most megsollicitallak,
Megbocsás, a midőn innét távul hagyjatok.
83. Az Isten pedigen sokáig éltessen,
Szent hivatalodban jó uton vezessen,
Az Anyaszentegyházát vajtad örülhessen,
Végre telked mennyben krisztussal tehessen.
84. Fiu minyájan, kik Patronusim gyüben
Lakoztok, csak nem ngy, mint madár a tóben,
Kéressek tegyetek buzgón beszédimben,
Miz vele érem szállok a szomorusiban.
85. Valamiképpen sőt én vétem vettetek,
Istentül erekmyit mindenyájan vegyetek,
De főképpen értek mindenyájan bennetek,
Hogy állhatatosok a hitben légyetek.
86. Az Isten tekéntsen gyülekezetekre,
Nézzen kegyes szemmel árva igyerekre,
Közzetek tegyék, nagy örömötökre,
Gyujtsa meg tabatok tiz ivességekre.
87. Tellyes szivem szerint Uram, nem feledhetlek el,
Mert jó Patronusom voltál tűrhetőséddel,
A'mikor gyötrettem nátad bevégségével,
A'polgattad igaz gondviseléseddel.
88. Kérem is az Istent, ezne feledjetkezzen
Irgalmasságodról, sőt megemlékezzen,
Edes Krisztusért kegyelmében jegyezzen,
S'A'kristus kivében világból kivigyen.
89. Ah, szólnék is, nem is, többet keserembe,
Mert tsak alig kezdek buzgó beszédembe,
Már is megáradnak könyveim szemembe,
Azt vám hogy gyülek szegényes elmémben.

go. Jelle

90. Jóllehet nyelvemmel nehezen szólhatok,
Talán nints kellene nem is bujdokolnatok,
De más felöl éppen most nem hallgathatok,
Mig fehérre mostanra nem igazulhatok.
91. Hanem hatod meg Pónnak Istenemnek párja,
Fataki Erzsébeth, érted bánat árja,
Szivemet szaggatja, hogy tőled elkárja
Tőlem a' Tőle, kit is mára az mellém sír várja.
92. Isten rendelése vett minket egy vérben,
Egymástol ollendö tiszta szeretetben,
Éltünk hüségesen ez árnyék életben,
Melly jut néked s' nékem nehezen eredetben.
93. Isten kötött össze, s' Isten választott el,
Életemnek ezze tőle messzeretett el,
Igy kell mindeneknek egymástól vállni el,
Világon nem lészünk többet örök élettel.
94. Jóllehet igy van is, de nehéz elválni,
Eggyé lett két szivnek nagy távolra állni,
Ezekről volna mindketőnkről panaszolkodni,
Gyakorta, hogy sem nints egymástul elválni.
95. Egy se is én tőlem válik el bánatodra,
Van szived nem kétes bánattal rakodva,
Arczképed szemed is nem áll mosolyodva,
De könnyekkel szemed van homályosodva.
96. Kész szivem nem sirtatsz, kész szivem igen is,
Ettől ne bánkodjál, bár én megtaltam is,
Mert Isten országa takácsom nékem is,
Mellybe kivánsz lenni, ha nints érdemem is.
97. Hanem hogy árvául maradtál most itten,
Azon, elhiszem, hogy az elmed megretten,
Hogy a' nagy gond, s' aggság lesz ótvar fejeden,
Kétség nélkül ezzel tobzodol szivedben.
98. De Istenen való bizodalmad hogy szünnyél,
Ellene bánatból éppen magadtúdjál,
Keserü szivedből sokat ne büszkódjél,
Hogy elkaraszán inkább tehozzádjárjál.
99. Mert az Istennek igéretében állj,
Nyomorusagunkban hogy sohnnk el nem vál,
Jöjön bár ellenség reánk, tüz, viz, s' Halál,
De ő mellettünk ő vélek szemben száll.
100. Jóllehet jusztál te most ötvegységre,
De szakadt emelted fel szemedet az égre,
Melyig asszonytársad tapasztalod végre,
Mert nemsem Atyánk elő segétségre.
101. Tűz s' Hév esztendőkben jött közöttünk az Isten,
Mellyekben adgyon élnünkben egymás Jót,
De mellyek vétetvén Halál egy bástyát ölt,
Ugy, hogy nints időkre egy napot sem tölt.
102. Adgyed bizodalmam, engem néked Isten adott,
Ezzel szeretetben egymás megis áldott,
Nem módhatok én rád se is én rám átkot,
Hűségedet tehát légy Istentül áldott.

103 Vindzabál

103. Mindazáltal, minthogy voltam en-is ember,
Természetem hogy tsak változott, mint tenger,
Vétkettem renkled, ha nem másszor, egyszer,
Mellyről bocsánatot kérjed most tőlled kér.
104. Kösönöm abonban hűséges voltodat,
Körülöttem való nagy fáradtságodat,
Hogy meg nem untad en bereg agyamat,
Hanem kiedszerint viselted gondomat.
105. Az Isten nékedis te állapotodban
Adjon gondviselőt özvegyi sorsodban,
Hogy tsak szegénységről ne gondolkodjál ágyadban,
Hanem kegyelmét tapasztalásszad abban.
106. Mert ér tőled, te én tőlem elmaradsz már,
Szemed elől engem temető majd elzár,
Nem láthatsz itt többé, eddig van at tudás,
Mellyért tudom mint tőrik kin benned ugyan.
107. Te tehát végére ez tanátsom vegyed,
Hogy özvegységedet jámborsággal élyed,
Mennyei Atyádat tisztelyed és félyed,
Helyedet Jesusnak tsekinted hogy tellyed.
108. Te szerencséd tégyen gondviselő Atyád, félyed,
Ez öszes utadnak tsendessé és szerelyed,
Minden szükségedet tsak ő röle kérjed,
Boldogtalanodba hogy végre elérjed.
109. Hatsem már a jánbsak Isten ösztésében,
Légyen Tanátsod kiadnad vőlegyében,
Mikor pedig itten élted veri végében,
Szent Angyali által hozassál az égben.
110. Akarnék ennél tolni, de megáll kollamon,
Mert árvaságban maradott kedves fiam, Pálom,
Józsefem, Erzsémmel a' Judith Leányom,
Siker is érettem a' szomorúság nyom.
111. Gyenge butsúznak, mint szeretőd ártatól,
De alig szállhatsz a' szomorúságtól,
Akadsz a' nyelvent nehéz szív-fogástól,
Szemeim sem látnak könyvező vízzétől.
112. Már édes gyermekim az Isten vetnek,
Legyen, s' tsalhatatlan nagy szerető élnetek,
Atyátok néki szívből ti könyörögjetek,
Gondja leszt reátok bizonnyal hidjétek.
113. Ugyan ezen Isten ti árvaságtoknak,
Legyen szánoja el hagyott sorsotoknak,
Atyátok szánna közé tsábaskodtatoknak,
Ez utólsó szava édes Anyátoknak.
114. Már Nemes Tatay Józsefsógorombz
Kegyetlen beszédemet jó szívvel fiátoz
Nem láthatsz már többé nehéz nyavalyámbz
Mind eddig hűséged megmutattad abz.
115. Ezért is kösönöm hűséges voltodat,
S' közönyöttem való nagy fáradságodat,
Meg bizonyosodtad anyai szeretődet,
Melyért Isten adjon a' nyelvben jutalmat.
116. Sőt tevéled együtt az egész vérséget
Ugyanis a' Tatay nemes nemzetséget,
Adja meg az Ur, s' mikor érik vége
Krisztus által vegyék el az idvességet. 117. Ze

117. Szegény özvegy Anyám tudja bereg vetem,
Da Dicsa tudja, hogy immár megtoltam,
Hogy pedig másoknak utolsó szolgam,
Tehozzádis buzgo bevédemet ohajtom.
118. Szem Lőcsinszen jutál se az Özvegységre,
Mikor már ércekével erősen vénségre,
Könyhullással eszed kenyered ott végre,
Mindazáltal tekénytsel szak se az égre.
119. Ott a' se Teremtőd, a' ki néked férjed,
Az a' legirségre mindenutan kérjed,
Kéred, hogy hamarébb hagy végedet érjed,
Hiddel, Dicsérjő kezedre tekjed.
120. En nagyon végedet hagytak é' világban,
De nem Lészsz' jokáig a nyomorultságban,
Azért adja Isten, hogy a Menny országban
Légy velem örökké vélő vigasságban.
121. Bárány Istán Cötsém, ki vagy Predikator,
Varsádon, tudom, hogy a bánat benned fogy,
Midőn meghallod, hogy Képzüle gonosz tór,
És hogy kettenner más vér is fedre a poc.
122. De bár le se engem, s'én téged nem hántak,
Mindazáltal szobból, édes Cötsém, átdtak,
S'Mikor Isten kedvell, a' kinek ajánlyak,
Mennyben magam mán végedet kívántak.
123. Neked is Jozsef, ki Hollandiában vagy,
Nagra vetem immár a találkozásra,
Kivárom Istennek áldásat, a' melly nagy,
Ollyen szivet se is hát én reámnam adgy.
124. Bárány András és György, Cötsém kik vagytok,
Jóbber ez életben engemet nem láttok,
Vigyázzon az Isten kérem, ti reátok,
Ki is berüljetek de özvegy Anyátok.
125. Magatokat pedig ti ugy viseljétek
Ollyan istenfélséggel, hogy élnek, éljetek,
A Mennyei Atyát főképpen féljétek,
Hogy a mennyországból helyetek lelyétek.
126. Istennek Angyalinak oltalmok fogadtok,
Mig ez hosszu utra immár elindultok,
Mert utbe napjó ezernel a mély sírba hullok,
Azért siessetek ekképen buzgók.
127. Kivánom Angyalnak, Bárány Kosinának,
Tisztelendő Katkoti Miklos Páljának,
Hogy legyen vezérje a nagy Istennek,
Nevében s'minden jóban lévő áldásának.
128. Ejjen sok Esztendőt kedves fogorommal,
Tisztelendő Fridós Karsoczki Miklóssal,
Nemes kö-Vágó-Örs Predikatorával,
Tellyenek be Isten minden áldásával.
129. Isten elégedik ha ti életekkel,
Lészsz ez életben vénhedett esztekkel,
Legye azt vetek, hogy a több hivekkel
Mennyben lehessetek örök életekkel

130. Finékek

130. Fiúékrek-is, Bárány Ecse, és Mária,
Suzanna Hugain, és Stryárok Pia,
Kívánon Steres Légye Jesu Dija,
Mikor élnereker Istlál kulsa, s'vija.
131. De már a'nyelvem is fraltástol elfáradt,
Mivel vérem benem megalutt és fáradt,
A'Sir is megnyitva engem immár vár ott,
Mindazáltal még is leszek egyszáraz szot.
132. Kivált Tekéntetes Fiúi Dávidot,
Hires Doktor, kedves jó komáru Uramat,
Kolbitom, es tépem és végső búsumat,
A'jó Uthoz, a'ki hig fehesztem utamat.
133. Jó Uram! mellettem eleget fáradtál,
Szivos tudomásoddal sokszor forgolodtál,
Sokszor a kinokbol ugyan kiszabditál,
És a beregfejbol egészségre hoztál.
134. De mivel orvosság kintsen Istlál elen,
Patikában, s'orvosban, vagy a'drága kertben,
Erdön és a mezön sohol olly fu kintsen,
Melly az elvégezett halálol megmentsen.
135. Kér az orvosság már nem használhatott,
Mivel az természetis Ora hozzám jutott,
Immár a testemtol lelkem elbutsuzott.
Semmi: mert valatol kivánkozam, vagy ok ott.
136. De az elöbbeni jó akaratodat,
Es igen köszönöm, sok fáradságodat,
Mikor pedig ered utolsó napodat,
Kivánom, nyerhesed boldogultságodat.
137. De még bátra vagyon Tekéntetes Urnak,
Vitézül boldogult Klepets Jánosnak
Megmaradt özvegye; most már azért annak
Szolok mint igen jó Matrona asszonynak.
138. Kassai Máriát Tekéntetes Asszony
Mindet már Jesusom engem tölsd elvony,
Kivánom, az néked legyen erös fundus,
A'ki az hivekt Pálnak koszorut fonj
139. Már nem apasztom en szolgálatomat,
De köszönöm minden jó akaratodat,
S Szeretetemben vett tanogatásodat,
Isten fizesse meg Matronaságodat.
140. Tapasztalom benned hogy van kereszténység,
Melyet tudok hogy még szivedben tartasz még,
Ezért biztatlak, hogy kegyed bé lesz az ég,
S'mellyet adjon neked a nagy Felség.
141. Ha pedig vétettem, énnékem megbocsáss,
Mert én bennem is volt a természet romlás,
Kivánságom pedig most is tehozzád nem más,
Hanem, mentsben engem boldogulvám megtalás.
142. Tekéntetes Asszon Ur Klepets Istvám,
Fiával is Bethlen Szi Bárány János kivám,
Mellyet hogy tselekszik, tselekezi mindám,
Mert valtad ö neki Patronussa nyilvám.

143. Vége

143. Ezér is az Isten sokáig éltessen,
Minden kedvesiddel együtt vígy éressen,
Hogy soha tragátsd keserűségre ne vessen,
Sőt a Mennyországba végre bévigyen.
144. Magasokkal együtt hív Jószágokkal,
Áldja, s szaporítsa minden tárgyaiddal,
Fordítsa jóra bor, minden dolgaidat,
S tegye vígságossá minden napjaidat.
145. Vélekedvesidet az Isten áldja,
Szorítsa közel, mint szemed pupillája,
Szeretségednek nevén sok vér mássa,
Hogy abból immár minden nyitván lássa.
146. Az Isten tartsa meg tégedet élőben,
Szaporítsa minden szerencséiben,
Nevelje szüntelen áldott hírében,
S tartson is meg abban végig bennében.
147. Midőn pedig jutok utólsó órára,
Az ő szívednek vigasztalására,
Jelenjék meg Jézus lelkednek ára,
S vígyen által maga dicső országára.
148. Egy szóval minden jó akarómtól is,
Kegyes, Alázatos, s akarkik voltak is,
Istennek házától, s tőgyéből az anyák is
Éljő, nehezednek a mennyben azok is.
149. Immár nem nyújtatom tovább a beszédet,
De szóllítom azt a megjelent községet,
Áldjon Isten nékek kívánt békességet,
Ez életeteknek egy boldog jó végét.
150. Kajtam pedig semmis ne keseregjetek,
Sőt az idő eljött, hogy földben legyetek,
Szép ittfelvévén gyászban ne menjetek,
Már Isten mindnyájan légyen nyugtatok.
151. Jövel már Jesusom, im szívemben elődben,
Jövel, im ajándom lelkemnek kezedben,
Jövel, végy engemet áldott kebeledben,
Hogy légyek örökön örömben szeretedben.
152. Sőt mégis itt is vagyok el is nyertem mindent,
Kiáltom: Légyen dicső Isten szent, szent, szent!
Valamit kívántam, azzal lelkem bírni ment,
Ezér immár mondok örvendetes Amen.

* * * * *.

153. Már Jó Tisztelendő Keresztyén Társadat
Elvégezted, s'retted minden bútsúdat,
Fel nem nyitod többé immár a sírodat,
De én még se hozzád fordítom magamat.
154. Nagyon Tisztelendő Uram, Bárány János,
Jóllom nem volt szíved én hozzám hűtlenes,
Mert szeretsem is volt hozzád magamtos,
Honnét is felőlem nem lehettél gyanús.
155. Látogatásodba akármikor jöttem
Te kegyességedből vigasztalást vettem,
Hogy bátran s'nyájasan veled beszélgettem,
Ezér megvettetett előtted nem lettem. 156. Mint

156. Mint tőlem, mástul is, nem vontad magadat,
Mindenben nyujtottad feléden szivadat,
Láthatja ezt ki akarja tapasztalásodat,
És a kiket kellett, bő barátságodat.
157. De tijában való hogy néked nem kellett,
És hogy nem ültettél felfuvalkodott mellett,
S ha által egyeber szived nem kedvellett,
Sátán neked elég ellenséget ellett.
158. Mindazáltal immár ezektől megmentél,
Midőn e világból az egekbe mentél,
Sőlelked az hiveknek közötte az fenn él,
Az ádott Jesusnál az Igaz Istennél.
159. Nem szükség nagyon, hogy néked kivánnyak jót,
Mert már minden jóval bételjesedtél ott,
Ha ér nem áldtak is, vagy te immár áldott,
Meg is Istennek tégy tőlem is ajántott.
160. Körbeséden sokan mondani: Hogy Livor
Post Mara gyiesus, az irigység nem fogy,
Mikor már képes az siralmas étkü Tor,
Kivált ha a' vesztes bé is fedte á poor.
161. Immár is, ez vélem, most megnyugodtanak
Mind azok, kik előbb ellened szóltanak,
Mennyei Atyától tár áldottatsanak
Mind akik, kik tégedet szivekből átdanak.
162. De nem tartóztatom már tebenn utadat,
Menj el békeséggel, hogy vedd jutalmadat,
Es mentül továbbá láthassad Uradat,
Az Ur Jésus, kinek te Királyi fiadat.
163. Minket is az Isten kegyelmébül tégyen
Méltókká, hogy lehessünk a mennyekben vegyen
Dvességes, mikor a testből ki lépjen,
Mindenjájunkat; ezt rendjük: Amen, hogy így
Légyen.

Leopoldus Dei gra. Electus Rom. Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Slavoniæ &c. Rex, Archi Dux Austriæ, Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, Marchio Moraviæ, Comes Habspurgi, Tyrolis, et Goritiæ &c. Fidelibus nostris, Ludovico Erimpfi Sac. Joanni Caspar. Fabis Militiæ Hierosolymitanæ ordinis Beatæ M. Teutonicorum in Prussia Administratori, ac Eiusdem per Germaniam ac Italiam Magno Magistro, nec n Regni nri Hungariæ, partiumq. eidem annexarum Gubernatori; item Ludovico in Sto Petri, Sac Georgii Selepcé, ni, Alepp. Eccle Metropolitanæ Strigoniensis, Decq. et Comiti eiusdem supre, mo et perpetuo Cancellario, Primati Hungariæ, Legato nato, Juncto et Secretario Cancellariæ, Cancellario nostro, ac per universum Regnum nrum Hungariæ in Judicijs Locumtenenti nro; fidelibus et Magnis, Comiti Adamo Forgats perpetuo de Gimes, Universorum nrorum Regalium in Hung. Magistro, Campi Marschallo, Comitum Neogradiens. Bassodiensis supremo Comiti, Administratori officii Judicatus Curiæ nræ Regiæ; Comiti Christophoro de Batthyán, partium Oltari Regni nri Hungariæ Cis Dambianarum, et Confiniarum Carniolæ appositarum Itali Capitaneo, Viceacrarum nrarum Regalium in Hungariam Magro; et Camerario Joanni Mayterni de kesebö-kö, personalis Residentiæ nræ Regiæ in Judicijs Locumtenenti. Ladislao Perhéde Perse,

Fidei

Tridū nri Egerszegiens. Supremo Capitaneo, Prenominatarum partium atta-
ti Regni nri Hungā Cis-Dambianarū, ac Confiniorum Carniole oppositorum
Vice Bāli Capitaneo; Confiliariisq; meis, Pauło Tichy, Tridi nri Vaſonkōiens.
Supremo Capitaneo; nec non Supremo et Vice Comiti, Judicum, Iuratisq; Ciui-
ibus, ac ceteri Vniuſti Magnatum et Nobilium Cottus Veſzprēmienſis, simul ce-
ciuſdem conſtitutis, cum Plenitudine vidl. potestis requiſitis, ſalutem et gra-
Poſtquam fideles noſtri, Egregii et Nobiles, Stremtz ac Agiles Tridiarū Militares
Dilecti Confinii nri Vaſonkōiens. Antigranske et Hebetica Confeſſioni,
ratione eliberationis captiuorum ſuorum Tradicantium, ac simul eam pretio,
nis in Libertatibus Statui ſue Confeſſionis, vi Diplomatis nri Regii exercendæ
tumultuum iterandi vtibus apud Matthem nram feciſſem ſupplicationem
ac Inſtantiam; nos quoq; tum ex eo, tum vero Clementem et Benignum haben-
tes reſpectum ad Declaratam fidem, fidelitatē et conſtantia eorum ſeruitia,
quæ ipſi ſacre primum prærogati Regni nri Hungarie Coronæ, et deinde
Augustiſſe Domui nre Austriace, conſequenterq; Matthi nro, pro tempore et
temporum varietate occaſionum exigentia, fideliter ac contra rebelles
Nram nris toties Arcibus, fortiter Dimicando, fidā obtenebre, debitaq;
promptitudine ſubis exhibuerunt et impenderunt, ac inpoſterum eam pari
alacritate promptitudineq; et fidelitate ad conſtantiæ ſeruore ſeſe exhibituros
et impenſuros polliceantur, eosdem hrb Benignam nram Regiam recepimus
protectionem, ita ut quoad Tenorem Religionis quoq; libertatem ipſis ſuppetiendi
dem ſiue Aug. ſiue Hebr. Confeſſionis ſeruire, a nemine poſtmodum ad mutandā
Religionem cogi et compelli poſſint, neq; dictos Tidiarios noſtros immutandæ
Confeſſionis ſue intuitu a nobis nrisq; benigne habendos: quin potius quoad
omnia, quæ hiſce benignis nris literis continentur, clementiſſime prehendos;
nec eam permitteremus, ut ab aliis illorum conſcientia violentia inferat.
Iubemus ita conſtitutis, nulli dubitamus ipſos grenadinorum hactenus, ita
deinceps quoq; ſemper debita erga Matthem nram fidelitate ac deuotione
conſtanter perſeueraturos. Caſterum fidelitati vrā, et Vrum ſingulis, hanc
nram Regiam ſerie intimantes benigne committimus et mandamus, quatenus
Prefatos Tidiarios Milites nros Vaſonkōiens. quoad Tractum nram
benignam, occaſione anteſate religionis ipſorum modo ſupra declarato ne-
ciuem, contra violentos prohibeat, et illegitimos impetitores, imbatores,
et damnificatores, ratione gratiæ nre Principibus requiſitis literis, aut alter
veſtrum requiſitus fuerit, tueri, protegere, ac defendere debeatis et teneatis,
nihil, Antecritte nra Regia vobis Principibus hac in parte per nos plenarie
conceſſa et attributa. Secus itaq; non facturi. Principibus perfectis, exhiben
teſtimonio. Datum in Civitate nra Vienna Auſtriæ, die 13. Mens. Januarii,
Anno Dñi Milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quinto. Regnorum nro-
rorum Romani decimo ſeptimo, Hungarie et Bohemi quinto vigeſimo,
Bohemi vero Anno decimo nono. Leopoldus. Stroma Vidt. Epus
Nitrien. Stephanus Orban.

Inſtantia Prenominatorum Tidiariorum Neoſtadii facta erat die 7.
Julii, hora 4. pom. ad quam ſita Matthas ſegrentem in modum benigne ſe
reſoluit: Dictorum nrorum Tidiariorum iuſticia et inſtantiæ intelle-
ctum, noſtris Conſiliariis communicantes ſeruitiis nris non deerimus:
Imo pro Reipubl. Regni Hungarie conſeruatione grā Dei et Regia po-
teſte manebimus.

Leopoldus Divina fauente grā Electus Rom. Imperator ſemper Aug.
ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalm. Croat. Sclav. Rex. Archid
et ſingulis Epiſcopis et Eccliis et Cantoribus, et Epiſcopis, Epiſcopis, Decanis, Archi-
diaconibus, Comitibus, Baronibus, et Nobilibus, Militaribus, Prefectis, Præ-
dentibus, Capitaneis, Caſtellanis, Vice Comitiis, Iudicibus,

Caſtellanis

Castellanis, Vexilliferis, Urbium, Oppidorum, et Communitatum et locorum
quorumcunq; Iuberatoribus, Pragæ Magistris, Consulibus, et Iudicibus, re-
rum Camerarum et Fiscarum quorumvis Custodibus, Item Tributorum Exact-
oribus, Telonariis, Portitoribus, ac omnibus alijs, quibuscunq; literis
nostris requisiti fuerint, cuiuscunq; Status, gradus, ordinis, dignitatis,
et Præeminentiæ existant. salutem, benevolentiam, gratiam nostram
Cæsaream, et omne bonum.

Cum nobis nuncium officiorum, ex parte Charissimorum Amicorum
et Confœderatorum nostrorum Illustrium Fœderati Belgii Statuum inter-
positione benigne placuerit, decrevimus, ut Hungarici Protestantis
Religionis Pastores, cum nuper ad Triremes relegati, tum in carce-
ribus aliis modis detenti, in libertatem asserendos, scilicet, ut in
datis Reversalibus literis secundum formulam a Nostro Consiliario
nostro Aulico secretario nostro, ac Inferiorum Austriæ Referendario,
fideli nobis dilecto, Christophoro de Abele, nobili Dno Haeling, Sa-
cri Romani Imperii Equite, et Residente dictorum Illustrium Fœdera-
ti Belgii Ordinum in Aula nra Cæsarea, Hamel Bemming, descriptam
de se non vindicando, nec in Hungariam revertendo, libere dimitta-
tur. Idcirco Dnes Vras, et Dilectiones Vras, absq; nobis non subiectos,
benevole benigneq; requirimus et hortamur: Nostris vero, ac Regnor
Provinciarumq; nrarum hereditariarum subditis serio mandamus
et præcipimus, ut præfatos Capellanos Hungaricos Religionis Protestan-
tis Pastores Vros, sive in Triremibus, sive in carceribus, in Statu Regni
ac Provinciis, seu terris nostris, vel alienis, sub cuiuscunq; potestate, cum
et custodia reperiendos, solutos a catenis, compedibus, et quibuscunq; liber
eorum Arestis, tam e Triremibus, quam ex carceribus et Arestis quan-
cunq; liberos dimittant, ac e districtis Regni et Ditionibus nostris here-
ditariis eosdem exire libere permittant, dimitti et exire permittere
modis omnibus faciant. Præsentibus perlectis, exhibenti restituris.
Factum sunt in eo Dnes Vras, aliq; nobis subiecti rem nobis appetime
gratam, subditi vero nostri exoptatum hac in parte seriatim et ex-
pressam voluntatem nostram. Datum in Civitate nra Vienna, die 20. me-
nsis Martij, 1676. Regnorum nrorum 18. Regni Hungæ 20. Bohemiæ
vero 20. Leopoldus.

Pacta Reversalium a captivis Prædicantibus exhibitarum.

Gratiam sanctæ Cæs. Regiæq. Statis, Dni nri Clementissimi, interim officiorum
ex parte Dnorum Ordinum Fœderati Belgii interpositorum benigne
placuerit, decrevitq;, ut Hungarici religionis, sive Hebraicæ, sive Au-
gustanæ Confessionis Pastores, tum nuper ad Triremes relegati, tum
aliis modis detenti, in libertatem asserentur, scil. ut datis vicissim
Reversalibus hris de se non vindicando, nec revertendo, libere dimittan-
tur. Proinde infra scripti Hungarici Religionis Augustanæ Conf. et Hebr.
Pastores, voluntati Cæs. Regiæq. Statis humillime obsequentes promit-
timus, fiet hisce promittamus, quod nos de nobis vindicaturi, nec in Regnum
Hungariæ, aut alia Hereditaria Regna ac Provincias reditui sint, nisi
ex concessione et placito sacræ Cæs. Statis Dni nri Clementissimi. In cuius rei
fidem Nomen hisce hris vicissim exhibitas, propria manu subscripsimus
infrascripti Hungarici religionis Aug. ac Hebr. Confessionis Pastores. Die
Mensis Martii 20. Anno 1676. Christophorus de Abele.

Quod

Ordinum Foederati Belgii Ordinum Gratiarum in Aula Residens Ablegatus Hamel Benning.

Jus specie pro Rmdo Dno Joanne Szem Miklosi, Seniore, ex Pastore Sakoro-Siajáriensi.

Significat ad sua Jura Cas. Regg. Mattis benignissimum Mandatum per certum tempus hic Leopoldopoli in arresto existens Petentium exhibitor Joannes Sz. Miklosi, alias Ung. Conf. Pastor, ex eodem Arresto dimissus fuit, Ideog omnes et singulos per Potentes re- gnicolas duci, dignentur eidem libertum passum concedere. Leopoldopoli die 5. Aprilis 1676.

Steph. Salagii, Presbyteri Evang. Ecclesiæ, S. T. Doct. de Statu Ecclesiæ Pannonicæ Libri VII. Evang. Ecclesiæ, 1787. Typis Joh. Jos. Engel, in 4to. Dedicati Georgio Primo, Episcopo Ecclesiæ Lib. I. Constat Capp. 5. et Appendice de populis Pannoniæ ante Christum natum. Agit vero de Statu Pannoniæ Liber II. de Initiis Eccl. Ct. in Pannonia. I. Provinciam Claudii Initiis Ecclesiæ Pannonicæ K.C. inter Pannones. - 32. II. de Prim. K.C. apud Sclavos Pannoniæ - 87. III. de Prim. K.C. apud Sclavos Pannoniæ Marahenses - 116. IV. de Prim. K.C. apud Sclavos Croatas - 172. VI. - - Sclavos Serviæ - 195. Liber III. de Antiquis Episcopatibus in Pannonia. I. Eccl. 1778. Provinciæ Segnicæ 12 Capp. - 319. Provin- 6. Cap. I. de Ep. Sirmiensi - 109. II. Mursensi - 152. III. Cibalensi - 160. IV. Sabbianensi - 172. V. Sisciensi - 193. VI. Scodrensi - 209. VII. Jadrensi - 228. VIII. Scarabantiensi - 234. IX. Bregetionensi, Carpensi, Cusiensi - 242. X. Farianensi, Sammtensi, Specubuicensi, Sirmiensi et alii - 271. XI. Sirgidunensi - 298. XII. Pannonica Ecclesia Occidentalis Ecclesiæ asserta 319. Lib. II. p. 105. Antiquum vitæ Cyrilli et Methodii scriptor ab Aventino edita pri- or, Num. 7. Philosopho revertenti Romam, audiens Kaistanum Episcopum Mora- viæ, quod factum fuerat in provincia Chazarorum, ipse quoq; genti sua consulens, ad Dictum Imperatorem mittit, mittitq; hos, Nicol. III. qui populum suum ab idolorum quidem cultura recessisse, et Christianam legem observare desiderabat, verum doctorem talem non habere, qui ad legendum eos, et ad perfectam legem ipsos edoceat, rogare se, talem Virum ad partes illas dirigat, qui plenius fidem et ordinem divinæ legis, et viam veritatis populo illi ostendere valeat. Cui precibus annuens Imperator, eundem super mittatum Virum ad se venire rogavit, eumq; illuc, i. e. in terram Sclavorum, simul cum Methodio germano suo transmisit, copiosis valde illi de Palatio suo datis expendiis.

p. 108. Alter auctor vitæ, secundo loco editus, Nro. 4. Egressus itaq; S. Cyrillus cum Methodio: I primo venit ad Bulgaros, quos divina gratia cooperante sua Prædicatione convertit ad fidem. Abinde recedens, venit in terram Moravia, secum portans corpus S. Clementis. - - Nro 5: Dum hæc sa- lutiferæ vitæ Dei prædicator eloquia, et in corde Regis, ac populi iam inspirata divitiis illuc ipsius gratia, Rex ipse cum multitudine populi sui hac divina simul confortatus, non moratus in via, nil dubitans in fide, hilaritate magna animi, magna spe salutis Cœlestis et futuræ, vitæq; instabat postulationibus, quatenus Castro, lucida fidei cum suis, unitatis sacramentis. Hoc ut audierunt viri sancti, præ gaudio lacrymati, pro eorum conversione et defidens deprecabantur Deum instantius: deinde facti baptismatis unda mundatum, æterno Regi immortalem acceptabile Regem obtulerunt mortalem. Eumq; viri Dei ipsum Regem cum populo sua religio- sa solicitudine ad fidei lumen omnino provocassent, illis deinde novum et verum testamentum exponentes, et interpretantes eos, plura de Græco et Latino transferentes, in Slavonica lingua Canonicas horas et Missas in Ecclesia Dei publice statuerunt decantare.

p. 109. Prior vitæ auctor, N. 7. Lumq; ad partes illas, Deo sparente venisset [: Cyrillus cum Meth. :] cognoscens, ter indigena adventum illorum, valde gavisi sunt, quia ea religia S. Clementis secum ferre audierunt, et evangelium in eorum lingua a Philosopho Deico translatum. Exemtes ire extra Cilem obviam, honorifice et cum ingenti lætitia receperunt eos. Coeperunt itaq; ad id quod venerant peragendum studiose insistere, et parvulos eorum literas edocere, officia Ecclica instituere, et de correctionem diversorum errorum, quos in populo illi reperierant, salubrem profectum inducere. Sicq; abrasis et exstirpatis de agro illo pestifero multiformij vitiorum fœtibus, divini verbi gramina seminare.

p. 110. Alter auctor, N. 4. Audiens ām Dñs Moravia, quod factum fuerat a Dño in Pannoniæ provincia, ipse quoq; genti suæ consuluit, misit ad Predictum Imperatorem nuncios, rogans eum, gratum gentis suæ verum doctorem dirigere, qui eis plenius fidem rectam, legij ordinem, et viam veritatis valeat ostendere.

p. 111. Epsta Eppor Pannoniæ ad Joan. VIII.: Antecessor vester Zuentibaldo Duce impetrante, Victimum consecravit Eppum, et negligenter in illum antiquum Pannonicum Eppatum eum transmisit, sed in grandæ neophytorum gentem, quam ipse Dux domuit bello, et ex paganis Xpi. amici esse paravit.

p. 112. Prior vitæ Auctor: Manserunt in Moravia per annos 4. et dimidium, et docuerunt populum illum in fide Catholica: et scripta ibi reliquerunt omnia, quæ ad Eccle ministerium videbantur necessaria. His omnibus auditis Papa gloriosissimus Nicolaus, valde lætus super his, quæ sibi ex hoc relata fuerant, redditus, mandavit, et ad se venire illos literis Apticis invitavit. Hoc nuncio illi percepto, valde gavisi sunt, gratias agentes Deo, quod meruerunt ab Aptica sede vocari. Mox iter agressi, duxerunt eam aliqui secum de discipulis suis, quos dignos esse ad Eppatus honorem recipiendum censebant: sicq; post aliquot dies Romam applicuerunt. Sed quum ante non multos dies fuisset Nicolaus Papa translatus ad Dñm, secundus Adrianus, qui illi in Pontificatu successerat, audiens, quod Pannonia Plus corpus B. Clementij, quod studio suo reperierat, secum detulerit, valde inde exhilaratus est.

867. 19. kal. Jan. successit.

p. 114. sq. ex p. 75. sq. pleniùs reperita, ex Anonymo Salisburgensi de Conversione Bojar. et Carent. Post obitum Dñi Presbyteri, Hiarnagel Presbyter ac protector doctor illius [: Mosburgum :] missus est cum Diacono et Clerico. Post illum vero Alticidum Presbyterum et magistrum cunctæ artis suæ pecuniæ direxit. Adalwinus successor Liutpraudi Archi Presbyterum ibi constituit, commendans illi clarissimæ Eccle curam, post illum vitam peregerendam. Similiterq; ea defuncto Richpaldum constituit Archi Presbyterum. Jni autem tempus ibi demorandi est, exercens summa potestative officium, sicut illi jniunxit Apostolicus suus; usq; dum Gundacarus Methodij nomine noviter inducit Slavinicis literis linguam Latinam doctrinamq; Romanam, atq; literas auctoritatis Latinas Philosophicæ superducens, ritusque Ecclicos populo ex parte Missas, et Evangelia, Ecclicumq; officium illorum, qui hoc Latine celebraverunt. Quod ille fecit non valens, sicut reperivit Juvavi, emendavit. - - p. 115. Tempore ergo, quo data et plesto Dñi Caroli Imperatoris, Orientalis Lamonia populus Juvavicusibus regi coepit rebellis Principibus, usq; in præsens tempus sunt anni 75. quod multus Ep̄us ubique veniens patrem habuit Ecclicum in illo confinio, nisi Salzburgenses Rectores: neq; Presbyter alicunde veniens, plus quibusdam ibi fecum annos est colere officium, priusquam sum dimissionem Eppo præsentaverit Epstam. Hoc enim illi observatum fuit, usq; dum nova orta est doctrina Methodii Philosophi.

An. 803.

p. 187. An. 925. Spatati in concilium congregati ita statuerunt Cap. 10: Ut nullus Episcopus vicis provincie audeat in proprio gradu sedi, nia lingua alterum promovere: qui tu promoti fuerit, in Clericum et Monachum deservire poterunt. Nec tu sua Ecclesias eam Missas facere; Presbyter si necessitatem sacerdotem haberet, per suppli, cationem a Pontifice licentiam ei sacerdotalis ministerii rebeat. Lib. III. p. 260. sq. Joan. VIII. P. R. Volumus, inquit ad sanctum plenum, Mor. Ducem, ut pariter cum ipsis Episcopis (: Methodii :) consensu et providentia alterum nobis apto tempore utilem Presbyterum vel Diaconum dirigas, quem similiter in alia Ecclesia, in qua Episcopalem Cathedram nosse, se necessari, am, ordinemus Episcopum: ut cum his duobus a nobis ordinatis Episcopis Pannoniorum Metropolitanus sedeat secundum decretum Apostolicum per alia loca, in quibus Episcopi nominatim esse et posse existere, postmodum valeat ordinare. p. 261. Ditmarus Merseb. Bohemi regnante Sereno Duce quondam fuere nostri Principes. Hinc a nostris parentibus quotannis soluimus census, et hic in nostra regione Morauensi dicta Episcopi habuis. Inde o, mnia hic et his successores propter detrogantiam perdiderunt. p. 259. Joh. VIII. P. R. Septem quoq; Presbyteros nunc Victorinum, quem no, bis direxisti, electum Episcopum consecravimus sacrata Ecclesia Nitrensis, quem tuo Episcopo (: Methodio :) in omni obedientem, sicuti sanctitas tua decem, esse nouimus.

D. Anton Friderich Büschings, Königl. Preußisch. Oberconsistorialraths, auch Directors des vereinigten Berlinischen und Coelnischen Gymnasiums Wöchentliche Nachrichten von neuen Landcharten, geographischen, statistischen und historischen Büchern und Schriften. Sechster Jahrgang 1778. Berlin bey Haude und Spener 1779. 8. Stück

p. 275. Hof. Der hiesige Herr Mag. und Rector Paul Daniel Longolius, hat ungeachtet seines Alters und seines Leibesschwachheit doch noch immer rühmlich fleißig in seinem Amte u. in der Schriftstellerey. In diesem Jahre hat er drey Einladungsschriften geschrieben, welche sie vor sich haben. In der ersten ex.

p. 276. die zweyte Schrift handelt de Dijs Cornelianis, und ist eine neue Probe seiner Abhandlungen über Tacitus Buch von Deutschland, welches er schon lange zu einer besondern Arbeit bestimmt hat. Er redet von dem Namen und Wohnsitz von Bojer, und setzt den Namen derselben in Tacit. Germ. C. 28. §. 5 anstat des Namens der Osier, welcher in der gedruckten Ausgaben steht. Diese Verbesserung, welche sich auf zwey Handschriften gründet, ist merck- und anmerkungswürdig, und betrifft den Schriftsteller von dem Ursprunge, welchen man bisher zwischen diesen und dem 43sten Cap. gefunden hat, wo er von den Osiern sagt, daß sie die Pannonische Sprache redeten, und kein Deutsches Volk wären.

Idem in Cursu Anni Sacri 1777. Berlin 1778. 8. fragm. 14. p. 113. ff. Von der jetzigen Regierungsgewalt eines Königs in Ungarn. Bey der neuen Bearbeitung des Hauptstücks meiner Erdbeschreibung, welches von Ungarn handelt, habe ich meine gesammlesen papiere durchgesehen, und unter denselben Anmerkungen gefunden, welche in jenem Werke nicht so ausführlich angebracht werden konnten, als in diesem Wochenblatte

dabey

daher ich sie hier mittheile. Es kann zwar ein koenig in Ungarn
in Regierungs sachen nicht thun was er will, sondern die Lan-
gesetze binden ihm in vielen stücken die Hände: die Macht
desselben nimt aber, so wie die gewalt der Fürsten anderer
ten, je länger je mehr zu. Es giebt in Ungarn so wie in Eng-
land eine Hofpartey, und eine Gegenpartey derselben: jene
sucht die Königliche gewalt zu erweitern, diese bemühet sich
dieselbe in ihren alten schranken zu erhalten: / Der Hofpar-
tey / seit Karls des sechsten Tode, ist jene allezeit die stärkste
gewesen, und die ursachen sind leicht zu finden. Der hof ex-
1 theilet den Magnaten hohe Civil- und Militairische Aemter
nicht nur in Ungarn, sondern auch in Oestreich, und ziehet
2 sie dadurch zu seiner Partey. sie verheirathen sich gern mit
oestreichischen Frauenzimmern, und werden eben dadurch
3 oestreichisch gesinnet. Die meisten Magnaten wohnen in Wien
4 lassen auch daselbst ihre Kinder erziehen. Alle Bischoffe
5 sind dem hofe völlig ergeben. Die meisten Prälaturen sind auf
mancherley weise gewonnen, und haben sich zu der Hofpartey
6 geschlagen. Kaiser Joseph der zweyte, ist von einem Ungari-
schen Magnaten erzogen worden, spricht die ungarische Spra-
che sehr gut, erscheinet zuweilen in ungarischer Kleidung,
durchreiset das koenigreich oft, und lasst sich in denselben
allenthalben sehen und sprechen. Dadurch war er die herzen
7 aller Einwohner des Reichs gewonnen. Am Hofe ist eine
ungarische Leibwache, und der Kaiserl. königl. Schwiegersohn,
der Herzog von Sachsen Teschen, wohnt in Ungarn. Seit
dem 1763 geendigten kriege, liegen verschiedene Oestreichische Re-
gimenter in Ungarn, hingegen die ungarischen Regimenter
sind theils in Deutschland, theils in Galizien und Lodomerien,
theils in Italienischen staaten des hauses Oesterreich, in Besa-
tzung. Jetzo darf der hof manches thun, das im vorigen Jahr-
hunderte eine Empoerung nach sich gezogen haben würde.
Jetzo auch, dass es einiges geschrey erregt, so ist es doch
nicht stark, weder auch nicht lange, denn das Volk wird
von den Grossen nicht aufgewiegelt, sondern vielmehr zum
gehorsam ermahnet. König Andreas der II. ertheilte den E-
delleuten im anfange des XIII. Jahrhunderts grosse Frey-
heiten, sie sollten weder Contribution, noch irgend eine andere
Abgabe von ihren Gütern und Häusern entrichten, hingegen
mit solchen ihren Gütern und Häusern wilkürlich schalten
und walten, daher ihr Reichstand auf seinen Gütern auf
gewisse art einen Landesherrn vorstelle. Kein Reichsstand
sollte gefänglich angehalten, oder gar verurtheilet werden
es wäre denn getroerig vorgeladen, und durch Urtheil
und Recht eines verbrechens überwiesen worden. Wem
eines dieser dreyen Vorrechte verletzet würde, so sollte
ein jeder befugt seyn, sich dem koenige zu klagen, und
ohne des Verbrechens der beleidigten Majestät beschuldiget

zu werden, offentlich widersetzen. Daraus entstunden viel Unruhen, Meuterayen und Empörungen, die schon so bald der sechste dieses letzte Vorrechts ganz aufhob. Die ersten Vorrechte wurden in siebenzehnten und achtzehnten Jahrhundert, da das Haus Oestreich wegen der benachbarten Türken sehr viel nachgeben mußte, gewaltig aufgedrungen. Allein die umstände haben sich geändert, und die Reichsstände werden nach und nach in die alten schranken zurück gebracht, und für den hof willfahriger gemacht. selbst die königlichen Einkünfte steigen, so wie die gesamten Abgaben, seit dem. 1770. machen sie folgende summen heraus:

Das Cameralie betrug	4, 253003 fl.	
Das Montanistikum	5, 300118 —	29 2/8 kr.
Das Banale	2, 890731 —	15 1/2
Das Politicum	— 58992 —	20.
Das Contributionale	5, 473579 —	15 1/2
Das Commerciale	27728 —	44.

welche Artikel eine summe von 18, 004153 fl. 18 2/8 kr betragen. Die Bergwercke zu Schemnitz und Kremnitz werden fast ganz allein von dem hof gebaut, der durch ganz Europa einen gewaltigen handel mit Mineralien treibet, an welchen die Unterthanen keinen Antheil haben.

Idem Cursus 6. 1778 Berol. 1779, Partium 12. p. 9 C. Wien.

Die neueste Charte von Ungarn. sie ist schon 1769. zu Wien von Winkler auf 16. grossen Blattern, welche zusammen gefüget werden können, gestochen in kupfer gestochen, und trag den Titul: Hungaria cum provinciis adnexis. Herr Major Mühlar hat sie gezeichnet, und der kaiserlich-königliche Feld Marschall und staatsrath Herr Graf von Lacy hat sie verlegen. sie gründet sich aber weder auf Astronomische Beobachtungen, noch auf Geometrische genaue Ausmessungen, sondern sie ist nur auf gemeine weise aufgenommen worden, und der Herr Feldmarschall hat die Entwürfe zu derselben in dem kaiserlich-königlichen Archiv zu Wien, gefunden. Unterdessen würde doch, der sammlern der Landcharten sehr angenehm seyn, dieses kostbare Werk zu erhalten, wenn es nur möglich wäre, dasselbige zu erhalten. Der Herr Graf von Lacy hat nur einige wenige Abdrücke davon machen lassen, und den vertraute freunde geschenkt, und als er die kriegs-kanzley denen stelle niedergelegt, hat er die kupferplatten bey dem Hof-kriegsrath gelassen.

Cursus 6. An. 1780. Part. 19. p. 147. sq. Christian Gottlieb Bergers, Physici des Cubnischen kreises in West-Preussen, plan zu einer überaus leichten, unterrichtenden, und allgemeinen Lese- und schrift-sprache für alle Nationen. Berlin 1779 in 12. 8. 7. Bog.

Cursus 8. part. 24. p. 192. An. 1780. Regni Hungariae in suos circulos divisi Tabula nova, ex recentioribus astronomicis et geometricis observationibus concinnata a samuele Kriegen, regio ad Exc. Com. Reg. Hung. mathematico, sumtibus Antonii Loewii, Bibliopolae

Lofoni

Posoniensis. Jacob Adam Kunsthändler in Vienna. 1. Bogen in gewöhnlichen Landcharten-Format. Eine schöne Charte, in welcher die Gebirge horizontal gezeichnet sind, und nicht, wie sonst gewöhnlich ist, perspectivisch. Sie theilet nicht nur Ungarn nach seinen vier Kreisen, und diese zu einem jeden gehörige Gespanschaften, sondern auch Croatien, und Sieben-Bürgen, ab, doch die letzten Länder nicht so genau, als Ungarn. Der ehemahlige Temeswarer Banat erstreckt sich in 2 Gespanschaften vertheilt, die zu dem Kreise jenseits der Theiß gehören. Ich weiß nicht, warum Jablonka und Lodomerien, pars regni Lodomiæ, und die Wallachey und Moldau, regna genennet worden? Die Charte ist zu des Herrn von Windisch neuen Geographie von Ungarn gezeichnet, und in Kupfer gestochen worden, von welcher ich nächstens reden werde. Es ist zu wünschen, daß die Liebhaber dieselbige auch ohne das Buch mögen kaufen können.

Ibid. ex Oseszejero. p. 133. Kniwe, kniwenk, Lithuanicum è Germanicum Kniwe, quod primo hoc sensu indicem sect. Apud Stremium, veniunt Kniwes, in Gloss. Jves-Lath. p. 723. eodem sensu p. 135. Lexicii: Diis P. in Versione Bibliorum Lithuanica, quæ Regiomonti Borussiæ 1739. impressa è, Walstiba, pro Regno, quod vox in eam Lithuanica, quam Lettica, Curlandi vox est, a Walla Lithuanis Wale, vrache, Gewalt, et Walsts, Lettis, Dominatus. Veteres Prussi habent idem in sua dialecto, quia reperitur eadem vox in eadem Versione vetere Græca Dinda, composita ex Widewalstibe, i. e. alterherrschaft, item Widsatybe, in Lithuanica Albrache, à Jatybe, macht, kraft, et Wis, all, alles, significans.

Idem. d. Curs. 28. Part. p. 217.

Geographisch-Politische Nachrichten von Ungarn.

Das Königreich an sich selbst, das demselben neun wieder einverleibte Temeswerer Banat mit darunter begriffen, ist 2790. Deutsche Quadratmeilen groß. In sieben Kreisen machet 630, Dalmatien, Croatien und Slavonien machen 870. Quadratmeilen aus. In Estat 1776 gebracht 3,170000. Menschen, unter welchen in den Tabellen 32949 Juden vorkommen. In 65. Städte, 376. Marktflecken, 8548 Dörfer. Es ist also ein mehr schlecht als mittelmäßig angebautes Land, denn auf 43. Deutsch. Q. meilen kommt nur 1. Stadt, auf 7. Q. M. nur 1. Marktflecken, auf 3. Q. M. nur 1. Dorf, und in 1. Q. M. sind nur 1136. Menschen, also nicht einmal so viel, als in der Churmarkischen Provintz Teltow, welche in diesen Tagen berechnet habe. Die bevölkertste Gegend war nur ungefähr 2700 Menschen, Ofen nur 2163, Pesth nur 13550. und diese Städte sind die volkreichsten. Ohne das ehemalige Temeswarer Banat sind in Ungarn 1991 Roemisch-katholische, 1274. nicht unirte griechische, 1015. reformirte, und 180. Evangelisch Lutherische Pfarren. Ungarn besteht aus 4. Kreisen, und diese in 52. Gespanschaften abgetheilet.

Vide adnexam hic Tabulam.

Curs. d. Part. 7. p. 142. Jero gruden Estrones se in aby regionibus pro Livonibus venditare, quemadmodum stephicenses pro Rosh. Der Fatüs, et Lusatios se nominare saxones, arg. Curlandos promiscue

Livoniæ adnumerari. sed Plesicum ñ pertinet ad Holsatiam, nec Lusatia ad Saxoniam, neq. Curlandia ad Livoniam, nec Esthoniam ad Livoniam, sed ambæ regiones vicinæ sibi esse, constat.

Curs. 5. Part. 41. p. 336, anni 1777. Berol. 1778. Parienta 158. Ham.; Turgenev. Correspondentes ad 3. Oct. h. an. continet relatõ gradã de Regno Hallico atq. Lodomeria cuius ex regnorum portui gne cum ea, quæ 30. Octobr. h. A. Lemberga urbi transmissa fuit congruit. Non equidem scio, unde ea fingatur ad memoratam Epheridem; a me quidem fuit postulatum, ut eam ad Geographi ca quidem adhiberem, non autem ad relationes hebdomadarias. Quia vero hæc circumscriptio rarum fenestrata ē; hinc memorabo meam relationem ita deinceps esse: 254. Civitates, 57. opp. Flecken, 6395 Pagi. Catholici, Graeci, Protestantes.

mares 1, 221, 038 capitum.
fœmin. 1, 215, 558 —
Judæi mares 71, 281 — Infirma 2, 580, 796. an.
fœm. 72, 919 —

Numerus dictus atq. oppidorum recte respondet Chartis Geogr. sed inter pagos referri necesse fuit præsentaria quoq. Pfarrey, atq; Loca cuiusdam alicujus atq. honorum parochiarum, quorum copia Pagorum aliorumq. comprehendi ñ pt.

Curs. 7. Part. 43. p. 341. Jam in Cursu anni 4. et 5. harum Chartarum Hebdomadalium, de numero Locorum atq. Hominum in Galicia atq. Lodomeria, pro ratione relationum cuiusq. temporis, egi; recenter autem duæ diversæ configuratiõnes mecum sunt communicatæ, quarum altera vero similior, quam altera, videtur. Vixere eiusdem hæc Respubl. 166. Cities, 82. Oppida, 619. Parochiæ, Pfarrflecken, respective p. 3674. Parafien, Pfarren, v. Kirchspiele: 13523. Pagos, et alia plenariarios nominibus appellata loca, 1, 69, 776. Christianos, et 19, 878 Judæos, universe 1, 851654. hinc continet. Jam ea, quæ sunt longe minores, quam illa, quæ ante aliquot annos publicata fuerunt, præsertim 6, 991442 hominibus minus ea exhibens, quam tum fecerant. In principe civitate, Lemberga, et in nonnullis civitatibus, sunt, secundum eandem relationem 32966. Christiani, 6396. Judæi, universe, 20062. hinc

Curs. 8. 1780 Part. XI. p. 73. seq. ubi exercen. passim è, p. 65. Polnische Anmerkungen und Betrachtungen über Polen. Ubi magnæ Lodomeriæ, e cuius chartis hæc exhibeo, finitur casus: dem recepte in se habere, quemadmodum publice ferebat. in da Polonia parte, quæ ante aliquot annos Portui Austriaco cessa fuerat, 2, 665048. hinc finitimi numerati; id quoq. verum esse, in ea parte maiorem hinc numerum respective finitimi, quam hic certis Poloniæ regionibus dicti virium: atq. ita, pro ratione magnitudinis, inter, in iis, quæ nunc Polonia et Lithuania possidet, regionibus, 9, 327, 665 hinc esse. Hæc inexpiscata inquit summa fundatur in ea hypothesi, cuius loco certiorem fuerit optanda, quam Varsovia præstare facile possit.

Curs. 8. Part. 15. p. 113. seq. Hebdomadariarum harum chartarum specie. 9. f. imo 10. 1 dixi: Aiunt Varsavienses de numero hominum in Polonia atq. Lithuania deperiri facile rem certam habere posse: sed mihi ab eo tempore relatum è, autem id non facile consequi posse, neq. revera certum habere: quod equidem credo, quidam, quæ in se non sunt difficilia, tantum abest, ut impossibilia sint, ut hæc tu

Cepol.

Regnbl. pro tradiezna sui constitutione, nutras dissentaneq habere
atq; ideo omissum iri. Cero affirmatq, Nobilitatem atq. Clerum nec se
neq. suos rusticos, ut commmerentq, admittere, nec unter Judeos in
ris computatum posse. Quitum quidem certum computum, am mi
coepisse, sed propter adhibita obstanta, quod probatq, non fuisse
consequutum. In subsidium quidem tabi, a tyro tempore Dominy tu
bulata in Galicia atq. Lodomeria commmerationem hominum, Lo
rum, atq. Baronum demandavit, quam sive unstra veritatem, si
ve unstra arbitrariam mutationem publici unq fuit, certam pro
portionationem, atq. per tranc contoi quotidiam educere, quae to
mines in Polonia fiunt. sed illa quidem computationq dromha
tio nimis est varia. Primum ferebatq, 2½ trillione numerato
ee, postea correctiq, 2,580796. tunq indicabantq; deinde fama fui
Christianos marce, 1112442 et femina 1093911. universe 2105758
reperios; alia vero relatio tulit, Christianorum 1665776 tantu
atq. Judeorum 195878. ideoq; unius q̄ 1881654. confecisse,
et anno 1776. in Polonia, subsidio praecedentis calculi comparat
declaratum est, in Provinciq, Domui Austriacae cessis numerato ee
2,126000 tunq, 182. Civitates, 118 arces, 5638 Pagos, 418582. Domos,
5255 unotas. Loco adsumtum fuit, anniq 1773 et 74 accurate
calculatum fuisse, Austriacam Poloniae Partem efficere 2700. Ju
dataram Hordeum viaq: berage 2700 Quadrat Meilen-Weges;
esse, et residua, Poloniae ac Lithuaniae provincias 15300 Quadrat
rum Horarum vias continere, atq. hinc priorem provinciam
ad residua se habere, ut 1. ad 5⅔, sed, quoniam ha tunq ferace
ac populosa sint, quam cetera pars, tertiam proportionem 1. ad
4. adsumendam. secundum proportionem 1. ad 5⅔ haberes actum
Poloniae et Lithuaniae 12,047,233. tunq, 1031. Civitates, 668 arces,
31948 Pagos 2,371967 Domos, 29778. unotas: verum intra po
portionem 1. ad 4. habere tamen adhuc Regnbl. 8504000 tunes,
728. Civites, 472. arces, 22552. Pagos 1,074328 domos, 24020
unotas.
Facta est et alia calculatio, hac ratione. Galicia est 2700
Q. H. Viaq magna, atq; contigit 2,126000, unde gradui Q. H.
Via 787. Civites. Hodierna Polonia et Lithuania continet 15300
Q. H. Viarum amplitudinem, verum ⅓ minus populosa, quam
Galicia; dicitur in Q. H. Viam tantum 590 Civites computando
esse: ideoq. habet unsa Regnbl. 9035500 tunq. sumatq adhuc in
Po. Partis. pro C. Marcii unstimata summa 9,327668 hominum
quae calculatione quotidie educta est; ita habebitur omnigena com
putatio in compendio.
Mea opinio citra hanc rem, habeo melioris indicio, hac est: assum
tus numerus 1074328 Domorum, proxime vere accedit. si
in 1. dominum ans in 1. focum 5. tunq computentur, educent
9371640 tunes pro Polonia et Lithuania, qui numerus a pri
ori 8,504,000. tunum, valde parum differt.
+ Pub. v. 78. In Polonia et Lithuania, scitis, ut supra statuit hypo
thesis 1,332,588. civium. si ex his 15 tuis adsumatur, in tenera
Monarchico imperio, exercitus 102,502 virorum constituipos
sit.

Curs. S. Lus. 42. p. 337. In praecedenti 41. Partis tabulae dixi, secundum Lembergi
nitri subministram relationem, in Galicia et Lodomeria 2,580796. tunq numera
vari. Hae summa adhuc maior est ea, quam Curs. 4. p. 314. in dubium vocavi
et cui

.Lidi hoc regno vere finiti calculo tantum 1½ trium millionum cardinei. Reperio, quare non recta fiducia constet ergo summam tantam. atq; Locorum, quam ex recto Domini Austriaci experimur. Et hoc opera pretium, hac tam differentes summas pro harum minore vel maiore veritatis similitudine explorare. Dr. Moller Ingeniarum Locumtenens Varsovia, commemoratis An. 1773. Partem Austriacam cum Polonica ad 2700 Quadratas Horarum Viij, quæ pro 1350 Germanicis milliaria Quadrata simili possunt, i.e. hanc in unum milliare, Germanicum datum tribuunt. Imo vero hæc Pars non fuit ita ampla, quam postea facta erat, Quadrata efficit. si eam pro Charta Homanniana Silesiæ et Lodomeriæ, Norimbergæ 1774 edita, putemus, et partem regni orij orientalem, quæ postea accessit, addamus: confinia ea circa 1540 Germ. mill. Quadr. In hypothesi primæ magnitudinis, veniunt in I. Mill. Q. 1820. in secunda tantum 1675. bonæ. In casu primo, populositas esset admodum parva; in casu altero, longe minor, quam in Silesia: et tamen adhuc videretur admodum esse magna.

Ibid. Part. 44. p. 753. Dicy dicm docet. Referre mihi, Chartam Geogr. quam Abbas Liesganig de hoc regno confecit, ab eodem ipso in formam minorem esse redactam, et eius circa, quam Kempelinus circiter adhuc 1200 mill. Germ. Quadr. efficere, postquam 1776. Polonica propc 180 M. Q. restituta fuissent. Hic tam esse multo minus, quam mihi in Part. 41. huius Cursus a me calculata magnitudo; si autem illa dimensio recte est, Galiciam Regno Borussiæ nequaquam esse æquari, ac tum, secundum indicatum Hominum numerum, 2150 capita mil. Mill. Quadratica Ve. Brenda essent, atq; populositas non tantum maior esset, quam in Borussia, sed etiam quam in Silesia, quod vero simile non est. Cum autem sciam, aliquid vero simile non videri, et certum esse posse, meq; amicus quidam Viennensis asseueret, indicatum numerum Cibiniensium, Oppidorum et Pagorum in Galic. et Lodom. plane accuratum esse: optem sane, ut omnis indicatio populositatis in futurum confirmetur. quæat.

Ibid. S. Part. 39. p. 320. Germanica Communitas in provincia Venetia. Verona et Vincentia, ita recitat Fratr. Orat. Dincs. Unzar Watar, dear wunne Himele: sai dorkanner eur halgar naamen. kem, me eur Raich; stai bar jart bele, bia in Himmel, asho at erda: gheb ur heire unzar proar izen allen taghe; un wor, gheb ur unzarre schulle, bia biar worgheben denn, da sraime ur schullek, und laser ur ner wallen in pööshe dink; un bauter ur Wein finsten, un wunne Teiwele; a so sait. Dentra Italo, rum idiotismo, ita sonat: Unsar Vatar, dear wunne Himmele: lay dorkanner eur halgar Naamen. kemme eur Raich, stai war jart welt, wia in Himmel, a stia as erda. Gheb ur heire unsar proar isen allen taghe. Un vorghet i vorghebi, ur unsare schulle, wia wiar vorgheben dea sa staine ur schullek. Und laser ur ner fallen in döse Dink. Un bauter ur Wein finsten, un wunne Teiwelle. A sa sai s.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Documenta ad Reminiscen Protestantium in Hungaria cum R. Catholicis, secundo post lapso tempore tractatam pertinentia.

Litterae Christophori Episcopi Viennensis ad Protestantes Hungaros.

Illmi, Spectabiles, Magnifici, Prud. Circumspecti, Domini DD.

Regni Hungariae, Augustanae et Helveticae Confessionis et Ordines.

Quod inter tantos Praelatos, cum minimus DD. VV. licet accedar, in facie etatis, neq; expectatas, sed charitas, et experta pietas diversorum et veteris provocatio Deum enim subsequentibus conferentis, et tantae obligationis memor, radicem Pannoniam, dehinc ingratam Ecclesiam, quod plerae alia Asiana regna; eam Optimum hoc nem protraxit, deprecatem: Romanitatem; praecipuam a recuperatam fidei superstitionem pro modulo demonstrarem; placuerunt quidem explicationes, sed privatae, Romanaq; populo ignotae et incommunicabiles indicarunt: adeoq; publicam a me, ne scriptam, earundem declarationem per varias vias devices postulaverunt.

Quamvis eam veritatem coelestem, veluti cibum desiderissimum, et a Deo adeo gratis acceptos, ac pro omnibus declinatos, nulli prorsus humanae mensae liceat subtrahere aut differre: ne in ministerium, et ab multis accidentalibus infirmi defectum sub tot Romanorum diversa constitutione ac competendi pluribus decipiant; summum DD. VV. Deo, sibi, et mihi faciens officium, si ali, quos ex captionibus cognis vestris ad secretam meum conferentia disponi, vigiliabita eam cum Viennensibus Collegis secreta computabunt, ejusq; ita ad utrumque gratum vestem ita meum in occulto gerent, ut de superiorum adprobatione, absq; mansed stedio periculo, pro communi utinq; pacis reparationem et Reminore publice apponi valeant.

Non è quod horum Officiatum verborum excusationem formideris, cum sibi neq; de laboris tenuis communi bonorum appetentia, neq; de sua libertate aut servitute, neq; de negotii necessitate, aut practicabilitate valeam dubitare. Non de appetentia; quia operamentur rogat et insti a Deo et timbus. Non de libertate, tuam enim ipsis Aug. Confessio circa Evangelium a deo sollicite provexit, ut ob eam unicam sese a Romanorum Episcopum obedientia recedere debere protestetur. (A) Non de servitute; do enim verbum, quod quidquid quis vel (A) origine. cer. scripto conferendo protulerit, nulli moratum, neq; etiam Lutheri, eorum horum alterutrum aperiam, amegrem ipsi Deum deant consensum. Facile ostenderem me fidem hanc aliis Protestantibus Regis mei neq; servasse. Consensum vero ipsi eo neq; respondere scient, quo per contractus veterum Pannorum de servitute sua Pannonis admodum sim asserti. Non de rei necessitate. Non etiam apud Hungaros nunc verum est, quod Germaniae Status tam Protestantes, quam Catholici Anno 1557. per Recessum Imperii ex verbo Dei, ac post factam Confessionem Aug. emergentem veritatem hujus rei declararunt: Pertendo quidem a compositione negotii religionis in solum temporalis, sed eam aeternae felicitatis, et animarum salus dependet, tanto magis sibus hujus peregrinationem meretur et opus habet, neq; circa illum enim alterius sacri Romani Imperii nationis Germanicae factura, longior mora est adhibenda. Non de negotii practicabilitate; praeterquam enim quod eam rerum Imperium duxta diera approbat, tractum quoq; est, quod nunc circa fidem Christianam apud Indos, Indos, Barbaros invicti valuit, quondam apud eos, qui per mare eundem baptismum

b ad ante

vrile Christi iam ferme intrarent, mysteriaq; omnium difficiora
et sub gratiose primis conciliis adeo impugnata, maximiter ampte-
ctenty? nisi supponatis, quod circa illas Evangelii veritates, gras dispo-
mus, vel mutata sit credibilitas periclina, vel sublata ab omnibus nobis
& portotica judicandi vocatio; vel extincta in Deo antigna erga nostra
misericordia. Verum, quia potius cum Apostolo credibile, quod Deus vite
omnes salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire. (B) Veritatis
(B.) 1. Tim. 2: 4. tuq; per mittere ad conferentiam, nihil dubitantes, quin ubi duo vel
(C.) Matth. 18: 20. tres in Nomine Christi congregati fuerint ibi in medio eorum. (C)

Non deterreat, sed potius accendat gratiosum scholasticarum in de-
excrescentium ministerio, quia neq; Apti, imo neq; Xpus veritates adeo ma-
dice et vice manifestabiles esse censuit, cum dixit: Multa habeo vobis dicere
(D.) Joh. 16: 12. sed non potestis portare modo. (D) Magna sane efficeretis, si nitet rot strovertia
scholasticorum, duas v. tres, et grandem multas, quas indies vetro scholastica Ecclesia gene-
raret, inepta verbi divini veritatem, principalissimq; Doctorum retrodentium
nobiscum solide compareretis. Sic enim tot Apostolici viam insalis patris ex-
tiberetis. Quod vero plurimum displicuit vestrorum circa Cippum pro Sem-
pre cum Romanensibus disputatem in Imperio vivenetis: hoc ego per ip-
sum scripta, scitq; tu personarum revelationes manifestationes? ex mea
attendam; quod vero ubi et vos disposui fueritis, ipsum ex sese, ut me ac-
cusatum, vobis aperiem. Si apprehenderitis, quod totum in adeo multi, sed ab-
rum plures erunt, qui libellis turbabunt de clamoribus tam tuis, per
pendite, quod et vos Apti scitissimi, despexerint, desperaverint: quod m
dagandis, magisq; manifestandis veritati deservierit, quod memoratis
arrisis Parentiores Germaniæ adhuserant; quod in salutarem hinc prod
pacifica dogmata publicandi pro eo tempore offerant, quo post lapsum
generis humani. Ecclesiæ Lemovicis recognoscerem, communi fratrum ac
exoritte memoratis libellis et clamoribus Xpianum Gemmi frenis impo
situm. Deinde si pridem lento simplex Monachus motu proprio mihi
saxoniæ Electorem, plurisq; potentes Principes aggredi intrepidavis-
multaq; prothus Jurisdictione sive sacerdotii sive Ecclesia regendem
Coronatis praditos sub solius Evangelicæ libertatis et vocandi gra
tia omnium omnino Confratrum suorum Xpianorum vobis Evange
preces et fulmina convenisset, adhuc ut minimum diversa a fulmi
nantibus Confratribus congregationes instituerer, Quidni nunc viri Ju
risdictione inter suos ordinaria dictaq; adeo gravi commissione auctor
sati plurorum tantates exhibitabunt, ut libuet sient omnino Gem
pastor, sic ad unum quaq; ovile omnes reducere satagent: ut Jesum
Apostolum nos Patres observantem per nomen Dei nri Jesu Xti, unde ip
(E.) 1. Cor. 1: 10. licamur omnes, et ne sint in nobis schismata, (E) neq; ad disceptione
(F.) Gal. 5. gressum qui tabia agunt regnum Dei non consequentur. (F) Ut Roma
nenses sicut se ipsos diligendo, sese liberent a morte eterna, Cruciam
(G.) 1. Joh. 3: 14. qui non diligit, manet in morte. (G) Ut propriam patriam liberent a cele
Civili, a barorum rapinis, a rebellionibus, a mortibus crudelissimis: Ut
(H.) Rom. 15: 5. denique sapientes in alterutrum secundum Jesum Xtum unanimes
uno ore honorificemus Deum, (H) in una gloria celesti et in una cade
Ecclia et pace terrestri: Ita exoptat, itq; hisce mihi gratissime per novem
decim fermè annos Negotio aggregatus, ubivis in sui Negotio solicitat.

Illustrem Strenuum Magnificum Generosum Eruditum
Egregium Dnum Vicem.

Leyprony 8vo Decembr
1687.

addevotis obsequia

Reverendissimus
Christophorus Episcopus Sinensis.

Transumptum ex Impresso exemplari:
cui non statutum Typi et sua Xtis
manu altitum erat. Leyprony 17 Sbr.
15. 9bris.

† Grafi. Honorabiles ac circumspecti Dñi et Amici.

705

Grafis, Honorabilibus ac circumspectis Dñis et Amicis de Evangelicorum Sopronienſium Committe ad proprios. Sopron. †

Cernendo quidem ex adiuncta Copia Caſarea Regia ſeu Plenipotentia mihi conceſſa, ad omnem pareat, tum preſentem Rebellionis, tum ſimiliter Herſeruii Hungarici circa plenam et radicalem ac perpetuam ſine mora et abſq; vllius Partis conſcientiæ ſcrupulo, vltro citroq; tollendam, et tam Dñis Radicantibus concedendam, Proteſtantium Hungarorum in Eccliſis maneriis, publicæq; Religionis exercitio confolationem, ſalutiferam ac humillimam Inſtantiam, tum etiam ipſiusmet Augustiſſimi Dñi nri abſoluta Reſolutione, eandem omnibus illis, et ſingulis fidelibus Hungaricis Proteſtantibus Vaſallis et ſubditis ſuis ſubito procurandi ac concedendi, gratiſſime huius nſq; ac Ecclſiæ patriæ media regnitas ac Rebellia per ante memoratorum Religionis Gratos Ordines cum ptera ad Eccliæ veritatis et conſcientiæ apices tractatio, ne per ſedecim annorum ſpatium ſucceſſive elaborata, an eam ob, ſua mea perſona ad ſyd ab vltraq; parte Requiſita perſonaliter diſcuſſa approbaturum, et ſaltem quoad ſubſtantialia Rhetoricæ Eccliæ ſuprema Patris noſtri acta approbata, cum vltroneis approbanda acceptaverint: obligat me ſane tum conſcientia, tum gratus Pleni. Ordinis amicitiæ extremitas, ne in modo hæc Grafis, Honorabilibus, ac circumſpectis DD. Vris hiſce communicem rogemq; ut eam Eccliæ Centumſtibus, Sinſienſi et Kuttenſi, nomine meo communicare velint, verum eam, ut me iſdem paratum dectorem ad componendum ſine mora, illoq; tempore de loco, cum dictis omnibus et ſingulis ab vtraq; parte expeditis originalibus et declarationibus, ſcriptis a perſonis illis, gratos Eſdem DD. Vris, dictisq; Communibus Sopronienſibus deputare placeat. Opperiar brevi fortitudo et facilitas ſuo ſanctum, item alterna, manibus palpemur. Subeat vltroq; citroq; tempus et locum Gratum cum Celſiſſimo Principi Regni Dalmatiæ ac I. K. P. Principe conferre, illucq; deputatos pros abſq; vlla Glentium Commutatarum perditione transmittere. De reliquo dñe protectioni vos commendans maneo

Grafarum Honorabilium ac circumſpectarum

Dñarum Vrarum

Scalæ in Styria

d. 16. Junii 1691.

Pro omnia officia paratiſſimus

Comes Joannes Comes Scalæ

Grafi. Egregii, Honorandi et circumſpecti Dñi mihi obſervandi. Salutem et mutuam benevolentiam. Illuſtres ac Celſiſſimi Dñi Comes Scalæ, ex benigno ſuorum Dñi mandato et annuentia, ingratiſſimo ſcripto Gratos DD. Vris, ex mente eiuſdem Dñi Comitis iisdem DD. Vris communibus in ſerium intelligere, huic vb cum Gratorio Dño Comite ita concluſimus, ut eodem pro die 25. currentis in Arce nra Kis Martonienſi pro eodem die Eademq; DD. Vras per certos ſuos deputatos, ut ex adverſis Libb. Articulis Circa Proteſtantium deputati ini plenius et intellectius comparcant. Pericq; Gratos DD. Vras hiſce repriendas duximus, quatenus ſalutari hac dicti Comitis intentione perceptæ et ad unguem penſitata, ac ſuis quoq; Statibus Ordinibus hoc in paſſu benigno conſenſu in conſideracionem ſuorum, certos e medio ſui deputatos ad experiendum Gdñi Dñi Comitis Sopronem pro Gratorio die et loco hinc expedire velint. Cereterum ab iisdem DD. Vris eatenus me opportune Gratorum ſignificatum ſuperius dem. Gratos DD. Vras dñe ſalvaſter nicolaus Kismartonius

d. 17. Junii Stirz 1691.

Pro omnibus DD. Vrarum

Gratis Egregiis, Honorandis et circumſpectis

DDnis N.N. de Eccliæ Sopronienſium Communitate nobis obſervandis

Servitor

Paulus Eſterhazy

Vera vid. apud Lengyel p. 506. ſqq.

Gratio Funebris

In solemnibus exequiis spectabilis ac Magnif. Dñi.

D. Petri de Keva,

Imperii ac perpetui comitis Cottus Thurocensis, Dapiferorum Regalium per Hungariam Magistri, Sacrae Caes. Regiarumq; Mattheae Rudolphi II. Matthiae II. Ferdinandi II. Confiliarii, nec non Divae Regni Hungar. Coronae vtq; ad mortem Conservatoris fidelissimi, S. Dñi Jesu gratiosissimi. II. Habita in loco sepulturae eiusdem et maiorum, in templo Martinobolitano Cottus Thurocens. 17. Julij, Anno Dei Hominis M. DC. XXII. a Rapha ele Hrabecio, Ecclae Dei ad aedem D. Helenae Ministro, Venerandi Conventus Decano, nec non vicario antae Kevarianae Commorante. Edimeta è Valedictis Eiusdem Dñi Petri de Keva, evocatori. Cassoviae, ex officina Typographica, Danielis Schultz Borsphen. Anno Dñi, 1623. in 4to. ad lit. L. 4. ie pleni. II. in nomen cum tit. et Dedicatione, ad Spect. ac Magnif. Dñm Francij de Keva, Seniorem, Imperiumq; ac perpetuum Comitem Cottus Thurocen. Sacrae Cas. Regiaeq. Majtis Dapiferum, Patronum S. qui eidem jure hereditario in honore Imperii Comitis successerat, gratiose fuser. Post Dedicatoriem accesserunt carmina, et primo gratum commendatio Francisci pro curato monumento, Georgii Fejta de Kakova, Vice Notarii et Assessoris Cottus Thurocen. Dein Epigramma in Arma, Rosas, extremas duas rubras, mediam albam, et coronam, Illustris et antiquae familiae Kevaij, Stemma gentilitium. Aliud item eiusdem generosi Danielis Hrabecii, p.t. Spectabilis ac Magnif. Dñi Francisci de Keva, Seniorii, S. ab Epistolis. Litera C. as ita in Latino Anno Dñi 1609. vidimus regno ibi exceptum Illustrem Comitem Aegidium Illyeshazi de Illieshaza, Palatinum, patriq; Arcanum mox fidissimum: Deinde post Illustrem Comitem Georgium Thurzo de Bethlenfalva, Regni similiter Palatinum. Non longum post tempus diserimen vitae, dum res Hungarica in magna positae discrimine, virum prudentissimum et fortissimum suffragiis Statuum Regni tumultuante, magnis opus habentibus, subtraxit e vivis Illustrem Comitem Stephanum Forgach de Ghymes, itidem Regni Palatinum. Paucidem ex exterra e gremio patriae Illustrem ac Magnif. Comitem Emericum Thurzo in flore virentes, magnae spei et expectationis virum. Petrus Baro de Keva natus 8 An. 1588. 2. Febr. in arce Hatvan, Regis hereditarijs adscripta, Patre Michaele de Keva, Comite Cottus Thurocensis, Janitorum Regalium Magistro, nec non Sacr. Caesar. Regiarumq; Mattheae, Maximiliani et Rudolphi Consiliario; Matre Domina ac Magnifica Dña Anna Bakitsh, de Lak, Filia Magnif. ac Magnif. D. D. Petri Bakitsh, de eadem Lak, qui postquam septuagenarius, Turcarum Imperator, Viennam Austriae obsidione cinxisset, fuit Dux exercitus Caroli V. Imperatoris, Anno 1532. Jeriam ad Kevarianae Seriem, ex eiusdem Archivis facillimum esset ad annum usq. 1296. deducere, quod tamen brevit. ad Comites Merkii deducta è, hoc ordine. Comitis Merkii filius, Thomas Keray, huius Elias, agno Nicolaus, post Michael, Ladislaus deinde, item Ladislaus cognominis, cui Franciscus, primus, ut videtur Comes Cottus Thurocensis, alias vacante officio, Regni Hungariae Palatinus et Locumtenens, tum Michael, pater defuncti Kevaij. Huius uxor Domina ac Magnif. Maria Forgach de Ghymes, Spect. ac Mag.

Emerici

Emerici Forgach de Ghymes, Egrien. Strati. p. filia, qua Anno
1596. et. 29. Festo Purif. Mariæ Divin mysteriis celebratis. filius
habuit 4. quorum unus Paulus superstes crescit in familiæ spem
et expectationem magnam: filias 9. quarum duæ tm superstites,
Judetha Illustr. Comitis Pauli de Nadast, perpetuæ castæ Virgi-
nes non castos castigerei Supremi Comitis, Comitæ, altera Sophia,
adhuc virgo. Uxoris, mariti fil. Forgach anno maternum erat
Comes Nicolaus a Zrini, Croatiæ, Dalmatiæ et Sclavoniæ Banus,
Turcarum flagellum per Hung. Magistet, hui temporis
Hungariæ Hector, qui ad Sigethum occubuit. Primum domi,
sibi institutione usus, deinde scholis traditus, et gradum Anno
1574. Varadinum missus cum fratribus Andrea et Stephano, sub
disciplinam M. Thomæ Tabi. Inde in Gymnasium Istvanfiense mis-
sus, per triennium institutione M. Johannis Ulrici erudi-
tus est. Hinc Viennam, ad Patres, ut vocant transfretavit, post
in Academiam Argentinam, cum fratre Francisco de Keva seniore
discessit, ubi quatriennium vixit, sub Melchiore Lino, Beato,
vid Professore et Ecclæ Pastore, D. Joanne Pappo. Post, visitatis
plerisq: Urbibus Imperii, cultus redüt, quod Thesis nomine,
de quibus disputavit, et orationes publice habitæ, typisq: in-
pressæ testantur. Hinc 15. amnorum spatio Montem Jesuitarum,
non Ducis tm, sed et gregarii militis munia obiit. Adfuit
oppugnationi Strigonii, et Budæ sub Matth. II. Visegradi, Fileciæ et
Novigradi recuperationi. Reversus recte ad Albam Regalem cum
tanquam gregarius alienis uteres, sed bona propriorum militum
ordine Ducis adsumit. Anno 1598. post mortem Spectac. Mag.
Fabricii Keva Supremi Comitis dignitatem adeptus est. Pacifi-
cus Magnates Assessor Tabulæ Regiæ Palatini declaratus, et
perfecti in Actoris Judex in Appellationibus creatus tandem
in Catalogum Consiliariorum ab Imp. et Rege Ludovico II. adsci-
tus, modoq: Magistri Curiæ titulo honoratus est. Medio vero in
Tempora incidens Bethlenianorum, qua occasione a Matthia II.
Ducibus diversis tractatibus consiliisq: adhibitus, respublica nixit,
et Cremarii pari celebrarem impetrat, dum Tyrnaviam, Uyvar
Fileck, Vacium et alia confinia in fidem Cæsaris recepit. Re-
gneta ex arce Pragensi S. Regis corona Vos. postquam Imp.
Viratus sacra corona in Cathedrali restauratus fuisset, Petrus Keva,
et Steph. Illésházy ab Erdöd Comes Palatinatus, adhuc superstes tum, eam
dignitatem consecuti sunt. Mortuo Steph. Illésházy, Palatino, Dom.
Thomado, antequam publicis Comitiis novus Palatinus crearet, res
Hungaricæ administrandæ forent, gerebat, iamq: Senatus Consultum
Viennæ factum fuisset, ut Dominorum Uno superiores, alter
inferiores Hungariæ partes gubernaret, antequam Cæsar Vienn.
probaret, Petri sententiam proposuit, qui contrariam sententiam
fuisse, regnum, uti crediisset, ita gubernandum esse, Dominum
tum quasi exempti esse, quotidie regia Decreta, et ma-
gnas facile turbas daturum, affirmabat: sed opera fautorum
ad latus regis Consiliariorum opera omnia regni negotia admi-
nistranda esse dixit, quam sententiam, mutata specie, et Sena-
tus et Cæsar probavit. Inter hos cum duobus aliis Consiliarius
ad latus regium etiam Petrus delectus fuit, ut continuo regi ades-
set, scripta, ut Protocolon conficeret, apud Secretarium regium

Petrus

semper asserandum, in nigro carne suppliciantium, ma cum
carnifex superinde[m] fuerit dandis consideret, atq. carnificiarij pueri
singuli suis carnifici subscriberent nomina, ne fal. sin dare carnifici
in leges et libertates patriæ impingeret. Quod institerunt diu dixe-
rit, tandem antichristum[m] e. Is congressu et tractatu concordiæ in-
ter Ferd. Imp. et Matth. Regem Hung. pro sopiendis interbos hæ-
reditis controversijs per 5. menses Viennæ laboravit cum S.R.I.
Electoribus, Hippo Colonitensi, Brandeburgensi, aliis. Et in comitijs Ulm-
tiberi Limii a Matthia celebratis, pro perbello rotunda Christianis
bare, per Status et Ferd. Regis Hung. inter primarios sedebat,
res eo abtegatus adfuit, legationem de rebus deliberatus, ut cum Rex
Matthias plurimis actionibus interesse, consiliorumq. fere omnium
participem voluerit. In Bohemia quum Moresebines, ignaves,
eius furorem in Hungariam penetrare posse, relicta patriæ op-
pidis S. Corona versus arcem Iram Sklabina, vicinam Leopoldi
gra cum uxore et liberis tendebat, qui antegram pervenisset, in
via, audito superiorum regii partium victa, contrahebatur, reli-
cta ad paucum Andreæ retare liberis meretricis, et complicen ejus
protectis viribus Posonium redeuntur, et quum celeriore
potuit, Sigismundo Forgach, Comiti Palatino, nascenti motus
novitatem perferri curat, ne pergeret S. Coronæ fauti recte
persisteret, de sufficienti præsidio domestico, intra Constitu-
res, in tali casu collocando, cogitatu, atq. de quo ne
cessariis sollicite laborabat. Subministrandis. Tandemvo, dum
Principi Bethleni copiæ ito essent, in potestate omnibus, digni-
tatis et amplitudinis Palatini, tum in arce Posoniensi cum alij
non multis ex numero Magnatum constitit, ut par erat, ne
cessitas postulabat, respectum habuit. Ipse quidem cum collega
suo Formentum incrementi pro suprema lege habuit: a qua, li-
cet per primi ordinis, et Cæsari cariss. viribus potuerimus,
nec una die, pro receptione in arcem novi Præsidij, cum D. Collega
exceptis gravibus relictorum arcibus, sollicitaretq. dimoveri
te, et ad rei novitatem tradi in tim passus in è, sed eam celeri
nuntiatis eorum conatibus dimissionem optavit. At fatum per-
denti mavult, in celeribus Regnum. conversionibus nil modera-
tæ mentis, eam optimas tunc intentiones eludit, evertit, ut
cum Cicerone, ad Attic. Lib. 3. Ep. 7. fatendum sit, tempora esse in tam
ad medicinam, quam ad finem dolores. Maxima profecto cum pru-
dentia, et circumspectione istorum illud temporis elapsus navigavit
manifesti illic vix ingenii detexere de fera, insuperabili Ottoma-
violentia, quid aliud, quam tempestatibus obsequium necessitate habi-
it, quamvis in antiquis regnum terminis permanere, moderiq.
S. Coronæ fortunam; peregrinationem: / modis cibi Ottomanica studuit
fuit, licet in tam densa turbarum rebuta futurum aliquem exitum
certo videre difficile fuerit, tu aliquid disserimus S. Coronæ audere
posse, plagues; ut et continuo retro deinceps vicissitudinum series
S. Coronam fatigavit: / ne in hoc fluctu ambiguam personam ageret
in Conventu Noricensi dimissionem ab officio postulavit: sed hic
sententiam eorum, qui obedientiam obsequium a servo sibi debi-
ti pretendebant, ferre debuit. Illis, qui consilij auctores erant, ut coro-
e conclavi repositorij sui sacrario levata, in regni viscera migra-
ret, summa animi contentione, tuorum in vulgari prudentia quæstat

pendere

pondere, ptes tres hebdomades, allegatis regni conspitionibus, et terrore sui iuramenti, casus et periuria ab aliis ponendo resti-
uit, sed pro Conservatoris Patrie sui, et sua S. Corona fortuna a-
gens, nil pter odium et invidiam plerorumq. reportavit. Videbat enim regis Hungarici conversionem contemptatus, gloriosum sibi futurum iudicavit, si cebus omnibus subita mutatione con-
fusis, unico huic ad fidem conversionem errantis S. Corone ca-
pitonii viribus suis occurrere posset.

Affligior mutatõ Corone Vetustii accidit, quam Dñus Conservator solus retinens, fortuna celebratis pactionibus, multa opera impera-
re non valuit, potuit: sicer patriæ matris discrimen subituram se, pa-
tam profiteretur, gratia levandæ illius Corone S. mutationis con-
cessit usq; ad finem Conservatorii charibus: S. v. nullum assensum præ-
ret. At Dominicatum, S. Corone honoratissimum ordinem S. tale
fu. definiti quærebat familiares ipsius sæpe audivere: sua tempo-
ribus in gravem grandem Eclipsin incurrisse, et cum alijs
ad eadem catastrophen inclinantibus rebus pauitatis debitrici
sum fuit. Præterq. ejus enim non ad Coronam stabant mili-
tum ordines, accessit Conventus Strigoniensis calculus, gra-
ferentissimo Dñi Curia et provisio Corone, supra et ultra conserva-
torem ordinariorum annotationem commendata fuit. Hoc rerum
statu cum ea consilia agendo direndo. rentasset, urgentibus sta-
tus, voluntatem ab ea tabe liberam sibi conservavit: quam et
ipse Dñs invictam, et ab omni assensu levandæ Vetustii Co-
ronæ iuramenti literis suis testatus est.

Ex Eched tandem sacra hospitante Corona, dum diu multumq.
secum disputasset, an assistentiam Conservatoris munere dignum
persequi deberet, victus ad extremum, relictis in meta sua do-
mesticis, per magna viarum discrimina, insitatas aqua-
rum ebullitiones, animo obsequenti et demisso, sacratissimum illud
Corone Regiæ peregrinum sequitur: in alia de causa, quam ut le-
ge iuramenti exigente, de periculum, ut tempora futurum insi-
diosa, pro posse suo averteret. Hic, aere, victu, et hiemis consuetud-
ne mutata, accedente gravi partiali acuto patroxysmo laboranti
commiserando, de domesticis denique suis conceptæ anxietate, fa-
tetudinem suam dubiam et incertam reddidit.

Præter Commentarium de fatis S. Corone, et sententias Monar-
chiæ S. Corone, habuit sub manu Viridarium, S. variarum mar-
sacrarum, Ethicarum, politicarum vere pelagus, in quod exerci-
tationes, cogita, et themata congesta sunt circuter quingenta,
cui superstantem limam, annotationesq. addere in potuit.

In quinquagesimo quinto anno eum periodo consumens, et Trentini
cum sacra Regni Corona stationem, tentis per, dum de comoda eius,
post tot mutationes, in sedem priorem translatione, Senatus Regni pro
Comitijs sequentibus decerneret, habens, incidit in periculo-
sissimum et insanabilem morbum, acutissimam nempe sedem, cui
morbi ita fortissimi patienter, ne domestici moestitiam opinarent,
in ultimi Illmi Dñi Jasparis Wyestáczy, Comitis Cottinæ Trenchin.
et Lyptov. antea debo aegrotum visitantis, iam vero sub potu,
nam horantem Dentis, ad limen Conclavis, in quo S. Corona de-
posita fuit, S. Henry, hora 5. circiter pomeridiana, expiravit.

Elegia

Elegia Lugubres in obitum Petri de Keva

1. Petri Huszar de Zachar, Comitis Cottus Thurocz. 2. Joannis Kutkay, Juratj Notarii Cottus Thurocensis. 3. Georgii Tessinj de Tretram, Sedis Judiariæ Cottus Thurocensis in Appellationibus Juratus. 4. Danielis Strabecii, Spectabilis ac Magn. Dominj Petri de Keva Comitis, Supremi Com. Thurocensis, ac Equitis. 5. Pauli Szatadini, Ministri Eccliæ Tretramensis Venerab. Comitat. Thurocensis Decani, 6. Joh. Strabecii, Pastoris Eccliæ Dei ad Aedem S. Petri in Cottu Thurocz. 7. Ladislai Bartholomaidis, Ecclesiastis Betensis in Cottu Thurocensi. Post valedictionem Comitis de Keva, qui funebres vires morbo, limam adhibere non potuit, legitur iterum Epigramma ad Lividam, tale: Lividum

Nemorare pectora celebrem, bellog. togaq;
Illustrem Petrum, livide, cur lacerat?
Cujus virtutes pectoraq. gesta, Strabecii
Raptrichis studio docta Minerva canit.
Vere docta quidem, sed non phaleratæ, coloremq;
Fucata speciem, rem quia nuda refert.
Pascitur in vivis liver: Cæsi Leonis
Ossa potest quivis vorare dente canis.

Georg. Tessinj de Tretram, Sedis Judiariæ Cottus Thurocz in Appellationib. Juratus.

Anno 1614. d. 7. April. Spectabilis ac Magnificus Dn. Christophorus Thurzo, post agnitam et amplexam a Rhodes Dn. Evang. doctrinam gratiam, in gratiam consortis, fuit ille infamia, Thomæ II. ab Ex, Dñi de Monyorókerék filia, Vid. Agnita magnarum ararum, ter, Cantio funebris, in funere Ladislai Adami Eppi Nitriensis, lata a Joanne Szeged. pp. 53. Et katz Histor. Hung. Tom. 1. p. 117 ad An. 1614.; sua Anno 1604 nominis declinaverat, in eadem re, agnita fide, et invocatione filii Dei, longa phthisi exercitatus, et consabescens, obiit, sepultus die 26. May, Lewotschoviæ. Ex Diario Lavradskij excerpta.

N. Admiranda et memorabilis Christophori Thurzo conversio, ejus Historia, M. Stephani Xylandri. Vid. Solemnitas Evangelicæ Templi sive Sacelli Schraviæ M. Danielis Klesch, Pastoris in 4. edita An. 1670.

Anno 1617. mense Martio, Magnif. Dn. Stephanus Vesselényi, filius dei, humanitatis, honoris, Magnif. olim Dñi Nicolai Dersffy, socero suo dato, et literis de Spanfalva An. 1616. 14 Aug. manu sua scriptis ac sigillo roborato confirmato immemor, in Templi censent Ecclam sacrificulos Pontificios mundat.

Anno 1617. mense Junio, Confusio Eccliæ Sohrensis per Nicolaum Eszterházy, ac conjurem ejus fautu, ob quam Dn. Timotheus Kovary, Eccliæ ejus Pastor, Novisolium abscedere coactus est.

Eodem An. d. 29. Julij, Joannes Kloth, alias Lexmay, hujus Eccliæ Sohrensis, per Delfabel Eszterhazianam factæ, fax et tuba, ad ripam Vagi, infra Templum, vulneribus, probe 18. confossus.

Anno 1619. Mense Martio, Ursula Dersffy, primo Magnif. quondam Francisci Nagothy, tandem Nicolai Eszterházy conjux, cum primo mariti ea, quæ claves templi Sohrensis a R. Dño Timotheo Kovary loci Pastore, prabita Joanni Kloth, in Coemeterio Sohrensi arripuit,

fer

set, permissu divino ipsi examinaret, et inflexa finiret, tandem anno rotundum exacto, meritas, ni Lezabel, ni pietatis poenas et sanctegii, luit, in arce Veresmartensi. Ed. An. die 21. Febr. Sabra, per Comitem Emericum Thurzo, ad fidelitatem Principis Transylvania, occupata, ejecto Pontificio ritu, Andr. Michael Kirchpier, Palatinus, Pastor Eccl. Sabrensis factus.

Dictatica.

Infecta Latinum, parcum ope sacrarum in Agro Mystico in Hungaria sito, Dominicorum hominum.

Infecta Latinum sacrarum inspecti in agrum
Mysticum in Hungaria sua prefatis organa promptu.
Cujus dictatarum Nomen, quod ordine parum
Cum propria cuiusvibet litterate: Dua gregis esto
fabrilis Tarkos, adstrictus rotus in aurem.
Vaforiter fallax, Barany cum rectus ovilla,
Ex varam messem Mettinoch in Annis.
Bellus abstrusus, placidos violenter adortus,
Ambitione ferox, auri captator, et astu
Creatus gemmas abienab, ipse votare
Profanus, Pranata; sed et venerator iniquus.
Meritus nomen, vero cognomine Frustik,
Quota quod patria quibus restabitur eius.
Convenit ergo sibi sententia Patricorum,
Est dignus Cabalo, dispto cognomine gaudens.
Gemmit id solus merito nomine recte.
Nomen id omen erit, dedit hoc divina prouida.
Bel quis erit, quaso? Babilonius ille Deastex,
Christicolis veris hem detestabile Nomen.
Infandum nomen, dignum carbone notari,
Exitio dignum, dignum Cabalo perenni.
Sic quia Nomen Bel, hoc dignus nomine Frustik,
Adfuit, dignus fuerit cum nomen et omen:
Semper in orbe pius, coelisq. infame vatebit.
Sed felix, cui fuerit: vero ne nomine notum
Execrare quem pia quondam Ecclesia. Xti,
Cui mala damna dedit, depredans dogmata Xti:
Angelus infoelix Marth transformatus in album.
Beer mendax, Berros, cui est natura Moloffi.
Hunc alignor annos infamis Vogius exul.
Quebrius infatus, mordacis Petrus ungvel.
Insons Hankon, negram Vestemmus Skrinchon.
Sanctus Apostolus tuaior ieiunus et arcer.
Nichtam obscenus; sed scatzkius arte Philarcta.
Profanus demens, sacrata vesanus ab astu.
Crassus et Unbctam, phreneti, stigneq. laborans.
Divinus et salvus, nimis levis ore Bredens.
Hotko gravem simplex; sed nefas Kinesto proterens.
Gunther homo varius nimium, formatus ad ira.
Erebus Kepstratides, Hermannus Apostata stultus.

Seneca

Serrra Joperier, ineptus, mers, barbus, gaptuy Jgnis
Arabovsky Corydon, chotera thomapars ingens.
Et grotquot peperit monstrum Belius ipse.
Si apparebit plures, ubi conspexe laborem.
Contra tres figuis agat, mox audit litis amator,
/: Norfeus Etiam grandam appellabat Arabes. :/
Mos erat hic semper Lacedemonis et eius ammiy,
Libere ut ipsorum mata dogmata serpere possent.
Se qui opponebat, trebant litis amantem.
Hoc cen Claustra Erebi sugias, grium; salutem
Optas aeternam, grum vitorem nullus tradet.
Nam qui negant Christum, Christum inforemando sese
Atq; negant vitam, vitam instituendo dolose,
Hoc etiam proprium est ipsis, simulare modestos.
Mores; utq; adeo, ut si quem natura creavit
Mendacem, non sponte tamen colat atq; fegnat-
Mantem, sed moles simulare, et fallere docuit.
Id quod habet, vere se mentiri habere.
Spiritus haud igitur sponsorem exstat in ipsis.
Vesanus furor ipse pariter; qui promoret ipsos,
Posoris, ut primis Germaniam abire volentes.
/: Pagostatis. Sectis sicut ista quippe sorores: :/
Juvenibus ti propius accessit Sarcasin Hala.
Et licet si mente deries, se velle Magistrum
Jugeme veri; Witebergam, unusq; fegnaces,
Discere sinceram doctrinam, audire docentes:
Non credas fallent; credis? mox deijcient te.
Quippe licere putant, bona si intentio tantum,
Falso inesse, et promissa non stare posse,
Aut aliud sub ea forma si mente reservent.
Nam si etiam stant, tantum sparcomate vidunt.
Sercoream tibunt, postgram, Lictidem, inescat.
Ut redeces citius unum; possent adipisci.
Id iam, quod bene dico, multa exempla probarem.
Ego intra scriptos, sub illo sidei et conscientiæ fundamento, occasione peregrinationis meæ, in collectione stipis Academicæ, sæpe me multos animadvertisse Orthodoxorum calumniatores, cum primis vero Witebergensium obtrectatores, et horum defensores, qui suam orthodoxiæ veræ studiosi, illorum maximos contemptores. Horum numero ne fuerit etiam D. Bertos, Theologum Mum ordinarium, qui in publico Ecclæ coetu, occasione Textus Evang. Joh. 8. Civica Judicate, egit in gre contra hostes nostræ Ecclæ veræ, puræ Orthodoxiæ, in primis vero Pietistarum, hunc in modum dicendo: Reperiuntur tales qui contra pietatis Studiosos Orthodoxos Deos Italiosos, ore et calamo agunt, sed hi sunt Judæi, ex Diabolo, sermentarii, Pharisæi. Hi, patrum vero, ubi eundem convenissem, fassus est, se de Witebergensibus publice egisse, quos dixit esse Pietistarum Italiani, hunc inimicos, et quidem formaliter in hunc modum, audacissime, quod dixerim in cathedra publica, ea coram se fatear, de me de Witebergensibus dixisse. Illi impetunt vere pios et orthodoxos.

Vos.

sos Halenses, et the mihi, vbi ad eos deveneris mediocres calumnias Wittebergensium contra Halenses, innocentium Hallensium. Imo vero ipse privatim existimat, se intellexisse ex tribus primis ex fidedignis scriptis, se intellexisse ex tribus primis ex fidedignis scriptis, eum conspexerunt se contra nonnullos, in specie turpiter invectum esse, adeo, vt Antichristi me, et Diabolicos completare ausus fuerit. Verba singillatim scommatica, quibus in proximis scriptis Hallensibus asperse vita addictos turpiter polluit. Haec sunt quae asseruari dicta coram me. Illi, inquit, fatui, amentes, stulti, insani, sicuti; garriones, stolidi, Antichristi Diabolici sunt. Sic nominatim Virum Cl. D. Heynskovicium, et D. Cl. Ernesty, stultum, fatuum, amentem, imo ego demens et fatuum dicendo, taxasse. Dnum Gerneckium Lendae Rectorem, garrientem; et Praetantissimos Viros, Andream et Loescherum Confessionis Praeceptores, garriones ego me audiebat, nequitiae, scelestos, nihil sciscitantes, eo, quod Halensium obstarent conatibus, pro calumnia Veritatis veteratores pietate, compescendo exinvitabat. Ita Affo Stregova, 21. Martij Anno 1725. Michael Sokl. M. Si Halis revera talem pectem discerni, gratum hic D. et Cl. Dn. Secratch ostendit, tantum vidit Deus, intrigis omnino exui, ut pii, qui ibi studeant, vocentur. Quis ipsum docuit in tantos viros, tam innocentes, tantas calumnias evomere? sinite, vos, expectemus omnium horum rationem, quia in sunt propace, sed pro tumultu et discordia, et ut verum dicam, talem pestorem inter nos adhuc non habuimus.

Viava d. 19. 9bris Anno 1723. Gratiam et pacem Dni Jesu. Admod. Rde et Cme vir, Dne Confrater in Dno, et amice colendissime. Literam gratum mihi tuis scribendi officium quo detergi voluit Adm. R. D. Vra, gratiosis mihi Epistola me tuam per omnia delectavit. Gratias ago pro pia appellatione ma, terna mei, vere benedicta, facta; Gratias ago etiam pro communicatione illorum, quae de nova Bibliorum editione, et auctore illius apud vos circumferuntur. Gratias denique ago pro communicatione illorum, quae cuiqui de me sycophantae, praevis iniquissime, et praeter omne demeritum prenm. Compatior autem sorti R. D. Vrae, et charissimorum liberorum, utq. parentissimam aurem in novo hoc pro hospitio experiar, intimo corde voveo. Quantum attinet ad Dnum Behmium, verum de ipso quid indicium sit ille, qui ad Ven. Consul. Vim scripsit. Exploraverat ille, adhuc Norissii existens, quid molirer, et simulate, acta, si pace mea liceret, editionem Bibliorum. Decrevitne in re, certo agere. Nunquam miseram eidem intercessionem Ven. Fac. Elicae Witteb. ritibi datam, ad Proceres Eccliae religionis, ut conferrem eas ad promovendam editionem Bohemicae Bibliae. Quia vero tumultuosa pectio non permittebant mittere certas personas in oras exteras, ad colligendas expensas, in patria annuli, bus apparebat, qui tantas expensas facere vellet, quomodo posse, mus spei data satisfacere? Interim Behmius Anno 1721. scripsit, se habere comites, qui necessarias expensas sine collatura, pro ea demandatarum operis Bibliici revisionem; nunc, inquiens, abs te peto, per tuam ipsius, et Ecclesiae tibi creditae nomen, quin gen,

tes

tis mea sabuem retemeret, ut tras mihi symbolas gram
primum mittas, ut pro eas loco inferere liceat. scio enim te
dia lapidem istum volvisse, sotaq; temporis ingratitate impedi-
tum destitisse ab eo labore. Et quid mirum labens a N. Sto
bros mihi mittas, ut pro illa loco queam asserii. Ego ita qua
q; adnitarer, et Eccles salui consulere valerem, nisi ipsi Lutheri
quam N. Sto Wittaric. Anno 1720. impresso stigere volebam, et
in illa loco stare omnes, partim Calvinismo inquinatos, in
texer; partim a Sto ad alias personas deorsas, magno labore
congesseram; dumq; cuperet N. Tti Wittaric impressi editione
videre, illam q; rogasi; misit, et ubi textum correxeram, obtendi
Verum enimvero correxit ille sabem Jer. IV. y. 1. Esa. I. 22. Ezech.
III. 21. et pauciora quedam, quod ad Orthodoxiam faciunt, pu-
ritius atq; voces, quæ stare tuta poterant, et ad strategia
non faciebant, quarum nota facere mentionem. primaria quæ-
dam Capitum Prophetarum et Psalmorum ad Stum accepi,
davit. Postquam vero prodiisset opus, misi illud ad me, simu-
rigniens, te Judicem appello, ut prout grava adversi sententiam
ferat, an fecerim opere pretium. Interea habui multos,
non quod noluerim acceptare; sed quod subito corator meos pro-
segnebantur. Hypothesi religionis nostra, sicuti neq; erat recep-
tum, nihil veritii omnia, induxi. Ego his verbis attonitus, in
spem adde opus illud, et quod mentis mei tecum in religionis
religionis atq; nectaneos abigeret Calvinisticas, ingemui: Be-
tio autem respondi, me velle agere primum lentorem, quæ
viterim Deo agere, quod postea iam habeat Biblia dia defini-
vata. Atq; quem vero mihi mitteret opus ipsum, rogabat me
plurimis verbis, ut testimentum aliquod operi inseradde-
rem. Ego existimavi vino venditi quæri tradendum, passi
me frii inducti ad illam scribendam. Et quia aliud interim de
opere toto ferre non potui, ipse vero mihi promittebat, se
brevi Stum in V. Sto gradere velle, tale mihi judicium fe-
re in eodem mentionem Almæ Acad. Witteb. ne illa carum fa-
tis mea non habuisse videret. Dum hæc geruntur, redit
Gabis Stradsky, vicini Lectoris Liby. Sporgitz de me fama
Dum S. Stryckovitziana advolat, Orthodoxiam meam exptora-
turus. Obstupui, provocari ad actu Lipsiensem. Formulæ lau-
dationis dari solitas prodesse, et alias modis me a suspicione pu-
gari. Retu eam V. contudissem, in quo vivit vir ille, ut Lecto-
rem meorum scriptorum recordaret, et suspicionem de me sparsa
exueret. Retus eam ex illis, quibus eum confusserant, certior
de adversa Stryckoviziana redditus, me acerrime persingere,
quod literas ipsius produxerim coram inimico, illasq; hæresis
accusasse diceremus; textum eam Biblicum, per ipsum impie cor-
ruptum, affirmaverim. Insuper eam modis Wittebergen-
sibus, capitis q; lenii mei. Miseri, inquit, mors capitis inferet,
imperantq; Tribunal; quod istis modis mihi testimonia volumus
Prodi literæ in me invexerant, et famam iam undem infra
Horizontem gigantæam istiusmodi portam tocessent, tam-
en cum Achille apud Homerum, velocem tam citaridis gradibus
vix alius tamopere bellis respondere, dedi responsionem.

Dum

Dominj hec iam perferretur, antegram ad ipsum perveniret, exist-
mare ille mesibi iratum, coram tuo Dño Collegiate meo in me
multa dixit, minitavitq; mihi: jeiem, Zelum non conjungi
Aliarum sitarum Kapanicis, exsiccata loca irrigui; verum Deposij
coram toto Regno. Et quia Stradsky ille examinari se peteret,
ego ām privatim excusabam, dicens: Me legibus strictè jubentis
non obligari ad examinandos Academicos, verum ad Candidatos
Ministerij, vocāre ab aliena Ecclia gandentes: Stradsky ām tamen
instabat, se iterum Wittebergam et examini illic se subjecturum
id tu tace cum jactura mihi mei; et vicissim cum Collegis.
ego tandem precibus eius locum dedi, et dum examini praesi-
turum vero Zelus meus, minatus simul, me tentarem illum
examinare coram Collegis; jubere si examinetur coram pau-
cis Patribus; absq; strepitu, ne dum tam minutule ca-
pregāres sim ad aures Excelsi Ministerij antici perventus.
Ego irritatus his legibus, mortui Stradskium, ne prochè jubeto
in posterum me coram parere. Ille tu contra admonitionem datam, cum
Stradsky Collegiales utro comparuit, sed neq; examen meum, neq;
Cathedram pacis sui impetrare potuit. Reversatus tu, gravius
Examinatorem ipsi objecisti, mihi dedit. Mitto copiam illarum,
ut Ad. R. D. Vra cum aliis communicare queat, gratis et gratis
ego sim locutus. Domum et invocatum Deum, gravioda secura,
Visitavi vitam tabem Viri Dñi, qui me tormenti, mei mei,
cuius semper eram observantissimus, adspergere potuerunt?
Ubi coram Zelus meo congressus essem, ita me salutabat: Quod
amoris, mei causa, et conjunctionis literarum, quod tibi mecum in
te tecedit, Pietismi suspicionem tibi collegisti, ingenue dole; sed
apud quos, quaso? Vel certum ignaros, vel certe vicarios tibi.
In hac patherna tua Cyla; Ex quo, inquit, Theologia Dña a no
Collegio rediit, ita ferociebant adversus innocentissimos quosq;,
ut tantum crederent, multis literis Pontificium ab eam rem
Primatum, quo et Pietismi infectatur, et Bibliorum editione
Vitamen redderet. Mihi, quod fatear ingenue, in mariam
actus videbatur. Laudatissimo huic suo, ut sibi placebat, Zelo,
amoritatem consensionemq; tuam, instanter quo exebat, adhibita
commendatione, datorum lese operam, atq; omni studio procuratu-
rum, ut ne vestigia Zelotici nominis, et segnaciam in Evangelio
superstent, quamplurimum Religiosa illa contestio diuersa, sibi-
et suis finitibus, si non ita confidit, pottus data fuerit, signi-
ficarem, nescio quem, agendi, atq; excusandi mentes inveni-
tissimas. Quod non addo, quibus me acriter perstringi, ver-
bag; mea, quibus dicebam, ipsum apud multos esse in ampliss
Stradsky odiis; nec enim aperte Pietismum profiteri, ita detor-
quet, ut nihil obscurius comicium; Pietismus est, inquit,
sensentia omnium execrum et vitiosum, quem negl clam,
negi palam, tanquam pestem diabolicam profiteri volo. Si
vero vitium hoc mihi imputare videri, quasi quod clam
Papagem. Multum è profecto, dictum sceleris ita muricare.
Ecce ego excusabam ipsum coram aliis, ipse vero me increpat,
et dum ego moneram, Pietismum ita cognati, si apertè Pietis-
mum profiteatur: obiicit ille, mihi per ambiguitatem alii,
quam Hermeneuticam, quod statuerim, ipsum clam profiteri.

Pietis

Pietrowsky. Lugrebar ain de professione, gnaghi ex ore, ñ ain de
actis conspiratoribus Orthodoxorum, tanquam viris arma
rioribus, Pietistarum excusatoribus, Lutherani nominis hostibus,
tatoribus, et alijs, quibus Pietista etiam dignasi possunt. Jam
obrixe peto A. V. D. V. et ac. bonas Eccles, cum quibus mihi
meas, quæ Deus mihi illatas communicaverit, loco obstringi
dicent in timore Dñi, quorundo Deus in ordinem redigat, ut
dnos. Non obesset, ut pro familiaritate illa, quam A. V. D. V. habet
cum illo, perquirerent, cur Ecclesiam Lutheranam in N. T. quam re
gatu ipsius in Bohemica in lingua transtuleram, altera manu
in Epistam ad Rom. ipsius eam rogatu, quæ N. Testa. Nürn, ñ
satis genuine translatam, in multis locis correxeram, ne
B. Lutheri non appareret? cur Programma in Ecclesiam Witte
mihi datum, a Ven. Fac. Theol. habitum, et quo de eâ in N. T.
corrigendarum a me accepit, et cur inde illud ñ recessit?
An N. T. Lutherus videri, et cur loca in illo ab mendaciis
purificata, liberata, etiam non liberavit? An mecum contule
vit, operæ pretium, antegnam typis exscriberentur? Cur paginis
Bibliorum Frankfurtensium (paginis) Bibliorum prorsus recusis
conformavit? Cum sit Doctor unus satrem Eccles, cur sibi arro
vit auctoritatem edendi Biblia, omnibus Eccles Theologis et Bohe
mis deservientia? Certe mihi ab ignotis scripsit, quæ sine au
thoritate mea nihil sit accepturus, censuras meas Dña submis
sus. Cur precatores ex solo stendio deprompta adhibeant? Cur
in Hungariam importari curet Catechismum Biblicum Mun
terianum, in cuius gratiam Bohemica scripserit abiens Henri
cus Milde: Hussitas scintillas eliminasse; Lutherum hucusque accen
disse; Mundtium, et alios veritatis testes. Cum hæc illa teneba
sere inciperet, emmetarij gratia opus, serenissimum rebus iusse
cur spargat famam de sacra N. T. intra decennium extingue
da? Si hæc verba sunt, quæ de ipso narrantur, cur Londo
sis adhuc Academiæ Wittebergensis invitet; amorem erga Pa
tentissimi accendat? Ex his quod si gradum cognoscere Rectoratus
D. Vra e re indicaverit, facere poterit ideo labrem, ut colligere
queat, num rationi meæ consentaneum dubium sit reprehen
sum. Sibit vero gratum fecerit, quod si postea de me reprehen
sum illius, et acta Ven. Consist. Vri contra pestilentes simu
ratorem aures perscripserit. Jam enim tandem exigitare,
et oculos aperire, factibene si pernicioso, modis, medijs hu
tis, possibilibus et minus turbulentis, impedire debeamus
sereniori esse, ne revera in periculum per ipsos precipitemur
gravius exprobrandum esse, ut ista facile possemus, dum sereniores
esse, uti speramus, facies Ecclesiæ nostræ. Et quia ex illa
peravit his intelligi, optare multos alium Bibliorum edi
tionem; et promittere necessarium ad illam expensas, recolligi
ri Dei mus observationes meas, quas Rationes antea mihi
ex manibus excusserant, neq; reviviscat sanctum et Venera
randum B. d. M. Lutheri, marginata ipsius textui subnectam,
nigriam eam Biblia stafiata, ut nihil glossis et paraphrasibus
illorum, et ratus novo operi superinducatur. Colligite fabrum pe
eminas, ne fenestra laboris exantlare debeam. Multa Ven. facul
tatis

Thes Wittеb. ni originali et sub sigillo, Literas mihi datas, ne ca-
rum Patronis Cam prodiuere posset. Si experiarem ipses affuisse
et Deus me adiuuerit, in eo ero, ne sub tirulo et dedicatione, atq;
cum approbatione illius Acad. Vitteb. prodeant Biblia. Lyrae habeb.
possem tum titeris illis in exteras oras ad Epos, ni illorum inno-
centi opem, et caligine expensas; si qui in patria reperiri possent
Patroni, ad illos redirem expensis cum foenore, postgnam exten,
sturus diuenderentur. Forsan hac occasione eam ingenia per Eros
successores meos conseruata, et per me adiuta, ipsaq; Grammatica
Slauica iterum videre possent. Atque ergo Pater Caelestis, con-
seruare in timore Dei, implorate opem Dominum exoremus ve
ego quidem tum nisi commendare solebam patronem Bibliorum
Deum, ille salutem sine, ut paupere haberet Judicem salutem, atq; eam
precabar vita. Fides meis commendationibus adiungitur, ne illum
excuserem populo ex manibus, in primis cum ipsimet mi debe-
rimus Slauis Fratrem sic insinuare, in defectu melioremq;
Gradi in aliquibus confida hac mea se non probarint, ipsi vi-
derint. Perscripsi hac mper Dno Zabil, utq; me informare t,
mm habeat Patronum scripti sui, progadi, simulq; promiscem,
suram et laborem; nihil tu mihi rescripsit. Sed, ut legerepos,
Jes Pl. Ver. D. Michaelides, non absq; labore mihi Libellum Titi
Vianorum carminum, per exigem aurea in transmissum; qui
mitto una cum S. Johis Apocrisens, et permanco Pl. S. D. Dign.
Vtes, amicus ingenuus, Daniel Cramahn.

P. S. Quid mum in Epola circa Dni Bele. Guilarmum mea, cum
mihi mitteret Bibliasma, et laborem in impensum comemora,
ret, summa prospicieres, ita scripsi: Absq; tui Mus meq; tacito
quidem animo recessus, circa scripturas datum non inuenda
rebi eruditio, nec ingeniosa gentis. In altera, postquam adver-
sorum acta commemorasset, abrestabatur: Ut omnes Epi ipsi
re ignoraderem. Sanctum ille probasset, futurum ab quod
mitter nostros animos diuertium. S. S. S.

Data, d. 19. Martij, An. 1724. Memoriae fid. P. S. atq Doctis.
Omnium studiosa Facultatem, Eccls N. Studiosus. P. Allem Lectis.
Mitto literas nuper promissas, Excell. Dni Cramahn de insole-
tia et Patricie Belii, ad Pl. P. Dnum Micinskij datas. P. Trem
sowarges. Circulas per totam Sclauam cum commentis Gratij
prescribentes, ac denuo ibidem publicatas, et in vigore Patentis
natas. P. finite quid, si quod Deus optime vertat: Tentam me
Patre Regni Hung. Eccl. Orthodoxi, admitteret, ut orator haram
per auctoritatem Gratis in Hungariam transferatur. Cuius nego
tii directio per Dnos Sabinos, P. Dno Gratiki mea commissae
qui, rigi, postquam Comatis, undignag, scribentes Eras ad emple-
Gratiam, nuper negotium: verum cum Gratia promit primo
D. Belinum, Dimeorum, qua per Excellentem D. Cramam mihi
Literis commissa fuit, et absentia plurimorum, ex nimia tum
dictorum Dnorum Sabinorum, exercitij, verbis cum acer
vis infestentis, vaticinii, et quantum ad Biblia, crimium
falsi. Insimuabis eam meam controversiam, erroreq; per me et
alios viros eruditos, notatos significabis. Si quid reposci acce
perit, dabo operam, ut scias et vos. Ego per gratiam Dei nihil

mento.

metro. 4. Deprati fuit iam eam ceu Dñi Patrii, negotium
apud S.S. Mattem acturi, ex arbitrio tñ R. Dñi Jak. Alt mei.
5. Lentschovienses, i. quod portasis iam innotuit: / Kreisky
et pierowum in ecclesiam ab Ecclesiis profligatorum. 6.
Posonienses et Petermierienses, hoc exemplo, et sitesiarum
territor, vadie sibi mestrere, nobis Neosolio significatur. 7.
Hadrowum fuum, non fuum, Zelinj Szepsienses, tam
rem illius eam anno occupatum, dedicavit, quem tñ
tanquam alienum opus, pluta, quod meum, cum pars
mihi pertem, Partkitzianum, magno ere a Zelio, ex Bi-
bliotheca Lipsiensium redemptum, quod abesam, sil. de
scepsis, a R. Dño Antistite meo confiptum, quod ex pha-
nate eius Kniha apparet, et cum Zelio, ad legnitionem
eius communicatum, quod ex literis Zelianis certatim dat
per plagiatum tñ pridendum Zelio, adprogriatum, Dñe
Posienses non acceptans: Quod viderunt, pudere eñ Zelium.
8. Biblia Zeliana propediem exgribendam, i. gribus et mem
reor, accedet: / contribuimj proficientur, tanquam salutis
N.B. vivantur pauli, cineres, apud vos perchittatis ea pec
Zachium distrahere, ad minimum donec ab Ecclesiis publice
consensu accepterentur, si acceptarentur, si! monendus esset
iste homo, et cohibendus: vetabimur. 9. Scimus et vos ape
rum, omni, quantum in vobis è, studio, precamur, cohes
tegi, quam Impostor iste vaferrimus, superbissimusq; impos
tis, depredatis Orthodoxis subrisissimus, cogi possibiles ipso
profligetur, ingressq eius dependentis, delegentusq. 10.
Dñi Afrodenses rerum R. Dñum Nicinszkium, plurima
Lepsichragia, in Ecclesiarum, literis ad eius Kniam datis, pes
ipsum Dñum Korisarem Dñi Podmanitzkij, et alios altaris
vocandum remanebit, sed nihil obtinuerunt. 11. Pauli Lay
et Formatas, non ego, sed mei scholares desiderarunt, pha
matis igitur parendum. Scripsi 12. S.S. si quid
novi habetis, vobiscum observantur, communicetis. 13. pa
dendum R. D. N.N. si partium et cantus pueros Zelianos
traherem, prospensa tenuisper observantia erga Preceptorem
14. Impendam in meam Bibliographiam iam exerte genui
Perill. Dñus Janotius, modo obtinerentur calculi Exdñi
Superintendentis, qui cum hucusq; denegat, sat mirabar
Fr. Dñus, et oes.

Plurimum Knde, Amplisse, ac Doctisse Dñe, Dñe et fautor
mihi colendissime. Annus auspicatus Pl. R. Amps. ac Doct. Dñs
Selviter curat et decurat, segnitiq; quam plurimi secum
dis auspiciis, recurrant, precor, et me ad Selviendum recom
mendo. Nuper ex visitatione christissima matris mea diver
sam animo salutandi Pl. R. Dñi in Nagy Szabolcs, germa
egat peregre, nisi fallor, Kosnaviae, quod absentia Eiusdem Pl.
R. Dñis maximo mihi dolori fuit, tum quia grata mihi
futura erat copia eiusdem, quam tenera admiratione desidera
bam, et nedum grievit, nec grievet, i. sed nec vobis ingra
escat: / desiderium illud, nisi expleatur; tum quia commica
turus eum et merum, quod in Bibliotegia mea ex instituto

tuli de Bibliis Bethanis indicium, et Excell. Dñi Kemanni, tum de indicio illo, quam de integra Bibliotheca; sed et de Bibliis certe Bethanis cautionem. Novissimum indicium illud ut tua Excellentia pro nomine confirmatum, et propter plebem emolliendum fuerit. In Bibliotheca non nisi quatuordecim libros, quatuor vocabulorum valde Bohemicorum ipse penitus, titulum Lichardorum Patribus Bohemis attributum reperiendi, reliqua omnia fuisse adprobat, et se adiectum fuisse calculum, et humbetam in calamo, ait, si processisset cautio Excellmi Dñi Superintendentis postri, jus enim inspeciones stationem habeo, et adiectum esse, ubi haec impetrata fuerit; sed impetrari adhuc non potuit; forte enim tempore impetrabitur. Suppono enim fratrem Excellum Dñum Kemannum tanquam senioris, cedere velle, quod est firme certe humilitis, argumentum. Bibliis Bethana, ut ut a criminibus falsi, in periculosis his adhuc datis, absolvere videatur, a reliquis tñ non absolvit. At vero, si ut de Praefatione Bethana, et signis dicta taceam; si produxi ego nuper Excellmo Dño Superintendti; ergo tñ a mea parcitate, imo, ut ita loquar, crudelitate, observata loca falsata, ostendi falsata esse argumentis gravibus, ex gravibus gravissimis de Dño Bethino cum tempore expectetur animadversionem enim meam, et tua Excell. e. pterig dei cordati, Dño Bethino transmittendam fuerint, et iam transmissurus eram, si obtinuissem eundem occasionem, experiendi. Locus primus mihi falsatus est Genes. 3. 22. ubi an. pro. Locum equidem vocabulum הָיָה, haja, tam pteritum, quam pñs. tempus notans, vertit per pteritum, fuit, factus fuit: ego pro his bajatores: homo, ut Deus, quia ad imaginem Dei creatus, et eo, aiunt, respexit Deus, cum haec dixisset. Sed pñs. ut videamus, haec ne erat phrasis Dei, partim in consilio faciendi homines, Gen. 1. 26. partim pñs. in exprimendo executionem consilii, v. 27. sicine dixit Deus: faciamus hominem, ut et nunc ex nobis? Et: et creavit Deus hominem, ut ipse erat, v. ut ipse est? Sed videndum, num non respexit Deus verba illa, et ad phrasin serpentis. Gen. 3. 5. Eritis, sicut Deus. Ergo velut Deus, quem, statuit homo Deus contemplabat, in quem per illud serpentinum: Eritis sicut Deus, seductus, lapsus erat, si in pñs. tempore allographatur hominem. Dñus Excell. superintendens nr adhuc urget vocabulum carnale, immediate subinnectum, Gen. 3. 22. ergo, igitur, ecce, et ita. Nunc si haec ironica cognitio, et gratemur è Ironia, videantur notae Hermeneuticae, in illis D. Mich. Walthero, in Pongia Nostra, l. l. et hinc Pfeifferus, magnus ille Gerhardus, l. l. et mihi exulcerantibus, quod omnem ironia cadat in Deum, in pñs. ostendam ex Num. 22. 20. 21. 1. Reg. 18. 27. Ironia universum ex hypothesi, gratis et hic est. Alter locus è Actor. 3. 21. ubi pariter vocabulum medium δέχεσθαι, ut ut verteris active, non ut Vulgo es passive; ut substituam, accipiat, eundem sensum redolet quem verbo passivo significatio. Unde vocabulum illud emphaticum scripti integrum non omisi? Ut supra quod redat fundamentum Deificationis hujus Christi: statim

vehe

vetus animi est irenici, vehiculari volvit carus, imitatus Pi-
tiopum Melanchtonem, eorum Patronum. Num denno Excell.
Dnus Kemnam scripsit ad nos, i. quo ejus Excellcia hic defun-
ctus apud nunc Excell. superintendentem: / ubi iterum quoq;
ex me, cum jam habeat Patronum scripsi mei, se omnino nu-
llum esse calculum in carmine, approbante quoq; Bibliologi-
co Hic Rivetes, quamvis magnus ille Bel, catenati gloria inflate
ceus, et senili capite Eius Excellcia inpiter: se nihilum non
inferat hic Excellmi Dni Kemnam: / sed tantibus regni. Ab. ho-
magnum hic sapit caro! magnam hic filii miseriæ gloriandi
materiam! Quid vos miselli pagani, Christiani lanceolati,
quid gloriæ obtinere poteris, quid gaudii pro Bele, qui statim
Regni non concionaminii? Unus Belus omnibus vobis va-
lorem stipulit! Unus ille gloriosus concionator est! Quid e-
nim tuebi è, si Christi animam lucrifaciatis? Tenebræ è cir-
cui stabiles Regni concionetur, et perdit operam cum ate,
vel non minimum facit, si verbum Dei, margaritam illam
pretiosam, sordidis Christis admittet. Adhuc D. Belus, ne
quid injuriosi et scomati deesset: Morsem inspendere nec
Kapiti! immens, Excellmum D. Kemnam, propediem devicto
et corpum ex probibens, ne sua Excellcia audeat examina-
re Rallenses, alias detectum ivi ad Excellmum Ministerium. Ec-
telligis quid velit? hæc formatibus D. Belii nobilem Excell.
D. Kemnam communicavi, quæ postea propediem videndi li-
bi copia dabitur. Conjutro nuper adivimus, pomeridiana feria 3. Ma-
tutinis, ad Cathedram D. Fabricii, Italensem, Dni Rollen. Recognitio
lii in Ogygia Præceptorem, qui statim in limine inspe-
dicendo pro concione: semen mulieris Gen. 3. 15. in tuum Chri-
sed et fideles designare. i. Item, papæ! Item Calvi: imo hæ-
sudem: / nec tantum modo Christum contrivit se caput serpen-
sed omnes fideles contrivere in Xsto. i. Item saniamus: / Et
contra, per semen serpentis, sen, sathanæ, non dæmones, unpote
quibus semen non competit, sed infideles intelligi debere. Refuta-
vi ex commissione R. Dni Auctoris mei, plenissima hæc pos-
tosa, 7. validissimis et contra portas inferorum prevalituris
ut pote ex sanctis Israel sanctis argumentorum telis, quæ
mihi non evocat describere, ita propediem communicabo. Porro pa-
rum Christianis gradum affinitabat defloratæ arcillæ, et in
trane chaffam calcavit publicam pœnitentiam. Luc. 18. 13. ec
mulierem peccatricem, Luc. 7. 37. quod ritem refutavi. Di-
etiam Rom. 3. 16. sic recitavit: Ach každy, kdož wěrj w nes
nežaspual, ale ho miloval, i. Item herbertissimum, bona
pera veritatem esse arcanam, statuentem: / Ita confutatione ex
dictum dixit: satis esse credentibus, si 5. capita Dni Christi
solum sciant, i. modo mysterium illud tabernum non defodiant
et credant, quodo intelligant. Quid est indifferentismus, si
hoc non est! Excell. Dnus Kemnam dixit, se publicus hui datu-
Biblia Bohemica correcta, et cum glossis authenticis inte-
linearibus, quæ jam in promptu sunt, modo impensa ab
procurentur. Recognoscit etiam jam Biblia Belziana cor-

potissima

crisfima esse, et se circumventum a Deo Bebio esse. Ego ego
non erraui, corripendo ea. Ita, pero, commencem cum R.
Deo Hatko, Oehtinensi, cuius Rutis ad has provoco. In reli
gio divino gratis R. R. S. ac D.V. et cum Ejj comendo,
cum constanter permaneo servus Humill. Georgius Bahil.
Vatae, die 13. Jan. 1724.

Suffragium R. Patris Joannis Szegedy, Soc. J. Rethorici.

Vide in Reste Pater. Commi nostrum, juxta ac externum hu
ius, 5. die mensis huius vivere desiit Pater Joannes Casp. Szegedy,
ir non pertinde aetate atq; meritis clarissimus: natus enim no
bili et perantiqua apud Hungaros, in provincia Castriferrei domo 4.
bilis anno superioris seculi ultimo; acta integerrimo candore
adolescentia, dignum se Patre, qui societati adegerat, in gra no
stem indolem, virtutibus ac litteris sic perpolivit, ut post emen
patam singulari laude propugnata ethnicum sexcentorum di
plinarum arcana, sacrae Scriptura et Theologia ornatus, atq; per
ta Professorum nobilia promotus; Doctorem demum Angelum
ranicis et Jacobi, communi plausu legerit. Remotus postea
Seminio Clandiopoli, dici vix potest, quantum gratiae et auctoritatis apud
acies valuerit. Illius enim ab societate, quod antiquata de exu
lendis Jesuitis lege, in provincia illa jam eam in modum
enescamus; Comitis Rector, rem familiarem ita praeclare, ut
mplores, qui tabulis redemtis, Fenestris, cum parietibus inse
ilmantur; Pater domesticus, Refectarius, Vilnae Palatinum
leri regentem, Inde cum altioribus praesset, nihil Theologi
ae Hungariam, superiorem egit. Porro, cum sacra Jurisprudentia
cognitio plurimum illum commendaret, in Consistorium Regale
Jesuitas, suam sic probavit sapientiam, ut in rebus arduis de
iisdem sententia certa consilia caperentur; Ad parem Juris scien
tiam, propria quod studio et contentione profecerat, edidisse
pendium operibus, nomini quidem suo apud Juris Consultos
perpetuum monumentum, societati non vulgarem existimavit
comparavit. Nulla non tempore negotiosum cum esset, horas frau
dans, vita omni, doctis sacrabat commentationibus, quibus ad pari
m audienda, non parcos nostrorum accendit; alias elegantia,
ura uti pollebat, exteris Cathedris commendare solitus; sed cum
Tirone, cum promerendae gloriae spes affulsit, quod tum rectissimum
maxime fecit, quando ad Rhetorices lectionem destinatus, dato lo
cum litteris, patriamque hanc, cum laboribus Apollinis mutari
rdentes petit; e superiorum nutu se gerere hyemis, dies illos
gnes prodidit iterum, cum perducta ad calcem Ara, summis
Victoriae inscriptionibus, expeditionem suam suscepit, ex qua
bris animatum rivos, ad scholasticos labores revexit, quos
lens non potuit, uberibus praeceptis magno numero proceto
ubiectis invabat. Juvenes quidem rebus diligenter praedi
it, quo propositae religiosae vitae institutum ampleaty esse,
apace qui per salutem vitae sanctimoniam, ad Deum, primi
pium et finem, semper tendebat, quod cognoscebat a limine, ac
tens ille animatum Zelus, meres integerrimi, expedita

prosperi

[illegible] parentis voluntas, mens animi capax superior, nec
[illegible] mihi unquam eventu violata; magnitudine sua cum probe con-
[illegible] sciuy esset, ut nihil erat illo hominibus, de se bene magnifice, cum
[illegible] pere alios, audire unquam; comitate cum gratiae singular
[illegible] omnium animos sua fecit, virorum optimorum illustrium, a
[illegible] quod gravi decus et virtutis aestimatore gaudium et auctoritas
[illegible] vulgo conseguebatur. Hic alius, quod huius domesticae educa-
[illegible] tionis, contactus decoribus Pater Dominus, repentino vertigi-
[illegible] li facultatis correptus vomitu, et intra quatuor et viginti
[illegible] horarum spatium defectus viribus, funestissimo animae exci-
[illegible] tam luctam finivit. Imperatae precesque viri obitus, ne
[illegible] vulgatus esset, stupore primum, cum dolore omnes com-
[illegible] cepere. Juvenes, cum efferentur, praeter alios, ex aedibus mini-
[illegible] sti, ex Venerabili Archi-Capitulo Canonicus, Assessor suae, mu-
[illegible] nisti, cum nobili Juventute, cui Illustri, laetissimo parentatum
[illegible] Ejus animam, nunc iam coelo receptam confidam, in con-
[illegible] spectu Jacturae suffragia eruditae contendo. Jetnaris, 9. Kal.
1760. Hujus Viri Jesuitae in Acte, Franciscus Borgia Kéri
[illegible] Kindo Patri, in Acto Patri, Matthaeo Jettyanszky, Collegii Jesu
[illegible] Jesu Rectori. Jünzi.

Cum acto Solitissimo Viro Juveni, Dno Ignatio Viczay, ad Illustrem
[illegible] scholam Semproniensem iam vocato Professori Elegantiarum Littera-
[illegible] rum suo S. P. D. Stanislaus Jantsek. Optimi mei, nec
[illegible] ad Te per Scriptum meum, cum Nobilissimo Viro nuperum Judice
[illegible] tuae Legg. adjuncto, Scabinoque: An. 1589 Wittebergae Rector creatus, Fi-
[illegible] dericus Sennitz Lusatus, Comes Dacensis, Hungarus, qui Trigesi-
[illegible] mus Electoris Primus, gentilitiae scholasticae indicavit, ex sententia Cleri-
[illegible] tum in Electorato successit. An. 1584. Wittebergae studia Theologica
[illegible] S. P. ac Comes, et Sigismundus Perr ab Urtaly, Hungari; quod par
[illegible] ex carminibus Theodori, Viri Professoris Eberhardi a Lyra, S. T. D. de
[illegible] martui dedicatis, ubi Tertullus Comes primus hoc Patrum videa-
[illegible] Praeterea habes libellum sub titulo: Lectoratus Academicus, i. e. Decora
[illegible] gradus Comes Emer. Amadi de Nova, S. Rector hactenus Acad. Witteb.
[illegible] legitimi cum publice habuit. Wittebergae, e Typographeo Joan. Richen-
[illegible] An. 1616. in forma 4ti. Dedicavit eas Electori Joh. Georgio, et Joh.
[illegible] Georgio Amadi, Praefecto Adjutabenti Comitis Comitis Studiosi cura
[illegible] Wittebergae degentes Hungari: S. Joan. Ostrosith de Thyssenicze et
[illegible] Nova S. 2. Franc. Jacoth de Zeki, et Ioan Nagy Thassany et post ho-
[illegible] 3. Sabinianus. 4. Alexiovius. Limina artis ingressus Dignitate Publica
[illegible] gratulatus Juventus Scholae ad Artium Academicum auspicandae,
[illegible] habita 17. Dec. An. 1615. 2. Idus Ejus. habita publice in Auditorio Ju-
[illegible] risconsultorum, antegnam legis Academicae recitarent, d. 18. Sbris An. 1615.
[illegible] habita ad Decanum et Collegium Artium, cum Jus examinis rem-
[illegible] sis Candidatis peteret, d. 15. Martii, An. 1616. 4.) Habita in Templo
[illegible] Arcis, cum Rectoratum abdicaret, Scholae An. 1616. Denique habes libellum
[illegible] quo Oratorium Jam. Pomario, Th. Doct. et Collegii Operiens. Rectora-
[illegible] tum gratulabantur Sui Discipuli, gentilitiae scholasticae nostrae, et inter eos S.
[illegible] Comes Emer. Szekely de Keszmark, perpetuus in Nova, Studiorum ac
[illegible] Oratoriarum scholarum patronus perpetuus Comes. 2. Joan. Nyary de Bed-
[illegible] S. R. ac Hereditarius Sunt Szekis Terrenus, nec non Castelli Scepusien-
[illegible] sis, S. 3. 4 et 5. Nicol. Szeph. et Emericus, Perényi, Libr. Bar. de Ke-
[illegible] rőcz. 6. Franc. Pongrácz, A. C. in Orav. Literis adderem, Lectissi-
[illegible] me Pater, nequid memini me habere. Utinam his tibi v. aliqua parte gra-
[illegible] tificem S. Vale, et mihi fave. Leopoli in Felső Lapis 1767. d. 15. Aug.

Compendium responsi ad humanissas
Cl. Dan. Cornelii literas.

I. Legeram Tiranem, et inquirens ipsius vestigia, cum non haberem, quod eius fidem in dubium vocarem, neq. tamen documento ullo possem demonstrare, quod ad retinendam antiquitatem pertineret, coram vos fatear exemplis firmare fortem illius. Vidi preterea Art. 4. Regis Alberici mum Mathilde in, marat, ex successo officio debere esse supremum Capitaneum, quod ita interpretabar, ac si esset ex antiqua consuetudine, i. rem, quod vi officii alicui adhaeret, id existimeva constituere illius officii thesi: I. Stephanus Agat. Mag. in fine suum Duc, quia Rex Ostrofuit. E. tu Gratis, quod scat Major exercitus, nobis Hadriagy. II. Non aliud adferebat Tiranus, quo quod dicat, se divisse Bela V. constituendum. Ita autem erat notitia, non vereris confirmare. si annuum officii tempus constituit, alibi in erat sic, et simul statuit. Palatinum hoc ante annum officio de morendum, ne ultra annum tolerandum. E. si ipse arbitris pro Palatinum constituit, sibi legem illam tulit, non licere sui Palatinum hoc no, vere ante annum, nec diutius tolerandum. Des dixi, vim legi, ranuisse illam constituendum in potuisse, quia singulis annis no, vus Palatinum constituendum fuisset, quod neq. fieri in potuit. Confirmatoriales Palatini unquam dixi. Sed si ita stetit lex, vit ita ferat, ut Rex dicat eligere, qui per populum hoc fa, cit? si gubernandus acerbe imperabat, libe etiam quadam auc, quia mutasse in e nihil. Albertus, successor gubernandi a Rex, scribens hac lege debuit pari procerum et Nobilium voluntate eligere. E. et si gubernandus ita Rex eligisse, vel antiqua consuetu, do immutata, lege rursus reducitur, et constitutio corrigit legislat. III. Episcopus Strigoniensis omnibus Ecclesiis et sententiis Episcopis, ac è honore precedentia, non minore sentari.
IV. Habis sententia, donec Palatinus summus Belli Dux, et ipse, pus post regem Judex manebit. Exempla plura proferas R. Exay rogandus, quia ad Genealogiam regum plurimum facit. Ego exemplis illis illustrare tu volebam Palatini eminentiam.
V. Non contra eo, quia Privilegium Abbatiae S. Martini a D. Stephano datum, ut et fundatricis literas Episcopus V. Ecclesiis rem, ciat, ubi parcet Marchiones occurrunt: tamen stabit Judex Hidvid, si cadet Fabularum, quia fabis literarum vade cani e, rare, ne sane innotescebat, ideoq. se consuetudini illius era, tis, pro qua cadebant, accommodarunt. Proferas tu argumenta contra privilegium. Iram prerogativam nunc Episcopis Imperii R. I. habeant, non inquio, vere tu tantum, quantum olim, quia apud Ligurinum C. Palatinus coram ignominiose parere debuit, claris finite exemplum de Barombus Hungaris non occurrit. sufficit mihi, D. Stephanum sui Magnatibus nomina imposuisse, e consuetudine S. R. Imperii petita, ut ostenderet, se finis regnum ei conformare velle!

VI.

Hadriatz ex dispos. integerum decentius, gubris anno novo C. Palatino constituum, ium, item ex Pala, tini, ne grossarius more vacuatus officium suspices. Ob crimen rem, tum officio fuisse, non negrabo.

Enrici, custodes Con, finiensis, suus populi Marchisi, et, ne docens, sinli eius tale. Res ergo finit.

VI. Gratia agnitur pro patrocinante sententia, cuius Confari Lubicis M. Comitem, in habenz ad manus, et quia in eius integre expressus tenor, brevitatis eam causa omisi. Habes eam Ebekhardy Windeck. pro reliquis gratiis acta.

VII. Vajvodas Hungaris fuisse non negavi, imo adfirmavi, sed in antiquis scriptis, non autem post Stephanum, in Hungaria. Petitur de sorofiensi Vajvoda documentum, licet constet, Comitatum sárosiensem maiori ex parte stavos esse, quam mihi non in consuetudine fuerit scire.

VIII. Eo fere lepidum illud etymon commentus sum, ut, qui dolens erepsam sibi illam vocem, novos colligant, ac ostendant, quando praecise, quibus ex causis, et sub quo in Hungaria rege, vetus appellatio obsoverit, nova adsita. Quod ad Ital. cos, propria gentium vocabula, quibus Hgri suos nominabant, manebat in ambigio illud Krabis Ungria, sed Kis Sicelia non videtur fidelium; certe Krinkepot Achaias non est Achaicum, nisi, me ignaro, Romana illuc colonia deduxerint. De Comite Sabandia, Marchesio Montis Ferrati, poterant Itali a Principe Italica edoceri, quod nuper ex progenitore in Italos, Romano, Principi. Haerum erit, si produxeris Diplomata, Belae III. aetate antiquius, in quo nomen Király, loci indicium occurrat. Ex eo enim colligendum erit, iam tum etiam Reges illud nomen habuisse.

IX. Non erat sententia, etiamsi Nador scribatur. Nam Ur est Deus, pro Ur et Uram apud Hungaros frequentatur. Fit non tamen, quod in opusculo nostro, sive legeris antiqueria scriptum, sive nimis, exemplo plurimum vocum, v. Albensis, Albensis, Superum, inducus, poterat suspicari vere, ita olim scriptum fuisse. Sed id hoc pro firmanda sua sententia de Nándor-Fehérvár Hispán, fecit iustid. Nador Ispani Vocabulum non traxit originem a nomine Belgradi, Nándor Fejérvár vernacule dicti. Nam et oppidi eius nomen vernaculum, cum fato enatum est ex eo, quia semendriae, i.e. Fano v. Andreae prope erat. Plebs autem Hungarica Andream vocat Andok et Andoras. Hinc ex dictionibus: Fél á Duna part Nándor Fejérvár várost, coalescente cum nomine Andor, ultimo reliquae dictionis elemento N. erat Nándor Fejérvár. Deinde necesse esset hoc in capite, Comitem Palatinum, ex officio praefectum fuisse Belgrado, ut inde notum haberet, quod historiae omni ignoratum. Timor aliquos praefectura huius oppidi tractatos in Imag. Nov. Hung. produxit, sed Ecclicos. De Nándor vocabulo, in talentis fuit data Abbatiae Bakonbelensis obitio, quia scire ad manus non est, nihil unne respondere licet.

Cur non progressus St. Na-Duna Fimo, riamum? Certe non fuisse Magn. Comes, et Magnus Comes Palatinus appellat, quod pro rei actae tenuis pugnas, non pro Nándor, nomine Andor, ultimo reliquae dictionis elemento N. erat Nándor Fejérvár.

X.

X. Cinnami Ulemos non potui in ipso converstre, quia au-
ctorem non habeo. Memini quidem apud L. Lazij occurrere,
sed nec ille erat ad manu, et tantos torq. foliantes pro facie
rando libello emendicare pigrit. Hoc reliquis hinc nimirum
gratis agantur.

XI. Ho Belekregena Deo gratias. sed ex patria hoc nomen
adnisse, negatere. Videmus enim Reinipsem oportuis fuisse,
et reginarem quidem, si hoc nomen gessit. Virgines Kis-
Asszony, non Nagy-Asszony dicuntur Hungaris, nisi ta-
men ea virgo illa sceptrum paternum tenuerit. Ho-
rum autem evincendum erit vel testimonio, vel argu-
mento. B.V. Mariæ dies natalis Kis-Asszony napja
dicitur, nomen nentiquam moribus nostri seculi testi-
mandum, in quo Civitatenses matronæ publice virginem
eam Kis-Asszony dicitur. Herberstein nihil ad rem, quia
a Moscovitis sero dicitur, et ad reliquas gentes, Slavicas erat
parum pertinere. Reliqua grato certum animo accipimus.

XII. Ima de Notre Dame, Madonna, Unsere Liebe Frau
sumtum, pro ejus magna gratia, quippe magnam experien-
tiam et vastam lectionem redolentia. Admittimus tamen,
B.V. Mariam Patronam regni a D. Stephano constitutam
fuisse, licet si contumacior essem, adversum B.V. Dipto-
ma obtenderem schwartzianum illud, Diss. de Instr. Ret. Sl.
in Hung. p. 15. scriptum id ea ætate fuisse, quæ sanctis
fama proximum animis penitus jam fesse insinuat,
verar. Ceterum, scriptores nostri in sua cogendi, ut eam
sem cum extera voluptuam loquendi figuram, licet
in scholis extera, v.g. fratris et doctrina animos coherent.
Cum autem B.V. Mariam Magnam Dominam
se appellatam, credere par est, eos tam formulam
ex compendium fecisse fuisse. Verba Diplomatis Be-
la IV. a me adducta: Et Dna, et Patrona, non dicentes
se declaratis, propter particulam et repetitam.
quod objicitur, me negasse, sanctos Divos salutari, id
mia ignorari, nec fas, nec facere necessum fuit. D.
Martinus è mihi S. Martinus, in Dominus. Magnum
Martinum, Nagy Sz. Martont negavi eum appellari,
id inter Hungaros mandatum esse, recte caremus
ad experientiam provocari.

XIII. Constanter Reges appellari majores D. Stephani
negavi, quod ex p. 50. patet. Jemblacensis eandem
in Ludovicum, quia hunc expilavit. Dicta enim du-
um virtorum, sen, sententiæ, iisdem verbis expressa,
ero et casu convenire non possunt. Chronographus
axo etiam est alterutrius expilator, quod compa-
atio verborum ostendit.

XIV. Ipse de Levencha adfert, partim placens, partim displicens. Placet divinatio de nominis origine, quam alias forte curatius expendam. Ceterum, Thuroczius noster, placet et rex religiosum scriptorem domesticorum, ita ferme dicam, Belam atq. Leventhen coniungit, ut diversos simul tamen fuisse appareat. Tempore et loco diversis eos utriq. mei ipsi omnes. Alterum, gravamen ex argumentis ex eo sumtis posse, pro genuino habeo: si per carnales aliud didicisti, meis argumentis tua, fac fiant. De Constantini Limnica Petrinj tibi rem arrea, p. 39. prudenter respondit. Patet enim eum, meare libros Arpadi, qui potest post se religiosum. Ego Belam ex hac nomine propitem a Thuroczio dictum suspicor. Bell enim est feretris, gratem, militarem patrem D. Ladislai icones referens, tanquam insigne gentilitium, a patre partum.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Lutus ardens, p. 67.

Litere Ferdinandi I. p. exarate ad pie memorie virum et venerabilem Patrem, D. Martinum Lutherum, graue mendi ac imprimi curauerat Illmus comes de Leftichmus comes pie memorie D. Caspary Illyestadius et Trechsiny Anno mo ante obitum suum 1547. et hoc ipsum exemplar inuenerat, se uiuente Thesaurus Mysterium suorum.

Titulus: venerabili et docto, nostro et Imperii fideli, Martino Luthero, Sacre Doctori Witeb.

Ferdinandus. Dei gratia Romanor, Hung. et Bohemie Rex, p.

Venerabilis, docte et deuote.

Tametsi antehac Imperatoria Maiestas nra in Germania uenimus, et primum Ratisbonam, postea itidem cum fauore clementia Regiam gubernationem ingressi fuimus, tibiq; tui tenue et deinceps edicti nobis displicuerint, et ex instructione grauamur Lomionatos et Confessionem nostrod, eadem hereticam, sedu, croiderum, et Sacre Rome Ecclesie statutis et preceptis aduersantium loco habuerimus; nihilominus proxime preterito biennio tantum temporis et otii de negotiis necessario nobis incumbentibus detra, ximus, grauamen ferebat et sinebat necessitas, ut quosdam tuos libros, presertim Commentarios in Psal, mos, ad Christum et Regnum gubernationem Chri, stianum formatos, perlegeremus. Hic etiam hoc animaduerteris, quod quidem ex Confessionis nostris, Ar, ticulis Schmalcaldicis, quem nobiscum ex Hispania adu, xisti, non ita pridem in Diu deputatus, paullo ante finem obitum adscendere facias, nos nuncupa, ta se fuisse testatos, nec verum. Semitam ad celestem Regnum monstratam, etiam atq; etiam obsecrau, ut amore Dei amici, sibi ignoscatenus, nec in pos, terum uera cum a Deo concessis nobis regnis, Ditio, nibus et regionibus, salua semper Euangelium pura te diligenter et fideliter tradatum, et in hucusq; protractum, absq; omni mora amplectemur, et Charissimum Patrem et Patrem nostrum Romanum Imperatorem eo dirigeremus et adduceremus, ut finis sic factitaret. Hoc si fieret, eo libentius crede, retis te detrectum mortem. Adhuc ex dictis et Nobi, libus Confidentiis nostris, regnig. Hiteris et fidelis, Johanne Ottingi, Cancellario Bohemico, et Andrea Ungnad, nrog. Baronie, qui Concionem Tuam Turpel superiore autumno audiuerunt, et preterea col, loquium tecum instituerunt, intelleximus, quomo, do tuum Christianum sermonem habueris, et inter dona opera bonum discrimen statueris, ethicq. suffi, cienter et cum ratione, quibus tua diuina scripta

Lunda

Regnatibus, Cabino- [illegible]
III. ps. 482. Perdiu Cabinus, postquam a Catholicis ad Ecclesias abiit, Argento, rati cum Lutero vixit plane Luthe, rano, et in alijs, et praecipue in re sacramentaria, ad Lucerinos nos, tram et dixit et scripsit, quod ex primis eius Institutionibus, aliisq. libellis tum editis comperietur.
Cypr. p. 185.
Zwinglius ep. ad Billicanum p. iii.
Eadem e. sententia. Aliem alius Latinis grecere commendam, alius cum Italis habendam, alius Gallis superandam, alius Hispanis diuendam. In arce existimanda conue, nerunt, de via disputatur, non de summa rei.

fundamentis expositis. Et nos et id genus alios Christianos nostros, potissimum quia videmus pios et defensores eius, quos in propriet[ates] et mores, ut par est, et brevi dabitur nos[tris] cognovimus, variis modis asperè et severè aggress[os] es, in magnam pusillanimitatem redactos, et si quod tibi dictum volumus: parvos imperatos ad tibi resistendum esse: accidit, ut tibi regio nostro animus, tibi aurea pacem propitius, literis mitigatus, et Deo creatori suo debita grates tandem reconciliatus, ut doctrinam suam, gratum confiteri divina et Biblica scripturæ invictas, nec quicquam gravem seditiosum, vel Christo dissentaneum docebis, æquo animo tolerare possimus. Jam enim, proh dolor! experimur, Papam, cujus affectus, habitum, gressusque, quæ sua sunt, nobisque patent pro titulo præbuisse et venditasse. Hinc constituimus, tuum et aliorum magni ponderis negotiorum gratia ad Cæsarem Matthæum, Dominum et Fratrem nostrum charissimum, commemorabilem legationem Evangelio favorem in Hispanias amandare, quæ ad Matthæum suas preces, obsecrationes, et obtestationes mei Confessoris pii memoris, et eandem, quæ ex tuis libris cognovimus, referat, cumque Matthæo et Charitate eius diligenter tractet, ut per in eandem sententiam pedetentim possit, de quo quidem minime dubitamus. Posito autem eundem Cæsarem Matthæum in eandem sententiam adduci non posse, decrevimus nos nihil promittere, tantummodo Quod Rex, non obstante mandato a Papa latis, Comitia loco et tempore opportuno convocare, ut nos cum Ordinibus et Statibus sacri Imperii, et tuo et aliorum Theologorum consiliis, cognitaque divina et humana conveniente ratione in rebus ad religionem spectantibus tandem unanimi consensu, conformemus et componamus. Hoc te veritatis eo efficacius promovendæ gratia celare nolumus. Dat. in Castro nostro Tyrolensi in Civitate nostra Oenipontana, primo die Februarij A. 1537. Nostrorum Regnorum, Romani Secundo, Cæsarum 12mo

Hermann. Alexand. Röellius, in Disser. de Generatione filii Dei, An. 1689. p. 26. sole meridiano clarius elucet generationem illam Theologorum hypersphysicam, non esse generationem propriè dictam, neq; voces, Pater, Filius, et generationis, de personis divinis, nisi impropriè adhiberi posse. p. 27. Et contradictionem, ab eodem aliquid produci. Item in Disser. altera eiusd. argum. p. 166. 167. Esse a se, et esse ab alio, sunt contraria. Vitringa contra, in Disput. contra Thesses Röellianas p. 34. 35. Certe, si id introducendum sit: Non percipi ergo

Röellius cum Vitringa, Professore Franequerano.

Pictet. Theol. Christ. Lat. p. 670. Non potest negari, sanctificari infames electos: nam, si non sanctificarentur, ut possent impetrare, regnum coelorum ingredi non possent. Etsi modus est ineffabilis, in re tamen negari.

ergo vrer credo: quid credis, res esse rmm? Faulbaume.
Vellem fane, nr ed esset simplicitas et humilitas nostra
fidei, nr quod ex scripturis clare et aperte a nobis intel-
ligitur, a gratiosis humana ratiocinatione non
turbaretur.

Epilogo Disput. p. 28. Sibil magis adversum est fidei nostrae
obsequio quam, ubi Deus clare loquitur de iis, quae nostra
perceptionem superant, nihilominus tamen velle an-
sigerek, argi ita cum Deo disputare de eius veracitate.
Adde D. Hugenini, Diffugensis Elgi, Christianum ratio-
cinantem, Koellio oppositum, ubi p. 68. haec legas: Deus
tu, amice vir! An ergo iam negas omnia, quae capere
non potes? At, quia non capis, quomodo spiritus move-
at corpus, aut corpus agat in spiritum, negabis ani-
mam tuam per varios nervos haec tibi legenti oculos
movere, perq. varios in iisdem spiritum animalium
motus intimam mentem tuam hoc scriptum percipe-
re? At quia Cartesius ipse in rerum ipsius humanis exspli-
canda tam omni obscuritate non caret, quin absurda
nonnulla facile, si fallor, possent demonstrari: tu meli-
ora non capiens, negabis etiam illud, haec quae legis tu-
mine?

Epilogi Disp. Vitringanae p. 10. Verum est, in humana
generatione hoc fieri solere: nego tamen inde ad-
huc posse, hoc ideo ingredi conceptum puram et
simplicem gratiae dictum. Haec sunt accidentia
generationis humanae. Adde ex salom. Exn. Cy-
priani Abgetrungener unterricht von kirchli-
chen Vereinigung der Protestanten, p. 196
- 200. quae ille in Reformatos retorquet, nobis
in S. Dni Coena, plurima ex ratione abeuntes.
Apud eundem Cyprianum Lib. cit. p. 175. ex libello Zuing-
lii: Ad Theobaldi Billicani, et Urbani Rhegii Epist. Respon-
sio Antapychia Zinglii, Ao. 1526. 1. Martij: Verum, con-
fitemur, carnem Christi hic edi, certanter asserimus,
sed modo quodam inefabili, sub pane et vino. Unde
patet, Zinglium non legere oracula nostra, quam pro-
fitemur, doctrinam, ideoq. sophistice inde formari
consequentia absurda.

Wilhelmus, Hassiae Landgravius, Ao. 1567. 21 Dec. ita
ad Beram: Tu ergo vicissim esto officii, ut admoneas fra-
tres et cooperarios tuos, ne strauning Eccles ministros,
ne et ipsi impoenitentibus atq. sibi Deo cognitos, hac
ratione minime participari, atq. ita mittere Eccles re-
morari velint, sed potius Deo gloriam det, atq. simplicius
ac pie verbi et testamenti ipsius, absq. perturbatione mo-
di nobiscum et cum tota primitiva Eccles fidem dare, eo
a curiosis ritis praetentibus abstinere: consideraturos
et plura facturos, quantum et quamdiu plus unitati
Eccles, quam vestra auctoritas stabilitis. Cyprian.
Tom. II. p. 353.

Nicholsius Defens. Eccle: Anglicanæ p. 314. sq. Ipsi obtrectatores vestri, ne non satis mihi esse videantur, pa-
tam [redacted] in Ecclia civis parum vel sterum sunt; felicia sanctæ omnia precari, aut patrem capitis hortamur: ne eam rem scire nimiram fere dedignantur. Ad ista Clemendum est, eam observantiam Ecclesiæ nostro tempore? Insigniter impertii est, vel ad mortem spiritum retinere: nisi nihil vulnerato corpore aut aperto cælo capite accedere. Cypr. p. 129.

Joh. Calvinus Epist. p. 182. edit. Genev. An. 1576. Augustanæ Confessioni pridem votis ac libens subscripsi: sicuti eam autor ipse interpretatus est. At vero An. 1539. nulla Metamorphosis accidisse videtur, nulla recedendi ab illa causa fuit; ac potius quam ne sic Ecclesiæ Lutheranæ confessionem subscribere.

Hadrianus Saravia, J: præcipuus Ecclæ Episcopalis Anglicæ propugnator: I in Dedicatione ad Regem Galliæ, Procerес, et Magistratus Protestantes, examinem Tractatus Bezæ de ministris Evangelii Presbyterianos: I ringuiere genus vitæ Calvinum non placere, quod Calvinus non alter, Calvinus moratus, ut de his Calvini oraculum Genevense, Joh. Calvinus, cognoscerentur. Ille Deo plenus, plurimum hinc inde præ Xenus, qui erat naturali astutia

Ludovicus Palatinus, Commendatarius J. Administrator tum J: Vicarius I in Superiori Palatinatu, scripserat ad Fratrem, ad patrem suum Frid. III. Electorem Palatinum, Amberga d. 12. Junii 1575. hæc scribit: Diejenigen, welche die Rede führen; Christus leide ist allenthalben, erklären sich also, daß sie bey der Einfaltigkeit der Worte Christi gern geblieben wären, wo ihr Gegentheil nicht so unverschemt auf sie gedrungen, und ihnen wider ihren willen ursach darzu gegeben hätte. Cyprian. Tom. II. p. 349.

Hoston, de concordia inter Evangelicos, p. 101. Reformatos Lutheranos, qui dignitatem mordicus tenent, pro hæreticis non habent, quia ceteroquin pure de persona Xsti dignam in ore credunt, et ad ipsum extorem non deserentem directa credendi via, sed per consequentiarum ambitum. Cypr. ibid. 349. sq.

Idem Ludovicus Palat. ad patrem: Es ist offentmehls Unsere Confession von der mündlichen Nießung des Leibes und Blutes Christi E. V. L. also eingeleitet worden daß sie die eben so gut, als das papistische Meß-Opfer der Papisten nennen. Item, daß dadurch die Göttliche anbetung und Opfferung Christi in Brodt befestiget und gestercket werde. Cypr. p. 357. Tom. II.

Hadrianus Saravia, J: præcipuus Ecclæ Episcopalis Anglicæ propugnator: I in Dedicatione ad Regem Galliæ, Procerес, et Magistratus Protestantes, examinem Tractatus Bezæ de ministris Evangelii Presbyterianos: I ringuiere genus vitæ Calvinum non placere, quod Calvinus non alter, Calvinus moratus, ut de his Calvini oraculum Genevense, Joh. Calvinus, cognoscerentur. Ille Deo plenus, plurimum hinc inde præ Xenus, qui erat naturali astutia

præmissa, quod Examen insertum è cujus Diversis Tractatibus Pisc. editis Londini Anno 1611. ubi inter alia dicit: Liceat vestem per universam Europam adhuc Ecclæ reformandæ, notum est. Cui rei remora maxima nascitur ab his, qui Scripti judicio abrepti, Papatus odio, priscam omnem contemnere antiquitatem. - - J. Cum nobis hic placemus, nec alicujus rationem habemus, inferemus, qui adhuc sub Romani Pontificis tyrannide degunt offendimus, et a veritate Ecclesiæ alienamus: malos vero pejores reddimus, ac magis in pejus exorbitare confirmamus. - - Hinc tempus, quo plerique in hoc bona pars Cleri J: Ecclesiæ plebe nihil dicam J: ab Ecclesia Dei in abhorrentissimo J: nostri hujus modum, quem Dei verbum præscribit, et Christianos decet, terminus. - - J: moderate se nostri anno 1557. in Belgio, ut postea vere Christianos, gessisse, ex Evangelii doctrina illic manifestum. - - At fore mihi cum et aliquis: Urbs Jenevæ sive exemplo etiam aliis Ecclesiis quæ sentia sunt. Cyprian. p. 338. Tom. I. Idem in Præfat. Tractatus de diversis ministrorum Evangelii gradibus, adversus Bezam Nesium, quo judicio Dei, nostrorum hujus actiones et scripta viam intercludunt pontificiis non malis, et adeunt ad veritatis Ecclesiæ cognitionem. Jam his triginta retro annis tam in Gallia, quam aliis regionibus acta sunt, majorem nostrorum prospero Evangelii prædicationis successu ingessisse, quam omnes simul cæteræ Sectarum et errorum doctorum et hypocritarum hujus Ecclesiæ potuerunt omnibus suis scriptis. p. 340. Item p. 341. de bello, cui insertum est: Pacis et amicis, p. 16. Quod si Gallicana Ecclesia ablato misso suisse reformationi similis hujus nostra, quam tam superbe fastidit, et quantum posset calumniari, Evangelium olim receptum suisse in Gallia, et cruenta illa et atrocissima bella, et funestas cædes, atque alia innumera mala, quæ secuta sunt, nunquam vidisset.

Scriverius, in Apologia particulari pro Ecclesia Anglicana, den, actione contra novissimos schismaticos Anglicanos, Lugduni 1672. p. 7. 9. Cyprianum J: Presbyterianos: I ringuiere genus vitæ Calvinum non placere, quod Calvinus non alter, Calvinus moratus, ut de his Calvini oraculum Genevense, Joh. Calvinus, cognoscerentur. Ille Deo plenus, plurimum hinc inde præ Xenus, qui erat naturali astutia

Praesente hoc Anno 1779. d. 31. Aug. assumta è causa Adm. R.
Dn Georgii Bozzay, Pastoris Skerisensis, ad hunc locum data a Dno
Superintendente, Fabricio Sclatky termino, hora XI. convenere: Ipse V.
Dn. Superintendens, Rev. Hrabovszky, Magdó, Erhard, et R. Consenior,
Blasius Tompos, Scrill. item ac ipsi Vici. Spls. Joan. Witnyedy,
Supremus Inspector, Spls. Mich. Nemeth, Inspector Principatus Cis-
tradien, Scrill. Alexander Vido, Scrill. Josephus Horvath, P. Ludi.
Horvath, P. Stephanus Meszaros, P. Andr. Szirka, P. Danky kaky, P. Joh.
Skkay, P. Georg. Szarmathy, et primi Scrill. Dn. nostro Curatore, Alex.
Szemere, P. Steph. Witnyedy, Hospitibus plurimis Ecclesiarum Skeri-
ensis Nobilibus et honoratis Patronis, Joanne et Alex. Barzy, Alex.
et Joan. Doktorics, aliisque plurimis Nobilibus et Agilibus hone-
stis viris.

Ubi invocato primo Spiritus Amatibus, in fide nostra confidentes, primum
Ven. Superintendens causam Concursus subtraxit, et primo Skeriensis
molas allegantes, qui presentes erant, interrogavit: An penes se primo,
niales, quas Dn Bozzay subscripserunt, notine amotionem sue Ec-
clesiae. Responsum: Propter publicum commune voluntarie, quod in Dno J. Com-
munem inducit. Tunc Spls Witnyedy, premissa acta allegatione,
concludit: Publice contendum esse. Itaque vota figillatim collecta, et pro
parte Rev. Bozzay duo videbantur decertare, quibus convicis, et ea-
rum R. Bozzay distinctum. Vocatus igitur per honorificam abtegationem
Rev. Andream, Draveng. Policiorum, cum domi suae respectus esset
minantibus clamoribus contra Concentus modum agendi, coram
indifferentibus quibusdam Auditoribus sermones dicere. Interim locum
mentis inhibentes tandem minari valet, nicunibusque audiri con-
paruit, et assumta philypica, sequentia puncta allegavit:
1. Se contra Citationes et Formulam: sub amissione omnium honorifi-
cum Nobilis, protestari. R. Dn. Superintendens, esse de stilo, formare Ci-
tatorias sub amissione honoris non nobilitaris, quod illum Rea tangitur,
sed sub amissione honoris Patronatus. Responsum, petitq. vetro
2. Ut Judices nomina pronuncient.
3. Transactiones admittantur, et accusatio sibi scripto exhibeatur, ubi
quando, quibus modis cum Actum fuerit? quod prioris occasione
lata sententia non reddit causam amotionis sufficientem.
4. Allegari Plenipotentiales attendant, cum non acceptari fidem coram
suis Pastoribus, et diu disensis Supremus Inspector negavit in habere locum
Judicio Judices scribere vel commendare, aut, nisi legitima causa allegetur,
Presses Judices dicere esse interessatos. Tum quaestum singillatim, quid pro-
mus pagos venit, ane decreverint de R. Bozzay. Omnes Allegati amo-
tionem vocebant, Pter unum abtegatum Franciscum Doktorics, qui Pasto-
rum abtegatorum nomine contradixit. Itaq. Presses Latim incola
in faciem hinc contradicunt, et pro amotione instant. Quid porro R. Boz-
zay quarez retinente Dn Superintendente, exire conatur, et mina-

cibus

cibus verbis: Nem bánom, inquit, akar mit csinálnunk az Urak, de meg
bánnják. Tum Dn. Superintendens, promittendo conditionem aliquam, effec
tuare conabatur, et manserit verbis abstinuit, velit man
lefesse, et se submittere. Idem fuere Dn. Németh, Dn. Vidos, sed Dn. Kálló
in quo K. Bozzay plurimum spem collocaverat: Ego, inquit, dum con
tio, ut insanabile vulnus reperiatur, Kreutz compareat, Dn. Bozzay de
cedat, iterum iterumque hodie, quia Sanctissimum Arimini concilium neg
nunt, quia Ecclia desolabitur. Haec propõo inexpectata placuit omnibus
et Dto K. Bozzay in mentem revocabant conscientiam et pastoralem
manifestudinem. At ille: Dicant mihi, inquit, rationem, quare me tu
bant? Nos, inquimus, edificamur concionibus. Sed excipimus, inqui
contra meas concionem? Respondemus: Illas esse steriles et sine Zelo
Tum iterum edire parat, et se non curare asserit; asserit quoq. aliquos de
plorantes suam iniuriam. Iterum Superintendens: Scribas compareat
Dnus K. Bozzay rogat, ut se submittat, cui Citationem ad deliberandum
concessit, demumq. dimisit. In cuius abscessu concepta est sententia, quod
Bozzay honestam Mentshienses conditionem obstinate respuisset, et
contumacem esse, cum discedere nolit, nimirum Patronij sui, Dictatu
Ab. Verum, iterum aliqui ex Patronis suam Curiam adeunt et mone
ut Momentum deprecet, Lege adhibito Superintendenti commendet. Tan
dem tristis, clamantem uxorem allocutus: Non esse alium modum
quam ut valedicat, et alibi conditionem speret. Cum hac declaratione
venit in Momentum, et se discessurum promittit, si conditio pactata
et salarii defectus, quoad stipendium compensetur fuerit. Quibus da
tis, praestores ei centum florenos et stipulata manu etiam quibus
stipendium promittunt, ut se illico abdicet functione Mkérensi, et festo
Michaelis efferat res suas ex Parochia, resignatis omnibus libris et reb
Eccliae, quae sua non esse. Secundum hoc stipulum scripta sunt Reversa
les Patricios, clausulis insertis, quas pro Rev. subscribere debuit. Tum
ris et alias Reversales compositas, quibus subscriptis, humili cum depreca
tione, Literas illas, quas Dn. Agenti, contra Dn. Superintendentem misse
Viennam, tacendo, in illis sibi alios illa commenta suggessisse, se ex
spirasse Fidles Catholicorum Mkérensium, et Festes Mkérensium
Patronorum, quibus protestari sunt contra admonitionem K. Bozzay
exspirasse, confitet etiam multorum, in primis Fiscalium lachrym
quae pro defensa suppeditata erant. Tum etiam adhuc quedam scripta
et Epsta, plurimae uxore, combusta, ipsique K. Bozzay omnem spem post
Deum in Superintendente collocari, hanc metamorphosin non obst
mesit. Literis hodie adlatis sunt Vocatoriales ex formâ, quibus ju
locum defuncti K. Josephi Miskei vocatur, verum cum Germanum
se imperfectum fecisset, eadem non acceptat. Interim ex Mentshie
ses adsunt, qui demum sunt Rev. visitatat, adest eum K. Tompos, qu
conditionem Mentshiensem laudando deseri, vocatus Jergelyinum, s
itaq. K. Bozzay ad Mentshet venit, K. Bozzay ad Tolcsky mittem
cum ipse bonus Germanus sit, qui nunc in Mesterhaza uxorem quer
situat Dnae. Mesterházy. Jubis iterum hinc in kapolcs successurus si
ignoro. Ego interim Sinerius verbis Dn. Superintendentem rogavi, ne
sit a Dno Superintendente abiens, ostendat, facto etiam, Lutheranos
credere sanctorum communionem, et non omnes esse in Xto membra

vagy bie

mystica. Non dicas, inquit, me esse alienum, quia hue cum eo venerim, ut vobis ad pacem viam aperiam. Meo indicio citius absentia, quam absentia, contrahitur amicitia. si diu vna sapius esse ad invicem in mentem habuerunt, arctius coalescerent. Ex quo vobis spem D. Adamus Fakáts, invitatos Dn. Sopronienses eam in Termino S. Bozzay adfuturos, pro quibus eam dilationem ordinavimus. Dictum est interim apud nos, ideo non venturos Dn. Sopronienses, quia dicerent, quando cum S. Bozzay in Monumento agatur. Sed alterius causa sit, mihi ancepts maneat. Quod superest, rogabo Patali, eam accessionem velitare. Amico Kéröi Pastori, agitur eam de Allgri arrogantia. Dicit enim, eundem divitem, superbum, et segnem fatuum ee. Ego vero dico de posteriora quaevero, ne ex superbo humilis, ex segni diligens efficiar, tu pro me mutare in passum, quia divitiae vtrae spinae tres sibi, qui me diripiunt et evacuant, eam ob eam unum illud bonum optimum per cantionem mittam Sopronium, et alterum, meum discipulum, filium, Andream meum, Cl. Rectori commendavi, ne in Alumnum admittat.

Siquidem propter caput tuum Kerienses passim male audio, ideo mihi necessitas innocentia tua ut Apologium sciendi, eam eam vobis ostendam.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Instantia Fritesdienſium, intuitu protectionis, et conſeruationis
diuersum Monachorum.

Ingratiſſime Imperator et Rex, Dñe Dne clementiſſime.

Ex beagrum Vanes, vbine exiſt: in poſſeſſione diuersa religionis mee Patroni, Parochie, ſchole, Cimiterii loci, et inchoati edificii exuiſti I. Collii Nitrienſis reſaurem ſuam ſubmiſerunt, vt genuine eius Status conſtare poſſit, et nos prog. informaremur ma eidem Collii exhiberemus: attamen Abbates Collii, vt ora excelſo Conſilio ſubmittant, determinaſſet, agimur prem. ſuam, vt nro ministro contentemur, adduciſſet, Instantiam nra adimmej
nobis reſtituit, omnq. nos ad Statum Vram ſuam retegauit: Quam Instantiam eam hic ſub Cl. humillime annectimus. Quia tu in eadem congregatione nos in diuerſis accuſari; variaq. nobis exprobrari, quæ procul dubio Sacre Mtis prog. Vris ſuis denuo ſubmiſſe fuere, intelligere debuimus: Vt Mtis Vra ſua ora genuine conſtent, in quantum quid de nobis ea, quæ accuſamur, innotuerint, ad ſingula coram Mtate Vra ſua humillime reſponderimus. Et quidem ſtupore inaudiuimus exprobrari, cur Illmus Dñus Terreſtrium competentem terminum in Dixit. Cur item tam exceſſiuum locum in magnibrine aſſignauerit. Ad quæ humillime reſpondimus, per uſus Status et Ordines, adeoq. per eos eam Dnos Terreſtres, religioni ſine gotii determinatione et executionem, ſoli detatam ee Dixi; Statem ora Vram ſua citatione eos in minime ſe Collii, ſed et quotquot hactenus locorum ſtrin excipiones facte eſſent, nullibi in Dnos Terreſtrium in Dixione quidem citato intercedisset: Cuive maior Dnos Bereſienſium reſpectio haberi debuerit, quam alicui, nulla ratio ſubeſſet. Qui ſiquidem iidem iam Die medio Collii ac Excelſi Conſilii per Statem Vram ſua exandiri petierunt, Illmus ann pro. ſota demtadat excipione examinis exhibiſſet, qui ipſum eam tempeſtiue inſinuaſſet, qui illico Coſorum medio protinus recurrentes, nihilq. in contrarium impetrando, ita demum domum redierunt: Celeritate igitur temporis Congreſſi in poſſent: cumbi porro ipſorum in excipione conſiſterent, quippeq. conuenire eatenus per rerum naram impoſſibile Diſſet. Magnitudo ann loci tui abeſt, ut ſit ratio docor Dñum ſpectio par, vt nullibi minus ſpatium Coenobium, Parochiam, ſchotam et Cimiterium residentiam pro parem Dñtes recenſere, coram Statte Vra ſua ſubmiſſe aſſeuerare non uereremur, neq. ſubeſſet ratio, cur quicquam quicquam eatenus congreſſi poſſit, cum Templi, Parochie, ſchole, Coemeteriiq. per nos ſpecie mis expenſo erectorie dotatorum ibidem in Dideſt Dñis Patronis Coſorum, magnitudo ac ſpatium ſimul ſimbum, quater locum nobis excipiam ſuperent. Ita hac vel minima congreſſi caa deſtituunt Dñi Terreſtres v. ex eo, quod locus nobis excipiat ſit inſenetuoſus, inutilis, totus quippe foſſatis et Caſtratibus per plurima ſa, cis conſtans. Nihil in v. illis v. communitati, v. publico deceſſit, Capiteq. v. domui cuiq. eo loco adimeta pariter nihil v. Dnos v. alius contribuunt: patronum ſi quidem dominante ubiq. ab oneribus immuneſſunt. Eo ipſo in, quod multigena quam deceſſent, excipio talis in nullius pndicium redundare potuit. Quantum porro ecclie exprobraonem attinet: Forma eaterna e, ſicuti minus cuiuſcung

horrei

communis horrei; nihil igitur ponspte continet: qrod ām sit mutatum, per id nihil incorpreti admisimus. Colonij siquidem, Modra, Sopronij, in S. Croo et alibi parietes Oratorior et fenestrarum sunt mutati; adhuc tres altaria orgiis alti: porro Chori sub formicibus, v. parimentis facti; hic etb contra, unus duo organa alij, chori ām sub tecto erecti. Magnitudo ām Oratorij, tametsi vix sit pedum textura, magnitudinem altiorum nrae Oratoriorum n excedit: cetpre ix hac ex parte fabrica cerce n potuit. Vicinium Moravicus qd attinet: nec minimum periculum quidem idem Marchionatui hinc imminet: tres siquidem milli admittunt; sed nec observatiorem distantiam accurrunt; qrodve primo loco apponi debebat, cum ex otto variis Evangelicorum ab imo fundo possessis templis nihil periculi dnis Moravij creatum sit, cur a remotiori loco iisdem metus debeat, cum et abinde ois possibilis qrantio in contrarium facta sit, rationem n video. Exprobrantur nobis et collecta et labores, et festa decretata n hucusque celebrata. Invad Collecta, et labores, fatemur, qd nos ois sponte, et n coacti, citra v. minima alicuius oppressione, et pecunias et labores conferamus, eo ipso eam, qd nobis Altaria, Templa, una Oratorii et aliquot erectionem clementer indulsisset, qd et pecuniarū et laborum collationem benignissime admiserit, id exemplo grog. vetera bundi agnoscimus. Festa autem decretata posito ex cathedra denuntiata observamus, ntq; n observantes pnitentur, impedimento n sumus. Unod denig. post excisionem aedificia Templi et parochiae illico exorti sumus, per hoc nihil inordinati, v. contra benignam Matthiae Vrae sumus dispositionem admisimus. In tota grippe Hung. clementer demandata, et effectuata locorum exercitū excisione, illico et exercitium reassumptum, et aedificia Templor erecta exstitere, dissuasiones excisionis exemplo Colonū id sufficienter edocente. Hinc ad Augustos Matthiae Vrae pedes provoluti humillime supplicamus, ut nos penes excisum qrio modo locum, benigneq. concessum exercitium clementissime manutenere, ac protegere, cumq. minus Ministri vires tot Eccles labores superent, nobis plurimum Eccles Ministror interventione benignissime admittere dignetur. Ceterum perseveramus Ac. V. S. Humillimi Hung. Conf. addicti in Castro Nitriensi ad Ecclam Lidest spectates. Ac. S. C. Reamq Matrem Clementissimam, humillimum memoriale subscriptor Hung. Conf. addictor ad Ecclam Lidestensem spectantium.

Projectum Instantis Status Norestantium ergo subscripta ad acta Comissionis Nestrensis in Ao 1731. d. 27. Martij respectorem, cuidemq; sub dato die 16ta April factam a Consilio Cubicaorem, qd tm ob quasamigeratones nunqm ipsi veritate informat. Apposuit scribi recrd. conda Cauty de Crada.

Augustissime Imperator, Rex clementissime. Postequam benigna abrefata Matthiae Vra ergo Status religionis, qroad fidelem subditos Evangelicos Hungaros Hels. Confessionis per Regnum P. Cottibus intimata, et indigrag. passim oppressionum praxis eradicari jot, qrauto horrore et consternatione perculsi, ac extremis fere desperationibus acti sumus Augusti Matthiae Vri, qui ente ab ipso initio gloriosi sui muneris obsequijs homagiatem intemerata fidelitatis subjectionem, cum omni complacentia in oibus testari qreant, ac eammam vitam fortunasq. suas ergo qderis insa regia consecrare parati sint; cum post denumeratam mille afflictiones, et signanter contra Artes Sopronienses confirmatos ademptq plus 500 Templa

fo 1a

pta, meliorem sortem sperantes ac expectantes, afflictis afflictionem adei;
ac se suæ religionis libertatem, per pragmaticas regii consiliarios, regiasq
diplomata, stabilitam, variis aggravaretur pmetorum cancellis coarctari
sentiunt, inter spem et metum mirantur timentq: Nimsorgro pacto
ad inferendas sibi calamitates, graui poenales, indignationi regiæ ansam dede
rint? Verum nihil tale suspicati advertunt tandem, originem hij malis
debere, immoderatum plurimum ex V. Clero Romano, ac nonnullor sectatorum
Zelum, conceptumq inde contra nos flagrans odium. Hi cum benigniorem
circa multa pmissa atefata Matis Sue erga nos animum, providentemq
ordinationem regiam vident, ac intuent: ubi modo in adversum exempto
Dñi Eppi Vacziensis tumultuose contradicente adeoq se contra suppremam
potestatem erigere audens, sed et insita opulenti Theologici sub commissione regia
suaria publicati contextum, fideles subditos Evangelicos satis afflictos, sub pro
tectione regia admodum sperare et respirare advertentes, totali exterminio
devovere, adeoq effectuandum atefatam Matthem Vram incessanter in
opportunis solicitudinibus suis perpadere, ac adurgere non cessant. Verum enim
vero fideles subditi Evangelici insita avonitum Pauli Apti eum animadvi
dicentes, meliora edocti, ac occasionem sibi Deus, et ferme insita pmissi S. teno
rem, ad confutandum rebus suis necessitatem imponi cernentes, partim ut ute
riori sibi tutelæ perpetuæ fidelitatis tesseram, ad pedes atefatæ Matis Sue cum
humili genuflexione instar depositi oppignorent, partim ut benignis ipsius
regiis ad imperatam tandem inforchationem obsequiose obtemperent, par
tim vo ut ad mitigandum ne forte offensum regium animum, modificandum
pmetorum, si possibile sit, rigorem, gloriam suppticandi sibi reservent, pertim
benigne ut meliorem sensum animi sui, ne addam: ut ceptum e: in peiorem
interpretationem detorqueantur, candide exprimant et declarent: inscri
ptos nos, ex diversis regni Comitibus seu oris, ad Augustum atefatæ Matis
Vrae autem eximios . . . . qui eam hic Viennæ concurrentes, ne in una
eademq mora, idem per idem, cen crambem recoctam, multiplici libello
cum Ces reg clementia, instituendo thronum accedere, pronum abstinuimus, ita
agre necessarium duximus. Et quidem

Quod primum tum abinet: reveremur cum ob gravem actionem, qui mens
humana concipere pt, tum humillima, tum maxima, benignam Matis Sue
sua agnominitatem, virtute gloriosi symboli sui: Constantia et fortitudine,
tutatam; quod Actus sopronii 25. et 26. Aprilis 1687. inita eam actum 30. Julii 15.
eandem confirmarit, adeoq publicum religionis exercitium, in locis ibidem
denominatis, tantoq intuitu atq specificatis Comitibus: quæ nempe tam
suas partes, ac gentis species in se continentibus: sibi rem religionem ac tem
plum clementissime dignata sit. Quod licet quidem exoptatum divi avi regis
Leopoldi Anno 1691 emanatus subsequi animadverterent pplures nri: cum
tum licet in nonnullis SS. abscriptis taboret, mutatenus supponere seu red
benignam intentionem ac restrictionem ad ea quæ extendi; quæ etiam sine
legibus et ratione humana aperte et evidenter contraria sunt; signanter cum
cum plenarius Articulus 26. Magistratibus et Nobilibus in arcibus et residentiis sui, pro
vitæ cuiusque Confessionis, edificandum facultatem et oratoriorum, cum dotatione

liberam

liberam fore, manifeste adipsam literam exprimat; e contra exercitium religionis in sacellis sive sacerdote Rho Catholico, in Oratoriis am sive Ministro Evangelico, tantopere mihi horum dotatio ne concipi quidem possit; Privatum porro hoc beneficium iuri Gratiae competens, trec in alijs regnijs et provincijs, ubi diversarum tolerat arum religionum firma restrictio e, admitti soleat, tanto sive exercitium consequentia, ut virtute eam puncti 5ti infra segnenti, protestantibus quoq. Christianis utpote Terrestribus, Ang. et Helv. Confess. addictis, ad beneficio seu votentibus liberum fore, et manere certa fiducia intelligimus. Quod Etiam. Quandoquidem publicum religionis exercitium ad tria dumtaxat loca, tam quoad ibidem degentes, quam alinde eorum confluentes una cum peregrinantibus restringi, minorum tu horum pro necessitate erga Deo rea benignam concessionem advangeri posse pateat: primo quidem fideles Matthiae subditi Helv. Confess. addicti in Cottbn Silesiae degentes humillime supplicant, cum Arlarem locum Straza dictum, ore ad hoc quidem tempus obtinere potuerint, religionis vo Templis sive, quae virtute Art. 26. in acta Sphaerae tempora vero. citra possederunt, per vim spoliati sint; iamq. multis per totum Cottbn exercitium religionis habeant, dignetur clementissime eo modo disponere, ut Pato Acto loco proximi, mox quoq. confirmato, satisfiat, ac in locum alter denominatae possessionis Straza, tacitum denegatae, alter alibi, ut sunt Sarepta, Sarkabel, Stanya, s. vel alius quis certus locus denominetur, ac realiter assignetur. Praeterea am cum in Scribus his locis N.N. in Cottbiensi N.N. existentibus, adiacentibus, tum ab multitudinem popoli, tum contingentes sapius infirmitates, aliasq. vicissitudines, constituti ibidem Ministri Christi in obeundis suis muneribus haud sufficiant, ut indultu huius puncti praeter necessitatis plures aggregare liceat, clementissimum Deo rem assensum et indultum humili de genu implorarunt. Demum ut ut punctum hoc captivis quoq. et aegrotis ministerium Christianum impertiendum admittat; quia tu de iis, qui per Aegrotum sententia mortis addicti, ad executionem poenae subeundae detinentur intentionem non faciat, extrema tum hoc Christiana consolatio, si quando alias, tunc maxime in umbra mortis necessaria sit; nec tabus pro ritu suae religionis ministris suis operam impendere liceat apud clementissimum Deo Rem Thronum, communes preces mas, promptissime fundimus, et concupimus. Deinde

Respectu puncti 6ti Lectione librorum religioni contrarios deferentium de medio sine adimendis, sunt cum gratitudine interpretandae papales restitutionem quoq. tacitum, per vim tacitum abbatorum, ut hoc denegandum. Quanti eam rigore huius puncti, humillima quod intercessionem prominciali et signanter civibus Debrecinensibus interponere ut dignetur, ut Biblia sacra, tanquam libros innocentissimos, per Dnum Coetum Agriensem adhuc arrestatos, v. saltem intuitu expensarum in impressionem eorum abignotum florenorum in se recipientium, ex sola eam erga pectorum summa misericordia, antefata pro Matthaei restituenda committere dignetur. Ceterum quis idem hoc punctum in locis non scribus, quod ad minora parochialia Plebano

Pro Cath.

Sine Catholico / servata nihilominus Status defumendæ gratitte: / subesse inde
at: cum tū priora puncta, pro continuando religionis suæ exercitio, additis locis
exercendi facultatem isdem concesserit, pari eam ex eodem consequentia, pe
erecti confidunt / fictoni solitum Patrem datarium deposuerint: / salvum sibi
ius religioni in infantibus baptisandis, copulandis sponsis, et funeraudibus
demortuorum, opera ministrorum suorum in locis vicinis Arcibus suæ
prout eam ceteris hæreticis suppeditant. Ceterum per
Punctum 4tum Sine Quod Terrestrium in salvo relicto, sat superq. Ma:
dent artic. Conf. Evangelici, libertatem religionis suæ sub temni sito
pendere et

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Instantia Sanctissimum Aug. Conf. intuitu restituendi Oratorii Sabbathini, Sacelli Ao. 1749. die 19. Martij porrecta.

Augustissima &c. Exhorruerunt animi nri in spectum et lacrimas versi ad tristem inexpectatamq. famam, mox secuturæ Oratoriorum, Parochiarumq. et Scholarum nrar occupationis, publicique cultus divini subtractionis. Augetebat luctum, q̃d hactenus dñi controversia de pendenda ab Oratorijs nris pretia contributione agitata fuisset. Quod quidem rationem voluntatem, mox notis publicum religionis exercitium competat, adhuc audiri in spe erimus, eodem ãm nos privari debere, in hoc extremo animorum nror mœrore subintelleximus. Indulgeat in clementer matta vra sma, ut justitia mea coram Augustissimo eiusdem throno remonstrare, et leo rãm clementia implacare valeamus.

Clementissima Dña, a pro Augustana et Helvetica Confessione, in Hung. sunt recepta, nunquam dubitavimus quo ad utramq. religionem cultor dñi carum piarumq. temporibus, inq. circa Annum 1561. docente extracto Batocathi Bettini Scholarchatus Sancirensis sub R. is in oppido Sancirensi exercebat, et peragebatur. Dum vo Ao 1683. per Sclavoniam Comissionem ita sæve per Hungariam Templa et Oratoria nra occupata, rerumq. in exitium acti sunt, contigit eorum et Oratorium nrum occupari, sed ea sunt Augustissimi Imperatoris Leopoldi erga fideles subditos suos clementia, ut adhuc ante Dictam Anni 1681. in integrum restituti, stante hac Dieta, docentibus Festivum sessionibus sub R. religionis nra exercitio quieti fuerimus: tandem vo per publicam legem Articulum videl. 25. et 26. 1681. inserta R. In aliis vo Oppidis, velut Sancirensi s. nostræ religionis nrq. Securitatem posuerit, vineremus concessam, sen bene eam prædicandis Oratorijs Scholisq. et Parochijs publica autoritate exercitium exhibuit.

Restaurato Sancirensi tabiter exercitio religionis, nos sacra nra sub clementissima gloriosissimi Matthiæ Vrq. sms Prædecessorum, Leopoldi, Josephi, et Caroli Protectione impertubate peregimus, Demq. dignatentem Augustissimam Domum Austriacam quotidianis precibus invocavimus, dumq. quid pia adversi nobis intentabatur, per altissimi Reges et Imperatores benignissime mauutenti fuimus. Negare quidem non possumus, dum religionis exercitium in

Confinio

confirmis Vesperimensibus, Papensibus et aliis, ex ea ratione, qd confirmatio ee cessaverint, subtatim finiret, hoc ipsum apud nos qmq; ea hac ipsa ratione qua confirmio, sed alias eam, in acta Capitt. Artos, eotumq; Gallactos SS. libertatis non obstante, eodem in ofen. usq; pacifice gaudere potuerimus, et alias eam contra ees turbatores.

Et qmanis interea Statta Vra sua oppidum Sanctinense in statum libertatis Civitis clementer evehere dignata esset, qd exercitium nihilominus religionis mad in benigno Statis Vrae suae Diplomate super prerogativa Civitatis extradato nihil e immutatum, adeoq; sanctimus in usu liberi exercitii in monasterio liberad et Rad Civitem translatum, in qno ad hoc usq; tempus pacifice perstitimus, imo cum ea conditione ad faciendum libertatis legiq; Civitis Jus accessimus, et hoc ipse multa millia fl. erogavimus, ut in publico religionis mae exercitio et usu in turbemur, super qno assecuratoria ad Mgratus Sanctinenses demisse accedimus sub C.

Sed igitur exercitii religionis mad originem semper in exacto absque privatio, sed ex lege publica, id ipsumq; usu longevo stabilitum, et per gloriosos Statis Vrae suae Predecessores mantentum existit, qmd anteratorum meritis sanguineq; progenitorum Domo Austriaca largissime fuso, confirmatum conservatumq; Quid erat maximum ab hostibus vulneratorum, illud minimum applicamur et vindicatum, quamvis mariti per hostes capti erant, totabimus, idq; haud postremum ad maxima gravis pro augusta domo Austriaca ardendum, et ad mortem in qualibet occasione appetendam incitamentum, qmd omnibus, incita vitam religioni suae debendo colere, in libertateq; conscientiae suae vitam ducere concessum fuit.

Quam anteratis mad in hoc libero religionis exercitio successimus, ita non solum omnode evitare studemus, ne propriam demerito nro hoc beneficio nos indignos reddamus, verum potius des mas vires eo convertimus, ut sanguine majorum parta merita, nra eam fidelitate illustremus et augeamus. Unde factum, qmd sub Augusto Statis Vrae suae regimine, occasione publicae regni insurrectionem contra hostes matis Vrae suae hilari animo arma sumsimus expensis non parcendo, vitam et sanguinem fudimus, nitq; qd in augmentum illibatae fidelitatis, sed potius amissimus, ea mente fuit, qd Statta Vra qmq; sua nos multum aliam indignationem ream sentiebat, clementia sua compleci, et in usu religionis mae clementissime confirmare dignabitur.

Statuimus multum detrimenti fuerimus fuit, si nra seu major mor etate, in qno Sanctinenses sanguinem suum in fudissent, occasioneq; intestinorum motuum regibus mis debitam fidelitatem in totum illibate servavimus, sed et rebelles mis hostes multum fuimus viriliter persecuti. In ultimo Statis Vrae suae per diversas potentias illato bello, primi fuimus ex ratione, qui armati extra patriam exivimus, et ferme undiq; inventis hostibus, arma corporaq; nra opposuimus, ubi plurimi nemo in contestationem fidelitatis, vitam qmq; sine ulla formidine amiserunt. Ubi no victoriosis Statis Vrae suae armis pacatis

pacis

pacis fenctibus ad instar alior fidelium Matthis Vrē pīe subditor persuadere ac quiete tandare, et Matthem Vrām pīam exorare desideramus, proh dolor! cultus divini beneficio, quo in vita nihil carius, nihil pretiosius, nos privari tristes experimur.

Provolvimur proinde ante Augustissimos Matthis Vrē pedes, et per viscera misericordiæ divinæ, ac per quinq; vulnera servatoris ūri Jesu Xpti, cuius dolorosam passionem nunc in Christianitate recolimus, Matthi Vrē tactum, rogamus, supplicamus, misereatur sui semper fidelis populi; absq; ullo suo demerito ad hoc infortunium condemnati. Moveatur utiq; Matthis Vrē pia cor, tot expiris tot mille animarum beneficio Deum laudandi, sacrumq; eius verbum audiendi privandorum, moveatur prospicius moriturorum, sine spirituali solatio ex hac vita migrare debentium, moveatur tandiu gloriosorum prædecessorum ūrorum exemplis, quorum clementia spiritualem tum thesaurum nunquam exiisse permisit, dignetur clementissime indulgere, et tuitionis quoq; sui benigna Matthis Vrē pia protectione, cultum exercitiumq; religionis nrē in oratoriis continuare, ac tutiō Deo et Matthi Vrē pīæ in quiete et tranquillitate conscientiarum nrārum servire valeamus. Cuius clementiam &c.

Alia Instantia Sanctinensium Aug. Conf. addictorum intuitu Oratorii sui.

Ad Augustissimos Matthis Vrē pie pedes iterato demississime provoluti, humillimamq; lacrimabilem instantiam nrām ante hos, et qd exercit, annos, in materiam Matthis Vrē pie benignitatem, intuitu tuitionis quoq; nrē dudum in lib. Rō Civ. Sanctinensi habiti religionis nrē exercitii, prostrat. dissima homagiali devotione submissam, in memoriam revocare, inmensa, eaq; infinita eiusdem Matthis Vrē pie clementia, ex qua inter innumeras alias graias, erga regnum Aug. testatas, nos eam consolatam, grata & clementissima fiducia pia in mentionata Civ. Sanctinensi animaret, ac penes eandem cultus divini, religionisq; nrē exercitii privaret, ac genitus, lacrymis, et inexplicabiliter afflicta sors nra ultimis promanantes, Materteram Matthis Vrē pie misericordiam denuo implorare compelleret. Nam, clementissima Dña, Deum omnipotentem in religionis nrē exercitio laudandi, sacrumq; eiusdem verbum audiendi, inventem quoq; in timore divino, studioq; educandi et erudiendi, moriturosq; spirituali consolatione utendi, beneficio privaret, quantum animos et animas nras afflictas, sufficienter exprimere nō possumus, cum præsertim antenati mei et nos sub gloriosorum Matthis Vrē pie Augustissimi gubernio, clementissimaq; protectione, in usu beneficii exercitii religionum nrārum, usq; in hanc matutinam tristissimam eiusdem subtractionem, oratoriumq; et templorum nrōrum occupationem interventam, floruimus. Hanc ergo inexplicabili afflictione et miserandam sortem nram adhuc novis afflictionibus augeri metuendo observamus in eo, qd die 26. currentis mensis Octobris, ubi quidam Concivis et Opifex Sanctinensis Daniel Payer nominatus, Aug. Conf. addictus, gravi infirmitate correptus, per nrōrem et nrōrum amicos pro spiritali consolatione ad possessionem Zelpétz educendus circa horas pomeridianas currui

impositus

impositis finiret, eorum admodum Rndus Daniel Vörös Parochus Sanctiren-
sis, misso Capellano suo, cum certo satrapa Attensi ad mentionatum Daniel
Lazer pro foribus domus sue, iam arreni impositum eundem ab exitu, com-
prehenso eam uno pinneto ejus, prohiberet, et quia arrestum in substitutum,
pro miseri eiusdem infirmi pericito, detineri curaverit, neq; prius, qm alte-
ra die, facta apud Colonellum regiminis Illustris Viri Comitis Bethlenian
Sancti Stephani Sanctinensis modo Commendantem, precatoria insinuatione,
istius arresti petierit.

Quia vero per hanc insinuatam afflictionem nram, exempto Deo modo
attentati illiciti actus nobis ex subtractione exercitus religionum nrar, priva-
tionesq; finitas spiritualis beneficii, adhuc plures perfectiones imminere pri-
mice ex clementia maternaq; commiseratione Illustris Viri Comitis sue obtinen-
dam speraremus. Ea propter, coram Clementia et commiseratione Illustris Viri
Comitis Throno prostrati, de gemitu lachrimabundi demissime instamus, ut no-
stra propria, cinabares gemitusq; et lacrymas nras in supplicatione nra
pro ori in benignissimum Paternum Illustris Viri Comitis sinum submissa expe-
tas, afflictionesq; inexplicabiles materna commiseratione contemplari,
nosq; in nrum exercitus nri religionis habitum reponi curare, cle-
menter dignetur, ut taliter in quiete conscientiarum nrar Deum Opti-
tentem pro Illustris Viri Comitis, tutiusq; Augustissimi domus sue Austriaci
et perenni gubernio et felicitate devote invocare valeamus. Quam
Clementiam Protatur; profundissima subiectione manemus Ejusdem
altefata Illustris Viri Comitis humillimi, perpetuiq; et Aug. et Hab. Con-
fidelicti, Nobiles, Cives, et Inhabitatores Sanctinenses. Presentata ipsimet
fratri suis in personali audientia d. 10. 8bris 1754.

Instantia DD. Infra scriptorum in casu, quo instatis eo prioribus ap-
positis, a similibus in communibus causis de quo fratri porrigendis inhi-
bentur, et privatis duntaxat medio Agentium promovendis per Can-
cellariam Aulicam Hungaricam instantur.

Quorum satis deprecare possumus eam Illustris Viri Comitis benignitate et
clementiam, qd inter tantas et tot regnorum curas nras benignisso pro con-
spectu solari dignata sit; imorum satis despicere valeamus exinde concepta spe,
dum, qd de benignisso Dei pietate ejus materno affectu, quo ecclesiis christianis com-
creditos populos prosequi, nras quoq; fideles Illustris Viri Comitis subditos certos reddere,
et bene sperare insit, taliq; consolatos ab Augustissimo throno suo dimissi. Magna
e contra consternatione et divini juris moerore percutti sumus, Augustissa et
clementissa Dna, ubi medio Excmi Cancellarii Aulici Hungarici, Nomine Illustris
Viri Comitis monitis fuissemus, qd frequentior nri fiat cessatio in officiorum
promptiam veniat; ideoq. absq; ulteriori mora ad patrias lites redeundum sedes f
nobis tacite extationem declaratum e, qd instantia Illustris Viri Comitis humili de gem
intro porrecta verisimilis et assumtio sit de eam, qd eadem nre communi introposita
cta sit fidei regnent, verum particulares duntaxat casus nre privato et medio
Agentium promovere nobis integrum sit.

Instituta

Intuitu prorsus stringentissimo Matthis Vrē sine throno stedo degen[er]atio-
nis, ne modus agendi sine necessarius, et sine gro nec recursu ad Matthē Vram
sinam fieri pt, nobis ita pcludatur, ut nec instituta afflictē sortis mē hic v. alibi
adinvicem nobis colloqui, deq; medela et clementia Matthis Vrē sine imploran-
da concludere, et adhuc nullam operam adinvicem p stare nobis liceat.
Dum vō hoc nunc agimus, oēm alias limitationem vrā a sinu pro materno
Matthis Vrē sine benignissime excludere dignetur. Nunquam certe in corpo-
rem Matthis Vrē sine venire, et clementiam eiusdem implorare tanta subdi-
one animi vri fiducia p[ro]sumeremus, si nos vel minimē suspicioni ansam ob-
iose: quod Deus a fidelibus subditis clementissime avertat: / conscientia nostra
recte urgueremur.
Sola vō nobis optime consci sumus, quod nihil aliud, qm qd fidelibus subdi-
apud Dnm et regiam suam agere conveniat, oō sine remedio afflictionibus no-
stris et miseriis asserendi, meris et sinceris precibus, nunc apud Matthē sinam
sinam agimus. / Deo ultrius supplicantes, dignetur Matthis Vrā sina benigni
sima ira aggravamitate periture, si absq; oī prorsus optata et diu antheta
ta consolatione ad nostros nos redire continget, animoq; talis, qd imminentia
substantia in benignam relationem non assumetur; imo ipsa etiam supplican
di respectu asserendi in contrarium remedii prohibita sit, taliterq; nos simplicita
totum remeare insciis, passim per regnum percrebescet, grauius maeror
ficietem Matthis Vrē populum, oēm post denam fiduciam in benignitate Matthi
Vrā sine collocantem, ac eas afflictiones, quas pati et inferia Matthe Vrā sina
contingere, sibi absisine inexperimentem, grauius nigram moeror, quam
ta consperxio invadet oīum corda. Econtra grantam ansam ulterius
ris causis pro habita fro adendi iis dabit, et in proposito confirmabit,
qui contra eam benignam Matthis Vrē sine voluntatem hoc tempus seq;
se existimabantur, cum preces vras benignam exaudiri, et admitti
exinde concludent.
Si in modalitate presentata humillimis substantiis vris exactissimē, clemen-
tissima Dna, ad quam sane commi zne introspicigendam rationes et moti
va sub litt. A. adnexa, et hactenus adhuc tabiter exhibita priores substantiis
nos inducere, dum eam humillima deprecatione pactactas rationes in sine eo
fidelibus subditis absit; sed sine eo, ut Matthi Vrē sine v. innotescant, et ad
hiemus in ea parte clementissima reflexio eatenus habeatur, qd plerag.
gravamina tabia occurrant, respectu quorum mi v. eam pluribus partis
qua scitu qm in consequenti; alios eatenus tangant, et eveniant grabiet ur,
fieri, infectum fieri nequit, et in civili societate nesciremi patiq; quam
quam cessis succurrere expediat. Ideoq; potius ne fiat, ut nemo lesatur,
deq; ostet; Ac deniq; Matthi Vrē sine, qua sina suma justitia et pietissima
subditi sibi populi tratui, afflictiones et tribulationes, aliasq; lesiones et pre-
dicta gratiaemq; ad notitiam devenire sufficiat, reqj; ipsa benignissimam
predictam a Matthe Vrā sina expectat.

Ais in

Ffis in imo ipsis rāatis institit, qrq neminem tedere, et sum cuiq
sure, in societate hūa requirit, fundatis essentialibus principijs confisi; tanto
magis ex clementia Mattis Vrā sūe remedium in ipsum, et qroad oēs afferen
dum humillimis precibus desideramus, qrod alioqui sica, qrd in eadem
substantia et decremento, plurimaq; contra leges, benignissimas regias resolutiones,
et pientissimam Mattis Vrā sūe in eo intentionem, qrod curam et pacificam per
manionem sui populi pro suprema lege habeat, evenerunt, et actu contingunt,
oēs regno terras it tolerentur, et precaventur, time facile providemus, qnatia
roz fata manebunt, et qnanta adflictis addetur adflictio. Nemo certe prive
Mattem Vrām sūam gravabunt plurimi; plures tū nec in statu erunt eadem
representandi, cum representationem modalitas per potentiam vimeis inferentium
omnis protectio prohibetur, et nec ipsis nobilibus privatim cuiq; ad id media
suppetant; in primis vero misera plebs, contra eam opprimentes exitus, car
nec iustere prudem, tacemus, eos deferre audeat, tanto minus possit, ver
inter hospitia et singulares Mattiana compassione dignam miseri vitam age
re necessitetur, et necessitabitur, nisi afflictis et oppressis pietas et clementia
Mattis Vrā sūe ultronea subveniat.

Sine dem oia Augustissimo et benignisso Mattis Vrā sūe indicio humillime
subsistimus, oēm post Deum spem adfiduciam in clementia Mattis Vrā sūe
et Augusto vultu Mattis Vrā sūe innata, ad miserioditem animum mi
seris afflictionibus meis sivem ponere, ea, qrd ex legibus et privilegijs cuiq
competunt, observari facere, tabitq; consolatas ad fidei mrā consortes
in conscientiarum sua libertate mta redire cum properematura sūe
Mattis Vrā, Augustissiq; domus felicitate Deum colistimis precibus inte
pellaturos remittere. Etiam Mattis Vrā sūe clementiam fidelibus ijs
perpetuis ac homagialibus obsequijs mereri adnitentes, exorimus Matthi
Vrā sūe humillimi fideles subditi, Gabriel Daraij, Josephus Daraij,
Gedeon Rhadaij, Alexander Berzeviz. die 3. mens. Aug. 1749. in consp
ectum sūe Mattis sūe admissi supplicantes.

Instantia Experientissimi Arnd. Cons. addita ratione scholas reo
dificandas subditi porrecta.

Innata, ac inso orbi Europaeo cognita pietate, ptmq; qm materna Mattis Vrā
sūe clementia factum e, qd nō tm novi Oratorii erectionem, sed et tam ed fabri
cimentum consentiri sinat, qno si nos, nostrosmq; posteros posteri porro pro
pererni et auspicatissimo imperio Deum Optimum exorare, in Leucorite
merata subditatis fidelitatis mrā, cum vita bonorumq; mrōd orbus accadonik
simo cum Zelo fienda conservatione in signum animis nostris perpetuo et im
separabiliter adhaerentis homagialis gratarum actionis hecinitra tanto ar
dentius ataccinq; edere, ac Mattis Vrā sūe, Augustisq; successoribus contestari
valeamus. Nunc iterum iterumq; post Deum duntaxat in Mattis Vrā sūe
vem spem, fiduciam, finis sumtq; pfidum ac tutamen habentes, p tuendisse

animor

animorum subiectione ad Clementissimos Matthis Vrā sūe pedes, benignissimq; Regis Regum thronum, infinitis Matthis Vrā sūe gratijs et clementijs refertum prouhi, de gemmi huiusmodi instantes reflectamus: Quod videl. in antiquis, attritis et ruinosis Oratorij nri superficie, classes, seu cubilia pro maioribus scholis deseruientia habeamus, itam aque, prout et ipsum antiquum Oratorium, attrita, et a potiori ruinosa. Vbi aūt nouum Oratorium Matthij Vrā sūe clementia concessum ex integro parabitur, permissum antiquum Oratorium dedicabitur; necessario et cubilia eadem pro maioribus scholis deseruientia terra, et superedificiata corruent, demolientur, ac inventus scholastica eatenus omni prorsus studendi cōmoditate destituetur. Accedere hic Clementissima Dna, l. quod alia eam scholę, quę ñ sunt in superficie antiqui Oratorij, minime quantum essent attritę, et ruinę obnoxię, adeo, ut extimescendum esset, ne in parte v. in toto corruant, et discentem inventutem opprimant; ideo in contiguo et sub uno tecto, pro nra Inventute nra scholastica, custodibus item Templi; et conservatione lignorum, ac reliquorum scholę impedimentorum, tam cāa compendiōnij et facilitandę conservāonis ędificiorum; quam et avertenda ignis, aliarumq; fatalitatum periculo, securitatis procurandę ergo, circum ex septem cubilibus et duobus parietibus applicandis capitis constans ędificium, ut nobis Matthęi Vrā sūe in peripheria subrubiati; Commissionatis Anno adhuc 1711. excisa, statim e regione novi Oratorij, ab eodem versus campos, sedecim orgijs distante, inuita hic sub Litt. A. adnexum delineationis schema, latitudinis orgiarum longitudinis octo, altitudinis vero ter tectum ędificii congruum, duarum orgiarum spatium intermedium compectens, et quidem propter humiditatem eiusdem commissionaliter exisi terreni fundamenta et muros ad altitudinem minimum unius in terra superficie, reliquum am ex lignis elevare, exornare, et ędificare, clementissime iuvetur, nostrig; ac miseri Inventutis nrę scholasticę misere a Deo et Matthę Vrā sūa benignissima exoptatum ōigenq; opem anhelantis et exposcentis, eatenus iterum iterumq; Matthęi Vrā sūa misereri, et cum ac cordi sunta necessitate ędificandi scholarū nrarū, nos ut sit indignos, fideles attamen ac egenos, humillimosq; subditos, proinde in pace quoq; Deo grata et ingrienda clementissima resolutione, et materna benignitate sua, Matthęi Vrā sūa consolari dignetur, utpote quoq; debita eaq; subditali in humilitate instamus supplicamusq; apud Matthę Vrām sūam, pro quibus iteratis Matthis Vrā sūe nobis benignissime conferendis gratijs et clementijs, Deum in posterum quoq; ardentissime pro felicissimo et diuturniori Matthis Vrā sūe gubernio oraturi, vitamq; et fortunas Vras Matthis Vrā sūe altissimo seruitio subiacentes, eternum cum posteris nostris summis perseveraturi Matthis Vrā sūe humillimi, perpetuo fideles subditi, Nobiles, cives, et Incolę Eperiesienses Ang. Conf. addicti.

Protestatoria Inhibitio super reo-ędificandis scholis Ang. Conf. addictorum Eperiesiensium in Grāti Coetus de Sacros Congreg. facta.

Grelyta libertas Coetus de Sacros, Dni Dni Patroni gratiosissimi colendissimi. Coram eadem libertate demisse repetento: Quatinus nimirum Lib. Regij Ciuitatis Eperiensis Cives et incolę Augustanę Confessionis benigniori modo gloriose regnatis suetis

sūe

sūe resolūonem antedatę Litis Magistratus pro effectūone et observaone, sine eo, ne catholicę raone tū tūm Hungaro, tūc loci ofter schola nisi riores, contra ac prius sub dato 21. Aprilis 1750. benignisse resolutum fuerit etiam Illicum ad dogmaticum studium tradere liceat, prodimus initiatam habe ri contaret. Et quia a nonnem bene informatę, ad melius informandum ppem Statū tum Eccliē, tum vō Secularī Catholico Hungaris paterer regressū, bati onem obtenerent raones et probā, quibus suam Leō Regiam Mattē ad ele mentis sine retardandum presentandis elargitum decretum penuovendam ferniter sperarent modo status Status Catholicī. Donde donec einsmodi sen tūs Mattis sūę suę de gem exhibita ingreint, eatenus rūeiot benigna dispō abinde et ab aliis substantiis ū adveneint, ante dictum Magnum ex officio, qua tum legitimus Parochus, tum vō residentis loc. Jesu Ciuitatis sūpe rior designor, niembente, requisiui, gratanus publicaonem sūnis benigni decreti suspendisset, ac a tatere einsmodi requisitionis eam contradictionem seu Exhibitionem prog. interposuisset. Cum ūm Magnus Ciuitatis ū attenta requisitionis med raone, benignum antefatę Mattis sūę suę decretum publicasset, repetitis cives Acatholici presentantes studium Illicum et Dogmaticum iam tradere caepissent, cuius pro benigna relaxaone, ipsis extradati decreti apud Tibataku fratrem suum de gem exhibendam repetendamq. censui instantiam, qua ut eo maiorem effectum sortiatur, ad sūmę atq. supremum Magnum Rotbus Jaroslensis, ut eius gremio Academiam cives Acatholici frequentent, humillime supplico, dignabitz Protanda tatem gracose et valide seandare et comendare, Vos dignemini eam tuitū I. Vrsitū Catholicę, ac Deipare tenerę, quę in Gymnasio loc. Jesu exercitur, Nobilitati, Judicium imineret ac Statui Ecclico: Bene equidem venit esset, schollas in locis eam graui Artibus insedem subinde admittendi, ea dē ad tractanda solum Studia Trivialia, et in altiora, Ciertim uti essent Philosophica et alia Academica, concessas ee docerent tam acta prior Comissionum, quam et benigna de Ao 1714. prolati et subsequenter emanata Clear Regia Mattis patentales: Ceterum ut ut nihilominus totius noui vati presentantes Studia Academica inchoaverint, interea temporis eam pro tempore supervenerint benignum relaxatorium mandatum, ut gratuito Statui Catholico, suis parochialibus, et Privilegiis antiquis Gymnasio suę loc. Jesu eleemosynis collatis Judicaret, Nondum hac insuaa audito Statu Regio Catholico, provisa emanata resolūoni sub profunda animi submissione, homagialiq. reverentia et devone, qua raone conscientia mea assentiri Deoque possim, non video; quin potius Experientes cives, tolerato actenus Acatholicos, et per hos superiores eorundem, ac illos oēs, quos negotium istuc quoquo modo tangeret, a publice introducendarum scholarum et Dogmaticarum usu, inhibeo, patam, publice, et manifeste; Interea vero reservo tamen sore sūmę fatę Mattis petendi, ad Augustum thronum pro remedio benigni relaxatorii mandati recurrendi, facultatem, donec de benigna grāa Regia obtinuero maternam favorabilem resolūonem, hūtenusq. peto, gratanus presentes publico protocollo inserantur, literamq. inscriptum

virginum Status Imo Cathedrali ad cantetam, in debita sua forma exhibendi.
Reliquum è me compertis favoribus et gratiis comendo, et persisto, Eiusdem
S. Virginis humillimus obsequentissimusq; servus Capellanus, tum gratiarum
clientulus; tum eam residentiæ Soc. Jesu Operiensis actualis superior, Jose
phus Jenber. Operæ Sinii 2. 7bris, 1750.

Demissam Memoriale Operiensium Aug. Conf. addictorum,
ni negotio ædificandarum Scholarum post primissam inhibitionem
recepti die 1. Julij 1751. sub ipsis regii Comitij porticibus.

Sacratissima Cæ Regia Mattas. Innata ac usq; orti Europæo s. ut in Pri
sa Instantia. Primo. Nos Nigrini Operienses infimasse inebitabilem necessitu
dinem ædificandarum Scholarum, nihil tu obtinere queuntes, cogimur tuspo Matti
Viæ suæ molesti esse, eatenusq; detegere; quod videl. in antiqui altaris, ac
indignaq; ruinati Oratorii mi superficie classes ter cubita pro maioribus Scholi
defervientia habeamus, iam agne præsit et ipsum antiquum Oratorium altaris,
et a potiori ruinata, id quod vel exinde eam pateret, quod idem antiquum Oratorium
adhuc Ao 1750. nostris concessum, iam vero si fundamentum, antiquum quippe
Oratorium abinde tignetum, sine pro ruinato agnitum fuit, nunc utiq; pro
tali longe magis habendum, atq; adeo eam Scholis eidem superædificatis pro ru-
inatis necessario censendo reputandoq; forent, quemadmodum eam adhuc sunt;
Accederet hic clementissima sua, quod alias eam Scholis s. s. prout in Schilta Ju-
stantia, ipsi et curæ ac cordi sunta pecuniæ necessitate ædificandas Scho-
larum moleam:/ nos hoc in passu clementissima eam resolutione sua consolaturique
dignetur; quod dum subdinis cum humillitate instamus, id quoq; clemissime sub-
ministretur.

2do. Indulgentia et clementia Mattæ Viæ sua immente hic sub titulo S. Cæsaræ
Mattæ Viæ sua resolutionis Magistratualis extradato synoptico extractu factum
esset, qd Cœmeterium separatum et distinctum habere queamus, cuius eam im-
plementum consecuti, et experimentum affericem sumtibus nros proxime pecu-
niantes, cum in hocce separato Cœmeterio nra religionis Vespillones conducti-
tios, evenit, ut ad Commissionem Magistratus et Plebani, Patris quippe superioris
societatis Jesu a Cœmeterio nro in sessione sepulturarum constituti, nonnisi Vespil-
lones iam iteratis vicibus erecti, comprehensi et ad carceres deducti, ac inde
diebus detenti sint, severissimeq; inhibiti tam in, qm et nos, re Aug. Conf. addictos
Vespillonum opera uti possemus: quas imperitiones ut Mattas Via sua tollere,
nam ædificii et separati Cœmeterii, tum qd Aug. Conf. addicti Operienses Rom ca-
tholico Plebano nullam stolam penderent, eiusdem in ritibus Parochialibus nihil
vindicarent, v. officerent, qm imo eadem benignissima sub R. resolutione mediante,
expressissimis verbis in parte exisa, Aug. Conf. professentes, mortuos suos, prout ve-
lierint, sepelire permittantur, segnaliter vicinum quoq; esset nra religionis habere
Vespillones, sedis genitus mutuerunt Mattæ Viæ sua indicio subsecutissimus.
Quod tamen Pastor Magnus Operiensis Helv. Conf. addictam inventutem a nro
pia authoritate inhibeat, digretur hoc in passu quoq; Mattas Via sua Clementis-
sime tutari, ac in talis modo usu nos porro conservare, partim qd a memoria
multo citra exclusive sua Mattæ Viæ, sine Augustissimi Mattæ Viæ prædecessorum
mandato, Helvetica religionis Inventus a nris scholis adulta segregata sit, quæ-
libet

lis mod: Clementis Matris Vrē fīrē continuationem, nunc quog: eo firmius nobis
polliceamur, quo magis convicti sumus de innata Matris Vrē æquanimitate.
effundimus Preterea, Dña Clementissa tanqm supremā in terris Moderatrici grec
Letas et planctus nros, sublimemq: Matris Vrē fīrē authoritatem in nram
tenerdis votis genedmde implorantes.

4to. Non modo variis protestationibus, contradictionibus et inhibitionibus in lot
tus sanctus Congregatōne, et Regia Sessione Eperiensis, uti remonstrarent hucusq;
C. et D. adnexas protestatorias inhibitiones altioribus scholis nris, imo quod maius,
Matris Vrē fīrē Clementissa resolutioni gravīr fare et iniuriose pretensa obvia
tum contraventumq: sit; sed eam aegre ferito Ao 1750. tempore vindemiali,
ubi a potiori abeuntes, varia inquisitiones et examina sinistrum plerumq:
finem, qui negotiorum Eccla scholarq: essent expertes, instituta contra huc
usq: scholarum, quem Clementissa Dña, totum grantem subsidium
ex legatis et munificentia Defūctorum, sacerdotarum, notariorum,
tabellionum, Defensatorum, Pulsatorum, ac aliorum complurium di
fitum eam degentium; ac partim mutuis, partim aere parato rem scho
lasticam Eperiensem litterariam promovendam, nobilium personarum, quem
adhuc nunc antea, nunc quog: demissa animorum subiectione coram
pede vtro. minimum beneficium a Civibus v. contribuente plebe peti nos
extorqueatur, aut exigatur, cum hoc et id attentare, nec in nra sitam
esset potte, sed aree quempiam aliquid perdere debere, et imposita v. fa
cunte aliquali, exigi exigeretur. Neq: enim pro extorsione aut collecta id
accipi posse, quod gnis de solo et benevole mendicantibus donatum studio
fis tant in Ecclia ad Dei famam sponte conferret. Jam haec ōia plurisferumq:
singula Matris Vrē fīrē Clementie et grādia nra nobisam subiicientes
ac post Deum supremam Matris Vrē fīrē in primis quog opem be
nignam medelam supplicantes, eterum cum posterisq: nris perseve
res Matri Vrē fīrē humillimi perpetuog: devotes subditi, Nobiles, Ci
ves, et Incolæ Libere ac Reg: Civitis Eperiensis Sarg. Conf. addicti.

Extractus ad primam sabbatinam emanata, et die 10. Julij
Ao 1751. ad Magnum Eperiensem transmissa ex Conf. S.R. Regnicolar.
Nobilium, Civium, et reliqui incolæ Lib. et Reg. Civitis nrē Eperiensis Sarg. Conf. ad
dicti ad nos humillimum fimentes recursum, gratiosam quem exhibentes in
eo, quod gravamis tum quoad admissam ipsis novi Oratorii ibidem exstructi
nem ac alia, tum et concessam altioris scholarum traditionem benigne re
solutiones nrās anno proxime Decurso emanavenit, in ordine tū ad effectum
parem ipsi varijs modis turbentur et impediantur; ac ideo gratiosam
potestatorum pmissa ulterius eam interponant, per nos benigne resolvenda
ex demissa eorundem Instantia, istiusmodi copiabiles adnexa, ulterius percepturos
sunt fidel. Vrē. Jnprimis vō benigne et positive velimus, ut nec supplicantes be
nigna resolutiones mas in pmissis impertitas ullo modo excedant, sed nec e
contra ipsis quoad effectum illatum quodpiam ponatur impedimentum, quo
minus civili communicationem obtinere, gratamq: tam super generi monialem, qm
et potestatorum pmissis, genuina et circumstantialis informationem omnem ceu
te adnexorum submittatur. f.

Representatio

Repsentão Magistratus Esperiensis in contrariu

Venerosa memoriali Aug. Conf. adiectorum obversa.

Premissis premittendis. Primo. Corpus nullam ee scholarum edificandarum necessitatem, quia si reparentur antiquæ, non substitere requirent, de per similia edificia magis magisq. semper attemperari et depauperari cives, qui p ppex additionis ferre negrementes, extrema cuncta ruina, eruntq. regii depotûs extinenda foret. Nihil porro constaret Mgnîi de specificator robustum circa scholas Esperienses munificentia, quin imo contrarium pateret ex duplici BB. gratiarum in templo contribuere, sed et septimanatim eridam ambulanti incitamentum exhibere: Preterea scholis donatiu ambulantiq. servitia perdere, solvere, ex quibus Rector cum Collegis et scholis alimentur, solvunturq., cumq. hoc aggravium contribuenti miseræ plebis esset, dicte contra reformatorem precibus: ideo in conformitate eiusdem meritu ab altioribus scholis arceri deberent. Accederet his, locum eundem, ubi scholæ edificari ptenderentur, vix 50. orgiis a fidei esse, unde ignis et subcinerationis periculum tantis urbis et fidei merito extimescendum, ac ab a complura ad exulcerandum potius petiti. Datum, qui rei veritatem investigandam specitantia adiecta fuere tabacina. Secundo. In excisis locis preterea Aug. Conf. addictis Vespiliones concedi non posse, tum qd sepulturæ corporum periculum subrepseretur, tum qd Rectr. Coll. addicti, quod sepulturæ ad Catholicum Plebanum pertineret, facile suppleri et derogari posset, tum qd in tali usu Evangelici Esperienses minus offrere, ac si eum abnegassent, exhibituri essent, attamen amissionem usus talis mererentur, quia 25ta Junii Rever. Patrem Factoriam emunxisse eundem, et demeteritum Evangelicorum ingredi volentem, ne dum re admisserunt, sed et Dnus Fabius Matellica posteriorem mannm mutando, ab ictis hæcinibus et regni limitibus habentes p. sicariis iniuriose afecit, ut id ipsum D. Catholicorum Tesserium sub. DD. inquisitione affirmare satagerent. Tertio. Calvinianos non tamen in resolutione ne comprehensos od admitti ne posse ad scholas Esperienses Literarias, ne per id eam hæresi Calviniana in Urbe locus detur, a qua in Helvetiorum usq. esset libera; sed et varii pasquilli ad Cineum Rpatientis, ut et B. V. Mariæ affixi reperti fuere, quorum suppositioni tabe in Calvinianos caderet, quod Hungaricis probatæ sub DD. esse convincatur. Quarto. Quod P. superior Soc. Jesu contra Esperiensium Literarum inductas altiores scholas protestatus sit, imo Mgratus eam Esperiensis inquirenda inquisiverit, ea ficta et fingenta ex officio facta finisse; quemadmodum nunc eandem Mgnîi Esperiensis tabi simili altiorum scholarum Literarum totalem subtractionem solicitare instaretq.. &

Instantia Esperiensium Aug. Conf. acta. in eadem materia replicam continens ad premissa Mgnîi Esperiensis die 3. Jan. 1552. presentata.

Digretur Matthæus Vra sacra nobis clementer indulgere, ut ea, quæ occasione illa, cum vide amplissimus iudex Lib. Rg Civitis Esperien. Mgnîi benignissime adnotatis Matthæi Vræ resolutionem clementer concessas scholas magis et earundem accessoria concernentem publicaret, observavimus, et eidem Mgnîi decenti modo protestaravimus, eamdem Matthæi Vræ sacræ, qua communi cum Civitatis Esperiensis subditorum procum stare benignissime declarare velimus. Et quidem

Imo

751

Imo. Collecta intitentur. Atgrus sub titulo Collectarum eam hoc intelligit, ut nobili studioso aut paupere sive panis, sive ferenta exhibeantur, et sed specialiter eatenus Edictj Confilij L. dispensationem expetit: Utrum finites spontaneas et benevolas beneficiorum collationes sub titulo Collectarum venirabit et tollendas sint. Nos respondimus et similiter censuremus, sub nomenclatura Collectarum cadere stationes impositas, et ea, quae coactivo modo exigentur, expendantur, et ea demandat ee vetita, vero Etemosynas, nisi tam divino, quam et mundi Preceptas: consequenterq; praeuum fore vel cogitare, qd Matthias sua sponte suis prodi Etemosynas prohibitas habere vellet. 2. Ut studiosi ostendatur. Nos assignatis pauperibus obligatoriarum in summam ad 15000. fl. deduximus, Etterea, quod per Nobilitatem in mandatis pendentis, gravaminis nulla 150 tributos Clementi constituunt. Et cum Atgrus videret existimare, eadem summas et pensiones in ee certas, v. annabites, qd nulla obligans summam deposit Capitalem, sed cum interusurium pendit; Nos respondimus, nullas nos fundationes facere, sed tm intentionibus fundum suppeditare velle, tamdiu, quamdiu scholae ab ipsis sunt donatae: Atgrus porro per absolutum Etendebat, ut Praeceptorum salaria, et Etterea summen pauperiorum Inventutis remunerabrentur. Respondimus: Cum benigna Matthis Vrae sine resolvo de similibus speciebus altum taceat, nos quoq; adsentia nostra minime multo modo possumus, sed mine fundum sufficiens, eam substernimus; hoc quoq; declarato, qd ad Grammaticam usq; inclusive ac. Preceptores, quemadmodum eam Ministri in per Nobilitatem, sed per Ephoriam Civicam Communitatem, eo eam Ed fundamento exsolvi deberent, qd eam in benignissa Matthis Vrae sine resolvone de dato 21 Aprilis 1750. per Exc. Confilium L. L. intimata, haec formalia habeantur: Benigni ldo Regius resolvonibus in religionis negotio imperitis immentibus, ut Triviales scholae cum Acathalicis in locis Acibus gubernis usq; ad Grammatica inclusive, tamqm ad publicum exercitium spectantes, administrantur, consequenter alterum tantundo Studiorum Praeceptores per Nobilitatem interterendi exhibendi venirent. 3. Ut fundus pro fabrica erigendae scholae ostendatur. Hinc eam primo satisfactum ee humillime censemus, quia Egregius Thomas Desöffy in sessione Atgrati obligatorius de se dedit, grabe quantumcunq; Matthis satisfacti scholarum edificium, id ipsum ex propriis perficere velit. 4to. Relat. Conf. addicta Inventus a scholis muribus arceatur. Hinc benigno Mandato immediate post eius publicarum satisfactum. 5to. Vespillones per nos constitutos Magratus vellet adiuvare, et eisdem instructionem dare. Cum am in ipsum nec Ephoriam, nec in locis Acibus mgrs in usu; nec de hinc quod Etentionibus benignissa Matthis Vrae sine resolvo ullam mentionem faciat, sed expresse hoc tm innuat, ut in nisi eximia et excessus Vespillonum compescantur, ideo easdem Etentiones deprecati sumus, petendo, ut ad normam Solemensem, Sopronien. Cassovien. et reliquod Acium locorum in posterum usu recipiantur. Ad 6tum postea in Matthis Vrae sine pedes prostrati demum humillime supplicamus, ut Matthas Vra sua nos porro in benignissima eamq; materna protectionem suam sumere, fundum tam pro intentione, qm et edificiis scholarum per nos supra dicto modo ostendum pro sufficiente clementer tratere adeoq; ex Sanctionem edificii scholarum necessariarum in data priores summitas

Instantias

Instantias mas instituendam, clementer admittere, Mgrum vo Epcum a supra dictis via facti, et ejus benignissimas Mattis Vrae suae rejectatas ordinationes intentatis, et gribusvis aliis in posterum ne fors intentandi nostri impetitionibus ac attentionibus inhibere, consequenterque nos in omnibus, quae publicum religionis exercitium, et cum eodem indissolubiliter connexa successoria concernunt, clementissime mansuetere dignetur. Ob quam Deo Regem gratam et clementiam, nos cum posteris nris pro Mattis Vrae suae et eiusdem Augustissimae domus perenni felicissimo semper regimine, Deum ardentissimis precibus orabimus exorietimur, Mattis Vrae suae humillimi perpetuo fideles subditi, Nobiles, Cives, et incola Lib. Regiis Cottis Eperiensis Aug. Conf. addicti.

Instantia inscripta Oratorii renovandi Aclii Concessi gratiosa porrecta, d. 26. Augusti 1751. a Nezpatienses.

Altissimis Deo regis ordinationibus fidelissima subiectione et publicati observatione nos accommodare, pro homagiali devotione reputantes, humillime adhuc vnum gratiarum Mattis Vrae suae gratissimus et declaramus: quod posteaquam feundem terrores Anno 1681. 26. et 1687. 27mi loca ea pro edificandis templis, Scholis et Parochiis erigendis specialiter denominata, tandem eadem in territoriis possum Nezpat et Trenkafalva designata, oratoriaque cum aliis necessariis per Aug. Conf. addictos in hoc Cottu Sarosiensi degentes, pro eadem tempore illius, ut fieri poterat ex lignis comportati et structa fuissent, habentibus ab eo tempore annis ad eum statum edificium Oratorii Nezpatiensis devenit, qd infimis trabibus, sine iactis lignei fundamentis contputrescentibus, imo contignis quae iisdem superimpositis vitiatis et cariatis, eo collabescat, et ad terram declinet, in fine periculo tum maxime recendo, dum fregmentior populus eo conveniat ambitus sive podia undique et parietinis lignei propter angustiam commoditatis inferioris intrinsece adaptatis maiori onere gravata, ne depressio et ruina contingens eladem et interitionem populi capiat. Quale periculum provida cura antevertere, ac benigniss. ordinatorii Mattis Vrae suae sub dato Diei 17. Jbris Anni 1745 per Excel. Consilium R.L. respectu novorum erigendor aut ampliandorum Oratorior intimata, humillimum morem gerere intendentes, dum super dicta eiusd Oratorii Nezpatiensis per eosdem Magnates peracta revisione, statuq eiusd defectuoso et angusto recognitorie attacta relatione, testimoniales Cottus sub Litt. B. demisse adnectimus, ea qua par est homagiali devotione supplicamus, siquidem modernum declarati Oratorii edificium ita perdurare, tanto minus vero, ut deiectis periculum intentantibus ambitibus, populo ex maiori parte concurrenti sufficere possit, plane fit irreparabile, respectu novi in fundamentis circiter ad medium digium et lapide substernendis, de ligno et abietino figno, in altitudine quidem ad tres et mediam, longitudinis duodecim, latitudinis vero novem orgiarum pro conservatione necessarior apparamentorum, in forma orati angustata sub Litt. B. annexa, pro necessitate et capacitate exigendi, ac altere circiter duarum orgiarum pro conservatione necessariorum apparamentod ex lapide edificandi facultate ulteriorem in peculiari regnisitam clementissima regiam resolutionem Mattis Vrae suae benigne impertiri, ac hac gratia nos fideles suos subditos Aug. Conf. addictos una cum misera contribuente plebe consolatos ad promovendum altissimum servitium regium, perferendaque gravia publica et legalia onera tanto magis animatos reddere dignetur; qua in homagiali devotione et subiectione

subiectione errori cupimus sue Mattis Vre benignissimi perpetuo fideles subditi Aug. Conf. addicti in possessione Vezpal loco Archiater ordinato et Cottbi Thorunensi exercitium religionis habentes.

Instantia Incolarum Possessionis Bank in Cottbi Vezprimiensi existentis, ratione adempti Oratorii sui.

Praeterito mense septembri iam elapsos è Annis, a quo Mattis Vra sue flexis genibus ultimariam, eamq. humillimam plenariamque Instantiam, cum ea, vera autentica Inquisitione, ita sole meridiano clarius edocente, qd antecessores, imotes vide possessionis istius Bank Aug. Conf. in tm a memoria hominum, eam longe ante annum 1681. eodem ipso Anno, quo minimum in religionis re, gione Ach dicta Saprons. 25. et 26 condebantur, et usq. ad Turcam invasione adempte possessio et usus fuerint. Hostile immani vero furea a Patria profligato, ad possessionem istius Bank redeuntes, et ipsam cum suis habitatores, dictum religionis exercitii legate beneficium reassumpserint, ac deinde in eiusdem continuo usu, tam illi, qm et nos cum illis, usq. ad presentia tempora imperturbate perstiterimus. Et licet gnidem Mattas Vra sua ad multorum reiteratas humillimas, eaq. instissimas Instantias et tamentsi nunquam diversis iam vicibus Rottui Vezprimiensi clementer demandare dignata sit, ut facta gemina negotii huius investigatione, informationem suam submitteret, idemq. tandem presente mense Maij currentis Anni peragendis fuerit in pago Loce v. maxime in rem incolarum eiusdem, quod specificationem hic humillime annectimus, inquirii curavit; Nos vo apud eundem Rottum, ut in Loce negotio benigno Mattis Vre sue mandato conformiter informationem tandem submittat, eam demissa Instantia mediante instiximus: huiusmodi informationem attamen in Longum subinde tandem expediri cernimus. Cum am, Clementissa Dna, tam legalitas Orabiti publici religionis sue exercitii per supradictam Inquisitionem tot innatis tam grandevorum testium fassionibus, humillime demonstrata habeatur, quam et nos in ora Annexam specificationem actu in possessione ista existentes Aug. Conf. Incolae cum familiis famulisq. nris tantum nem constituamus, quo animarum pastore cum Ludi Magistro opus habeamus, et eosdem absq. eo, ut fundo contributionali v. minimum decedat, intertenere capaces simus: Ideo humillimas preces reiterantes, Mattem Vram sua per clem misericordiam flexis genibus oramus, ut Mattas Vra sua iusta benignitas in negotio religionis emanatas resolutiones, et per nos confirmatas 25. et 26. Actis Saprons. Orabitum publicum religionis exercitium cum Ministro et Ludi magistro nobis porro admittere, atq. loco adeuti nobis templi exignum Oratorium iuxta iam humillime ostensam Dnam dictam accordam edificare valeamus, clementer indulgere dignetur. Sra qua Deo Shea Sua et materna clementia perseverabimus Mattis Vre sue humillimi perpetuo fideles subditi Possessionis Bank in Cottbi Vezprimiensi existentis Incolae Aug. Conf. addicti. Plenariatum die 6. Xbis Anno 1751.

Instantia

Instantia possoris Dobrony Cottus Vesprimiens.

adiacentis ratione conservationis apud se publici religionis sue exercitii. Reverentissime recordari dignetur Status Vra sua benignissima instantiarum, superioribus Annis demisse exhibitarum, quibus per Dnum suum Terrestre V. Conventum Ordinis S. Pauli Eremitae Ao adhuc 1748. adentas terras ad Oratorium suum spectantes ex dictamine Justitiae communis sibi restituendas, apud sua Vram Statum supplicavimus. Dum itaq: in spe et stetis, Justitiae conformandi exigentes, benignissimam consolationem, verum ex quo eadem terras minime restituere et humillime, dis dispositioni commendassemus, et pacificam sui permansionem nobis postliciti fuissemus, loco talium terrarum benignissime restitutionis, et speratae pacificii eventus, novum discrimen nobis cum universo exercitio minime advertimus, dum in ultima proxime mense Martio celebrata S. Cottus Vesprimiensis Juti Congregatione intellexissemus, mentionatum V. Conventum, qua Dnum Terrestrem suum contra scriptum exercitii religionis sui suam exhibuisse instantiam, qua evincere nititur religionis sui exercitium in ea in Actis sopronienses 1681. exhibitum. Secundum huc. Quod eodem Anno sub Juridica potestate fuerimus, talia vo loca in posse beneficio dicti Actus 25. et 26. gaudere. 2do. Producta certa productam probisse hanc communicatam Inquisitionem, Ministri ante 30. circiter Annos dumtaxat fuerint introducti; imo 3tio. Quod Anno 1696. innata certam visitationem per V. Capitulum Jauriense celebratam, pagus Dobrony desolatus repertus fuerit, tandem vo 4to. Quod ex propriam extractu Historico docere velint, Ministrum Dobronyensem fuisse in Anno 1681 extributum. Cum vo Dnissa exponens novitatem in se exprimerent, et nos contrariis Inquisitionibus Dnissa argumenta refutatae in dubitemus: Ideo ne inaudita dispiciantur, aut damnificemur, flexis genibus Statum Vram suam exoramus, dignetz Status Vra sua nobis benignissime et respicium, et remedium Inquisitionis indulgere, ut ad facta nova objectiones et producta Inquisitiones adequate respondere, veritatisq: testimonia pro parte sua efficere valeamus. Interea vo nobis ius audiamur, et legale remedium inquirendi a Statu Vra sua obtineamus, Interea Inquisitionem Ao 1750. die 20. mensis Maji per S. Cottus Vesprimiensis Judicem Nobilium et Juratorem peractam humillime sub Vra St. producimus. In cuius Inquisitionis 4to puncto comprimes testes fatentur, qd Ab Anno 1675. continua serie unde cum Ministri Eccl. Dobronienses fuerint. Nec rationabiliter dubium exercitii religionis habiti concipi possit, considerentur, qd exercitium religionis in Anno ad hunc 1647. inita Actus eiusdem Anni 8bris et 13bris Stabilitum fuerit, ab eoq: tempore minime turbatum, prout testes ad punctum Decimi Octavi et octavi fassionibus suis unanimi declarant: Quod nunquam Catholicus Plebanus ad memoria sui in Dobrony fuerit. Ex quibus circumstantiis possessorium Oratorii sui legale et manifestum evaderet, minimeq: ex punctionibus gravandum litteratum Juridicarum, cum pars Historici extractus, vel minus adequate examinatos testium fassionibus, ad certam ancipitem questionem restrictis in dubium

vocari

755

vocari queret. Ne vero argumenta per Dnum Terrestrem mihi fine aliqua
sceptica maneant, antequam contra Inquisitionem, per clementissimum
Matris Vrae fines remedium peragere possimus, in antecessum adeadem legem
tia humillime declarando ea dicimus. Ad Imum. Possessionem Dobrony
Ao 1681. sub Turcica patte Finse, evinci n pt; producta enim litteras Turci,
ci cuiusdam Bassae de Ao 1678. n possessorium Turcicum; sed Impetitorium
denotat. Dato autem, sed n concesso, possessorium variatum subinde finse, tn
vri antecessores, ut retatum accepimus, semper fideles Matris Vrae fines con-
scribuentes subditi manserunt; Testimonialesq. Anni 1647. superrestitu-
re terratum mad, n obstante Turcica patte, nobis terras consignarunt,
manifesto indicio, quod dispones circa religionem factas, ad totum
regnum, et alia quoq. loca, extendentur, quae Turcicae patti obnoxia erant,
n pt itaq. gratis sensus Artis 26. 1681. ad ristricta loca applicari antre-
hingi. Ad 2dum. Productae Inquisitioni, cuius copiam nobis humillime
expetimus, obvertimus productam Inquisitionem sub lit. A. Ao 1750
peractam, cuius stationibus nrum competentem et antiquum exercitii
religionis nrae comprobamus. Ad 3tium. Visitato V. Capituli Jaurinensis, ne
cubent religionis nrae officere nequit, cum de nro exercitio nihil contrarii
afferat, nec Atmus ille Dgs. in considerationem venire possit. Ad 4tum. Ho-
nestum quoque Historicum, cuius antiquior n apparuit, penitus ex-
cubus n pt recipere; cum Historia talis n habeat autenticam. Historici enim
saepe certa pro incertis asserunt; in iure tn multum probam facere possunt.
Praeterea extenbão quae ipsa tenua illius temporis, non excludit recupe-
ratum et recenpatentn anne. Annum 1681. nrum. Quinde Matri Vrae fines
profundissima cum subiectione filios postrae supplicamus, dignet N.V.P.
tam priores humillimas instantias nras benignissimo corde reassumere,
circumstantias ibidem et hic declaratas, clementer expendere, ac mata
Inquisitionem Anni 1750. sub lra A. nunc productam, nos in legali fine
fidei religionis nrae exercitii usu ac possessorio clementissime conservare
et per consequens eos benignissimos ordines resolvere, ne nos non audi-
ta nova affecta per Dnos nros Terrestres contra nos inducta, sive in aden-
tis nobis terris, sive in memorato Oratorii nri legali et antiquo usu, pos-
sessoriq. turbemur, clemnificemurq. Pro qua gratia et caeteris Clemen-
tia exercimin perseverabimus Matris Vrae/ Clientes fines Humillimi perpetuo
f. Possessionis Dobrony in Cattu Veszprimiensi existentis Locale Inq. Conf.
addict. Oblata die 28. Aprilis Ao 1753.

Instantia Vaciensium Inq. Conf. addictor, ratione
inhibendae penes Oratorium finum exstructae Capellae.

Benignissima Matris V.A. Resolutiones per hos regni Cattus publicatae, licet clemen-
ter stipulant, ne in negotio religionis sive per Nos Catholicos, sive per Inq. et Helv.
Conf. addictos quaepiam novitates absq. libera Matris Vrae indultu fiant, ac ut
quilibet in suo sive et usu legali permaneant, minimeq. directe vel indirecte molesti
turbetur: nihilominus Egregius Stephanus Kisfaludi, unius sessionis Dignitatis
Professor, nescitur, quo motivo, scopo, et fine motus, cum multum legalem et conve-
nientem

nientem

rientem necessitem haberet, proeul dubio mihi exercitium illum coarctandi, et inconvenientias cauſandi, troſq; ad contradictiones, et perpetuam facile exoriturum inconvenientias provocandi animo, certam Capellam vix 20. paſſibus ab Oratorio noſtro Altari in poſſeſſione nobilitari Vadoſtaviæ, Collini Jeſuitarum adiacentem, diſtantem, in fundo illo pignoratitio defecto, alias communi, et adhuc diſtra illas pretenſiones et inhibitiones medio tempore Collini Jeſuitarum perficere, et in Eccleſiam tranſmutare, talique fundum penitus eximere abſq; ſuæ Matris Viæ injuria, Dictamine Actor. 17. 1747. et 16. 1715. non eſſet licitum, nec id permiſſum et conveniens foret, ut utriuſq; religionis Oratoria et Ecclæ ſive Capellæ, tam prope collocentur et coarctentur, ut mutuus cultus divinus, alterutrum turbet, exindeq; contentiones et injuria perpetuæ ſeminentur, a fortiori, ubi neceſſitas Capellæ extruendæ non daretur, nec ſtudio res Rmi Catholici exiſterent; in poſſeſſione enim Vadoſtaviæ, tanquam loco noſtro Actuali, unus dumtaxat Sacerdos tolerandus, ſeu Agilis Catholicus foret, et Stationi ſiſtendi in Oppido Nobiliori ut plurimum reſideret, itidemq; Eccleſiam Catholicam haberet; ſed utique ille Agilis quoq; cultum ſuum divinum in vicinia et minori diſtantia frustranei ſegregatim, et exercere, ubi unq; quoq; ſegregatim exercere poſſet. Proinde nulla neceſſitas Capellæ extruendæ ſive legati ſive conventi erecta exiſtente, nec abſq; ſuæ Matris Viæ inchoatæ Capellæ ædificationem et continuationem benigne inhibere, exq; clementia ſua regia minime permittere ut nos in Altari nro Oratorio et exercitio, per attentatam talem in religioſo cultu nro coactionem turbemur, anſaq; et occaſio diſcordiarum, inconvenientiarum et gravaminum, itidemq; ſuam quoq; Matrem Vram precibus et remediis noſtris molestandi plearumq; qui nos in pace et tranquillitate, libertateq; conſcientiæ tuemur, ſuæq; Matri Viæ ſervitium Deo ſe promovere, contribuenda contribuere, et per nos ſubditos alibi contribui facere nullatenus intermittemus, quin potius in tali homagiali fervore, cujus quoq; cupimus, in perpetuum debite perſeverantes ſuæ Matris Viæ humillimi perpetuoq; fideles ſubditi, Ladisl. Kadó, Georgius Horváth cet. ac alii actuales poſſeſſores, unaq; reditaria foventes Nobilitaris et Altaris poſſeſſionis Vadoſtaviæ Collini Jeſuitarum adiacentis Stuh. Conſt. addicti. Præſentata die 15. Aug. 1751.

Inſtantia Gregorii Fabri Miniſtri Eccleſiæ Stuh. Conſt. Vadoſtavienſis in Arce Keresztur detenti.

Ad ſacratum Matris Viæ ſuæ Juſtitiæ et Clementiæ thronum in genuflexa perpetuæ homagialis fidelitatis ſubjectione confugere, ac ſuppliciter de gemmi humilitate repreſentare, ea me in Deum impelit extrema neceſſitas, quod ego Altaris Eccleſiæ in poſſeſſione Vadoſta ordinarius verbi divini Miniſter per actuarium Fiſcalem in præſentiam Illuſtris Lemprumenſis ſedria pro 25. præteriti menſis Octob. Anni currentis 1752. in Arcem keresztur præſidi citatus, poſtea qm multis mihi civium meorum confiniis perſonaliter comparuiſſem, ad hanc confrontationem inter me, et Dnum incarceratum Adamum Horváth, alias Borbély, unius ſessionis ſubditum in præfata poſſeſſione Vadoſta eidem Inclyto ſedriæ inſtituere placuit, cujus accuſante dolente experiri debui, quod quatus Adamus Horváth mihi cum fauciem diere in erubuerit, eundem præſentes aliquas tra ad magiſtratu Statuetenſem

ſuum

757

summ Michaelem Nikolits exaraſſe, ac iisdem cum Scitu meo verba Hungari-
co Idiomate: A Lelkö" Országokban is plántál az Isten pártfogóját, inſeruiſſe.
Ubi vero eum interrogaſſem, an ego et ille soli constituti Hetenus, rejecit:
eam Nobites Ladislaum Radó, Martinum Ketenten, et Joannem Erdyanſzky
Plentes fuiſſe. Ego proinde Sedriam denuo interpellari; gratum eorum
perſonarum constitutum Ladislaum Radó defuper audire, atq; factionem eius
discutere dignaretur, qui eam huic a veritate abiens; meo fictitiæ, v. ex aligno
retro prolatæ aſſertioni Horvathianæ in instanti contradixit, et ad contrarij
eum edocendum corporale sumum iuramentum obtulit. Proinde ut eum
eam coram eadem Sedria humillime institi, gratum dignaretur etiam
reliquos absentes, ad quos provocaret, Nobites accersiri facere, ut illi ex ea
Plenaria ab extiterent toties dicti Adami Horvath hoc iuramento exa-
minari possint. At, clementissima Dña, iustissimo huic petito deferre re-
nuit, me cum alijs, ad quos se innocentatus Adamus Horváth provocabat,
non confrontavit, multum advocatum, cuius assistentia v. constitutionali potui
sem, in Arcem admisit, tatisq; me omnibus defensæ mediis et adminicu-
lis destituerum, in eadem Arce Kereſztur detinendum determinavit, in qua
ab omni consortio humano remotus, hodiedum velut summus malefactor
detineor. Ideo his in afflictissimis circumstantijs meis post deum ad Matth.
tiæ sum thronum, velut unicum iustitiæ et clementiæ asylum profundis-
sima ad pedes eiusdem homagiali cum subiectione provolutus, contrito, devoti-
no ex corde Eandem Matthem V. S. humillime exorando, dignetur ex innata
sibi commiseratione, qua erga aes adflictos suos subditos excitur, in eo mihi cle-
mentiam regiam insertiri, ut mihi licitum sit, defensa, qua pro ea causa ex
sanctis, foret iuris prae et gentium, uti, sicq; sinistram assertionem mini, ex
usq; inhabilis testis invincibili, atiod professionato nobilium iuratis fassi-
bus refellere. Ad dem discum provoco, me de litteris illis Plenis nihil cu-
disse, eo minus in verba iisdem inserta consensum dedisse; Iraq; altissimo
Matthis Vrae iudicio humillime subiectissimum esto, utenim in magis simplicitati,
quam malitiæ huius rudis et ineptæ hominis fit adscribendum, qd Plenis ex-
pressionibus iisdem in litteris usus fuisse perhibeatur: ille enim nec Hungarica
nosset, quomodo ergo de externis regnis disseret, et nec in Plenis Epota: ut
audio:] de externis regnis quidquam contineret; et cui de externis quidquam
credere potuisset, ubi Matthis Vrae sua in eo clementissimam summus expecti
protectionem, quod ad suas devotissimas preces in dedignata sueit, medio ex-
acti sui Consilii L. Capellæ in Vadocza exhiri coepta continuationem benigne
iubere. Ego quoq; qui sic incaptivatus Ad. Horvath mihi in sui alterationem in-
tentat, paratus fuissem iuratis eorum, ad quos se provocat, fassionibus refutare.
Ad fidem mihi sanctas inquirendi, veritatemq; et meam innocentiam ma-
nifestandi in ea concessa; ideo testimonia eorum, qui de confessatis necessaris noti,
tiam habere deberent, sinisto mihi dari curari, per eosdem iuramento quoq;
firmi et quando Matthi Vrae sua benigne visum sueit, confirmanda; Ex quibus ma-
nifeste patet, qd relata seu confessata Horvathiana sint ficta, et ex ore meo
nec ibi Plenis unquam audita.

Iuare

Jmare in oculis et aerba mea hac captivitate totam meam fiduciam collocare in materna suae Mattis Vrae clementia, nec non per totam Europam celebrata justitia, lacrymabundus supplico, ut mei tangam filiolis subditis clementissime misereri dignetur. Et cum ex levitate praenarrantis Adami Horvath fincta et plata, fere digni plurimorum nobilium innata grogi fidelitate commendis testimoniis refellantur, erga plurandam de me, dum et quando fidem dando fideinsionem, me ex hac captivitate dimittendum, pro clementissimo, quo erga afflictos subditos suos debitor affectu, resolvere, fidejussit et post processus contra me continuandos fecit, Nobis supplicanti benevigne committere dignetur, ut eius continuas et definitive admittatur, mihi et advocatus, cum quo res meas conferre, eiusdemque assistentia uti possim; et alia defensionis media, testimoniaque et ante et sub processu admittantur. Jmam Mattis Vrae suae clementiam ardentissimis precibus meis ad Deum pro perenni incolumitate, felicissimoque regimine Mattis Vrae sinc cessanter fundendis, utinam usque vita habitam subjectissime demereri conabor, et emoriar Mattis Vrae suae humillimus perpetuoque fidelis subditus captivus Gregorius Fabri, Artis Ecclae in possessione Vadosta ordinarius V. D. Minister, nunc in Arce Kereszt detentus. Scentata d. 22. 9bris Ao 1752.

Instantia complurium tumultuantium Vadostatensium implicitor Ang. Conf. additorum.

Augustissima Imperatrix, et Regina, Dna Dna nraatis clementissima.

Clementissimis meis memorialibus Mattis Vrae suae exhibitis, demissime repetentes, in negotio possessionis Vadostatensis Rattii Sopronienses adversantis, mentem et intentionem meam in Christo, ut religioni Sno catholicae abnegatae in Stanpatis regno dominanti, labes aut ignominia per nos adjungatur; verum ut privatorum intotate tibeti religionis nra exercitii extremum tendentes excessus et molimina, per Mattem Vram suam reprimantur et corrigantur, ad Mattis Vrae suae extensis etargiendam benignissimam resolutionem provocasse humillime, et adversus inducendas per Blasium Kisfaludi et Nitriensem Plebanum novas processiones comminantibus, et minis extendem exemplisque quotidianis territo, protestationem interposuisse. Ero facto nro Mattis Vrae suae animadversionem promerendo, ecce clementissima Vra ex egestate compulsi, ad solum eiusdem Vrum accurrentes, grad ream et materiam commiserationem implorasse mi, conjiteri debeamur, quod Stephanum Szekely, in 400. fl. convictum, vita mea bona mobilia et immobilia executioni subiuisse; pro me am Alexandro Borbély, portione mea insufficiente existente, ac fl. 250. haud adequante, eam portio materna, et fratris mei Adami Borbély, nunc ex arresto dimissi, in executionem juncta extrexit. Ego vero Sigismundus Horváth poenalitatem mihi dictatam 300 fl. mutuo levatos de plano depositerim; Ego et ego Stephanus Illyés mutuo levatis 250. florenis mulctam exoluerim: Ego quog. Georgius Török de convictiva 250. fl. jumam in parato ex mutuo levato circe 130. fl. depositerim; pro restantibus 120. fl. portionem bonorum subiuiserim: Ego pariter Georgius Horváth 200. florenis mulctam non nisi medietatem exoluerim, pro altera am medietate bona mea hereditaria assignaverim; sicut ego Adamus Pap, alter Nemeth de 200. florenis

tantum 50.

tantum 50. fl. soluerim, reliquum exequendum in Bonis meis permise-
rim. Nos vero Joannes Nemeth, et Emericus his, integram contributionem summa
quibet trium cum 200. fl. mutuo tū levatis depositerimus. Eros Stephanus
cus, et Paulus Tatár, similiter mutuata pecunia medietatem contributionis
quibet 100. fl. hūj deposuerimus, et testimonium in bonis exequi admiseri-
mus. Ita me ām Georgio Levárt, Parentis mei vtpa bona mobilia et im-
bilia prout in Statu in dicto existente: ita et modum mobilia in executionem
ducta, et conscripta exstiterunt. Annes ām in eo pro viribus, ne Statio
Vrā suae benigna passa in hoc elargita retorto effectu debitata, contem-
plerimus, ac eam coactum executori scripta modalitate subministrari reme-
dionem pro vtia approximantis Nemesis Statui in reversalibus per Nos
exequentes eam ad personas nras habilitari progativa gaudentes, exten-
sas offerre debuerimus. Cum tū, Clementissima Dna, occasione noviss.
insurrectionis magnam fautratum nrarum partem ob contestatam de-
litis erga Statum V. S. Fidelitatis nrae obsequium, alienare, et imonerare
necessitari fuerit, ut nec in gen. vires reparare valeant; ad persolvendam
tam magnam summam plane insufficientes comperiamur: Ne itaq. una
cum vxoribus et prolibus nris ad inopiam et extremam ruinam redige-
mur, adj. servitia Statis Vrae suae inhabiles efficiamur: Statui Vrae suae
humillime supplicamus, dignetur ex affluente sua misericordia tam magna
nobis dictatam pecuniariam mulctam clementissime moderare, pro vero sol-
vendorum exactione, in tanta miseria nra sufficiens respirium, aut exem-
ptionis excessivae correctionem benignissime resolvere. Ita gra Statis Vrae suae
gra et clementia eruimur Statis Vrae suae humillimi perpetuo fidi
lab intus præscripti Ang. Conf. addicti: Scentata d 30. Aprilis 1753.

Termo ad Statem in personali Audientia per Ang. et Helv. Conf.
addictos in Cottu Neogradiensi degentes An° 1753. 12. Aug. dictus.

Supremissima. Innata Statis Vrae suae benignitas, nobis prog. Ang. et Helv.
Conf. addictis in Cottu Neogradiensi degentibus animum addidit, ad Augustum
Statis Vrae suae thronum voluntate gemmam provolvendi, qui certo Comitis regii
intimato nobis dixerunt, ne ministri mei e loco manissimum gratiam exi-
re audeant. Clementissima Gra. sunt in Cottu Neogradiensi loca filialia ul-
tra 50. in quibus quod mille animarum reperiantur, benigne advertere di-
gnabitur Statis Vrae suae: ex illis plurimi, vel semi v. morbo debilitati, quia ad
matres Eccas adferri negrunt, sine vitico et extremo solatio spiritali, adeo
miratem migrare necessitantur, et viventes prog. talia fata sibi imminere, gemi-
bundi ingemt: parvuli saepe v. frigore, v. temperatibus impediti, quin debito tem-
pore pro baptismate ad matres Eccas adferantur, sine baptismate morimtur; ca-
pora mortua sine debito in sanguinem officio, gentia vig. ministror Eccliorum
ac si nec humana essent, sepeliuntur. Ista fuerunt motiva, quae Augusto Statui
Vrae suae annexatos et regnum prog. adhuc permoverunt, quod nos in illis filialib.
iam ultra secutum conservatum, et lege prog. stabiliverunt, quod matres pos-
fideamus: imo adempta eam filiales cum matribus per regni Comitatus in hoc
in specie Cottu Neogradiensi restrinxerunt. Et ne hoc sine fundamento adtho-
mus Statis Vrae adferre videamur, supplices provocamus ad Constitutionem Anni
1647. quibus in filialibus aeque ac matribus Ecclesiis stabiliti, et in adempt. restituti,

leges

leges cum ista, ut per posteriores minime abrogata, verum potius benigno Diplomate Leopoldino et Artic. 26. 1681. firmata fuit. Provocamus 2do. ad benignas resolutiones ea, in quibus quoad Catholicos hanc, veluti Artic. 26. 1681. in pristino usu relictum, nihil contrarium inveniamus, imo per stabilitam Leopoldina resolutione Articulum determinatorem, favorem potius et miti gationem reperimus: ultra hanc vero, Explanatione quoq. Carolina Anno 1726. emanata multis filiabus, quas usq. tempus Commissionis Lesbiensis possidebamus stabiliti fuimus. Demisse petimus 3tio. Quod pro illis singulis in quibus, sub quibus pactata leges emanaverunt, et qui resolutiones etiam fuit, quæ nobis obvertuntur, et leges et resolutiones hoc sensu fuit, modo pene illas in usu filiabus conservati simus. 4to. Quod filiales ita sunt in parte Cathus Reiti, versus Montanas Cibes sita, ita ut pagenses hanc in hoc solo natali mea religionis libertas hactenus conservaverint; quodi cum hac libertate subtata, eundem corporalis fidelitas ab eo avocaret, non esset modus terram hanc amplius impopulandi, atq. ita, ut magna pars contributionalis fundi decederet, et quidem notabilem jacturam paterentur, quæ huius populi quæstui magna ex parte subservantur. Moveant pinde clementissimum cor Mattis Vrae suæ tanti populi, moveant exempla major ad mei commiserationem, negi nos tantum populum publica onera ferentem, tantamq. Nobilitem, grania in hoc Cathu degit, vitam, et famam pro gloriosa Mattis Vrae regimine in perpetuum conservantem, inconsolatos redire sinat. Quæ ora, siquidem Clitone Mattis Vrae oretenus plene substernere in summa in statu, in simplici hocce memoriali declarata, de gem exhibemus, et ut ex illo Mattas Vra Albensis informari dignetur, demisse supplicamus.

Responsum huic libello fuit in hunc sensum.

Si gravi populi ex locis filialibus apud me in e magnum motivum quia ille ex suo loco discedet, veniet in ad hereditarias ma provincias, sedent vestros Ministros Confitium a sepultura in filialibus mortuorum, visitatione egrotorum, et baptisatione infantum, prohibuisset, hoc mihi persuadere non possum, quia illa in e mea intentio, et ego vos in statu legali seu Articulari conservare volo: sed ut ministri Vri in locis illis, quibus Articuli concessum in e, publicum verbi Dei exercitium peragant, eatenus manus ligatas habeo: assevero vri vos, quod instantiam Vram pertegam, et vos in libertatibus, quæ vobis ex Arto competunt, conservabo. Cæt cumq. modi clementissimam declarationem ubi fratres pro meliori interrogatu fuisset; utrum in filialibus egrotos visitare, infantes baptisare, et mortuos sepelire, sit licitum? fratres responderunt: Omnino. Intermisit eam fratres, quod suam religionem amet, et optaret, ut nos eam ad illam convertaremus, cum vri nos velentare nobis, satius censet, ut in sua ma pia Deum colamus, qui sine cultu divino vivamus, et meum erga religionem meam zelum laudat.

Replica mentoria in causa Fisci Magistratualis Rottus Albensis contra nonnullos incolas Seregelyesienses, eo ex capite inscitata, quod ex parentibus Catholicis essent nati.

Pro I.

761

Sto J. Fisci Magratis discedit a sua actione, quando circa inte expetũ
rem benignarum resolũtionum, quæ ad actionatem casum ñ deservient, oc
cupatur. In actione exponit, quod a Catholici parentibus progeniti per reso
lutiones regias inire contenti Christianitatem. sel multum hactenus exhibuit et
nec exhibere potuit eiusmodi resolũtionem, quæ actionem fiscali protes. ex ca
tholici progenita, fulciret. Nem 1mo. Quæ resolũtio ao adhuc 1749. mense
Januario per Excellsm Consilium circumstanter intimata nihil de talibus dispo
nit, quibus Catholicam religionem professi sunt, sed in statu Ang. et Helv. Confœ
derationis existerunt, verum loquitur de talibus, qui ex fide non Catholica
ad alterutram Religionem Confessionem transiverunt. 2do. Altera benigna
resolutio per Excellsm sub C. exhibita, sonat quidem de prolibus parentum ca
tholicorum, quod ñ deleant in paterna fide educari; aut si ad aliam transi
irisent, indentur ad priorem reduci; interim ex terminis huius quoque regiæ
dispõnis satis liquidum est, quod nec hi intelligantur tales protes, quæ
minime fidem Catholicam professa sunt, sed mere tales, quæ sacris Catholici
per professionem fidei initiatæ, relicta iam semel assumta fide, Ang. aut
Helv. Conf. semel adunneraverunt. Loquitur nec resolũtio expresse de prolibus
adeoque de talibus liberis, quæ infra legitimam et perfectam ætatem existũt.
Illi enim liberi, qui annos legitimæ ætatis transeundunt, pariter magis
ann, qui perfectam quoque ætatem superant, non protes, sed filii et filiæ in
fure patriæ immutantur. Quinque eadem benigna resolũtio sub C. etc. plibus
loquatur, sub cuius dispõnem partes J. velut multa ætate constitutis, non
cadunt. Georgius enim Varga annos 40. sororem ann cuius senior nempe Eva,
30. et iunior Anna 20. annorum ætatem superant. Et vero si eam indis
criminatim sub vocabulo plium adulti quoque liberi in hac resolutione intelligerent,
et si ad tales quoque dispõnes extensa foret, qui in fide Catholica minime initia
ti, a primis incunabilis in Helvetica Conf. existunt; tũ et hac benigna reso
lutione Fisco Magratis actio non exurgeret. Jure namque conveniri ñ protes, ali
am religionem professentes, sed parentes Catholici, qui liberos suos in sua fide
ñ educarunt, præcipimur: de prolibus quam ñ actio inxis, sed alia placidio
ra media adhiberi indentur. Adeoque ex hac benigna resolutione contra protes
emancipatos tales, quæ minime in fide Catholica fuerint, Fisco Magratis actio
non datur. 3tio. Resolutio per Excellsm sub C. exhibita, eque actionem eius
non fecundat, quia nihil aliud disponit, quam ut ad exigentiam priorum
resolutionum, protes ex parentibus Catholicis natis, et in Ang. aut Helv.
Conf. educatis, investigentur, et ex cetu Confœderationis repetentur, ut item
non processu Juris, sed per inductionem cum omni benignitate eiusmodi pro
lium reductio fatagatur. In multa itaque benigna resolutione, ad quam Fis
cus Mag. provocat, actio eius fundamentum minime invenit, quia multa illa
præcipit, ut protes ex parentibus Catholicis natis, sed minime fidem Cathol.
Professa, verum a puritia in Helvetica confessione existentes, actione Ma
gistratuali conveniantur. si cum hac multa resolũtio indet, ergo cessat contra
partes J. Fiscalis actio erecta, quia illam Fiscus Magratis in resolutionibus
regiis fundavit. Ubi cum multa resolutio pro ipso stat, ibi nec actioni eius
locus esse poterit, sed partes J. ex in primato fundamento actionis absolvi dnt.

Ro gra

Ro gra absolutione etiam humillime supplicant. Et nihilominus cum omni humilitate subiungunt. 1mo. Gradinata regii legeo et diplomatica sanctiones, Augustana et Helv. confessiones sint in regno receptæ. 2do. Lex Art. 1. 1608. ante coronationem conditum, et alias quæ plurimas constitutiones, diplomatica, item sanctiones, augo religionis fundamentum, liberæ religionis, et tam nobilibus, quæ et subditis indulgentur, ut in illa confessione, quam quisq; sponte assumpsit, libere maneat. 3tio. Omnes gradationes in negotio religionis antea exigentes, in commissione Leobnensi imperata, et deinceps gravissime comminata fuerant. super qua decisione Ao 1731. extentaliter publicata sepultura nihil eatenus continetur, ut proles ex Catholicis parentibus nata, sed nunquam Fidem Catholicam professa necnon ab incunabulis in Helv. conf. educata et persistentes, actione Fiscali condemnantur. 4to. Nunc eam stricte regnatis suis Apostolico-Regis Statutis nullam benignam resolutionem dicere habere aut allegare pt, quæ contra eiusmodi protestantem Cath. nunquam processus, sed a prima ætate in Helv. Conf. manentes, pessimum invidiam pariberet. Imo 5to. sub Ao 1. et 2. productæ resolutiones processui tali contrarientes, et Regiis pomis regnatam, ne liberos ex Catholicis parentibus natos, nunquam Fidem Cath. professos, Fiscali actioni et inquisitioni subjicerent. 6to. Actio Fisci Regii contra partes videri eam posse in pto, gradationibus ipsarum, ac consequenter edictis in Helv. Conf. antecessis benignas resolutiones per Fiscum pro fundamento actionis assumtas. Jam vero ex Art. 2. 1. 1791. notum est, casus in priores, sed posteriores sub legem conditam, adeoq eam sub resolutionem, quæ legis vices sustinet, cadere. 7mo. Partis 1.e Ao per Fiscum ex parentibus Catholicis natæ . . . . . sacra attamen Catholica nunquam fregerant, eo minus ad Fidem Catholicam professæ sunt. Multo itaq; citius per Fiscum Regium causa religionis impeti possunt. 8vo. Benigne resolutiones postulat hoc urgent, ut quoad dementiatorum aut impetitorum ætatem et religionem fiat collatio Inquisitio. sed tatem Fiscus Regius non produxit; sub C. ad exhibita, benigne regia disposui ni respondet; quia nulla nec de ætate, nec de religione partium? aliquid continet; demum hoc saltem habet, quod parentes ipsarum Catholici fuissent. Actio pronde ex hac eam capite sibi debet, quod nec inquisitio in probam exhibita benignis resolutionibus respondeat, ac consequenter nec in eadem benignis resolutionibus, nec Inquisitione sub C. prohibitum secundetur. Utro igitur partes pro sui absolutione humillime supplicant.

Comparitio personalis Martini Horchel Aug. Conf. addictorum in posterum Benyæ Cathedrensis ingressata Ministerii, et simul Procuratoris eiusdem Franciscanorum.

Pro Dro Martino Horchel Aug. Conf. addictorum in persona Benyæ, loco alias ad ta Ministro, personaliter cum gravitate, Egregius Franciscus Kovats, cum nobis comparet, et cum ei humilitate declarando, quod ante 20. et quod excurrit annos, uti hoc notorie constat: Possessio mmemoriali pro limine utriq; ad eandem personam Benyæ sita fuisse dicitur, quod sinistra post tristis memoriæ ultimos pestis tempora eidem alias et angustum, et pene totum fabricatum, Aug. Conf. addicti pauperes hres impossibilitant, et ad amo-

re pastri

re publica in p̄tracta possone Zenye exercitu, cui semet associabant, illi
nitri, qui illi eatenus erat, ministeriali opera, et in Zenye, et ingeminu
sii, ut necessita, erat, diuertentis, citra omne impedimentum utentes
et frenentes. Accidit vero, ut postqm plures ad indigetam p̄thalem terram
conuenissent, illi priuata auctoritate peculiarem sibi Ministrum introduxe,
runt: quod nihilominus, anno 1749. uti acta Holtæ docent, abrogatu
fuit. Hinc igitur illi, ut ipsos mea docuit, redibant ad priorem usum, et pa,
tem hic proprium Ministrum premebant, ut sibi in Ministerialibus adhæ
stat, sui p̄decessori, assistat, cum in primis illi pro filiis suis cath. Eccles
ū agnoscantur, aut prosiliati ad aliquam aliam Eccl̄am cath. reputari debe,
ant. Idem ergo proprius Minister ipse, tempore p̄decessoris sui, observato, et
nmqm impedito, ac dictorum Reverendissimi præscriptis victus, quod adeo
sæpius ad digressus fuerit, et Ministerialia, quæ apud ipsos accurrebant, ipse
p̄stiterit, nemo confitetur: sed tū hoc ille in derogamen alicujus finis facti,
benignorem regiæ Mandatorū aut resolutionum fecisse, dici n̄ p̄t, cum potius
semper hactenus audiebat suos Ecclesiæ Regis et Apostolicæ Sedis illam ēe benigna
mentem, ut p̄stantes in regno penes p̄habitum hactenus usum, eum et illem,
lebat, conservarentur; cum item fieret, impopulationem p̄dictam ēe dispōnis
Sedis et regni conformem, quam in Reverendi opera hactenus promotam
fuisse, indubium ē, cum eorum confidentes acatis finedubio diffinitiuen
tum, si ille eisdem hanc suam operam n̄ p̄stitisset. Et licet audiebatur in
recessisse n̄ ita penitus in re benignas dispōnes, ne Ministri p̄stantes
extra loca, in quibus sunt, excurrant, cum tū hac benigna dispōnum
rigore ipse nmqm antehac a digressione ad Reverendos inhibitus fuisset, cum
porro hoc suos Sedis per plures demisse repræsentatum, an observari debe,
at, ab ulteriori benigna alteratæ suæ tū resolutione pendere existimasset,
cum denique hoc de talibus, quales essent recentius impositi Districtus Reve
rendos, qui sine ullo impedimento ad intimum imposituri sui adhæ
rent semet nemine impediente associabant, cum, inquam, hoc de talibus
filialistis eam affinis posse, nmquam eatenus, uti supra monitus, fieri
patuisset: tunc istis in circumstantiis directionem gratiam ad Reverendos con
mabat, cum ubi primum de præmisso, mente Sedis in finibus diœ
sionibus, inhibebatur, tunc ab his simpliciter desistit, ut adeo ille benigna
regiæ dispōnum prævaricator tanto minus, dici p̄t, quanto certius ē, fe,
rat, ut jacimus finit modo p̄misso monitus, qd regiæ benignæ dispō,
nes illæ, quarum tū rigore ille prius nmqm moderabatur, eam ad Re
verendos pertineat, eatenus fideliter observator fuerit. In statu tag. humili,
me, p̄declaratio in circumstantiis, cum ille ea, quæ p̄misso modo agebat,
nec sponte, sed per Reverendos, qui pro suo facto reprehendi mandantur,
precibus, nec vero in derogamen benignarum regiarum dispōnum nmqm
egerit, instat, inquam, pro sui absolutione.

Venerabile Contubernium, Qui Dei Sanctissimi. Iste tibi ego maritus
et parens duas uxores habui: unam illi, cui ego, Augustanæ Conf. addictæ,
ex gratia fuisse p̄tes, quæ et ipsa adhuc minorenne suos fuit: altera cum uxo
rem suam M. ex S. Cathol. parentibus nata, eandem religionem p̄fitebatur,

tamen

tamen grīa ppra Stūg. Conf. me certe nihil magis ad talia conferente amabat, erat apud loci Parochum suspecta; et ideo fiebat, quod dum antedicta ter Anna, me absente, in letalem morbum incidisset, hanc moribundam idem Parochus loci, meq; extrema precipione, inscia vitrix Xrō Sath. Eccle consolaci dignabitur. Ex hac iam etam fmt. mihi proles adhuc infantes, quas ut in Xrō Catholica religione educare debeam, agi in hoc instituto advento, sedū posse mihi hoc in passu necessitatem imponi, humillime coram Venerabili hoc Consistorio propono in his reflexionibus. 1mo. Vel hoc unum, qd abhinc, p mortuam matrem earum, consortem alteram meam, me absente per Parochum loci in agone positæ derelictam, evenerit fundamentum inspectionis mee, quasi proles mee matre Xrō Catholica mutes fuerint: ipsam enim matrem in positæ, Parochus loci fuerat pro censuit. sed 2do. Mortua proinde matre, tota in hac potestas patet, qua ni me inspectitem, ab omni p̄fatem in matrimonio personam devotaq; sive sua nāe et gentium, sive patriarum constitutionum, sive canonum expendantur. Me ego notente persuadere mihi nō possum, ut proles mee, quas ex ea Mosaica et Evangelii Lucæ Cap. 2. ℣. 51. Lyphes. 6. 1. segg. ac alibi, in mee obedientiæ ac patti subiecit, in alia religione educentur, nisi si Canonibus sanc et legibus divinis simul ac humanis vis inferatur. 3tio. Prole mee sunt infantes: qua in divinis eē possit, qui ut educāi mee permittant, quas postqū ad discretam ætatem pervenerint, ab omni p̄prio arbitrio submittentur, religionem, qua in religione vivere et mori velint. 4to. Ego et infiniti alii in regno Stūg. Conf. addicti, permittimur ex dispone tam legum et clementia regia libere in nra religionis p̄fessione; hoc eō, ut omnis prum protestans in Confessione sua educare possit, pertinet certe essentialiter ad libram Confessionem nram, quo in passu et ex lege, et ex reflexionibus regij competentiæ mihi libertate, Venerabile Consistorium me, ut spero, non privabit. Nam 5to. In quantum benigna regia eō dispositi, ut proles parentibus diversæ religionis natæ mentiantur, in Xrō Catholica religione instruendis, hoc alteri Jurisdictioni, scilicet mempe, et in V. Consistorio competit, sed in ad casum presentem inapplicabile est, quia dei Parochus ut supra, an mater prolium quæ in Xrō Catholica religione mortua sit, dubium fecerit, tum eō qd hoc de probitas in discreta ætate constitutis, et instructionis capacibus, non autem infantibus, quales mee proles sunt, benigne dispositi Matta, tum denig, qd illud ad casum, quo parens, quæ ejus testimonii persona, in vivere, affirmative patet possit; Ego eō per dei gratiam vivo. Me ideo apud V. Consistorium demissa cum precaare ad finem Matte, quas aliorum ita religiosa benignis suis dispōnibus clementer reservavit, nullo, dignetur proles mee, quas, si benigna Regia resolutiones fecerit, per incessum possent, Matta alteri Jurisdictioni curandas clementer committere, paternas mees patti permittere, et me alteri ex inspectione et citatione relevare; quo in religione persevero

V. Consistorii Humillimus servus N.N.

Credentionales pro iis, qui in negō religionis ad Stūg. auda abtegand. subscripti harum serie notum faciunt, scilicet, quibus ex pedi, ut sit, quod nos nativitate germanicarum, tractum gratiarum in hoc Regno

Bogare

765

Bogard S. Cathi Albensi adiacentes religioni nrae exercitium tangentium
ad stabilitam suae Sacrae Regiae Statis Dris nris clementissime antea innitam
pinearum fruitui reversum, Egregium Cautum Scitis, et Regiarum Ste Selvi,
confidendo earum sinceritati, et in rebus gerendis dexteritati, expediendo ea
duximus, dando et tribuendo eisdem, gradu gradu, prout in casu praesenti indi-
caverint, plenam et omnimodam agendi facultatem. Cruciferos ipsos et
singulos, eorumque status, gradus et dignitates Dnos tenellinus et dilecto
eorum respective vocamus: Adjungentes Clementissimo Sine Omissa per nos ex-
peditis, quaecunque nra vera existant scripto dixerint et fecerint, plenam
fidem adhibere. Regiae in Oppido Bogard. die 1. 8bris 1748.

Exemplar trae Carcerationis.

Clarissimi Dni Stng. et Steb. Conf. addicti praedicantes, ordinis singuli, salu-
tem humanitatis, et quibus competit, obsequia mea paratissima. Patentes per ca-
rentes tabellas, notum vobis facere mandatum et voluntatem absoluta mei Oppidi
Dni Adami Attalidis de eadem Episcopi Dioecesis Vesprimiensis Supremi ac perpetui comitis, Serenis
Statis Kgi, et totius regni Stung. Cancellarii. S. Rae Kgi Statis Consiliarii: Quod is,
dum multiformes excessus animadvertisset et factos et fiendos, per hos Capitt. Praedicantes,
ut illi excessus et abusus absolute tollantur, quin loco illorum bonus et sanctus ordo servetur
et nec per nros Rmos Catholicos, ordinum Stos fratres, Vicos Diaconos, cooperatores
turbari, et illi vicissim a Vris Dnis exacerbentur v. vexentur: Ideoq; singulis eorum
Dnis legentibus punctis adstricti ee studeant, et sese per absolutum conformabunt
et gratum S. Nullus Praedicantium Stng. v. Steb. Conf. Catholicum cum Acatholica, et
contra, audeat copulare in facie Eccls, sine licentia Vicarii, gratis. 2. Nullus Catholi-
cus Rmi infantem spiritum audeat baptizare, sed remittat ad vicinum Parochum
Catholicum, nisi urgeat extrema necessitas, absentia ponte Catholico existente.
3. Ex parte pergentem mulierem Catholicam nullus audeat introducere ad Ecclam,
sed remittenda e illine, ubi infans baptizatus. 4. Ro baptismate pro majori magna
adhibeatur, et in alia. 5. Cum processiones saepe Catholicorum transeant per v. saeva
pagum, oppidumve Acatholicum, ne vires hinc exoriantur, Dni Praedicantes tum
temporis hre se studeant, sed potius ex munere suo disponant Auditores suos,
ut donec in pace transeat possessio, ab antiquo ritu et more solito modo pertes cam-
pana, et sil nulla rixa suboriatur. 6. Nullus Praedicantium Stng et Steb Conf. audeat
Rmo Catholicum vexare propter sibi debitam salutationem, nam eidem infensi.
7. Si semel vi facta e Rmo Catholico, v. Catholica, nullus audeat talem personam
admittere ad coenam Dnicam, cum si contra fecerit poena ducatorum exponatur
facinus, et contrahentes, ut fidefragos inire debeat eam cohabitationi. 8. Ubicunq; tacor
fuerint bigami, v. bigamae, debent deferri et denunciari Dno Vicario Foli, ut inter-
dicantur a cohabitatione simultanea. 9. Si quis gravis casus in sponsalibus v. ma-
trimonialibus accideret, is statim e deferendus ad dnum vicarium gratem. 10. Ubi
Stng. v. Steb. Confessioni addictus Dnus Praedicantium multam inscriptionem hic,
absolute accubet eo se in conferat, alias capietur et incarceraberis. 11. Ubi sabbati
Praecipitur, tam Rmo Catholico, tam Stng. v. Steb. Conf addictis Praedicatoribus,
ut sine testium denunciationibus multus a modo in posterum audeat matrimo-
nium contrahere, declinantem Concilii Tridentini, festaq; decret. observent.
12. Denique vo hae pacta Dnos Praedicantium, tam Stng. quam Steb. Conf. addi-
ctos, si quis temerario ausu contravenire, et facere attentaverit, talis etc
poenae sub. per 12. fl. 2. per 24. fl. infallibiliter mulctabitur, certo vero degre-
hensus ad carceres et compedes trahetur, per milites Episi dioecesani comprehendē
dus.

Vale

Quare ut tales excessus et abusus tollantur: ne ego quoq; authoritate Ri-
cariali cogar seu contra tales animadvertere, firmiter et constanter Dñpo, au-
ctoritate steuaria, qua fungor, Eppali, aes et singulos sub virtute sanctæ
obedientiæ, Dños plicantes ut in suo ordine mores, et actiones, ut lese
contineant intra tas scriptos limites, benevolentiam patris mea peran-
tes, quam poenam subeuntes. Signif. am tas accusatas mea suppres-
serit, et ultro non miserit pro informatione eam religiosum, et aver-
sione excessuum vide seu transmittam: tali per inquisitionem etc petente.
Datum Veszprem. die Julij 1792. Recitt Oltard ad servitia para
tas Radistam Lonyadi, Vicarium Gratis Veszprimiensis. Qui accen-
sis manu Dñi Rudi Plebani Palatam, ac eoq; emanata dimissu hac
postqm ad aes tam Rño Catholicos V.D. tam Aug. v. Steb. long addictos
plicantes tacta, confignatis p. maiori testimonio sui muneris, loco, anno,
die, iterum ad ultimo plicante Palatam remittant.

1625. Anno 1615. die 15. Mensis Octobris. My Lampér István, Vas Varmegyének
kemenyesalji Fő Szolgabirája, Esküttek, Kádi István, Horváth Péter, Tüttönk
ki ide, Fő Espán Uramtól Ő Nagysága commissiójából, az Hegyes Biró, e. Thö-
tös Biro Nemeseknek, és Praedikatorjoki között való controversiás Proventus
felöl, és alon kivül, nyugun alon Hegyes Biró, Thötös Biró, Dörögh Biró egy
Egyházhoz tartozandó néminemü földeknek eligazitására, az melyeken két
rovicz Sitrály, Szövári Praedikátor, super Inscendens Uram jelen vagyon,
megvalgatván mind az Praedikátort, s' mind penigh az Nemeseket.
Lecke elsöben penigh azért, az Praedikatorsnak sat ö proventussát eligaz-
tatnak, annak utánna az Egyházhoz tartozando Kir és földek felöl az de-
liberatio ez: Deliberatum est.
Mivelhogy az Hegyes Biró, Thötös Biró Nemes Uraim meg nem fogják
az Praedikátor Proventussát, hanem ide szolgáltatják az régi szokásse-
rint, de ö kegyes hiven és szorgalmatosan eljárjon az ö szolgálatjában
minden fogyatkozás nélkül. Másodszor, az mi penigh az Földekért kel-
földet illet, és egy darab Kiset, alon földeknek sat végében, illet, Három
Nemes emberek, nyilvánvalo Nyilt Szemmel, Szép Mentsáddal, és Hosszu Le-
vest, szabad jo akaratjok szerint meg igirték, és de facto megis adták,
ezeletis az Praedikátor Kiszassa, a mikor vagyon; mikor penigh nem vol,
na Praedikátor, sehát senki ne kiszassa egyéb, hanem föpiebb megirt Nemes
Uraimék, és az ö kinek kereszek, sőt peringsen arrais körülnézek föleb megir-
ott Nemes Uraimék magokat, hogy ha az Praedikátornál vagy Egyházánál nem
akarnák hagyni, tartozzanak mind az három, tizenket tizenket Szentöket letenni,
az melly földek vannak az sarka dülöben, kaszáló végekkel edgyütt, az Kik
alja mellett, az dorogh alatt, a kéit az midön le termek az tizenket forin,
tokat, az Egyháznál tartozik föl venny, és kerekben iszka eresztem minden
pör nélkül, holott fel nem vehné, vagy nem akarná venny, egy akkorbéli
Ő Szolga Biró kezében vigyék és adják, alon summát tartozzék mindgyárt
kézhez adni, és szabadítani akkorbéli Szolga Biró Uram föleb megirt föl-
deket, Kir végekkel edgyütt elöb megirt Nemes Uraimék nak és Szeresetek
ig, mint örökös Urakna k, föleb megirt földeknek Kir végekkel.
Melly föléb megirt Primatumoknak ezen fügyában attuk mijs Levelünket.
Datum Hegyes Biró, Anno et die ut supra.
Stephan. Lampér Judex Coll. Cast. Sept. Kádi Jud. Coll. Cast. Petr. Horváth Jud.
Coram me Michaele Zvonarics Cognitatore Oppidi Sárvár et Cottar Asor Coll. Cast. ff.
Cis Danubiana Inscriptus Cancell. Comes. Inspex Intendent.

Discursus Oratorum Ablegatorum de negoo Religionis dictae
ranae Eccliae, cum sua Altae Sua. Altorio Ablegatorum.

Sra S. Dum ad Augustam Matris Vae Thronum homagiali cum devotione
proprio accedendi sup̄erata mihi tribueretur fortuna, eo facto sentiamus in me
bis, quomodo inestabiles duraniores oppressionibus conatus noster advinxi,
tam venerande, quam plena filialis fiducia, quam unice Matris Vae altissimae
virtutes, felicitas item et sapientissime administrata regnandi ratio, fidelium Vasallo
cordibus instillat, accenderunt.

In Cottu saarosiensi, in specie vero possessionibus Zalmany, Bakafalva, et Erdoeske,
in quibus recentiore tribi Augustae Conf. additorum templa Christiana sunt, degens
vel maxime fidelis contribuentis plebis gravaminum mox, hocce longum iter
ingressi sumus, pro afflictionis eorundem, coram altissimo Matris Vae gradu
thronoque deponendum. Onera publica ferens populus, per recentiores in alte
riorem contributionis instituendam Urbarialem regulationem se alleviandum
fore sperabat, gemebundi illi unice in fine acerbissimo sensus dolore perse
sisterent, quod occasione Deo serviendi proventus, quos per majores suos in se
propagatos, et tam Patrii Legibus, quam Matris Vae privilegiis, quam et finiti
essentiam suorum diplomatibus et Resolutionibus roborata libertate religio
nis carere debeant, quod denique per eorum antecessores exstructa ac ab
immemorabili eorundem cultui deservientia aperta Oratoria templa intue
antur.

Augustissa Dna! Ubita Europa nupex in admirandum rapta, in omne
decus diuturna cum reverentia, me diuque gradatim actione cordium
regulatorum sibi evellendis cum Matris Vae toti orbi non ignotum Monarchae
chicae sua virtuti specialitas innatum characterem excepit, cum ductu Ma
stas Vae non ita pridem sapientem illam inter gentes integra corporate
formam parenti fabricis sui et cuncta materna clementer avertere, et
de partendis remediis prospicere dignabatur.

Hac materna Clementia spe nos itidem excitati fiducialiter flexo de genu
fustinemus Eandem supplices exorare. Dignetur Matris Vae, pro congenita sua
materna ac clementi in regnum suos propensione, benignitatem suam
nostram Christianam, tam benigne, tam iuste, ac mira etiam parenter es di
rigere, qua Matris Vae fama fide dedicatos, nitis et hereditario in me subdi
tos, cognitos, acerbissima animae fame et sui verbi Divini misere affectos
evadere sciat.

His dictis Matias sua sub Lris A. et B. concepta Instantia e manu Kal
vanszkiana accepit, interrogavitque, qui fit, quod templa vobis adempta sint?
Ratio quadam illius esse debet.

D. Kalvanszky submisse gem respondit: Jemina ras adempta nobis Ecclae
consistit in Exemptione VClei, qui multas nobis filiales competere asserebant.

Matias: Eas multatenus volumus, ut oes Vobis filiales adimantur, nec opi
namur illas non competere vobis, sed excessum fore aliquem peregistis, et
ultra quam vobis licitum, in alienum Ecclae Sua involastis.

Kalvanszky. Nihil minus, quam hinc vobis finem confin ab retro inde ae
te transactum excedere memoriam Patres nostri in usu tractum fuere.

Verum enim vero respectuose nostra vel plane in Codicibus fundamus

vel ero

vel vero superioribus Dicasterijs mancæ, et missis quibuscis in rem nostram necessarijs, referentibus, vel per eadem Dicasteria non attendum tur. Quod clarum reddit ipsum quod Rescriptum, quo Ecclæ in Segre stum fuit emanatum.
His dictis D. Radvanszky habitum ad manus privatum exemplum in Germanicum versum vobis, ejus
Sua Mattas: Legas tantum, tamen est Latino idiomate.
Legit itaq; cum attentione, postea legrentem clarissimam: Non attenta legalitate et necessitate. Sine audito
Sua Mattas, Quando id accidit?
Radvanszky: Die 6. May publicatum.
Sua Mattas: Non conscribitur, nec nobis rem reflectimus Mandatum.
Radvanszky: Augustissima Dna, Nihil minus, ob ingentes enim regni
nis hic strolens, ad easdem Regias gravamina ordinia, quæ nostrum
cernes perferre debemus, peculiare negrenus. Quamobrem permittat
Mattas Vita, ut pro vitæ nostri conservatio, tam in omnibus fame obser
vandis subditalibus obligationibus, quam et homagiali submissione indefes
corate limitibus minime circumscriptam pectum nostrum tuum
gnidem, ac fideli et mea fundamentali repetitione, miseram plum
contribuentis forem, alias sum deinde Matte Sua servitium, comune
deinq; hereditarij Imperij commodum respiciens, declarare valeamus.
His dictis, Mattas Sua Sua Rana recessit, confestiq;, manuq; dato signo,
pro propinq; ad thronum accedere, et ultra loqui instit.
D. Radvanszky: Multarum acerbissimum dolorem animus noster, gravis
cum memoriam sibi recordatis, cetare possumus, quod in supra dictus Cotar
sanctissimi Anno 1681. mis 130. Ecclæ Libero religionis mis exercitio pro
vide flexim. Summi memoratus, quod primum religionis in Hungr
per Dietam sopron. et per subsequentes regias Edicta pro tranquil positus Ec
clæ. eorum sub Leopoldo mis extantes, pro Augustissimis declarate sunt.
si ergo sanctissimæ Decessoris Clementissimi Regis, pares eas postorum
Ecclarum restrictum minime minuere deberet. His tamen non ob
stantibus, memorato in Cottu sacrosancti mis 130. Ecclarum, jam modo
per continuas accusationes ad 14. restrictus e. Religionis Exercitij spatio qu
annorum Opprobria DD. Terrestrium violentis modis et vigilantia
sum, cum interea miser contribuens cum accusatione Ecclarum per
deperendam duplicem Stolam, videlicet Plebani, cui subiicitur, et Ministro
rio, cum opera nitus, gravatus pateret, violentam Templi occupationem
nihil aliud, quam Irreligionem et privatum coetum confessionis com
dum, quibus Stola deperenda venit.
Sua Mattas. Levis hæc forer cura, minus de Stolam; quam male concepta
opinionem Contribuendi exuere deberis. Forte Vestra Fidei forij ad nos
stra sacra transiverunt, ut tantum, ne vobis templa amplius rec
sacra non fuerint, cum plures ex R. Catholicis, quam Vestris de
gunt hij in locis.
Radvanszky: Minime, Aug. Dna. Enimvero abunde per Cottum instituta
rum conscriptio, quod dentis in locis Prælati cum Aug. Conf. addicti
Casenes Plebani Mattas Vita arces recensendis religionis motivis. Ea ac
patis hij 116. Templis, in quibus olim pro Matthiæ Vitæ et totius Aug. Dom
omnigena prosperitate, devote fundebantur preces, alias ad hodiernam
usq; diem predictus, alias in vicinibus desolatæ sunt, quarum nec ve

Stigia

Stigia quidem superstes amplius. In his 116. Committibus, nubra hostia
ardentissima libertate entre divini Patris, Privatorum reperimus, quos
fidei nros Stos reipubl. hmne necessaria et pretiosa Christianorum
lactionum vocabula. Juventus vita in illis sine ullis inhibitis preceptis
ad virilem usq. pervenire aetatem. Viri sine institutione in aetate suae,
vili exactam vitam dederunt ad senium, senes vero moribundi sine
Paraclito ad aeternitatem, sine viatico spirali; in quo nunc per totum
mundi salvatoris Christi merita et exuviem, secundo consequenda salutis
reddantur, errori necessitantur. Dignetur Matthaj Via sua tristia illa con-
fectaria per pretiosa, quo ex defectu divina consecratae stirpi nexu in
clementissimam semper reflexionem. Matthaj supremo in religionem sive
Matthaj Vitae sive comperia Nos mei: cum persecutorum nostrorum tam potis-
simum in superficie et potentia Coriolanum pari probissem nunc Matthaj
Vestra subjectorum consilio, qui desiderio partiendo, stolo duci, oratoria
potissimum fronte et fidere nostro extracta, sine ullo demerito nostro ac
capiant, ac illi ipsi accusatores et accusatores, post accusatorem agunt fi-
dices et Testes nostros, ita quidem, ne ablig nihil favoris Stolae quae-
ramus, sed ne nisi nobis relinquatur, ne tanquam humillimi perpetuo
subditi, homagiali cum subjectione ad Matthaj Via materium confugiamus
sinum, Matthaj Via in fidam fili subjectum populum, prosperum quae Dei
nostratum exoremus Patrocinium.

Matthaj dehinc gerente: Quando tecum mandatum subnissum est?

Radwansky: Mense proxime, Majo.

Tejer-Vary: Augustissime Dne, hinc instantanee, qua Pater Matthaj Via Justima-
no, homagiali in fidelitate obsequii, recessimus ab ipso attentorum Orato-
rum, spem fiduciam ponentes in Matthaj Via Clementia, cum fiducia
etiam provolvi ad Augustos Matthaj Via pedes, exoramus spe conceptam
clementiam.

Radwansky: Ad verorem Patris Legum tuum nihil fuisset Nobis rem no-
stram Regiae subjicere, et viam Juris experiri, maluimus tu Clemen-
tia Regia non subjicere, quam Jure uti.

Matthaj. Nunc Capitis et gestu Corporis approbando dixit: Recte fecistis. ac
ita agisse oportuit fidelem subditos. Malorem in modum mirabamur. Nihil
enim super es nobis notum est, quod tam multis privatis estis Ecclesiis, si
ves vestra ita se habent, ut dicitis.

Tejer Vary. Non fuisse nescimus Augst. Dne sacratissime Mte Via probi
pedibus, nisi prius de recitte postulata nostra expedimus in Consistorio
suisse nostro convicti.

Matthas. Fuistisne apud Cancellarium?

Radwansky. Fuimus nos apud eum primo implorantes admissionem
nostri ad Matthaj Via Aug. Mtem.

Matthas. Credite, Nos religionis vra Stemmam esse detinaticem, et tu
mquam indicimus, ut non habita Juris aequitatisve ratione, vos affli-
gere velimus. Certi sitis de eo, quod placeat Nobis speciale vestrum ab-
quium, placeat vester agendi modus, quo Contribuentis Patres tuendo
nos informare voluistis, quo maxime consentamus. Nubi ergo estis?

Radwan

Radvanszky. Multi vnigi, Angl. Dñi.
Matthaj. Estne Eccles. Eglis, vel Reformati?
Rade. Sumus Eglis.
Fra Matthaj. Eramne separatim v. cum Reformatis degitis?
Rade. Non sumus simul Reformatis: ni Coetu enim sacrosanct. nec
si daretur Reformati, nec ulla tum Oratoria.
Fra Matthaj. In Dicasterijs vel officijs aliquibus estis?
Rade. Minime. Officiorum gubernatores aditus vobis Clerum, ne
ultra Asperatum provehimur. Ego antea in Regimine Leopold.
Damianus habui locum Matti Via servile.
Matthaj. Exercito bello. Rade. Vnigi
S. Matthaj. Quate gestis officium? Rade. Capitanei fugebar Offic.
S. Matthaj. Modo vero in Sanis Vestis vocam trahitis?
Rade. Omnino, Ang. Dñe; quamobrem demissos instamus, dignet
Matthaj Via cordi sumere Eremitam longum iter, et modesti sem-
poris charitatem, nosq. precibus consolatos dimittere.
S. Matthaj. Quali summa hic subsistitis? Rade. Hospitio.
S. Matthaj. Eo facto in rem Vestram viguimus, utilitatemq. Vobis ad-
ministrabimus. Vterq. ne Vestrum est uxoratus? Rade. Vnigi.
S. Matthaj. Quinne hic Vienna trahitis vocam?
Rade. Sexta labitur dies.
Matthaj. Cito ergo acquisistis audientiam. Gratia nostra tuto Vo
concredere potestis.
Rade. Huic subiecti, Nos, filiq. vna Consortes Sexo de gente
Carnentanum.

Országos Széchényi Könyvtár

Series Personalis Audientiæ Deputatorum Stæ. Conf. in Hung. adhibitor, apud Augustiss. Imperat. Josephum II. Viennæ habitæ.

Anno 1774. d. 6. Martij, Illmus Dñus Baro Jay de Gönör, et Epūs Dr. Ladislaus Nowaj de Jork Prona, Sūi Cæs Regiæ et Aplicæ Mattis Consiliarius, ab hora post quam horam cum ceteris Con. Deputatis, nempe cum Dño Daniele Ulyssáthy, Balthasare Podgrácz de S. Miklós et Csák, et Alexandro Vitos, apud regnantem Matrem Audientia, semel illico ad Augustissimum prog. Imperatorem contulerunt, et mox hora 12ma aditum impetrantes, Suæ Majestati humagiali salutāone, proferunt Instantiam eam, quam nūe Comitiæ Eglicorum Stæ. Conf. Suæ Matti Reginæ tunc ipsa hora exhibuerunt, Suæ Matti prog. Imperatoriæ, qua mātali sno Dño et Corregenti, ac consegrenter Clementio Ministro humillime subterere. Quo suppliti libello recepto, Augusti Imperatoris prima Quæstio fuit:

Quæ tanæ, nūe Comitiæ aliquid concludere, v. determinare possent Eglicis? Ad quod responsum fuit: Eglicos stabilitos ee in qd superintendentiæ, quæcunq singula haberet suum superintendentem et Inspectorem, qui licite per ipsum eam continuatum convenire, v. consultare solent, et ita minus consilij, pro re nata negotium religionis provident.

Imperator: Quid Gravamina in se contineant? Responsum è: Nos petere repositionem ad statum liberi Religionis exercitij.

Imperator: Eglicos in Hung. per aliquos pro Toleratis tūm haberi: Responsum ē: Eglicos variæ religionis confessionis non tolerates, sed per paces solemnes, Viennensem et Lincensem in libero exercitio religionis ee receptos, et per totum Regnum Catholicis ægrates factos, cuius indicium in Palatini Cancellaone, et alij Regni modum superest.

Imperator: Eglicos per subsegnas Leges, in specie Anni 1715. restrictos, a privilegijs suis recidisse. Responsum: Pacta Bilateralia, grates erant Pacificaones, per unilateralia, i. e. Dictas, v. Explanaones, per Principia Juris Gentium nitigi in potuisse, tanto minus id, quod et in Dictis 1681. et 1687. systema religionis stabilitum sit, qui vō stili ibidem in Judicium Eglicorum tali tunc, illi tūm ad Conservanēm rem Patronum spectant. Sed et contra eos, qua ī pteram satisfactionem tribuentes, nūe Comitiæ Eglicorum protestatumē, per consequens hoc grav. in casu sua Jura eorum sustentata.

Imperator: Ergo quæstio decidenda venit: An Eglii in Hungaria recepti, v. tolerati sint? Nos idem in Memoriali exhibito petere.

Imperator: Tempora stilia habeis, et Normativos stilos: in ipsos ī possunt turbare; sed ut systema moderamen religionis vēs tractandæ subveretur, obstat incarcerum Regimen Hungaricū, quo ad observaonem Legum Dictalium ligari sunt. Responsum: Anno 1681. loco ademtorum Templorum, quæ nobis aliqua tūm designata; sed pterea, ī in gravem

usu

usu fuimus, pariter in Ecclia, celebra. Interim a tempore eo, post ad hoc
excepta. Ad systema ām negotiū religionis moderamen, Reges Hungariæ
nunquam astringi, quin imo ab eorum tempore, quo a primo Ecclie nr
stro, mediante potentia, per Cives nostros rejecti fuimus, absolu
tā potestati et Gratiæ Regiæ nos esse traditos prædixi; unde per Ec
cipia Status Catholici sequetur, nec ad Dietam, nec Dicasteria Hung.
negotium religionis Ecclesiarum spectare, ac ideo libere quām Regiæ
sortem nobis imperiri posse.

Imperator: Hac ratione ergo Eccli; ni Illyrii tractari possent; sed hi
tali conditione terras illas inspaupertarunt; Parentes vero vestri, quamvis
per Lutherum et Calvinum deformati v. sedenti fuere, i: quod subinde
do edixit:/ retinuerunt tū sacra illa, quibus pery, qua Catholici, nec
bantur. Respondi: Nos principium Status Catholici contrarietate pe
nos hucusque tectavasse; Decreta ām id Statuere et petere, quod fratres
Statibus Nostris decrere dignabatur, cum nobis plane id maxime
doleret, quod omni activitate exuti, Regimini Statūs inutiles fimus
Imperator: Se alias ex officio debere loqui, aliud animo fovere, qui
pe temporaneum Imperium revereri, non debere ex eo distinctionem
Popularem suorum facere, qui Purgatorium, Transubstantiationem, Sa
cram credunt, vel non credunt. Salutem enim suam ex misericordia
Dei pendere; sed omnes bonos Cives et subditos eadem ratione habendo,
Respondi: Nos tanto majorem fidem in Clementia et Justitia Sa
Statūs ponere, quod Ecclia nra religioni Statui publico in contrarium
quid vitio, Monarchicæ religionis formæ accommodatissima sit.
Imperator: Quos ne unus in Hung. Eccli, ni antea, sunt? Respon
sum: Beneficio Sacrum Statum alma et diuturna pace promota
Ecclesiarum quoq: Populum mirabiliter multiplicatum esse.
Imperator: Non se id gaudere: sed ante ita res habeat, prout refertis
ministrum, multas Civitates et alia loca, antea pure ex Eccli constitisse
nunc vō iam tum paucis, in aliis vō multos superesse; Potuisse id
fieri vel per Expulsionem hum, sive per miraculosum sacrorum. Re
sponsum: Se nro aliove loco potuisse dominum nrum Ecclesiarum
per Extumbarones; sed quia illi in ambitu Regni novas colonias, easq;
amplissimas posuere: ni Ante-nati ni Eccles mediocrem Regni
constituisse semper declarabant, ita nos vō nunc tanto securius ag
sistere audemus.
Hæc maxime memoratu digna erant; quod de particularibus Sacrum
ribus, et aliis rebus, Augustissimus Imperator discesserit, easq;
mittemus.

Occasione Audientiæ, quam obtinuerunt Ecclesiarum Deputati,
sic allegantes, quam Statum Illustris Baro, Petrus Zay:
Statūs Vos fideles, Aug. Conf. addicti, cum Helvetica Conf. addictis, pari
bus Juribus gaudentibus, connexi, ac similibus gravaminibus obnoxii
subditi

773

subditi, ad Mattis Vrē Stām Thronum provehi, Jura sibi invicem con-
venia ac quietas, in superiori Instantia postrema revelatas, reperendi,
simulq; Mattis Vrē ab Illo notam Gratiam, Misericordiam, et Justitiam im-
ploraudi, sibi summum votivam.

Quamq; sit necessitas, quamvopere denig: Bonum Reipubl. ac primi Dei
cultus urgeat, calamitates et oppressiones suas tandem aliquando tollere,
Sua Sra Mattas Deum et Libello supplici benigne dignabit intelligere.

Credimus adhuc firmiter, Misericordiam, Justitiam, Sre Mattis ee Sre,
Solum. Spe ea igitur freti sumus, Mattem Vratu, nos, his ita inhentibus
virtutibus, in tutelam suam esse receptuam, ac nobis in solum Sua,
cum Catholici non simus, tanquam Ecclis Israelis esse concessuam, ve-
rum eam ineffabilibus nostris Calamitatibus et Afflictionibus finem
esse impositurum.

Cui Rea Apica Mattas, manu extensa, Instantiam accepit, quid cui-
cuiter ex 11 Literis constabat, et quidem benevolo aspectu, eamq: tota pub
Audientia stans, manibus sevebat: promisit adhuc, se ipsam lecturam;
sequentibus denig: Punctis suam declaravit mentem. Imprimis

Miretur, se semper de oppressionibus et afflictionibus audire debere,
cum Tū nobissimus, pracei Mater, processerit; nos vero superioribus hoc Re-
gimine, multo acrius tractati fuissemus.

Nonne nobis concessa est venia non ita pridem, tempta reparandi,
amplificandi, imo de novo extruendi?

Perpendamus, quomodo procedatur cum sua religioni addictis in Hol-
landia, in Polonia, in Anglia. Nos multo maiores apud se, quam illi, ha-
bere liberates.

Se infelicem esse, quod nobis pacem conciliare non possit; nos vero
semper quietas habeamus. Id sumus observare imperium.

Se nos amare; velle, imo debere, per Religionis sua Principia, tueri,
et protegere. Verum nos non debemus gratia abuti, veluti priori Instan-
tia, nos usq: ad Adamum progressi sumus ea. Se vero eam Instantiam
apud se retinuisse; quod etiam bene factum est.

Nos velle omnia impetrare ea, quae prioribus temporibus nobis con-
cessa sunt, sed ea pretendere non posse.

Responsum est: Nihil petimus aliud, quam quod Sra concedere no-
bis nostra.

Ad hac Sra Mattas respondit: Generalia vestra Gravamina remedeari
non possum. Esset enim contra religionis Systema. Ego iuratus, et sum
religiosa, amo religionem meam magis, quam ut eam violem; Om-
nia ego efficere non possum, Regimen eam suscipere debet; atta-
men Vos contra me conquerimini. Responsum est: Deus avertat
nos vel ingratum animum induisse contra Sram Mattem quidem. Sin-
cero potius animo precamur Mattī Vrē vitam longevam, et felicissi-
mum Imperium.

Sra Mattas respondit: satis viximus, nec optamus diutius vivere.

sufficit

Justicia, vos me a 15. inde annis neglexisse, cum nullum vestrum promovere potuissem. Sepe fui in Hungaria, sed priori eam Diæta, vino etiam ab eo tempore in Hungaria commorabar; nemo tamen ad me vestrum venit, multis congressus est, ac si nullam in me collocaretis fiduciam. Intelligo Regnum Hungaria multa in minus bene in eo sunt ordinata. Ego et vos summus Hungari, diligere nos invicem debemus. Hac enim dilectio conservat Pacem et Regnationem. Responsum est: Sepe accedere voluimus, ac non ita pridem Instantiam paravimus, sed in summis admissi.

Frā Mattæus respondit: Inter vos vero ipsos dissideris. Cupiebat Frā Mattæus informari, quis noster casus, quidve nobis, in quo Coetu ademtum sit. Responsum: Non ita pridem in Parochiensi Coetu 3. Templa nobis ademta esse, hocq; Fred. Matthi præsentia actum esse significatum.

Frā Mattæus respondit: Nolumus vobis vim inferri; verum ut vosmet ipsos invicem ametis. Responsum: Odium inimicitiasq; esse contra Principia religionis nostræ.

Frā Mattæus respondit: Mea religio etiam hoc complectitur, et si hoc non complecteretur, hodie eam abjurarem, et Vindobonæ desidererem. Responsum est: Ecclesiam nostram religionem maxime amplectentes, nosq; nihil aliud magis in votis habere, quam ut a Civibus nostris tandemmus, non vero persecutionibus affligamur. Nunquam finissemus congressi, si modo conveniendi nos de veritate aliqua convincerent; sed solum dolemus, quod adeo tenuia causa nos persequantur, imo vim plane inferant.

Frā Mattæus: Cui vestrum vim intulerunt? Responsum est: Non quidem nobis, verum complurima sunt exempla, quod fideles homines verberibus, carceribus, aliisq; violentis modis cogantur. Pronti Instantia præsenti declarabimus.

Frā Mattæus: Quomodo agatur res, cum se ipsam nihil refiire posse. Responsum est: Omnes nimirum ad suam Matrem pervenire, et requirimus; querelas nostras primum apud Dicasteria deponere debemus.

Frā Mattæus: Recta venite ad me; si necesse fuerit: prohibere non se velis, res, querelas vestras deposituri. Exempli publicandi Mandati Regii, quo vos conscii non esse velis, contradicendi vobis sit potestas. Nunquam a me sine responso abibitis; verum non semper vobis responsum placebit, adimplere non possum.

Postremum Frā Mattæus: Vos vero inter vosmet ipsos dissidetis. Hæc verba bis, ter repetiit Frā Mattæus. Responsum est: Frā Fratres nunquam esse possemus, cum nobis privatim convenire non liceat.

Frā Mattæus: Pristina tempora in memoriam revocatis. Iterato

pro tertia

pro nunc Conventuria admitti poterant, cum Male Conveni esse, tis: verum pro nunc, alia tempora sunt. Responsum est: Confidimus, imo persuasi sumus, Abbatem Vram Suam non dubitare de fidelitate nostra.

fra Mattas reposuit: Omnino de fidelitate vestra sumus sufficienter confirmati. Responsum est: Dolemus, nos documenta fidelitatis nostra dare non posse; siquidem excepto statu militari, omnis adempta nobis est occasio serviendi; multoq: in negotiis applicamur.

fra Mattas: Ipsi causa estis. Non enim deberetis protestari contra Juramentum; verum dissimulare, prout in Civitatibus. Responsum est: Non curidamus, neq: est nostri dissimulare, verum Magistratus. e.g. Comes Illyéstáky Decretali in Juramento dissimulabat, filius vero dissimulare negavit.

fra Mattas: Homo sui juris est. ſ: sic dicendo dictum captus: / Dictum adhuc: Alii; prout Generalis Orczy in Abaujvár, Comes Dóczy in Zemplin, Baro Desöffy in Sarosien Coitus similesq: comitatus, dissimulant; Comes Csáky in Scepusien; penitus non vult dissimulare.

fra Mattas: Est eidem similis; Zelus hic a priscis temporibus processit; nunc vero multa ratione, cum alia tempora sint, parcendum potest, ne nunc alium persequatur.

fra Mattas quesivit: Estne quicquam presens ex Trans-Tibiana parte? Responsum est: Nemo: Omnes enim sunt Reformati in illis partibus.

fra Mattas reposuit: Est par ratio.

Nota 1. Inter cetera, cum de Episcopis mentio fieret, fra Mattas respondit: Episcopos nuncium ex Zelo immoderato fecisse; sunt tamen jam refrenati. 2. Post varios alios discursus, qui memoria excidere, prædecessori Deputati, post obitum manu, a fra Matthe Sua clementissime sunt dimissi.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

777

Perillustris ac Prose Dne, mihi observandissime.

Cum ex materna pietate ac benignitate sua Regia, qua omnium fidelium subditorum felicitati, cumsemq; religioni, prospectum benigne cupit sua Maj. sacrosa, iam iteratis clementissimis Resolutionibus suis mediantibus, cum vero eam in recenter publicati vrsali studiorum systematis, signanter §. eiusdem tit. benigne prospexit, ne vrsa scholarum et studiorum obiecta absq. vlla religionis cuiusvis differentia et exemtione, superiorum regiorum districtualium studiorum directorum moderationi subiecta sint, atq. in omnibus, alienam eam a S.ro Catholica religionem profitentium scholis eadem nascentis ducq capita, eadē scientiarum norma, eadem administrandi tenor, eadem morum disciplina, quae sui Regni et adnexis provinciis vrsa praescripta ē. Ut item Rectores atq. Magistros remouendi potestas, relata ad alienam a S. Catholica religionem profitentium scholas, veteri loco maneat, et Rectorum officia eadem praestita sint, qua Rationem atq. Directorum in religionis regni Gymnasiis et Academiis, ita pariter eo motu considerabunes, in eo, quinam conscq. tantum, donec omnes in benigno systemate studiorum requisiti novi libri et auctores elaborabuntur, Augustana Confessio suos auctores antehac Lucerini explanari solitos in scholis suis tantisper retinere possit? cui item Rectoris munus, an illis, qui antehac primos docentes seu Professores egerunt, aut alteri personae, e vno Professorum, et a docendi obligatione exemtae, deferri debeat? per me sua Matti sacr. medio suae serenissimis Regis et Excelsi Consilii Locumtenentialis Regii demisse representatas, eadem prime fata Mattas conformiter superiorib. deprompta officiosi mea clementer resolverit, ut usq. elaboratione novorum benigne scriptorum librorum eadem Aug. Confessio auctores suos suis antehac scholis uti possint. Utve Dni Rectores scholarum minus, eiusmodi personae concedendum maneat, qua ab omni obligatione docendi libera officio suo vsque defungi valeat, atq. similiter auctoritate et pari cum instructione, qua scholarum Catholicarum Directores, operet, de ceteroquin omnia scholarum obiecta etiam nunc cum Catholicis scholis aequaliter tractentur. Ideo Perillustri Dni Vrq, qua iam prae re requisito modo denominato, et praefata eam Resolutione Regia mediante confirmato scholarum Abrahamum Dno Rectori benignum systema studiorum cum alij officii sui Instructionibus de benigno iussu Regio eum in finem scribendis submitto, ut in conformitate illius, ita gratiosum materiem religionis non tangeret, scholas directionis sua conteredita vsque moderetur, ac omnes in omnibus, exceptis religionis materijs, pro homagiali suo obligamine, debite conformet. Juvicere, reqnia maneo

Illis Dnis

Jesuy paratissimus

Posonij d. 23. Jan. 1778.

Com. Franciscus Batthyan.

Instructio.

1. Imprimis Director capitalis Gymnasij, superiori Studiorum Directi, cui in omnibus subordinatus erit, ita ipse circum vnos Professores tum primarios ac Grammaticarum disciplinarum sibi subordinatos habebit, ac omnia dirigere, inviabit.

2. Nos tamen omnia inferij ac inconsultis Professoribus agantur, hinc penes tale Capitale Gymnasium Consessus Collegialis omni diebus, cum

ito

itio et medio mensis celebrabimus, huic ipse Director Praesidebit ac reliqui Professores, cum Exhortatore assidebimus, ultimus am Professor actuarii et Protocolista officio fungetur, absentis denique Directoris munus senioris summi Classium Professor suppleb[i]t.

3. In hac proinde Consessu tyrones Intimationes a superiore Regio Directore Studiorum accepta publicabuntur ac ad effectum inviabuntur, occurrentia praeterea gravia negotia scholastica, ibidem in discussionem assumentur, decidentur, ac pro re nata superiori Regio Studiorum Directori referentur.

4. Director hic sedulus scholas ex improviso visitabit, praelectionibus interesse, Examina autem semestria exstenuabit, in illius absentia peragent ac semestres informationes a Professoribus specifice deponend, ipse superiori Regio Studiorum directori submittet. Negligentes porro Professores officii sui admonebit, ac defectibus observatis, et rectificatione correctis, rem ad superiorem Regium Studiorum Directorem referet.

5. Curabit, ut Exhortator gregi Gymnasii, ad cuius officium potissimum pertinebit, curam spiritus habeat, congregationibus praesit, exhortationes faciat, confessiones sacras excipiat, aut, an Juventus obligationi sibi hac in re satisfaciat, attendere, gratuitam am curare, vias scandala, ac corruptela morum, irrepant, observatos defectus Directori insinuare, ac medelam experet.

6. Cum porro in ornati Capitali Gymnasio, summus Gymnasii curam aedificia scholarum habitum, vasa, super requisitis reparationibus faciendis, ac reliqua ordines circa rem scholarum a Directore sibi dandos exequuntur, constituatur, hinc Director Capitalis Gymnasii sedulo curabit, ut et hic officio suo ad amussim fungatur.

7. Penes hanc proinde gratam ac salutarem Institutionem, donec magis specifica subsequatur, saepefatus Director omnia sibi curae habebit, quae ad promovendum literarium quaq[ue] rationem pertinere videbuntur.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

780

Tekéntetes Ur

Édemein felett Drága régi Jó akaró Ur.

Clariss. Szemelveiss exámen tett gyakorra való, de fökép mostanában izem emlékezetére á Tek. Urnak, arra vitt, hogy á Győnki népes, Német és Magyar Ekleſiaba, ezen Levelem ábrul hirom. Magámak nem irok, Mert á Tek. Ur tartozik elö-fegéllönek ésmerni vegyetlet á Tek. Ur kezéből, arr, á mit á nélkül nehezebben vett volna. Inſze meg az Ur hogy ſiesſen le-menni á próbára, most pünkösdi innepekben arr véghez viven; mikor á jószágáert fel-jönnek, akkor mind á Vocationalis leendö ſubſcriptioja, mind az Ordinatio megtehet. Az Ekleſia mellyhe megy nagy; de mivel ö kegyelme Német fi, arról kevesebet adhon, hogy á magyar ott lévö kisded Ekleſiát nem hadja á Németekről elnyomni. Mert ott illyes dolgok tapaſztalhatok. Föbenyire az Ofsem vészére ki-nyert ſtipendiumot, én á Tek. Urnak magam köszönöm; de kérem ne terheltessék ezen alkalmatossággal meg irni mit vészen ezen két szó: Gratiamum ſtipendium, vacantia eveniente vegye. Eleget vártam á Tek. Urat ma, Domin. Exaudi t szekély ebédemre á Vönöczki nagy bizodalmas perszon. A Tek. Ispány s Ur gyermekeit tiszteben, maradok

A Tek. Urnak

N. Dömölkön

Jrám ſieve die 11. Maii 1777.

Alázatos szolgája
Lectaki Gábor ſuperint.

Perillustri ac Generoso Domino Dño Michaeli Janko Inclyti Comitatus Liberae Regiq. Civit. Sopronienſis Senatori meritiſſimo, Domino mihi praecipue colendo.

Sopronü.

Lectoris laborem cultum et officia.

Clariss. Semelveiss Grammaticarum Praeceptorem celebri gymnaſii Sopronienſis, denominatum et deſtinatum eſſe amplissa Győnkienſis Ecl. Hungarus et Germanicus Communis Pastorem; enimvero, abſq. omni dubitatione, hac expreſſa occaſione, es declarare poſſe, ut intra Canonicam vestros Probationis imminentibus ferij Pentecoſtes habeat, deinceps, ceteris paribus ordinis ſacros ſuſcipiat, ea fide rebus, quae a me ordinis hominibus requiri ſolet. Act. N. Dömölk. die 11. Maii 1777.

(L. S.)

Gabriel Lectaki
Ecl. Evang. in Diœceſi Transdanubiana ſuperattendens Sby.

Illustrissime Dne Liber Baro, Dne Gratiosissime.

Quod per literas de dato 30. Maij exaratas Dras notificare di-
gnata est, in Conventu Festivensi cum Dnis Reformatis unanimem habito,
calculum esse in eo, ut in negotio rei scholasticæ Instantia ad finalem ela-
boretur, et in futuro Conventu exhibeatur, quod citius poterit, per De-
putatos finalis perficiatur, eatenus Illustritati Vrę humillime ago gratias.

Ad ea, quę de duobus Ministris, Drog superintendente dicta
sunt, nisi a circumstantijs abstraham, vix aliquid inimica probris animad-
vertere queam; dico tñ breviter: Wilfingerus recurrat,
clamet et declamet, crambem eandem, quę ipsi maxime nocuit
erat, repetat, nihil efficiet; potens est illud axioma: Factum infectum
fieri nequit. Utinam et primum tacuisset, et contumaciam, quę est ma-
ximus animi, pro alijs cedere, honoremq; habere detrectasset, dicto
ex facto non manifestatus fuisset. Quidquid enim mali senserit, nisi fuisse putas, non
vero Drem Olthium, sed culpæ suę contumacię adscribendum fu-
gere Juvenalem, qui emunctæ naris, ne dicam eruditam, decla-
mationem ita describit: Occidit miseros crambe repetita magistros,
et discat recipiscere. Inspicienda de refutatione experientia docet,
timeq; ne nihil mandare queat, subversæ inter ipsum et duos reliquos
Dnos, qui Synodo quatuor equis, eundem Viennam, inde Soproniu,
Posonium, Posthumum, tabiq; loca vexerant et revexerant, cum eius-
modi quęstu ad forum Dnale pertineat, ut Jurisdictioni Dnali eme
nitescat, Lex, ipsaq; honestas, et suus status non admittit. Secus dico,
de mitem contumacem Ministrum non habebimus, ni ante non habe-
amus; ita etiam in posterum nullas habebimus metuendas querelas,
Minister Boerelij, cuius Dnis de dato 24. Apr. emanatas Dnus
Gen. non spernit, sed tam serotine cum Conventu communicaverat, quamvis
per Eccles Patronos ob legitimam spem adhortatus sit, idem vero super-
sedendi eo fine instruatus, quatenus eidem de loco provisionem
faceret, quo, si ordine observato, audito fuerit, et videat cum suis
convocatis cognoverit, sufficientem adesse causam, quę mutationem
faciat, salutiq; Eccles requiratur, per vocatum mutationem trans-
ferre. Quia tñ sub spe emendationis actu quoq; in loco sit,

nefas

Echaexamen est.

Contra Rndum Dnum Joannem Wilfinger, inter reliquas acer-

bas

nescio quo turbine mentis agatur. si namq. interea emendare
posset, tenerum Eccla patronis debet, ex iij et ipse et alij discent,
quid ingenui tales pati non possint. Cum tres peremptorie dicant
cum affectu quodam, ita vel meus, conscientiae, cumq. tali
affectus talij vehementius inemabat, animum sibi constare non pu
stupere manet solum Epigramma Catulli de stolido homine: Fa
ille mens stupor nihil videt, nihil audit, ipse quid sit? utrum
sit? an non sit? id quoq. nescit. Bozzay etiam est homo, et ho
mines in omnes affectus rapiuntur, ob preclaram patronor Eccla
actionem confusus, ne dicam obstupefactus, ut credi par est
impetu rapuit, abstripuit chartam, decebit eventus, qui stulto
cum stultissimo est, vanitatem verborum, quibus chartam con
farsit.

Nos in hac districtu Normam procedendi in Inspectione supe
Intendentali scriptam, in capitibus, qui occurrebant, observat
mus, et nec spiritus sanctus ferens, ut ne etiam Dñi Bozzay ob
servabimus. Jura in Regno, Ut cum regimen Ecclesiae a politico
multis modis differat, p. sic se habet:

1to. Propria auctoritate nullam personam Ecclesiam sive maioris, si
minoris Ordinis, ab officio suspendat aut removeat, sed qui culpa
sua talem sibi animadversionem attraxerit, ille prius audito, et
convicto, coram Senioribus Eccla et Patronis, beneficio privetur et
exungatur.

2do. si pars convicta in sententia superattendentis acquiescere noluerit
licebit ei, ab alijs tribus superattendentibus revisionem petere
qui si sententiam istam deprehenderint, confirmabunt, sin minus
reformabunt.

3tio. si contingat, ut quispiam ipsi superattendenti litem moveat, tum
ipse exhibitis trium superintendentium et seniorum Eccla se submittat

Hanc extractum, recte conscientia, non alio fine in chartam
conieci, quam ut legerent Seniores, qui hactenus Inspectionem
Superintendentalem fors nec legerant, observarentq. eam in regi
mine Ecclesiae verum esse axioma: simile non gaudet in simile

Dnum Superintendentem, virum integrum, et Inspectionis sibi de
omni in parte conformem, ac me sciente, contra Inspectionem nihil
admittentem, Ministrum Bozzay ne vel uno digito, vel verbo to
gentem, ego, qui vita mea tromo primi Reformatoris mei

neq; si liceret cum Carnende loqui, cum tuba prepeiny nts
grita eg; sed neq; facem meam in alterius messem immisi; per
adhortationem, gram Illustritas Vra fier. Pisit, aggredi, in
iriosum fore indicarem. Non enim posset fieri absq; contumelia
qua semper existimationem ledit, roborem in contentum adduci
quod plurib; perpessu acerbiy est, quam facinus domum adire.
De Prouinciali tribus Ministris, omni malevolentie qie plen
dixi, strenue tegendis indicium relinquo. Alii autem, qui rem
narrina litera subicient, si et ubi notnine et cognomine loqui
fuerint, pulchre regendi erient, ut norman Matth. 18: 15. 16. 17.
a Magistro nostro dictatam, nitneantz, nese ex post in Conventu
vel alio secreto loco adversy superintendentem loquantz: ast si quid
habent, ut decet Christianos, soli dicant ei. Si dicet, quod ex Vno 145.
5. didici; Esi eidem his eidem noceatur, ne in Decreto Ro scriptum è,
arbitrio vnius superintendentis se submittet.

His addo monitum ad Gal. 6: 3. Nosse neipsum. si Dnus Agens fossam
velim audire velit. Ecla nra in vnum Cbetum coalescens efficiunt
vnam societatem, cuius membra sunt personæ Ecclicæ et secularis. Hac re
ciesa ordinavit et constituit cum annuo salario Duos Agentes. si
Ministri, Wilfinger et Bozzay Dnum Agentem non audierint, etiam
tunc, qui partes circumferunt, minoram eveniens, incirca Dnm
Agentem adhortandum venire, ne ultra Ministeriales, culpa fra
uea consilio. Maneat ille intra limites officii et obligationis sui,
cessabunt in Ecla turbe. Sat pro exemplo Wilfinger, qui in malum
membrum societatis in alterum discedet, nome ordo, qui fit,
mar societatem, per discidia perturbabitur. nulla spes concordie
superesset, penitus, qui Lul. 11: 17. desolabitur, approximabit.

Extremum occupet scabies. Iuramus ego, qui Dnum Gombos in
mihi adinuetum denominari, et per nullos illustriat Vig nostrani,
quia in Dni congregati, ne contentu Christum perdiderit, adnotetur, ut
vel ipse adimgentem denominare, aut vero per Conventum eligi
facere velim, faciam libentissime, ut Conventus denominet vel eligat,
non mihi adimgendum, sed in locum mei alterum, qui ab hac,

qui

quod ab obitu Dñi Michaelis Offy ultra viginti quinque annos haereseos pertinacia, liberet.

Tractatum cum Conventu Sopronien: de Ordine et Modo, quo proventus Lucernariae Legati pie defuncti Sibi Dñi Jeszenák conscientiose distribuatur, intellexerim, ideoque intimatas per Duos Agentes percipiendi, per Duos, Partium quippe Jeszenák Consiliarios, et D. Jambos, Executorem Testamenti, ratihabitionem, continuabo, et confirmatum Illustritati Vrae transmittam ad investigandum, an Testatoris mens consentiat.

Hic vero ea eo etiam, quod haereseos multis denuo subiecta cum me seniam, non sine animi moerore ac cordis dolore in chartam conjectis, ne fastidium ultro, etiamsi non ero, qui nunc denominor, Favorem expectare valeam, in debita submissione permaneo

Illustritatis Vrae

ni dum devinctus servus humillimus.

Infrascriptus Decanus fide digne attestor, quod Rmus Dnus Joannes Willfinger, Augustanæ Confessionis Minister, a tempore exercitii in Possessione his Mánykó, loco quippe Hodierni Tolnensis; primi et Districtui Judicatui vres Nobilium ingressus et consecutus, sui Ministerii, nullis processus labem et ignominia sibi irrecuperabilibus casibus, seu in publico, seu in privato, impressionis fecerit, adeoq. semet conformiter Benignis in negotio religionis emanatis Clementissimis Cæs. Regiis juxtis et normalibus ad amussim gesserit, consequenter anfam in sui divexatione citra activitatem s. in negotio religionis etenim, quà solius summi rectoris Dei protectioni competente casu; inquisitionis ad privatam, cumq. non satis notam, requisitionem Judicium vel ideo non decisse videatur, cum ex publicis emanatis specialibus Exmissis et disquisitio haud fuerit ordinata.

Super quibus Decanus subscriptus et subscriptione propria mentitas Testimoniales eidem Dno Ministro, iuste requirenti extradendas esse censui. Signatum Bonyhád, die 6ta Martij 1778.

Gabriel Kerekes de Bonyhád, Notarius
Tolnen. Ord. Judicium et Assessor. mp.

Anno 1778. die vero 13. mensis Martij in Possessione Kemes Dénökh, Rottini Castellanei adjacente, sub Foro Judicis nunc Judicium et Nobilis Dni Gabrielis Kertaki, Eccle R. Dénökiensis Ref. Conf. addicte Patroni, religionarumq. Ecclesiarum Cis-Danubianarum superattendentis; Judicis item Dni, Georgii Erhard, Nagy Kónyiensis necnon Szegedyensis, ac Matthia Starnwolff, agri R. Dénökiensis Vti Ministri, ex statu quidem Ecclio convocatis: ex statuerunt Spectabili, Perillustribus item ac Egregiis Dnis, Joanne Vittnyédi de Nyesay, Ecclarum Ref. Conf. addictarum supremo Inspectore, Adamo Fekete de Doka, Utriusq. Juris Doctore Advocato, et Eccle R. Dénökiensis Inspectore, simulate item Vittnyédi; Alexandro Szemere de Eadem, Actis Eccle R. Kiérensis Curatore, ac Michaele Csiba, Patrono Eccle R. Dénökiensis, præscribus:

Primum est negotium seu causa Rndi Dni Joannis Vilfinger, Eccle his-Mányokiensis in Oppido Tolnensi existentis Vti Ministri, qui medio Officiatum Excellmi ac Illmi Dni Comitis Georgii Apponyi de Eadem, qua Possessionis his Mányok actualis Dni Terrestris, ac alias Clotty Tolnensis supremi Comitis, pro publica pacis Turbatore accensatus extiterit, postea quam pro peremptorio primo jure competento modo legitime citatus, præsentia in persona comparuisset, summarieq. examinatus fuisset;

Deliberatum est.

Contra Rndum Dnum Joannem Vilfinger, inter religionis accensionis

factiones per D. Dominum Terrestrale, medio Officialium suorum
factas, Eundem grà publica pacis Turbatorem grogs insimulando
ac eatenus Inquisitionem penes Fratem Nobilem Tolnensis Anno 1777.
die 2da mensis Decembris peractam, Indicio nobis subministrum, in
vestigando, in contrarium grogs per Eundem Joannem Vilsinger
adductas nonnullas Auditorum suorum Testimoniales intenta-
rum Juris assumendo, grauadgridem per Joannem Vilsinger ex-
hibitas Testimoniales ab defectum Authentiæ pro insufficientibus
advinentes haberentur, ex Inquisitione autem per D. Dominum
subinissa, accusationes propositas gradantem verificarentur,
proinde Eundem Dnum Vilsinger ab exercendo in his Mangho-
officiis Pastorali pro dimisso declarari; interim Eidem provisio-
landa gratia quoad ulteriorem sui permansionem apud Eccl.
minimè his Mangokiense tenenda recursum in subs reti-
qui. Gabriel Leitati, superintendens, mp. Georgius Eckard,
senior, mp. Paulus Kövesi, mp. Adamus Németh, Notarius
superintendentialis, mp. Joannes Vittnyedi, Inspector, mp.
Adamus Takáts, Convocatus, mp. Alexander Szemerey, Regni
Convocatus, mp. Samuel Vittnyedi, Convocatus, mp.

Extradatum per me Adamum Németh
Notarium superintendentialem, mp.

3. Cum integrarum Communitatum Evangelicarum, in his Testimonalibus Mänyokiensis, et subscriptionibus personarum publicarum, et sigillis Villarum publicis sint roborata plurima; pauissima contra sigilla tantum, vel ob defectum trium, vel ob rudita tem pagani, deliruantur; contra vero peracta illegitimè Inquisitionis validitas, per Testimonium, quod franditenter in consideratione a S. Synedrio intermissum possit existimari: Judicium Districtus, ad quem Inquisitio iure pertines, Ordinatio plane subtata sit: non defectus authentici, ad quam pars S. debuisset ante deliberatum inviari, causa sui memorati de liberati; sed procedenter ante comparitionem Partis S. prome ditata et publico rumore dispersa Dimissio Partis S. ab offi cio publico Eccla Kis-Mänyokiensis, cum inexcusabili dere mento suis Ecclesiastici Evangelicorum, et proditione eiusdem voluntaria et deliberata; cum Dnus Terrestris Catholicus, non dum publice et legitime convictum V.D. Ministrum Evangelium nec pro arbitrio dimittendi Jus habet, nec Dimissionem eiusdem aut superintendens, aut S. Synedrio imponendi. Dnum vero Terrestrem, Ministri Evangelii, in sua possessione degentis, amotionem petentem et flagitantem, ad viam juris in Forum sectare alle gare S. Synedrium debuisset; in qua Partis S. causa gravata et in cumbente, Dnus Terrestris Catholicus amotionem et Dimis sionem Ministri Evangelii e sua possessione flagitare a S. Synedrio audiri inre debuisset, et potuerit, refragari nec debuisset nec potuit.

Quaeritur, annon Fiscalis Rettus Johnensis activitatem inti ta, cat contra S. Synedrium Dömölkiense, quod legitimum Judicium Districtus praedicti Cottus Testimonium sufficiens habuerit; quod in messem alienam falcem immiserit; et quod notorie iniustam et inimicam sententiam tuterit? contra personam e gremio sua iurisdictioni subiecta professionis?

1788

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Infra scriptus Presbiter fide digne attestor, quod Clmus Dmus Joannes Willsinger Augustanæ Confessionis Minister, a tempore, quo exercuit in Professione Kis-Mánykok, loco gripsse Nobilium Comitis Tolnensis, prout et Districtus Judicatui vtpote Nobilium ingreminato et concredito, sui Ministerii multis prorsus labem et ignominiam sibi inexcendibilibus casibus, seu in Publico, seu in privato inplicitus fuerit, adeoq: semet conformiter Scripturis in Negotio Religionis emanatis Clementissimi Regis Regii sensis et Mandatis ad amussim gesserit, constet, quatenus causam in sui directationem citra activitatem i: in Negotio Religionis etenim qua solius summi Terræ Domini non sacris notatu cognitionem Judicum vel ideo non de, et disquisitio haud fuerit ordinata.

Super quibus Presens Synegraphto et subscriptione propria authenticari Testimoniales Eidem Dño Ministro juste requisiti extradandas esse censui. Signat Bonyhád, die 6ta Martij 1778.

Gabriel Perczel de Bonyhád
Nobilis Toln. Ord. Judicum
et Assessor. mpr.

Anno 1778. die vero 15ta Mensis Martij in Possessione Nemes Dömölk, Nobilis Castellanei adjacente, sub Judicio summe Reverendi, Clarissimi et Nobilis Dni, Gabrielis Perczki, Ecclesiæ Nemes Dömölkiensis Aug. Conf. addicti Pastoris, relignatumq: Ecclesiam Cis-Dambiarensem superattendentis, Nobilis item Dmi Georgio Erhard, Nagy Szökösiensis, ac relignatum seniorem Paulo Köves, Nagy Lásoniensis, Adamo Németh, Gergelyiensis, ac Matthia Hartmann, cæpte Nemes Dömölkiensis, Verbi Divini Ministris, ex statu quidem Ecclico convocatis: Ex statu vero Politico, spectabili, Perillustribus item ac Gregiis Dnis, Joanne Vitnyédi de Nyay Ecclesiarum Aug. Conf. addictarum supremo Inspectore, Adamo Fajkárt de Duka, Honorq: Fori Juridico Advocato, et Eccle N. Dömölkiensis Inspectore, Johanne item Vitnyedi, Alexandro Szemerey de Eadem, Scriptarii Eccle Nemesiensis Curatore, ac Michaele Csiba, Patrono Eccle N. Dömölkiensis, præsentibus:

Affuturum est negotium seu causa Nobl. Dni Joannis Vilsinger, Eccle Kis Mánykiensis in Nobili Tolnensi existentis V. Districtuli, qui medio Officialium Excellmi ac Illmi Dni Comitis Georgii Apponyi de Eadem, qua Possessionis Kis Mánykok actualis Dni Terrestris, ac alias Nobilis Tolnensis supremi Comitis, pro publ.

ea pars

ex Pars Turbatore accusatus exstiterit, posteagram pro Tem-
pi Termino, pro consueto modo legitime citatus, propria in
persona comparuisset, summarieq. examinis fuisset.

Deliberatum est:

Contra Rndum Dnum Joannem Vilsinger, inter reliquas accu-
sationes per S. Dominium Terrestrale, medio officialium pro-
tum factas, Eundem qua publicq Pacis Turbatorem quoq. insimulando
ac eatenus Inquisitionem penes Fratem Rotter Tolnensis Anno
1777. die 2da mensis Decembris peractam, Judicio nostro sub-
missam, investigando, in contrarium quoq. per Eundem Joan-
nem Vilsinger adductas nonnullas Arbitrorum fratum Testi-
moniales ob defectum Authenticq in tuitionem Juris affer-
rendo, quandoquidem per Joannem Vilsinger exhibitq Te-
stimonitales ob defectum Authenticq pro insufficientibus adhi-
beri haberentur, ex Inquisitione autem per S. Dominium
submissa, Accusationes proposite quadentenus verificarent,
proinde Eundem Dnum Vilsinger ab exercendo in his Ma-
gnok officio Pastorali pro Divino declarari; interim Eidem
pro imploranda gratia quoad ulteriorem sui permansionem
apud S. Dominium his Magyoknensibus tentanda recursum in sal-
vo relinqui. Gabriel Perbaki, superintendens, mpr. Georgius Ex-
hard, senior, mpr. Paulus Köves, mpr. Adamus Semeth, Nota-
rius superintendentialis, mpr. Joannes Vittnyédy, Inspector mp.
Adamus Takáts, Convocator, mpr. Alexander Szemeréy, aegre
convocatus, mpr. Samuel Vittnyédy, Contocatus mpr.

Extradatum per me Adamum Se-
meth, Notarium superintendentalem mp.

Reflexiones in Pleni negativum.

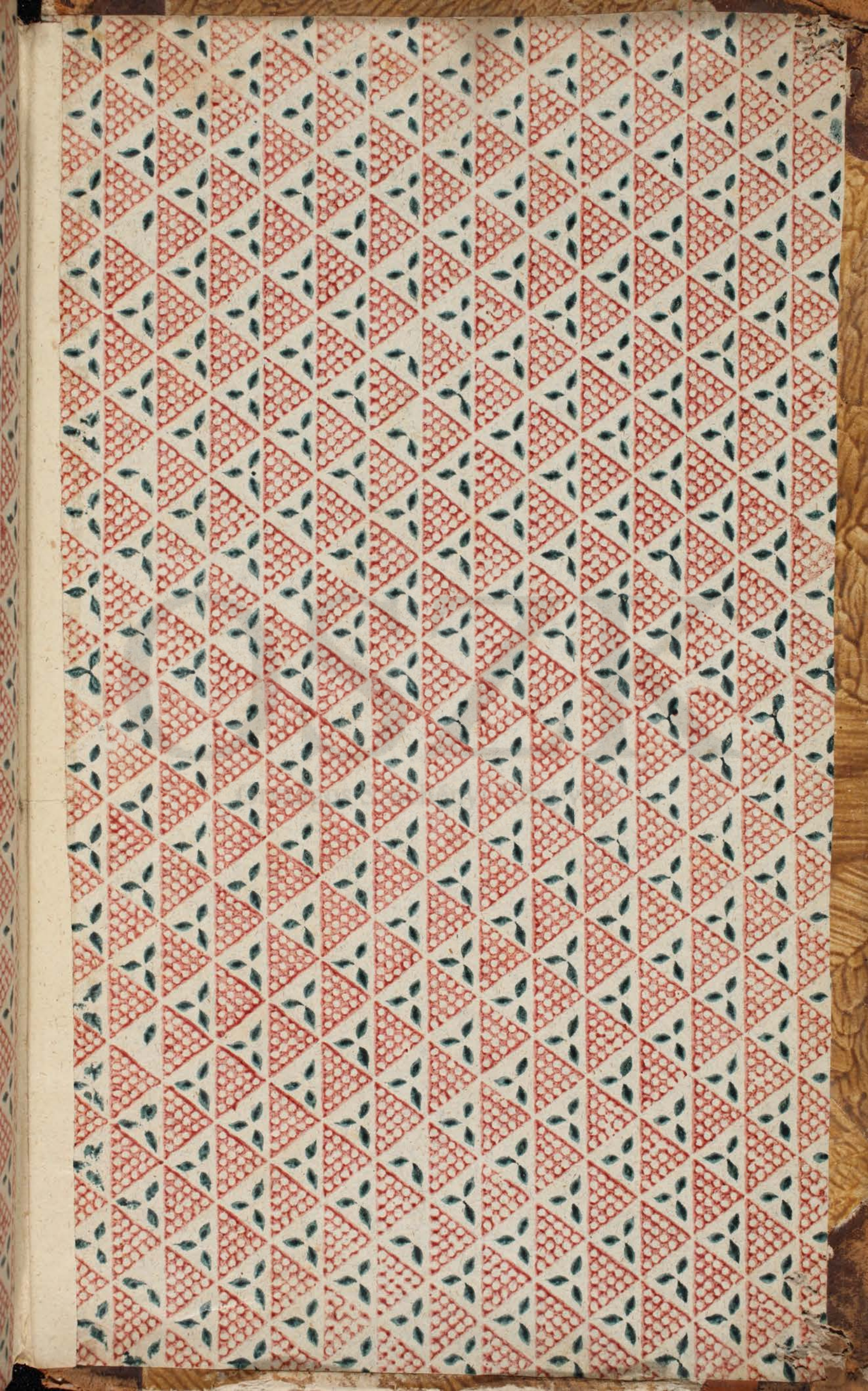
1. Quandoquidem Pleni Deliberati fundamentum est Inquisitio
Judicum; haec autem, licet publice ordinata, adeoq. legitima, sit
documentum Juris, in discussionem a legitimis Judicibus tracten-
da, et possit per Inquisitionem Contradictam invalidari; in casu
autem praesenti nec sit legitima Inquisitio, quia nec publice
ordinata, nec per Districtualem Judicium peracta: hinc Pleni
deliberatum absurdorum omnium absurdissimum videtur, quip-
pe quod non ad S. Synedrium, sub Praesidio Superintendentis
Convocatum et celebratum, pertinet Inquisitionem Politico-Judi-
dicam in discussionem sumere.

2. Fundamentum proximum Deliberati est Pacis publicq Turbati
quq gravamen generalibus tantum terminis in Inquisitione Judi-
explicitum, neq. Pars S. publice sit de eadem convicta et pu-
neq. etiam publicq pacis Politicq turbatq causa ad S. Synedrium
pertineat; Pleni deliberati ratio tantis vicis ne per somnium
quidem in mentem venire debebat.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

2057
Fol. Lat.

COLLECTANEA
AD
HISTORIAM
ECCLESIAS
PROTEST[ANTIC]